நவயுகப் பிரசுரம் - 4

மைக்கேல் காலின்ஸ்

ஆசிரியர் :
ப. ராமஸ்வாமி

நவயுகப் பிரசுராலயம் லிமிடெட்
ஜி. டி., மதராஸ்

 [அணா 8.

முன்னுரை

நமது தமிழ் நாட்டில் எங்கணும் ஏற்பட்டிருக்கும் அறிவுத் தாகத்தைத் தெரிந்தவர்கள் இலக்கியம், அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம் முதலிய எந்தத் துறையில் எழுதப்பட்ட புஸ்தகமாயினும் வரவேற்பார்கள் என்பது நிச்சயம். சென்ற 20-வருஷங்களாகத் தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் தேசீய எழுச்சியினாலும், என்றும் மறக்க முடியாத சில சிறந்த பத்திரிகைகளாலும், புகழ் பெற்ற சில நூலாசிரியர்களாலும் தமிழகத்தில் பெரிய அறிவுத் தாகம் ஏற்படும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுஜனங்களில் பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பழைய புராணங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் படிப்பதுடன் திருப்தியடைந்த போதிலும், பெரும்பாலான வாலிபர்கள்—புதிய இந்தியாவைச் சிருஷ்டிக்கவேண்டியவர்கள்—புதுப் புது விஷயங்களையும், உலகத்து நாடுகளின் சரித்திரங்களையும், சர்வதேச இலக்கியச் செல்வங்களையும் படித்தும் கேட்டும் தெரிந்துகொள்ள ஆவலுற்றிருக்கிறார்கள். இதனால் பத்திரிகைகளும் புஸ்தகங்களும் இப்பொழுது செலவழிவது போல் முன் எக்காலத்திலும் செலவழிந்ததில்லை.

காங்கிரஸ் சபை சம்பந்தமாக நான் வேலை செய்து வந்த காலத்தில் ஆங்கிலப் படிப்பில்லாத பல வாலிபர்கள்

எனக்கு நண்பர்களாகக் கிடைத்தனர். சிறைச்சாலை களிலுள்ளும் வெளியிலும் அவர்களுடன் நெருங்கி உறவாடிவந்த பொழுதெல்லாம் அவர்கள் நான் படித்த ஆங்கிலப் புத்தகங்களை யெல்லாம் தங்களுக்குத் தமிழில் சொல்லவேண்டு மென்று வற்புறுத்தி வந்தார்கள். சிலர் தாங்களாகவே சில புத்தகங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து அவற்றின் சுருக்கத்தை மொழிபெயர்த்துச் சொல்லச் சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு, ஒரு சமயம், தாகூரின் கோரா முழுவதையும் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னேன். ஒரு சமயம் லுட்விக் எழுதிய நெப்போலியன் சரித்திரத்தைச் சொன்னேன். சிக்கலான பொருளாதார விஷயங்களைப் பற்றி அநேகந் தடவை சொல்லி யிருக்கிறேன். சைனாவின் சரித்திரத்தைச் சொல் லியபொழுதுகூட அவர்கள் கவனமாய்க் கேட்டு வந்தார் கள். ஸன்-யாட்-ஸென், சியாங்-கே-ஷேக், வாங்-சிங்-வேய் முதலிய சீனப் பெயர்களை மிகுந்த சகிப்புத் தன்மையோடு கேட்டதுடனன்றி, அவர்களில் ஒருவர், "சைனாவில் இரவும் பகலும், காலும் கையும் விலங்கிடப் பட்டுச் சிறையிலிருந்து பின்னால் சுதந்திரப் படையால் விடுதலை செய்யப்பட்ட வீரர் பெயர் மறந்துபோய் விட்டது. அதைச் சொல்லவேணும்" என்று என்னிடம் பின்னால் கேட்டார். தமிழ் நாட்டிலுள்ள அறிஞர்கள் பலர் கூடி ஒத்துழைத்து ஆயிரக் கணக்கான நூல்களை வெளியிட்டாலன்றி இத்தகைய அறிவுத் தாகங் கொண்டவர்களைத் திருப்தி செய்ய முடியாது.

இந்த நூல் மேற்கூறிய நண்பர்களின் தூண்டுதலால் அவர்களுக்காக எழுதப்பட்டது. இதை வேறு பலரும் படிப்பதற்கான முறையில் இப்பொழுது அச்சிட்டு வெளியிடத்தக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அயர்லாந்தின் விடுதலைச் சரித்திரத்தில் டிவேலரா, கிரிபித், காலின்ஸ் ஆகிய மூவரில் டிவேலராவைப் பற்றியே நாம் அதிகம் தெரிந்திருக்கிறோம். எனவே காலின்ஸைப் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்று கருதி இதை எழுதியிருக்கிறேன். அயர்லாந்து சுதந்திரத்திற்காகச் செய்த பெரும் போராட்டம் இதில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந் நூலை எழுத எனக்கு ஆதாரமா யிருந்தது காலின்ஸின் தோழனான பீஸ்லேய் எழுதிய "மைக்கேல் காலின்ஸ்". அந்நூல் இரண்டு பாகமுள்ளதா யிருந்ததால் கூடியவரை முக்கிய சம்பவங்கள் விட்டுப் போகாமல் சுருக்கி எழுதியிருக்கிறேன்.

இங்கிலாந்து அயர்லாந்தின் மேல் படையெடுத்தது 1172-ல்; அயர்லாந்துக்கு விடுதலை யளித்து விலகிக் கொண்டது 1921-ல். 1921-ம் வருஷம், டிசம்பர் மாதம், 6-ந் தேதி காலையில்தான் "ஆங்கில-ஐரிஷ்" ஒப்பந்தம் முடிவாகி இரு பக்கத்துப் பிரதிநிதிகளாலும் கையெழுத்திடப்பட்டது. அயர்லாந்தின் கடைசி விடுதலைப் போர் ஐரோப்பா யுத்தம் தோன்றியவுடன் ஆரம்பமாயிற்று. மைக்கேல் காலின்ஸ் முன்னணியில் நின்று அந்தப் போரை நடத்தியவர்களில் ஒருவன். இங்கிலாந்து அயர்லாந்தை விட்டு விலகும்பொழுது ஐரிஷ் அரசாங்கத்தை

அவன் கையிலேதான் ஒப்படைக்க நேர்ந்தது. அயர் லாந்து மிகச் சிறிய தீவு. அதிலும் இங்கிலாந்துக்கு அடுத்தாற்போ லிருப்பது. ஆதலால் அந்நாட்டின் போராட்ட முறை இந்தியாவுக்கோ அல்லது வேறு நாடுகளுக்கோ பொருந்தும் என்று எண்ண முடியாது. தவிரவும், சமீப காலத்தில் அரசியல், சமூகத் தத்துவங் களில் உலகில் எவ்வளவோ மாறுதலும் முற்போக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா, மகாத்மா காந்தியின் தலைமையின் கீழ், அஹிம்சையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விடுதலைப் போர் தொடங்கி, ஓரளவு வெற்றி யும் பெற்றிருக்கிறது. காலத்திற்கேற்ப இந்தியா என்ன முறைகளைக் கையாண்டபோதிலும், தன் அஹிம்சைத் தத்துவத்தை மட்டும் அது வேறு எதனுடனும் பரி வர்த்தனை செய்துகொள்ள முடியாது.

இந்நூலில் காணக்கூடிய குற்றங் குறைகளை எனக்கு எடுத்துக் காட்டும் அன்பர்களுக்கு என் நன்றி என்றும் உரித்தாகும்.

சென்னை,
16-2-38

ப. ராமஸ்வாமி

பொருளடக்கம்

மைக்கேல் காலின்ஸும் ஆர்தர் கிரிபித்தும்

லைமக்கேல் காலின்ஸ்

அத்தியாயம் — 1

இளமைப் பருவம்

அயர்லாந்தின் தென்பாகத்தில் ஸாம்ஸ் கிராஸ் என்னுமிடத்தில் ஒரு கிழவரும் குமரியும் கருத்து ஒருமித்து இன்பகரமாக இல்வாழ்க்கை நடத்திவந்தனர். மற்றையோர் பழுத்து உதிரவேண்டிய வயதில் அக்கிழவர் திடகாத்திரத்துடன் விவசாயம் செய்து வந்தார். அவருக்குக் கொத்து வேலையும் தச்சு வேலையும் மிக நன்ருய்த் தெரியும். அத்துடன் அவர் பெரிய கல்விமான். கிரேக்க பாஷை, லத்தீன், பிரெஞ்சு முதலிய பாஷைகளில் அவருக்குத் தேர்ச்சியுண்டு. அவருடைய மூளையைப் பல விஷயங்கள் அடங்கிய ஓர் புத்தகசாலை யென்னலாம். வயது முதிர்ந்தபின்னும் அவர் படிப்பை நிறுத்தவில்லை. அவருடைய சொந்த பாஷையாகிய கேயிலிக் பாஷையையும், ஆங்கிலத்தையும் தண்ணீர் குடிப்பதுபோல் தாராளமாகப் பேசக்கூடிய ஆற்றல் அவருக்குண்டு. "அயர்லாந்து எனது அருமைத் தாய் நாடு. தொன்றுதொட்டு இந்நாட்டை ஆண்டுவந்த—இந் நாட்டுச் சொந்தக்காரராகிய—உண்மையான கேயிலியர்

வழிவந்தவன் நான்" என்று அவர் அடிக்கடி பெருமிதங்கொண்டு பேசுவார்.

உண்மையில் அப் பெருங் கிழவரான மைக்கேல் காலின்ஸ் அயர்லாந்தின் பழம்பெருங் குடிகளின் வழித் தோன்றல். அவருடைய வாழ்க்கைத் துணையாய் விளங்கியவள் மேரி ஆன் ஒபிரியன். மேரி தனது இருபதாவது வயதில் அறுபது வயதாயிருந்த காலின்ஸை மணந்துகொண்டாள். இக் காதலரிடையே வயதும் பருவமும் வேற்றுமையையும் விகற்பத்தையும் உண்டாக்கவில்லை. மேரி, பசுமையும் அழகும் கொண்டு, நாயகருக்குப் பேருதவியாய் வாழ்ந்துவந்தாள்.

இந்தத் தம்பதிகளுக்கு எட்டுக் குழந்தைகள் பிறந்தார்கள். எட்டாவது குழந்தைதான் இச் சரித்திரத்தின் வீரனை மைக்கேல் காலின்ஸ். 1890-ல் பிறந்த இக் கடைசிக் குழந்தைக்குத் தந்தையின் பெயரே வைக்கப்பட்டது. குழந்தைகள் யாவரும் திடகாத்திரமும் புத்திக் கூர்மையும் பெற்றிருந்தார்கள். காலின்ஸ் கடைசிக் குழந்தையாதலால் பெற்றோருடைய அன்பையும், உடன்பிறந்தார் வாஞ்சையையும் கொள்ளைகொண்டு வாழ்ந்தான். அவன் அழகும் குணமும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருந்ததால் அவனுடைய மூத்த சகோதரிகள் அவனைக் கவலையுடன் கவனித்து வந்தனர். வேறு எந்தக் குழந்தைக்கேனும் அவ்வளவு அன்பு காட்டப்பட்டிருந்தால் அது பின்வாழ்க்கையில் பயனற்றுப் போயிருக்கும்.

நாலரை வயதில் காலின்ஸ் சுவடிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு தேசியப் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்றான். அவனுடைய உபாத்தியாயர் 'ஐரிஷ் குடியரசுச் சகோதரத்துவ சங்க'த்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் அயர்லாந்து பூரண சுதந்திரம் அடையவேண்டும் என்ற நோக்கமுடையவர். அவ்வாசிரியரிடம் கல்வி பயிலப் பெற்றது காலின்ஸின் பாக்கியமேயாகும். அவர் "அடியாத மாடு பணியாது" என்ற கொள்கையுடையவர். என்றைக்குக் குழந்தைகளை அடிப்பதை நிறுத்துகிறோமோ அன்று முதல் உலகம் பாழாகும் என்று கருதும் பழைய ஆசிரியர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர். எனினும் அவருடைய கண்டிப்பும் தண்டனைகளும் காலின்ஸின் உள்ளத்தில் வெறுப்பை உண்டாக்கவில்லை. அவரிடத்தில் அவனுக்கு அளவற்ற அன்புண்டு.

பள்ளிச் சிறுவர்கள் யாவரும் காலின்ஸை நேசித்துப் பாராட்டி வந்தார்கள். இவ்வாறு, சுற்றிலும் அன்பு வெள்ளத்திலே, காலின்ஸ் படிப்பிலும் விளையாட்டுக்களிலும் தேர்ச்சிபெற்றுப் பிரகாசித்து வந்தான். ஓழிந்த நேரத்திலெல்லாம் அவன் வயது முதிர்ந்த பெரியவர்களிடம் சென்று பழம் பெருங் கதைகளைக் கேட்டு ஆனந்திப்பது வழக்கம். பள்ளிப் படிப்பு மட்டும் அவனுடைய வளம்பொருந்திய உள்ளத்திற்குப் போதியதாயில்லை. அவன் தந்தை கல்விக் களஞ்சியமாய் விளங்கியதால் வீட்டிலிருந்த குழந்தைகள் யாவரும் படிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சாதாரண நவீனங்களையன்றி மிகப் பெரிய நூல்களையும்

படித்துவந்தார்கள். காலின்ஸ் இளம் பிராயத்தானுயினும் தாமஸ் டேவிஸ் போன்ற பெருந் தலைவர்களின் தேசிய இலக்கியத்தைப் பன்முறை கற்றுவந்தான். தாய்த்திருநாட்டிற்காகச் சொல்லொணுத் துயருற்றுப் பெருந் தியாகங்கள் செய்த உல்ப் டோன், எம்மெட் முதலிய வீரர்களைப் பற்றிய பாடல்களைக் கேட்பதில் அவனுக்குப் பிரியம் அதிகம். ஏராளமான ஆங்கில நூல்களையும், இனிய காவியங்களையும், கணித நூல்களையும், சிற்ப நூல்களையும் அவன் படித்து வந்ததுடன் வீரச் சரித்திரங்கள், துப்பறியும் கதைகள் முதலியவற்றையும் சலிப்பின்றிப் படித்துவந்தான்.

அவன் படித்துவந்த நூல்களிலே தேசாபிமானத்தையும் சுதந்திர வெறியையும் ஊட்டக்கூடியவை பல இருந்தன. சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே அவன் பல அரசியல் உண்மைகளைத் தெரிந்துகொண்டான். சுக்கு மிளகு வாங்குவதுபோல் தேசத்தின் சுதந்திரத்தை வாங்கமுடியாதென்று அறிந்தான். வெறும் கிளர்ச்சிகள் அவன் உள்ளத்தைக் கவரவில்லை. ஆர்தர் கிரிபித் என்ற தேசாபிமானச் செல்வர் நடத்திவந்த 'ஐக்கிய ஐரிஷ்காரன்' என்று பொருள்படும் 'யுனைட்டேட் ஐரிஷ்மென்' என்ற வார சஞ்சிகை வீரத்தொனியோடு விளங்கியதால் அவன் அதை மட்டும் இடைவிடாது படித்துவந்தான். நாளுக்குநாள் பாதிரிமார்களிடத்தில் அவனுக்கு அளவற்ற வெறுப்பு ஏற்பட்டு வளர்ந்துவந்தது. இதற்கு ஒரு காரணம் அவனுடைய விசேஷப் படிப்பு. ஆனல் இவ்வெறுப்பு வெகுநாள் நிலைக்கவில்லை.

திண்மையான உடலும், ஊக்கமும் உற்சாகமும் பொருந்திய மனதும் காலின்ஸ் பெற்றிருந்ததால் இளமையில் தோன்றும் பல நோய்கள் அவனைப் பீடிக்க வில்லை. மல் யுத்தம், ஓட்டம், தாவுதல், குதிரையேற் றம் முதலிய விளையாட்டுக்கள் பலவற்றிலும் அவன் கலந்துகொண்டு உடற்பயிற்சி பெற்றான். குதிரைக ளிடத்தில் அவனுக்கு விசேஷப் பிரியமுண்டு. ஒரு சமயம் மூன்று வயதான பழக்கப்படாத குதிரை ஒன் றின்மேல் ஏறிக்கொண்டு அது தானாகக் களைத்து நிற் கும்வரை சவாரி செய்திருக்கிறான். சாரத்தியம் செய் வதிலும் அவன் சமர்த்தன்.

இன்சொல்லும் சுமுகமும் படைத்திருந்ததால் பலர் அவனுக்கு நண்பர்களாயினர். இளைஞர், முதி யோர், பெண்கள்—யாவருடைய கூட்டத்திலும் அவன் சஞ்சலப்படுவதில்லை. இயற்கையழகு செறிந்த நதிப் பக்கத்திலும் கடற்கரையோரத்திலும் அவன் தன் உடன்பிறந்தார் நண்பர்களுடன் ஓடுவதும், உலவுவதும், விளையாடுவதும், கதை சொல்லுவதுமாகப் பொழுது போக்குவது வழக்கம்.

சிட்டுக் குருவியைப்போல் எங்கும் பறந்து திரிந்து வாழும் வாழ்வு குழந்தைப் பருவத்திலேதான் அமை யும். காலின்ஸ் அப்பருவத்தைத் தாண்டி மேலெழுந்து வந்ததைக் கண்ட அவன் அன்னை அவனுடைய பிற் கால வாழ்வைப்பற்றிச் சிந்திக்கலானாள். அவனுடைய உற்சாகமும் அடங்காக் குணமும் அவனை அற்ப வேலைகளுக்கு லாயக்கில்லாமற் செய்துவிட்டன.

ஆயினும் அன்னைக்கு நாளுக்கு நாள் பலவீனம் அதிகரித்து வந்ததால், தன் கண்ணுள்ளபோதே கடைசிக் குழந்தையை ஒரு பதவியில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை மிகுந்தது. ஆங்கிலத் தபால் இலாகாவிலே அவனைச் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று முடிவுசெய்தாள். அதன்படி காலின்ஸ் தபால் காரியாலயக் குமஸ்தா வேலைக்குரிய பரீட்சைக்குப் படிப்பதற்காக குளோனகில்டி நகருக்குச் சென்றான். அப்பொழுது அவனுக்கு வயது பதின்மூன்றரை. அங்கே அவனுடைய மூத்த சகோதரியின் வீட்டில் தங்கிப் படித்துவந்து பரீட்சையில் தேறினான். பின், தன்னுடைய பதினைந்தாவது வயதில் லண்டன் தபால் காரியாலயத்தில் வேலை பார்ப்பதற்காகப் புறப்பட்டான். அங்கே அவனுடைய மற்றொரு சகோதரியான ஜோஹன்னா அதே காரியாலயத்தில் வேலை பார்த்து வந்தாள்.

மேற்கு கென்ஸிங்டன் தபால் காரியாலயத்திலுள்ள ஸேவிங்ஸ் பாங்கில் அவனுக்கு ஒரு குமஸ்தா வேலை கிடைத்தது. கென்ஸிங்டன் லண்டன் நகரின் ஒரு பாகம். அங்கு சென்றபின் அவன் விரைவாக உருவத்தில் வளர்ந்து வந்ததால் சிறுவன் என்ற பெயர் மாறிவிட்டது. ஆனால் குமஸ்தா வேலைக்கு லாயக்கற்றவன் ஒருவன் இருப்பானாகில் அவன் மைக்கேல் காலின்ஸ்தான். பழங் காகிதத்தில் மைகொட்டிப் பிழைப்பது அவனுக்குப் பிடிக்காது. அவனுடைய அபார சக்திக்கு அது ஏற்றதன்று. ஆயினும் தொழி

லொன்று வேண்டுமே என்ற கவலையினால் அதைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தான்.

வேலைநேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் அவன் தாய் நாட்டின் சேவையில் ஈடுபட்டு வந்தான். அக்காலத்தில் அயர்லாந்துக்கு மிக அவசியமாயிருந்த விஷயங்கள் இரண்டு. ஒன்று அதன் பாஷையாகிய கெயிலிக் மொழிவளர்ச்சி; மற்றது அதன் வாலிபரின் உடல் வளர்ச்சி. மொழிவளர்ச்சியே மற்றைக் கலை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை. ஒரு நாட்டார் வேற்று நாட்டுப் பாஷையிலே சிந்திக்கவும், பேசவும், எழுதவும் செய்வது இயற்கைக்கு மாறுபாடு. ஒரு நாட்டு இளைஞர் தோல் சுருங்கி, நரம்பு தளர்ந்து, கண்கள் குழி விழுந்து கிடப்பாரானால் அவர்களுடைய உடல்களினுள்ளே வைரமுடைய நெஞ்சத்தைக் காண்பது அரிது. ஆதலால் காலின்ஸ் மொழி வளர்ச்சியிலும் இளைஞர் உடல் வளர்ச்சியிலும் சிரத்தை கொண்டான். கெயிலிக் பாஷைச் சங்கத்திலும், கெயிலிக் தேகப்பயிற்சிச் சங்கத்திலும் சேர்ந்து உழைத்துவந்தான்.

தபால் காரியாலயத்திலுள்ள வேறு பல ஐரிஷ் வாலிபர்கள் அவனுக்கு நண்பர்களானார்கள். அவன் அவர்களுடன் சேர்ந்து தாய்மொழியைக் கற்றுவந்தான். அயர்லாந்தில் பிறந்த அவன், சொந்த நாட்டில் பிற மொழியைப் பயின்று, வெளி நாட்டில் சொந்த மொழியைப் பயிலவேண்டியிருந்தது. எதையும் செய்து எவ்வகையாலும் தாய்மொழியை மடியவிடாது வளரச் செய்யவேண்டுமென்று அவன் உறுதிகொண்டான்.

ஆனால் அவன் ஸிவில் ஸெர்விஸ் பரீட்சைகளுக்குப் படிக்கவேண்டியிருந்ததால் சொந்த பாஷையைக் கற்பதற்குப் போதிய ஓய்வு கிடைக்கவில்லை. ஐரிஷ் பாஷையான கெயிலிக் மொழியைப் பேசக்கூடிய ஓர் ஜில்லாவில் தங்கி அப்பாஷையில் பாண்டித்யம் பெறவேண்டுமென்பது அவனுடைய பேரவா. வாழ்நாள் முழுவதும் போர்க்களத்திலே நின்று போராடவேண்டிய இவ்விளைஞன் இளமையில் தாய்மொழியைக் கற்கமுடியாது பின்னல் கற்றுக்கொள்ள நேரம் எப்படிக் கிடைக்கும்! ஆனால் பின்னால் அவன் மன்னர் பிரானின் விருந்தினனாய்ச் சிறைக்கோட்டம் புகுந்த காலத்தில் தாய்மொழியைக் கொஞ்சம் கற்பதற்குச் சௌகரியம் கிடைத்தது.

விளையாட்டுக்களிலும் அந்நிய முறைகளை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்பது அவன் எண்ணம். அவனும் அவன் நண்பர்களும் அமைக்கும் விளையாட்டுச் சங்கங்களிலே அந்நியச் சங்கங்களில் அங்கத்தினராயிருந்தவர்கள் சேரமுடியாதென்று விதி செய்தான். ஆங்கிலேயர் பந்தாடும் முறையைக்கூட ஐரிஷ் வாலிபர் பின்பற்றக்கூடாதென்று அவன் போராடிவந்தான்.

அக்காலத்தில் அயர்லாந்தின் பூரண சுதந்திரத்திற்காக இரகசியமாய் உழைத்துவந்த சங்கம் 'ஐரிஷ் குடியரசுச் சகோதரத்துவ சங்கம்'. அது 1865-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் அச்சங்கமொன்று இருப்பதாகவே பொதுஜனங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் பாஷையையும் உடல் வலிமையையும் வளர்க்கவேண்டுமென்ற இயக்கங்கள் தோன்றியபொழுது அச்சங்கமும்

லைக்கமாய் வேலைசெய்ய முற்பட்டது. ஆர்தர் கிரிபித் போன்ற பெருந் தலைவர்கள் அச்சங்கத்தின் அங்கத்தினரா யிருந்தனர். பொதுஜனங்களிடையே வெளிப்படையாகப் பிரசாரஞ் செய்வதற்கு ஆர்தர் கிரிபித் 'ஸின்பின்' கட்சியையும் ஆரம்பித்தார்.

1909-ம்ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் காலின்ஸ் 'ஐரிஷ் குடியரசுச் சகோதரத்துவ சங்க'த்தின் உறுதிகளனைத்தையும் மேற்கொண்டு அதில் அங்கத்தினனுயிருந்தான். சிறிது காலத்தில் அதில் சில பதவிகளும் பெற்றான். 1914-ல் லண்டனுக்கும் தென் இங்கிலாந்துக்குமாக அமைக்கப்பட்ட கிளைச் சங்கத்திற்கு அவன் பொக்கிஷதாராக நியமிக்கப் பெற்றான். மிகுந்த பொறுப்புள்ள இவ்வேலைகளினிடையே அவன் தன் படிப்பையும் நிறுத்துவதில்லை. தன் சகோதரியுடன் சேர்ந்து புத்தகங்கள் படித்தும் ஆசிரியர்களைப் பற்றி விவாதங்கள் செய்தும் வந்தான். இரவில் வெகுநேரம் வரை தூங்குவதில்லை.

லண்டன் நகரில் காலின்ஸுக்கு நண்பர்கள் பலருண்டு. ஒரு நண்பனின் கடமைகள் எவை யென்பதை அவன் நடத்தையிலேயே கற்றுக்கொள்ள முடியும். அவன் எப்பொழுதும் நண்பர்களை மறப்பதில்லை. எங்கு எத்தொழிலிலிருந்தாலும் அவன் அடிக்கடி நண்பர்களின் சுக சௌகரியங்களை விசாரித்து எழுதுவது வழக்கம். தாராள சிந்தையுடையவனாதலால், தான் ஏழ்மையிலிருப்பினும், கஷ்டப்படும் நண்பர்களுக்கு அவன் தன்னாலியன்ற உதவியைச் செய்துவந்தான். நண்பர்க

ளுடைய கூட்டங்களில் அவன் தாய்ப்பாஷையில் பல இனிய கீதங்களைப் பாடி அவர்களை மகிழ்விப்பான். அவன் முகத்தில் எப்பொழுதும் புன்னகை தவழும். நண்பர்கள் அவனை 'மிக்' என்ற செல்லப் பெயரால் அழைப்பது வழக்கம். பிற்காலத்தில் இப்பெயர் பிரசித்தமாகிவிட்டது.

1910-ம் வருஷத்திற்குப் பின் காலின்ஸ் கம்பெனிகளில் வேலைபார்க்கலானான். முதலில் ஹார்னர் கம்பெனியிலும், பின்னர் காரண்டி டிரஸ்ட் கம்பெனியிலும் அமர்ந்தான். இரண்டாவது கம்பெனியில் 1915-ம் வரு முடிவு வரை வேலை பார்த்தான். அப்பொழுதான் சர்வதேசப் பொருளாதார விஷயங்களைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள அவனுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்தக் கம்பெனி நியூயார்க் நகரைச் சேர்ந்தது. அதில் வேலை செய்தவர்களிற் பலர் ஸ்காட்லந்து வாலிபர்கள். காலின்ஸ் அவர்கள் எல்லோருடனும் இனிமையாய் நெருங்கிப் பழகிவந்தான். கம்பெனியில் எவ்வளவு வேலை யிருந்தாலும் அவன் சலிப்பதில்லை. சிரித்த முகத்துடன் வேலைகளை முடித்துவிடுவான். அவனுடைய அருமைத் தாய்நாட்டை யாராவது பழித்துக் கூறினால்தான் அவன் முகத்திலுள்ள புன்னகை மறையும், முகம் கடுகடுக்கும். இவ்வுண்மையை அவனுடன் வேலைபார்த்துவந்த ஒருவரே வெளியிட்டிருக்கிறார்.

அத்தியாயம் — 2

போர்க் கோலம்

எழுநூறு வருஷ காலமாக இங்கிலாந்து பக்கத்திலிருந்த தன் சகோதரத் தீவான அயர்லாந்தை அடக்கியாள்வதில் கண்ணும் கருத்துமா யிருந்துவந்தது. அது அயர்லாந்தைப் பிடித்ததும் ஆண்டதும் உண்மையேயாயினும் அதைப் பூரணமாக அடக்கிவைக்க முடியவில்லை. அயர்லாந்தின் ஆன்மா அடிமைத்தனத்தால் அழுகிப்போகாம லிருந்தது. அயர்லாந்தைப் பார்த்து, "நீ அடிமைப்பட்டதால் இழிவடைந்தாய்" என்று நாம் சொன்னால், அது, "நான் அடிமைப்பட்டபோதிலும் எந்நாளிலும் அதற்கு நான் இசைந்திருக்கவில்லை. ஒவ்வோர் தலைமுறையிலும் என் விடுதலைக்காக என் மக்கள் போராடிவந்திருக்கின்றனர். அதுவே எனக்கு ஆறுதல்" என்று விடைபகரும்.

ஐரோப்பா யுத்தம் ஆரம்பமான காலத்தில் இரண்டரை நூற்றாண்டாக அடிமையாக அல்லலுற்ற அயர்லாந்து சிறிது தலைதூக்கிப் பார்த்தது. ஒளி மழுங்கிய அதன் கண்களில் சிறிது ஒளி வீசிற்று. அதன் அடிமைத் தளைகளைத் தகர்த்துச் சுதந்திரத் துவசத்தை நிலைநாட்டத் தொண்டர்படை யென்னும் சுதந்திரப் படை தோன்றியது. அப்படை பழைய குடியரசுச் சகோதரத்துவ சங்கத்தின் வழித் தோன்றலாகும். குடியரசுச் சங்கத்தின் அங்கத்தினர் பலர் இளைஞர். அவர்கள் பூரண சுதந்திரத்தையே வேண்டி நின்றார்கள். அவர்

களில் ஒருவனுகிய டாம் கிளார்க் பதினுறு வருடம் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி வெளிவந்தவன். இளமைப் பருவத்தை யெல்லாம் வெய்ய சிறையிடையே கழித்த அவ் வாலிபனின் கொள்கையை ஆதரிக்கும் இதர இளைஞர்களும் ஒன்றுகூடி 'ஐரிஷ் சுதந்திரம்' என்ற மாதப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தனர். அப்பத்திரிகை, "பிரிவு பிரிவு, இங்கிலாந்தினிடமிருந்து பிரிவு, ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து வெளிப்படல்" என்ற கொள்கையை எங்கும் பரப்பிவந்தது. அந்தப் பத்திரிகையின் ஆதிக்கம் யார் கையிலிருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றித் தொண்டர்களுக்குள் பூசலேற்பட்டதால் தீவிரவாதிகள் சங்கத்தை விட்டு வெளியேறினர். அவர்கள் வேறு பல கக்ஷிகளையும் கலந்துகொண்டு ஐரிஷ் தொண்டர் படையை அமைத்தனர். தேர்ந்த நிபுணர்கள் அவர்களுக்குப் போர்ப் பயிற்சி கொடுத்துவந்தனர். அக்காலத்தில் ஐரிஷ் பொது ஜனங்கள், புரட்சியிலும் போரிலும் நம்பிக்கையற்று, அமைதியான முறையிலே ஆங்கில ராஜதந்திரிகள் கொடுத்தது போதுமென்று அடங்கிக்கிடந்தார்கள். முன்னடைந்த தோல்விகளால் அவர்கள் மனம் முரிந்திருந்தனர். ஆதலால் தொண்டர்கள், "காலம் மாறும்; அப்போது யாவரும் கூடக்காண்போம்" என்று நம்பிக்கையை யிழக்காமல் பணியாற்றிவந்தனர்.

அயர்லாந்துக்குச் சுயாட்சி கொடுப்பதே தங்கள் நோக்கமென்று பறைசாற்றிவந்த ஆங்கிலத் தாராளக் கட்சியார் ஆதிக்கத்திற்கு வந்தவுடன் பழைய வாக்குறுதிகளை மறந்தனர். ஆங்கில ஆதிக்கத்தை ஆதரிக்

கும் ஐரிஷ் அரசியல்வாதிகளுக்கு அவர்கள் பட்டங்களும் பதவிகளும் கொடுத்து மழுப்பிவந்தனர். அவர்களிடம் நம்பிக்கைகொண்ட 'ஐரிஷ் கட்சியார்' பற்பல விதமாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டனர். அதுமட்டுமன்று. அயர்லாந்துக்குள் ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்யக் கூடாதென்று தடை செய்யப்பட்டது. ஆனால் வட அயர்லாந்தில் அல்ஸ்டர் வாசிகள் ஸர் எட்வர்டு கார்ஸன் என்பவரின் தலைமையின் கீழ் ஐரிஷ் சுயாட்சியை எதிர்ப்பதற்காக எல்லாவித ஆயுதங்களையும் வைத்துக் கொண்டு படையாகத் திரண்டு பயிற்சி பெறுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்துவந்தது.

தொண்டர் படை சேர்க்கும் விஷயமாய் முதன் முதலில் டப்ளின் நகரிலுள்ள மாபெரும் மண்டபமொன்றில் பெருங்கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. பல்லாயிரம் வாலிபர்கள் தொண்டர் படையில் சேர முன்வந்தனர். தொண்டர் படையின் நோக்கங்களாவன:

i. அயர்லாந்திலுள்ள சகல மகாஜனங்களுக்கும் பொதுவான உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பெற்றுப் பாதுகாத்தல்.

ii. மேற்கண்ட காரியத்திற்காக ஐரிஷ் தொண்டர்கள் படையொன்றைப் பயிற்சி செய்து, ஒழுங்குபடுத்தி, ஆயுதங் கொடுத்து நிறுவுதல்.

iii. இந்தக் காரியத்திற்காக வெவ்வேறு கொள்கையுடையவர்களும், கட்சியினரும், வகுப்பினருமான சகல ஐரிஷ்காரர்களையும் ஐக்கியப்படுத்தல்.

இந்த நோக்கங்களை ஆதரித்து நாடெங்கும் தொண்டர் படைகள் தோன்றின. மாஜி யுத்த வீரர்கள்

தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்துவந்தார்கள். ஸின்பீன் சங்கத்திலிருந்தும் கெயிலிக் சங்கத்திலிருந் தும் பலர் தொண்டர்களாய்ப் பதிவு செய்துகொண் டார்கள். அக்காலத்தில் அரசியல் உலகில் புகழ்பெற் றிருந்த ரெட்மண்டு என்னும் தலைவர் தம் சகாக்களுடன் தொண்டர்படையில் சேர்ந்து அதை உள்ளிருந்தே உடைத்துவிட வேண்டுமென்று வேலை செய்துவந்தார். சிறிது காலத்திற்குப் பின்னால் அதிதீவிரவாதிகள் அவரை விட்டுப்பிரிந்து தனிப்படை யொன்றை ஏற் படுத்திக்கொண்டனர்.

ரெட்மண்டு பார்லிமெண்டில் அங்கத்தினர். ஐரோப்பா யுத்த ஆரம்பத்தில் பார்லிமெண்டு ஐரிஷ் சுயாட்சி மசோதா ஒன்றை நிறைவேற்றும்படி அவர் கட்டாயப்படுத்தியிருக்கலாம். அந்த அரிய சந்தர்ப் பத்தை அவர் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. அவர், சுதந்திரம் வேண்டுவதற்குப் பதிலாக, ஐரோப்பா யுத் தத்தில் அயர்லாந்து தங்கு தடையின்றி இங்கிலாந்தை ஆதரிப்பதாக காமன்ஸ் சபையில் உறுதி கூறினர். ஜனங்களில் பெரும்பாலார் அவரையே தலைவரென்று நம்பியிருந்ததால் நாடெங்கும் ஆங்கிலேயருக்கு அநு கூலமான உற்சாகம் காணப்பட்டது. ஆனல் முக்கிய மான ஒரு சிறுபான்மைக் கூட்டத்தார் மட்டும் மிக்க உறுதியுடன் விலகி நின்றனர். அவர்களுடைய கொள் கையை ஆர்தர் கிரிபித்தின் 'ஸின்பீன்' பத்திரிகை உள் ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் பிரகடனப்படுத்தியது. அப் பிரகடனம் வருமாறு :

"அயர்லாந்து ஜெர்மனியோடு யுத்தஞ் செய்யவில்லை. அதற்கு ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள எந்த வல்லரசினிடத்திலும் சண்டை யில்லை. இங்கிலாந்து ஜெர்மனியோடு போராடுகின்றது. திரு. ரெட்மண்டு அயர்லாந்தைப் பாது காப்பதற்குத் தேசியத் தொண்டர்களின் ஊழியத்தைக் கொடுக்க இசைந்திருக்கிறார். அயர்லாந்து எதைப் பாது காக்க வேண்டியிருக்கின்றது? மேலும், அது யாருக்கு விரோதமாய் நின்று பாதுகாக்கவேண்டும்? அது பாது காப்பதற்கு ஒரு சொந்த அரசியலமைப்பையோ அல்லது தேசிய அரசாங்கத்தையோ பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை யாவரும் அறிவர். திரு. ரெட்மண்டு எந்த வல்லரசுக்குத் தேசிய அயர்லாந்தின் ஊழியர்களை அளிப்பதாய்க் கூறுகிறாரோ அந்த வல்லரசால் அவை இரண்டும் (சொந்த அரசியலமைப்பும் தேசிய அரசாங்கமும்) அதனிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேசத்தின் சம்மதத்தைப் பெறாமலே ரெட்மண்டு வாக்களித்துவிட்டார் என்பதை எல்லோரும் அறிவர். எந்த ஐரோப்பிய வல்லரசும் அயர்லாந்தின் மேல் போர் தொடுக்கவில்லை. டப்ளின் மாளிகையி லிருந்து கொண்டு அயர்லாந்தின்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆங்கிலேயர் பேரில் இரண்டு ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் படையெடுத்திருக்கின்றன. தொண்டர்களை அயர்லாந்தைப் பாது காக்க அழைப்பதானது அம் மாளிகையிலேயே நிலைபெற்றிருக்கும் அதிகார வர்க்கத்தைப் பாதுகாக்கவேயாகும்......

"ஐரிஷ் தொண்டர்கள் அயர்லாந்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமானால், அவர்கள், அயர்லாந்துக்காக, அயர்லாந்தின் கொடியின் கீழ், ஐரிஷ் தளகர்த்தர்களின் உத்தரவின் படி, பாதுகாக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அவர்கள் தங்கள் தேசத்தின் அடிமைத்தனத்தை நிலைபெறச் செய்தவர்களாவார்கள்."

ஆங்கில ராஜதந்திரிகள் தங்கள் தந்திரம் முழுவதையும் காட்டி அயர்லாந்தைத் திருப்திப்படுத்த முன் வந்தனர். அவர்கள் கருவிலேயே சிதைந்துபோன குழந்தையைப் போன்ற ஒரு சுயாட்சி மசோதாவைப் பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். அம் மசோதா யுத்தத்திற்குப் பிறகே அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்று நிபந்தனையும் செய்யப்பட்டது. இவற்றைக் கண்ட ஐரிஷ் தொண்டர்கள் உள்ளம் கொதித்தார்கள். அந்நியர்தம் சந்தைகளில் அயர்லாந்தின் பிறப்புரிமை விலைகூறப்படுவதாக எண்ணினார்கள். ரெட்மண்டு தேசியத் தொண்டர் படையை இங்கிலாந்துக்கு உதவியாக அனுப்ப இசைந்ததால், அயர்லாந்தின் சுதந்திரப் போருக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட படை தங்களை அடக்கியாளும் அந்நியருக்கு உதவி செய்யப்போவதை யெண்ணிப் பதைத்தார்கள். தங்களுடைய ஐரிஷ் தொண்டர் படையைப் பலப்படுத்தினார்கள். அப்படையினர் வெகு விரைவாகத் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினர். அயர்லாந்தின் பாதுகாப்புக்காக நிரந்தரமான ஆயுதந்தாங்கிய தேசியப் படையை வைத்துக்கொள்ள அதற்குள்ள உரிமையை நிலைநாட்டவும், ஐரிஷ் மகாஜனங்களை ஒரு தேசிய சமூகமாக நிர்மாணிக்கவும், சுயராஜ்ய அரசாங்கம் ஏற்படும் வரை ஐரிஷ்காரர்களைப் பட்டாளத்தில் பலவந்தமாய்ச் சேர்ப்பதை எதிர்க்கவும், ஆங்கில ராணுவத்தின் மூலமும் டப்ளின் மாளிகை மூலமும் அயர்லாந்தை ஆள்வதை மாற்றி சுயராஜ்ய ஸ்தாபனம் செய்யவும் அவர்கள்

தீர்மானித்து அறிக்கை வெளியிட்டனர். மேலும் ராணுவப் பயிற்சியையும் நிறுத்தாது நடத்திவந்ததுடன் புதிய தொண்டர்களையும் சேர்த்துவந்தார்கள்.

1899-ல் போயர் யுத்தம் நடக்கும்பொழுது இங்கிலாந்து ஆப்பிரிக்காவில் போர் செய்யவேண்டியிருந்ததால், அதே சமயத்தில் அயர்லாந்தில் கலகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பூரண சுயேச்சைவாதிகள் கருதியிருந்தனர். ஆனால் அவ்வெண்ணம் நிறைவேறவில்லை. 1914-ல் இங்கிலாந்து ஜெர்மனியோடு பொருதும்பொழுதாவது அயர்லாந்து அடிமைத்தனத்தை எதிர்த்துத் தன் 'ஆயுதம் தாங்கிய ஆட்சேப'த்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று தொண்டர்கள் தீர்மானித்தார்கள். ஒவ்வோர் தலைமுறையும் அந்நிய அரசுக்கு எதிராகப் போரிட்டிருக்கையில் அவர்கள் தலைமுறை மட்டும் வீணாய்க் கழியக்கூடாதென்று கருதினார்கள். ஜெர்மானியரை அயர்லாந்தின்மேல் படையெடுத்து வரும்படி அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால் அவர்களிடமிருந்து ஆயுத உதவி கோரினர். அச்சமயத்தில் மகத்தான தியாகங்களைச் செய்யாவிட்டால் பூரண சுயேச்சைக் கொள்கையை ஜனங்கள் மறந்துவிடக்கூடுமென்று அவர்கள் துணிந்தார்கள். அதேசமயத்தில் ஜனங்கள் எப்படியிருந்தார்களென்றால், ஆங்கிலக் கொடியின் சின்னங்களை அணிந்து ராஜ வாழ்த்துப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசியல் தலைவர்கள் யுத்தத்தில் இங்கிலாந்துக்கு வெற்றி வாங்கிக் கொடுப்பதே அயர்லாந்தின் மதக் கடமை என்று பறை சாற்றி

வந்தனர். பத்திரிகைகளிலெல்லாம் ஆங்கிலப் படைகளை யும் ஜனங்களையும்பற்றி பத்திபத்தியாகப் புகழுரை கள் வெளியிடப்பட்டன. இந்த இருட் பிழம்பினூடே தொண்டர்கள் மட்டும் உறுதி கலையாமலிருந்தனர். தொழிற் சங்கத்திலிருந்து இருநூறு தொண்டர்கள் அவர்களுக்கு உதவியாக வந்தனர். தொண்டர்களுக் குள்ளே எழுச்சியைப்பற்றி மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்பட் டது. ஆனால் அவர்கள் தலைவர்களுக்குக்கூட என்ன நடக்கப்போகிறது என்பது அறிவிக்கப்படவில்லை. எல்லாம் ரகசியமாகவே இருந்தது.

அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணம் அக் காலத்தில் யுத் தத்தில் கலந்துகொள்ளாமையாலும், சுதந்திர வெறி கொண்ட ஐரிஷ்காரார் பலர் அங்கு இருந்தமையாலும் தொண்டர்களுக்குப் பல சௌகரியங்கள் கிடைத்தன. அங்கிருந்த ஐரிஷ் சங்கத்தின் மூலம் அவர்கள் ஜெர் மனியுடன் கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக்கொண் டனர். ஜெர்மானிய ஸ்தானீகரும் அதற்கு உதவி புரிந் தார். அதே சமயத்தில் ஸர் ரோஜர் கேஸ்மெண்டு என் னும் தேசபக்தர், ஆங்கிலேயரின் கையில் அகப்படா மல் ஜெர்மனிக்குத் தப்பிச் சென்று, அங்கு ஆங்கிலப் பட்டாளத்திலிருந்து ஜெர்மானியரால் கைதி செய்யப் பட்ட ஐரிஷ் யுத்தக் கைதிகளைப் புரட்சிப் படையில் சேருமாறு தூண்டிவந்தார்.

தொண்டர் படையின் விரோதிகள் பூரண சுதந் திரம் வேண்டுவோர் ஜெர்மனியுடன் சதியாலோசனை செய்வதாயும், ஜெர்மன் பணத்தைப் பரிதானமாகப்

பெற்று வேலை செய்வதாயும் கூக்குரல் கிளப்பினார்கள். பத்திரிகைகளும் அவர்களைப் பழித்தன. அங்கிலேயில் உண்மையான விஷயங்களை வெளியிட்டுப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை ஒழுங்குபடுத்தவேண்டியது அவசியமாயிற்று. கிரிபித், நூற்றைம்பது பவுனை மூலதனமாகக் கொண்டு, ஒரு சிறு தினசரிப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். வெகு சீக்கிரத்தில் அரசாங்கம் அதையும், 'ஐரிஷ் சுதந்திரம்', 'ஸின்பீன்' போன்ற பத்திரிகைகளையும் நசுக்கிவிட்டது. கிரிபித் ஊக்கம் தளராது 'கத்தரியும் பசையும்' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கி வாரம் இருமுறை வெளியிட்டுவந்தார். வேறு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகளைக் கத்தரித்து ஒன்றுசேர்த்து ஒட்டி அதைப் பார்த்து அப்படியே அச்சிட்டுப் பத்திரிகையாக வெளியிட்டுவந்தார். இதர பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகளே அதில் வெளியிடப்படினும் அச்செய்திகள் தொகுக்கப்பட்ட முறை தேசியப் பிரசாரத்திற்கு ஏற்றதாயிருந்தது. இரண்டு மாத காலத்தில் அரசாங்கம் அதன்மேலும் சீறிப் பாய்ந்து அதையும் விழுங்கிவிட்டது. தொண்டர்கள் அதிலிருந்து தங்கள் பத்திரிகைகளை பெல்பாஸ்டில் அச்சிட்டுக் கொண்டுவந்தனர். பெல்பாஸ்ட் மிகுந்த ராஜவிஸ்வாசமுள்ள பிரதேசமான வட அயர்லாந்தின் தலைநகர். ஐரிஷ் வாலிபர்கள் பட்டாளத்தில் சேரக் கூடாதென்பதைப்பற்றியும் தொண்டர்கள் பல வழிகளில் பிரசாரம் செய்தனர். இவற்றையெல்லாம் கண்ட சர்க்கார் முக்கியமான தொண்டர்களைக் கைதிசெய்யவும்

நாடுகடத்தவும் முற்பட்டது. அதுகாறும் சிறிது சிறிதாக வளர்ந்துவந்த தொண்டர்படை அடக்குமுறையின் உதவியால் விசேஷ வளர்ச்சியை அடைந்தது.

1915-ம் வரு, ஆகஸ்டுமீ, அமெரிக்காவிலிருந்த ஐரிஷ் தேசாபிமானி ரோஸ்ஸா என்பவர் முதிர்ந்த வயதில் காலமானார். அவருடைய பூதவுடலைத் தாய்நாட்டுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தொண்டர்கள் தீர்மானித்தனர். அவ்வாறே, அயர்லாந்துக்காகவே வாழ்ந்து, அதற்காகவே போராடி, அதற்காகவே மடிந்த ரோஸ்ஸாவின் உடல் தாய்நாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஜனங்கள், ஆங்கிலச் சிறைகளிலே பல்லாண்டுகள் கிடந்து புழுங்கிய அவ்வுடலைக் கண்டு வணக்கஞ் செய்தனர். தொண்டர்கள், ராணுவத் தோரணையில் அணிவகுத்து நின்று, தங்கள் ஒப்பற்ற தலைவனுக்கு மரியாதை செய்தனர். கல்லறைக் கருகே பிரசங்கங்கள் செய்யப்பட்டன. ஒருவர், "மரணத்திலிருந்து வாழ்வு தளிர்க்கின்றது; தேசாபிமானிகளாகிய ஆடவர் பெண்களுடைய கல்லறைகளிலிருந்து ஜீவசக்தி பெற்றுள்ள சமூகங்கள் தோன்றுகின்றன........இத்தகைய கல்லறைகளைக் கொண்டிருக்கும் வரை சுதந்திர அயர்லாந்து சமாதானமா யிருக்கப்போவதில்லை" என்று பிரசங்கித்தார்.

தேசத்தில் நடந்த காரியங்களையும் யுத்தத்தால் நேர்ந்த குழப்பத்தையும் லண்டனிலிருந்த காலின்ஸ் உணராமலில்லை. அவன் தனது நண்பர்கள் பலரைத் தொண்டர்படையில் சேர்த்து யுத்தப் பயிற்சி கொடுத்து

வந்தான். லண்டனிலிருந்த தொண்டர் கூட்டத்தைப் போல் ஐரிஷ் சுதந்திரத்திற்காக அந்தரங்க விஸ்வாசத்துடன் உழைக்கும் குழாத்தைக் காண்பதரிது. அக்கூட்டத்திற்குத் தாய்நாட்டில் வெகு சீக்கிரத்தில் ஏற்படவிருந்த போராட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. ஆனால் ஏதோ ஓர் பெருங் காரியம் நடைபெறப் போவதாக மட்டும் தெரியும். அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் சகல வாலிபர்களும் கட்டாயமாய் ராணுவத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஐரிஷ் தொண்டர்கள், தாய்நாடு சென்று, கட்டாய ராணுவச் சட்டம் அங்கு அமுலுக்கு வராத முறையில், தங்கள் நண்பர்களுடன் தோளோடு தோள் சேர்த்து நின்று போராடவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள்.

காலின்ஸ், தன்னுடைய விசேஷ வல்லமைக்கு ஏற்றதாக இங்கிலாந்திலும் அயர்லாந்திலும் ஒரு தொழில் கிடைக்காதென்று எண்ணி, அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்திற்குச் செல்லலாமென்று முன்னர் நினைத்திருந்தான். இங்கிலாந்திலிருந்தால் கட்டாய ராணுவச் சட்டக் கொடுமை! ஐக்கிய மாகாணத்திற்குச் சென்றால் வாழ்வு முழுவதையும் சூதாட்டமாகக் கருதி, ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பொருள் சேர்க்கலாம்! ஆனால் தாய்நாட்டிற்குப் பெரியதோர் அபாயம் ஏற்படப்போகின்ற வேளையிலே, கருமேகங்கள் இடியும் மின்னலுங்கொண்டு வானத்தில் காணப்படும்பொழுது, அவன் அன்னையை மறக்கத் துணியவில்லை. பிறந்த நாட்டில் போர்ப் பறை ஒலித்தது. அன்னமூட்டி வளர்த்த அன்னையின்

மணிக்கை ஆணை காட்டி அழைத்தது! தொண்டர்படையிலிருந்து ஆணையும் பிறந்தது. இளைஞன் காலின்ஸ் துடித்துக்கொண்டு நின்றான். ஆனால் கம்பெனித் தொழிலை எப்படி விடுவது? "ஐரிஷ் படையில் சேரச் செல்கிறேன்; விடைகொடுக்க வேண்டும்" என்று காரியஸ்தரை வேண்டினான். ஐரிஷ் படை என்பது அயர்லாந்தின் சுதந்திரப் படையா, அன்றி அரசாங்கப் படையா? காரியஸ்தர் அரசாங்கப்படை "யென்றே கருதிக்கொண்டார். மிகுந்த களிப்படைந்து, அவர், காலின்ஸைப் பாராட்டி, கூட ஒரு மாதச் சம்பளமும் கொடுத்தனுப்பிவிட்டார். காலின்ஸ் அந்தப் பணத்தைப் 'போர்நிதிக்குச் சேர்த்துக்கொண்டான். இங்கிலாந்தில் மேற்கொண்டு அவனுக்கு வேலையில்லை. அவன், போர்க்கோலம் பூண்டு, 1916-ம் ஆண்டு, ஜனவரிமீ மத்தியில் தாய்நாட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

அத்தியாயம்—3

ஈஸ்ட்டர் கலகம்

மைக்கேல் காலின்ஸுக்கு வயது இருபத்தாறு ஆயிற்று. போரை எதிர்நோக்கி அவனுடைய தோள்களும் உள்ளமும் துடித்துக்கொண்டிருந்தன. தொண்டர்கள் காலங் கருதிக் காத்திருந்தனர். லண்டனில் காலின்ஸுடன் கூடிவாழ்ந்த நண்பர்கள் பலரும் அவனைப்போலவே தாய்நாடு திரும்பிவந்தனர். லண்டன், லிவர்பூல், மாஞ்செஸ்டர், கிளாஸ்கோ முதலான நகரங்களிலிருந்து பலர் அயர்லாந்துக்கு வந்து டப்ளின் நகருக்கு அருகேயுள்ள கிம்மேஜ் என்னுமிடத்தில் குடியேறினர். பட்டாளத்தார்போல அவர்கள் பாதுகாப்புக்குத் தலைவர்களை நியமித்துக்கொண்டிருந்தனர். பகைவர்கள் அங்கு புகுந்தால் எதிர்த்துப் போராடவேண்டுமென்று அவர்கள் தளவாடங்கள் சேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆங்கிலநாட்டில் கட்டாயமாய்ப் படையில் சேர்த்துவிடுவார்களே என்று அஞ்சி வந்தவர்களல்லர் அவர்கள். ஆனால் தங்கள் நாட்டின் பிறப்புரிமையைப் பறித்தவர்களும், பல ஐரிஷ் தேசபக்தர்களை வதைத்தவர்களுமான அந்நியர்க்காகப் போராடவோ, போரில் மடியவோ அவர்கள் விரும்பவில்லை. அவ்வாறு செய்தல் தேசத்துரோகமென்பது அவர்கள் கருத்து.

காலின்ஸ் தான் வேலைபார்த்து வருவதாக வெளிப்படையாகக் காட்டிக்கொள்வதற்கு 'கிரெய்க்-கார்ட்னர்' கம்பெனியில் அமர்ந்திருந்தான். ஆனால் நாள் தவறாது

ஸிம்மேஜுக்குச் சென்று தன் நண்பர்களைச் சந்தித்து வந்தான். கீட்டிங் என்ற விடத்திலிருந்த கெயிலிக் சங்கத்துக்கும் அவன் அடிக்கடி போவதுண்டு. அங்கிருந்த ஸீன் மாக் டயர்முடா என்னும் வீரசிகாமணியையும் அவன் அடிக்கடி சந்தித்து அந்தப் பழைய நண்பனுடன் அளவளாவி வந்தான். அங்கு வேறு பல நண்பர்களும் அவனுக்கு அறிமுகமானார்கள். அவனுடைய வீரப் பார்வையும், அன்பும், ஆதரவும், ஒட்டுவோரை யொட்டிக்கொள்ளும் மனக்களிப்பும் நண்பர்களைப் பரவசமாக்கி வந்தன. அவனுக்குப் பெண்களின் கூட்டத்தில் அதிகக் கூச்சமேற்படுமே யன்றி, தன்னையொத்த இளைஞர்கள் மத்தியில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யேற்படும்.

அவன் சிறையிலிருந்து படையில் சேராமல் தப்பி வந்தவனாதலால் எந்த நேரத்திலும் கைதி செய்யப் படக்கூடியவனா யிருந்தான். ஆதலால் தலைமறைவாக வாழ நேரிட்டது. பின்வாழ்வு முழுதும் பற்பல விடங்களில் மறைந்து வாழவேண்டியிருந்த அவ்விளைஞன் அப்பொழுதுதான் அவ்வாழ்க்கையில் இறங்கிச் சிறிது பழகிக்கொள்ள நேர்ந்தது. அடிக்கடி அவன் இருப்பிடத்தை மாற்றிக்கொண்டான். கடைசியாக அவன் வசித்துவந்த இடம் ராத்டௌன் ரஸ்தாவிலிருந்தது.

1914-ம் ஹூ யுத்த ஆரம்பத்திலேயே அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்திற்காக ஒரு பெரும் போர் தொடுக்க வேண்டுமென்று தொண்டர்கள் தீர்மானித்திருந்த போதினும் அதற்குரிய சமயம் வாய்க்கவில்லை. முன்னர் 1848-லும் 1865-லும் செய்த தவறுகளும் அடைந்த

தோல்விகளும் மறுபடி தோன்றக்கூடாவே என்று பலருக்குக் கவலை. தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தலைவனுயிருந்த ஜேம்ஸ் கன்னேல்லி அப்படிக் கவலைப்பட்டவர்களில் ஒருவன். ஆனல் அரிய சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் பொழுதுஅதைக் கைநழுவ விடக்கூடாதென்றும் அவன் கருதினன். வெற்றி தோல்வி ஒருபுறமிருக்க, ஆட்சி முறையின் கொடுமையை ஆயுதந் தாங்கி ஆட்சேபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டு மென்பது அவன் நோக்கம். தொண்டர்களுடைய கருத்தும் அவனுடையதற்கு மாறுபட்டதன்று. இவர்கள் பலரும் கூடிக் கலந்தபின் எழுச்சிக்கு வேண்டிய தேதி குறிப்பிடப்பட்டது. ஜெர்மனிக்கு ஆயுதங்கள் வேண்டி வேண்டுகோள் அனுப்பப்பட்டது. அதன்படி ஜெர்மனியும் எழுச்சி எற்படும் தினத்தில் கப்பலில் ஆயுதங்களை அனுப்ப இசைந்தது. இவ்விஷயங்களைப்பற்றி தொண்டர்களிலேயே அநேகருக்கு முழு விவரமும் தெரியாது. அந்நிலையில் அதிகாரிகள் எங்ஙனம் அறியக்கூடும்! அவர்கள் ஆயுதங்களில்லாமையால் புரட்சி யொன்றும் தோன்ருதென்ற திடநம்பிக்கையுடன் பேசாதிருந்தனர்.

எழுச்சிக்குக் குறிக்கப்பட்ட தினம் ஏப்ரல்மீ 23உ ஞாயிற்றுக்கிழமை. தொண்டர் படையின் தலைமைக் காரியாலயத்தார் அன்றுதினம் தேசம் முழுதும் தொண்டர்கள் அணிவகுத்துச் சென்று சாதுரியமான வீரச் செயல்கள் புரியவேண்டுமென்று அறிக்கை வெளியிட்டனர். அந்த 23உ ஈஸ்ட்டர் விழாவாகும். ஈஸ்ட்டர் திருநாள் கிறிஸ்துபெருமான் கல்லறையிலிருந்து உயிர்த்

தெழுந்ததன் ஞாபகார்த்தமாகக் கொண்டாடப்படுவது. அயர்லாந்து உயிர்த்தெழுவதற்கும் அதே தினம் குறிக்கப்பட்டது! டப்ளின் நகரில் மட்டும் 3000 தொண்டர்கள் இருந்தனர். தேசம் முழுதிலும் 18,000 தொண்டர்கள் குழுமியிருந்தனர். அவர்கள் துணையால் சுதந்திரப்போரில் வெற்றி கொள்ளலாமென்று வாலிப அயர்லாந்து துணிந்து நின்றது. அதிகாரிகள் உண்மையில் விழித்துக்கொள்ளாவிடினும் இடையிடையே சிற்சில தொண்டர்களைக் கைதிசெய்துவந்தார்கள். தொண்டர்கள் ஆயுதங்களைப் பெறமுடியாது தடைகள் செய்தும் வந்தார்கள்.

அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு ஜெர்மன் கப்பலில் ஆயுதங்கள் வருவதாயும், அக்கப்பல் 21, 22-ம் தேதிகளில் அயர்லாந்தை அடையக் கூடுமென்றும், ஈஸ்ட்டர் விழாவன்று ஒரு எழுச்சி ஏற்படலாமென்றும், ஏப்ரல் மாதம் 16-ம் தேதி அயர்லாந்திலுள்ள பிரிட்டிஷ் படையின் சேனாதிபதிக்குத் தகவல் கிடைத்தது. அதனால் கடற்கரை முழுதும் காவல் செய்யப்பட்டு வந்தது. என்னவாயினும் எழுச்சியைப்பற்றி சர்க்காருக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவே யில்லை.

எழுச்சிக்குச் சில இன்னல்களும் நேராமலில்லை. முதலாவதாகத் தொண்டர்படைப் பஞ்சாயத்தின் தலைவனான மாக்னீல் எழுச்சிக்கு விரோதமா யிருந்தான். முக்கியமான சில தொண்டர்கள் தங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்குமாறு அவனைப் பணிந்து வேண்டினர். அவன் இசையவில்லை. இத்துடன் வேறொரு

கவலையும் ஏற்பட்டது. ஜெர்மனிக்குச் சென்றிருந்த ஸர் ரோஜர் கேஸ்மென்டு, போதிய ஆயுதங்களில்லாமையால் எழுச்சி பயனற்றதாகுமென்று எண்ணி, அதை அறிவிக்க ஒரு நீர்மூழ்கிக் கப்பலில் அயர்லாந்துக்கு வந்தார். அவருடன் வந்த இரு நண்பர்கள் உள்நாட்டில் புகுந்துவிட்டனர். ஆனால் ஸர் ரோஜர் மட்டும் போலீஸாரால் கைதியாக்கப்பட்டார். அயர்லாந்துக்கு உதவியாக ஆயுதங்களைத் தாங்கி வந்துகொண்டிருந்த 'ஔட்' என்னும் ஜெர்மன் கப்பல், தந்திரமாக நார்வே தேசத்துக் கொடியைப் பறக்கவிட்டுக்கொண்டிருந்த போதிலும், ஆங்கிலக் கப்பலொன்று அதைக் கண்டுபிடித்து கோப் துறைமுகத்தை நோக்கித் துரத்திக்கொண்டு வந்தது. 'ஔட்' கப்பலில் 20,000 துப்பாக்கிகளும், பல இயந்திரத் துப்பாக்கிகளும் இருந்தன. ஏராளமான இத்தனை ஆயுதங்களும் வெடிமருந்தும் ஜெர்மனியின் பகைவர்கள் கையில் சிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால் ஜெர்மன் மாலுமிகள் அப்படி விட்டுவிடவில்லை. கப்பல் துறைமுகத்தை நண்ணியதும் அவர்கள் வெடிமருந்தைக் கொளுத்திக் கப்பலைக் கடலுக்குள் ஆழ்த்திவிட்டார்கள்! பிறகு அலைகளின் மேலே மிதந்துகொண்டிருந்த அம் மாலுமிகளை ஆங்கிலேயர் பிடித்துக் கைதிசெய்து கொண்டுபோயினர்.

தொண்டர்களுக்கு இத்தனை இடர் போதாதென்று, டப்ளின் நகரிலிருந்து முக்கியமான ஏற்பாடுகளின் பொருட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்த மூன்று தொண்டர்கள் கடலில் வீழ்ந்து மடிந்தார்கள். அவர்கள் சென்று

கொண்டிருந்த மோட்டார்கார் தவறுதலாகத் திருப்பப் பட்டுத் தலைகீழாகக் கடலுக்குள் பாய்ந்துவிட்டது! மோட்டார் சாரதி மட்டும் உயிர்தப்பினுன்.

இந்தச் சம்பவங்களால் தொண்டர்கள் கலங்க வில்லை. ஆனுல் மாக்னீல் எப்படியாவது எழுச்சியைத் தடுத்துவிடவேண்டுமென்று முயன்றுன். 22உ எழுச் சிக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்களைக் கலந்துகொள்ளாது, அவன் "ஞாயிற்றுச் சுதந்திரன்" என்னும் பத்திரிகை யில் கீழ்க்காணும் அறிக்கையை வெளியிட்டான்:

"நெருக்கடியான நிலைமையினுல் நாளை ஈஸ்ட்டர் ஞாயிற் றுக்கிழமைக்காக ஐரிஷ் தொண்டர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் எல்லா உத்தரவுகளின்படி ஊர்வலங்கள் அணிவகுத்துச் செல்லல் முதலிய ஒன்றும் நடைபெருது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட தொண்டனும் இவ்வுத்தரவின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் கண்டிப்பாகக் கீழ்ப்படிய வேண்டியது."

இவ்வறிக்கை தொண்டர்களுக்குள்ளே பெருங் கலக்கத்தை யுண்டாக்கிவிட்டது. மாற்ற முடியாத சில காரியங்கள் முன்கூட்டியே நிகழ்ந்திருந்தன. டப்ளின் நகரில் போராட்டத்தைத் துவக்கவேண்டிய ஊர்வலம் மறுநாள் மாலை நான்கு மணிக்கு ஏற்பாடாயிருந்தது. ஆதலால் எழுச்சியை நடத்தித்தீரவேண்டுமென்று துணிந்த முக்கியஸ்தர்கள் அதற்கு விரோதமாயிருந்த தொண்டர்படையின் பொதுக் காரியதரிசியைக் கைதி செய்து போராட்டம் ஏற்படும்வரை காவலில் வைத்து விட்டார்கள். தொண்டர்படையின் பல பிரிவுகளுக்கும் பலவித உத்தரவுகள் பறந்தன. அதே சமயத்தில் மாக்

லீல் கூட்டத்தாரின் எதிர் உத்தரவுகளும் பறந்தன. மறுநாள் காலை எட்டுமணிக்குத்தான் எழுச்சி நிச்சய மென்று முடிவு கூறப்பட்டது.

அச்சமயம் காலின்ஸ் ஒரு பெருந் தேசபக்தருக்கு மெய்காப்பாளனாக நின்றான். அவர்தான் ஜோஸப் பிளங்கேட் என்பவர். அவர் மரணப்படுக்கையிலே கிடந்து உழன்றுவந்தார். தாய்நாட்டின் விடுதலைப் போரிலே கலந்துகொள்ளும் பெருமை தமக்கும் வேண்டுமென்று அவர் பிடிவாதம் செய்து எழுச்சியில் கலந்துகொண்டார். அன்றுதினம் விவரம் முழுதும் அறியாத தொண்டர்கள் பலர் நாட்டுப்புறத்திற்கும், கடற்கரைக்கும், பந்தய ஓட்டங்களுக்கும் சென்றுவிட் டார்கள். 687 பேர்களே தலைமைக் காரியாலயத்தை அடைந்தனர். அவர்களை வைத்துக்கொண்டு நண் பகலில் எழுச்சி ஆரம்பமாகிவிட்டது. டப்ளின் நகரத்தி லுள்ள பெரிய தபால் காரியாலயமும் வேறு பல கட் டிடங்களும் தொண்டர்களால் பிடிக்கப்பட்டன. தபால் காரியாலயமே குடியரசுப் படையின் தலைமை ஸ்தல மாக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து பின்கண்ட விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டது:

ஐரிஷ் குடியரசின் தற்கால அரசாங்கம்

அயர்லாந்தின் மகாஜனங்களுக்கு

" கடவுளின் பெயராலும், பழைய சமுதாய உணர்ச் சியைக் கொடுக்கும் கழிந்துபோன தலைமுறைகளின் பெய ராலும், எங்கள் மூலமாக, அயர்லாந்து, தன் கொடியைப்

பாதுகாக்கத் தன் குழந்தைகளை அழைத்துத் தன் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடுகின்றாள்.

*   *   *   *

"அயர்லாந்தைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்கு அவள் மக்களுக்கே உரிமை யுண்டென்பதையும், அயர்லாந்தின் கதியைத் தீர்மானிப்பதற்கு அவர்களே தவிர்க்க முடியாத - தடையில்லாத - முழு உரிமையும் உடையவர்களென்பதையும் நாங்கள் விளம்பரப் படுத்துகின்றோம். நீண்டகாலமாக அந்நிய ஜனங்களும் அந்நிய அரசாங்கமும் அவ்வுரிமையை அபகரித்துக்கொண்டிருப்பினும் அவ்வுரிமையை அழிக்கவில்லை. ஐரிஷ் மகாஜனங்களை அழித்தாலொழிய அவ்வுரிமையை அழிக்க முடியாது. ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் ஐரிஷ் மகாஜனங்கள் தேசிய சுதந்திரத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் தங்களுக்குள்ள உரிமையை நிலைநாட்டி வந்திருக்கிறார்கள். சென்ற 300 வருஷங்களுக்கிடையில் அவர்கள் ஆறுமுறை தங்கள் உரிமையை ஆயுத பலத்தினால் நிலைநிறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

"அந்த ஜீவாதார உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதை உலகத்தின் முன்னிலையில் உறுதி செய்து, ஐரிஷ் குடியரசை ஒரு தனிப்பட்ட சுதந்திரமுள்ள ராஜாங்கமாக நாங்கள் இதன்மூலம் பிரகடனஞ் செய்கிறோம். அதன் சுதந்திரத்திற்காகவும், நன்மைக்காகவும், அது மற்ற நாட்டாரின் நடுவே புகழுடையவும், நாங்கள் எங்கள் உயிர்களையும் எங்களுடன் ஆயுதந்தாங்கி நிற்கும் தோழர்களுடைய உயிர்களையும் பிணையாக வைக்கின்றோம்.

"ஐரிஷ் குடியரசு ஒவ்வொரு ஐரிஷ்காரனுடைய விஸ்வாசத்தையும் பெறுவதற்கு உரிமையுடையதாதலால் அதை வேண்டுகின்றது. குடியரசு மத சுதந்திரத்தையும், பிரஜா சுதந்திரத்தையும், எல்லா மக்களுக்கும் வேண்டிய

சம உரிமைகளேயும் சர்தர்ப்பங்களேயும் கொடுத்துப் பாது காப்பதாக உறுதி கூறுகின்றது. அந்நிய அரசாங்கம் முற் காலத்தில் பெரும்பான்மையோரிடத்திலிருந்து சிறுபான் மையோரைப் பிரித்துவைத்துக் கவனமாய் வளர்த்து வந்த வேற்றுமைகளே மறந்து, தேசத்தின் சகல மக்களேயும் ஒன்ருகக் கருதி, அவர்களின் சந்தோஷத்தையும் செழிப் பையும் பெருக்குவதாகக் குடியரசு உறுதி கூறுகின்றது. நம்முடைய ஆயுத பலத்திஞல் ஐரிஷ் மகா ஜனங்களின் பிரதிநிதித்துவமுள்ள ஆடவர் பெண்டிர் யாவருடைய வாக் கிஞலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிலேயான தேசிய அரசாங்கம் ஏற்படும்வரை இந்தத் தற்கால அரசாங்கமே குடியரசின் ஸிவில் நிர்வாகத்தையும் ராணுவ நிர்வாகத்தையும் ஜனங் களின் சார்பாக நடத்திவரும்......''

தாமஸ் ஜே. கிளார்க்

ஸீன் மாக் டயர்முடா	தாமஸ் மாக்டோனுக்
பி. எச். பியர்ஸ்	ஈமன் ஸியாண்ட்
ஜேம்ஸ் கன்னேல்லி	ஜோஸப் பிளங்கெட்

தொண்டர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கியபொழுது முன்பின் போர்ப் பயிற்சியற்ற பலரும் உற்சாக மிகுதி யிஞல் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டார்கள். இவ் வாறு சுமார் 1,200 பேர்கள், கிடைத்த ஆயுதங்களே யெல்லாம் கைக்கொண்டு, டப்ளின் நகரின் பல பாகங் களிலும் வெளிப்பட்டார்கள். மொத்தத்தில் இருந்த ஆயுதங்கள் சுருக்கம். இருந்த துப்பாக்கிகள் சிலவற் றிற்கும் போதுமான குண்டுகளில்லே. துப்பாக்கிகளும் பலவகையானவை. கையிஞல் எறியப்படும் வெடி குண்டுகளும் தக்க முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லே.

இத்துடன் தொண்டர்களிடையே வயோதிகர்களும் வாலிபர்களும், செல்வர்களும் ஏழைகளும், பல வகுப்பார்களும் காணப்பட்டார்கள். சாரணர் படையிலிருந்தும் சிறுவர் பலர் வந்து கலந்துகொண்டனர். இச்சிறுவர் கடிதங்கள் கொண்டு செல்லவும் உத்தரவுகளை அறிவிக்கவும் பயன்பட்டார்கள். குண்டு மழையினூடே அவர்கள் துணிந்து பாய்ந்து வந்தார்கள். போர்க் கோலம் பூண்டுநிற்கும் தொண்டர்களுக்கு உணவு சமைக்கவும், உடைகள் வெளுக்கவும், காயப்பட்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்யவும் பல ஸ்திரீகள் முன் வந்தனர்.

முதன்முதலாகச் சில தலைவர்களும் தொண்டர்களும் தபால் காரியாலயத்திலிருந்த ஆங்கிலப் படைவீரரைத் துரத்திவிட்டு அதைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். குடியரசுக் கொடி அதன்மேல் பறக்கவிடப்பட்டது. தற்காலிக அரசாங்கத்தின் அங்கத்தினருள் இருவர் நீங்கலாக மற்ற யாவரும் அங்கே சென்று தங்கினார்கள். ஜேம்ஸ் கன்னோல்லி படைகளுக்குத் தலைமை வகித்து நடத்தினான். ஒகானல் பாலத்தின் இருபுறங்களிலுமுள்ள கட்டிடங்கள் யாவும் தொண்டர்கள் கைவசமாயின. தொழிற்சங்கத் தொண்டர்கள் சுமார் 24 பேர்கள் டப்ளின் மாளிகையைப் பிடிப்பதற்கு விரைந்து சென்றார்கள். அம்மாளிகை மட்டும் அவர்கள் கையில் சிக்கியிருந்தால் தேசம் முழுதும் மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் அங்கிருந்த காவற்காரன் தொண்டர்கள் உள்ளே புகுமுன்னால்

இரும்புக் கதவை அடைத்துவிட்டான். ஒரு போலீஸ் காரன் கொல்லப்பட்டான். தொண்டர்கள் வெளியேறி நகர மண்டபத்தையும் வேறு பல கட்டிடங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து மூன்று நாள் அரும் போர் செய்தார்கள். அவர்களிற் பலரும் அவர்கள் தலைவனும் களத்தில் மடிந்தனர். சாரணர்கள் சிலர் பீனிக்ஸ் தோட்டத்திலிருந்த வெடிமருந்துச்சாலையில் தீவைக்க ஓடினர். மருந்தைப் பற்றிக்கொள்ளு முன் னுல் எதிரிகள் தீயை அணைத்துவிட்டார்கள். பல தண்டவாளங்களும் பாலங்களும் வெடிமருந்தினுல் தகர்க்கப்பட்டன. முதலாவது படை மாதாகோவில் தெருவிலும் அதன் பக்கத்திலும் பலவிடங்களைப் பிடித் துக்கொண்டது. இரண்டாவது படை ஒரு தொழிற் சாலையையும் பல மாளிகைகளையும் பிடித்துக்கொண்டது. மூன்ருவது படைக்கு, இப்பொழுது ஐரிஷ் குடியரசின் தலைவராய் விளங்கும் ஈமன் டிவேலரா தலைமை வகித் திருந்தார். அப்படை ஒரு ரயில் ஸ்டேஷனையும், ரயில் பாதையின் பெரும் பாகத்தையும், பற்பல ரஸ்தாக்களை யும், வீடுகளையும் கைப்பற்றியது. நான்காவது படை யில், பின்னுல் 'ஐரிஷ் பிரீஸ்டேட்' தலைவராக வந்த காஸ்கிரேவ் பணியாற்றி வந்தார். அதே படையில்தான் கதல் புருகா என்னும் அசகாய சூரன் உபதளகர்த்தனுக நின்று போராடிவந்தான். போரில் அவன் உடலிலே குண்டுகள் பட்டு இருபத்தைந்து காயங்கள் ஏற்பட் டன. அத்தனை காயங்களுடனும் அவன் சண்டையை நிறுத்தவில்லை.

தொண்டர்களுடைய நோக்கம், கலக நெருப்பைப் பற்றவைத்துவிட்டால் ஜெர்மன் ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்யலாமென்பதும், அதன்பின் தேசமனைத்தும் போரில் குதித்துவிடுமென்பதுமே. ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக ஆயுதக் கப்பல் பிடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மாக்னீல் எழுச்சிக்கு எதிராக உத்தரவுகள் பிறப்பித்தான். தேசத்தின் சில பாகங்களில் தொண்டர்கள் போராடி வந்த போதிலும் மொத்தத்தில் அவர்களுடைய ஏற்பாடுகளில் பெருங் குறைகள் இருந்தன. எனினும், டப்ளின் நகரில் சந்திகளிலும் வீதிகளிலும் மிக்க வலிமையுள்ள ஆங்கிலத் துருப்புக்களைச் சிறு சிறு கூட்டத்தாரான தொண்டர்கள் பல நாள் எதிர்த்துப் போராடி வந்தது ஆச்சரியமாகும். தொண்டர்களுடைய செய்கைகளைப் பார்த்தால் வெற்றி எவ்வாறாயினும் தாங்கள் தியாகம் செய்யும் பாக்கியம் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கமே கொண்டிருந்தார்கள் என்று புலனாயிற்று. ஆனால் போரில் தியாகபுத்தியும் வீரமும் மட்டும் இருந்தால் போதுமா? யுத்ததந்திர மில்லாவிட்டால் இவை விழலுக்கு இறைத்த நீரல்லவா! தபால் காரியாலயத்தைப் பிடித்தவர்கள் அதிலேயே தற்காலிக அரசாங்கத்தின் தலைவர்களை நிறுத்திவைத்தது பெரும் பிழையாயிற்று. இது போலவே தேவையில்லாத பல கட்டிடங்களைப் பிடித்ததால் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குத் தொண்டர்களைப் பல விடங்களிலும் சிதறி நிறுத்தவேண்டியதாயிற்று. எதிரிகளும் சும்மா விருக்கவில்லை. குர்ராக், பெல்பாஸ்ட் முதலிய இடங்களிலிருந்து அவர்கள் ஏராளமான படை

களை வரவழைத்துக்கொண்டார்கள். இங்கிலாந்திலிருந்தும் உதவிப்படைகள் வந்தன. தொண்டர்களைக் காட்டிலும் இருபது மடங்கு அதிகமான பட்டாளத்தார் அவர்களை எதிர்த்து நின்றனர்!

தபால் காரியாலயம் எதிரிகளால் முற்றுகையிடப்பட்டது. தொண்டர்கள் துப்பாக்கிகளால் சுடுவதும் வெடிகுண்டுகள் எறிவதுமாகத் தங்களாலியன்ற முயற்சிகளைச் செய்து போராடினார்கள். இரண்டு மூன்று தினங்கள் கோரமான யுத்தம் நடந்தபின் கட்டிடம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. தற்காலிக அரசாங்கத்தின் தலைவர்கள், உயிர்தப்பி, அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியேறினர்.

ஆரம்பம் முதலே வழிதவறிப் போய்விட்ட அப்போராட்டத்தை நிறுத்தி, தொண்டர்கள் எதிரிகளுக்குப் பணிந்துவிடவேண்டுமென்று தலைமைக் காரியாலயத்தார் தீர்மானித்தனர். ஆங்கிலத் தலைமை அதிகாரிக்கும் இச்செய்தி சொல்லிவிடப்பட்டது. ஏப்ரல் 29-ம் தேதி மாலை 4-மணியிலிருந்து ஆங்கிலத் துருப்புக்கள் சுடுவதை நிறுத்தின. தற்காலிக அரசாங்கத் தலைவருள் ஒருவராகிய பீயர்ஸ் சகல தொண்டர்படைகளும் போராட்டத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார். டப்ளின் ஜனங்கள் அநியாயமாய் மேற்கொண்டு வதைசெய்யப்படாமல் பாதுகாக்கவும், அதிகாரிகளிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களுடைய உயிர்களைக் காக்கவும், நிபந்தனையில்லாமல் அதிகாரிகளிடம் சரணடைந்துவிட வேண்டுமென்று அவர் அறிவித்தார்.

நாட்டுப்புறத்தில் வெக்ஸ்போர்டு, மீத், கார்க் முத லான இடங்களில் சிறுசிறு எழுச்சிகளுக்குப் பின்னால் தொண்டர்கள் அரசாங்கத்தினிடம் சரணடைந்தார்கள். டப்ளின் நகரத் தொண்டர்கள் பலரும் தங்கள் ஆயுதங் களைச் சமர்ப்பித்து அவ்வாறே சரணடைந்தனர். குடி யரசு விளம்பரத்தை வெளியிட்ட தற்காலிக அரசாங்கத் தலைவர்கள் எழுவரும் அரசாங்கத்தினிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். அவ்வெழுவரையும் தொண்டர்களுடைய தலைவர்கள் எழுவரையும் சுட்டுத் தள்ளவேண்டுமென்று ஜெனரல் மாக்ஸ்வெல் கொடூரமாக உத்தரவிட்டான். அவ்வாறே அவர்கள் நிறுத்திவைத்துச் சுடப்பட் டனர். வேறு பலருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. ஆனால் இத்தண்டனை பின்னால் ஜன்ம தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது. 122 மனிதர்களும் மார்கீவிக்ஸ் என்னும் ஒரு மாதும் ஜன்ம தண்டனையும் பிற தண்டனைகளும் பெற்றனர். மற்றும் கைதி செய்யப்பட்ட பலர் ஆங்கிலச் சிறைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டார்கள். ஜெர்மனிக்குச் சென்றுவந்து சர்க்காரால் கைதிசெய்யப்பட்டாரென்று மேலே சொல் லப்பட்ட ஸர் ரோஜர் கேஸ்மென்டுக்கும் இங்கிலாந்தில் மரண தண்டனை அளிக்கப்பட்டது.

மேலே சொல்லப்பட்ட ஈஸ்ட்டர் கலகம் முழுவதி லும் காலின்ஸ் தபால் காரியாலயப் போராட்டத்தில் கலந்து நின்றான். பிளங்கெட்டின் மெய்ப் பாதுகாப்பு அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. தபால் காரி யாலயம் தீப்பற்றி எரியும்பொழுது அவனுடைய கால்

களிலும் எரியுங் கட்டைகள் விழுந்தன. அவனுடைய தலைவர் பிளங்கெட் மரணத் தருவாயில் இருந்தார். அவரைத் தூக்கிக்கொண்டு சென்று, ஒரு வாரப் போராட்டத்திற்குப் பின்னால் அவன் மூர் தெருவை யடைந்து, பின்னர் அரசாங்கத்தினிடம் ஆஜரானான். அவனும் மற்ற கைதிகளும் ரோதுண்டா ஆஸ்பத்திரி யின் முன்னாலிருந்த மைதானத்தில் ஆடு மாடுகளைப் போல் அடைத்துவைக்கப்பட்டனர். தாய்நாட்டின் பணியே செய்தவமென்று கொண்டிருந்த இவ் வீரர் களைச் சூழ்ந்து நாலா பக்கத்திலும் ஆங்கிலத் துருப்புக் களின் சனியன் மாட்டப்பெற்ற துப்பாக்கிகள் நீட்டப் பட்டிருந்தன.

நொந்த புண்ணிலே கோல்கொண்டு குத்துவது போல்,அயர்லாந்தில் பிறந்தவனான காப்டன் லீ வில்ஸன் என்பான் சில தொண்டர்களை நிர்வாணமாக்கியும், அவமானப்படுத்தியும், துன்புறுத்தியும் வந்தான். அதைக் கண்ட காலின்ஸ் கரை பொங்கி யெழுந்த வெஞ் சினத்தை அடக்கிக்கொண்டு குமுறினான். அந்த வில் ஸன் நான்கு வருஷங்களுக்குப் பின்னால் காலின்ஸின் தொண்டர்களால் விண்ணுலகுக்கு அனுப்பப்பட்டான்.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் கைதிகள் யாவ ரும் ரிச்மண்டு படைவீடுகளின் முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டார்கள். டப்ளின் நகரப் போலீஸ் ஒற்றர்கள் அக்கைதிகளைப் பார்ப்பதற்காக வந்து கூடி நின்றனர். அவர்கள், வளைய வளைய அங்குமிங்கும் சுற்றித்

திரிந்து, ஒவ்வொரு கைதியையும் உற்றுப்பார்த்து, ஆங்காங்கே சிலரைப் பொறுக்கி யெடுத்தார்கள். பொறுக்குதல் என்பது ஆங்கிலத் துப்பாக்கிகளுக்கு இரையாகக் குறிப்பிடுவதாகும். அச்சமயம் காலின்ஸ் கைதிகளின் முன்னணியிலே வீற்றிருந்தான். கழுகுகள் ஆட்டுக் குட்டியின்மேல் பாய்வதுபோல் சுற்றித் திரிந்த ஒற்றர்கள் அவனை நூறு முறை உற்றுப் பார்த்தார்கள். எனினும் அவன் ஒரு பாவமும் அறியாத இளைஞனென்று விட்டுவிட்டார்கள். அன்று அவன் பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் அயர்லாந்தின் சரித்திரம் வேறு விதமாய் மாறியிருக்கும். அன்று உயிரோடு விடப்பட்ட காலின்ஸ் தான் பிற்காலத்தில் ஒற்றர்களின் வர்க்கத்தையே கருவறுத்து போலீஸ் ஆட்சியையும் ஒழித்துவிட்டான். அப்பொழுது அவனை எறிட்டுப்பார்த்த ஒற்றர்கள் பிற்காலத்தில் அவன் பெயர் கேட்கவே அஞ்சினார்கள்.

குண்டுக்கு இரையாவதற்காகச் சுமார் 100 பேர் அனுப்பப்பட்டனர். வேறு சுமார் 300 பேர் நாடுகடத்தப்பட்டு ஆங்கிலச் சிறைகளிலே தள்ளப்படுவதற்காக இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டனர். காலின்ஸ் முதலில் ஒரு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு பின்னால் பிராங்கோச் என்னு மிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டான்.

———

அத்தியாயம் — 4

சிறைக்கோட்டம்

இங்கிலாந்தின் வடபாகத்தில் வேல்ஸ் என்பது ஒரு பகுதி. அதில் பிராங்கோச் என்னும் கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே விஸ்கி வடிக்கும் தொழிற்சாலை யொன்று கைதிகளை அடைத்துவைப்பதற்காகச் சிறைச் சாலையாக மாற்றப்பட்டிருந்தது. ஐரோப்பா யுத்தத் தில் நேச தேசப் படைகளால் கைதி செய்யப்பட்ட ஜெர்மன் கைதிகள் அங்கே அடைத்து வைக்கப்பட் டிருந்தனர். இடையில் அயர்லாந்தில் ஈஸ்ட்டர் கலகம் என்ற குட்டி யுத்தம் தோன்றிவிட்டதால் அதில் கைதி யாக்கப்பட்டிருந்தவர்களையும் அடைக்கவேண்டியிருந் தது. ஆதலால் ஜெர்மன் கைதிகள் வேறிடங்களுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு அதேயிடத்தில் ஐரிஷ் கைதி கள் வைக்கப்பட்டார்கள். சுற்றிலும் முள் கம்பியால் வேலி போடப்பட்டிருந்தது. ஈஸ்ட்டர் கலக சம்பந்த மாய்க் கைதி செய்யப்பட்ட 1,800 ஐரிஷ்காரர்கள் அங்கே இருந்தனர்.

ஐரிஷ் கைதிகளில் பலர் ஒரு குற்றமும் செய்யாத வர்கள். ஸின்பீன் இயக்கத்தில் அனுதாப முள்ளவர்கள் என்று யார் யாரைப்பற்றி போலீஸாருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டதோ அவர்களனைவரையும் கைதி செய்து சிறை யிட்டது அதிகாரிகளின் பெருந் தவருக முடிந்தது. நிர பராதிகள் துன்புறுத்தப்பட்டதைக் கண்ட ஜனங்கள் ஆத்திரங்கொண்டு ஆட்சிமுறையை வெறுக்க ஆரம்பித்

தார்கள். தொண்டர்களிடம் முன்னால் அநுதாபமில்லாதவர்கள் படிப்படியாக அவர்களை நேசிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

சிறைக்குள்ளேயும் அதிகாரிகளின் நினைப்புக்கு நேர் மாறாக முடிந்தது. தீவிரமான புரட்சிக்காரர்களும், மிதவாதிகளும், ஒன்றுமே அறியாத இளைஞர்களும் தேசத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் கைதி செய்யப்பட்டு ஓரேயிடத்தில் அடைக்கப்பட்டதால், அவர்களுக்குள்ளே நேசப்பான்மையும் ஒற்றுமையும் வளர்ந்துவந்தது. உணர்ச்சியற்றவர்கள் உணர்ச்சி மிக்கவர்களுடன் பழக நேர்ந்ததால் தாங்களும் ஊக்கமடைந்தார்கள். எல்லோரும் கருத்தொருமித்து, எதிர்காலத்தில் சுதந்திரத்திற்காகப் பெருமுயற்சி செய்வதற்கு அடிப்படையான ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைத்துக்கொள்வதற்கும் அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. சிறைச்சாலை அந்தத் தேசிய வீரரின் உள்ளத்தை உடைப்பதை விட்டு, அவர்களுடைய ஊக்கத்தையும் உறுதியையும் இடைவிடாது சோதனைசெய்து பெருக்கிவந்தது. அது அவர்களின் தேசபக்திக்கு உரைகல்லாய் விளங்கியது. சிறைக் கோட்டையையும், தனியறைகளையும், இருட்டறைகளையும், கால் விலங்கு, கை விலங்கு, கடப்பாரை விலங்கு, நிலை விலங்கு முதலான விலங்குகளையும், பசையறக் காய்ந்த மனத்தினரான காவலர்களையும் கண்டு நெஞ்சுரமில்லாதவர்களே கலங்குவார்கள். ஆனால் உள்ள வலியுடையார் இவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். இடுக்கண் வருங் காலத்தில் அவர்கள் நகுவார்கள். ஆதலால்,

ஐரிஷ் கைதிகள் சிறைப்பட்டதனுல் அவர்களுடைய உள்ளக் கிளர்ச்சி வெதுப்புண்டது. அமைதியாகவும் ஆழமாகவும் அவர்கள் சிந்தனைசெய்து, விடுதலையை எப்படி எட்டிப் பிடித்திடலாமென்று திட்டங்கள் போட ஆரம்பித்தனர். பிராங்கோச் சிறைச்சாலை அவர்களுடைய சதியாலோசனை மணிமண்டபமாக மாறியது.

அந்தச் சிறை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. தென்பாகத்தில் தொழிற்சாலையின் அறைகளிலும் வடபாகத்தில் புதிதாய் அமைக்கப்பட்ட மரக் குடிசைகளிலும் கைதிகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். இரண்டிடங்களுக்கும் நடுவே ஒரு ரஸ்தா இருந்தது. கைதிகள் தங்களுக்காகவேண்டிய விஷயங்களைத் தாங்களே கவனித்துக்கொள்ள அநுமதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தங்களில் சிலரைத் தலைவர்களாக நியமித்துக் கொண்டார்கள். மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுடன் அவர்கள் தங்கள் காரியங்களை நடத்திவந்தார்கள்.

காலின்ஸ் வடபாகத்தில் அடைக்கப்பட்டிருந்தான். அவன் பிரிவுக்கு ஒரேய்லி தலைவன். 1916-ல் இங்கிலாந்திலிருந்து தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பிய பல வாலிபர்கள் அவனுடன் இருந்தனர். அவர்களுடன் காலின்ஸ் மிகுந்த தோழமை கொண்டான். சிறைவாசம் உடலை வருத்தி உள்ளத்தை மெலிவிப்பதாயினும், அவன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. எந்த நேரமும் குதூகலத்துடன் துள்ளி விளையாடிவந்தான். நண்பர்களுடன் பற்பல விளையாட்டுக்களிலும் ஈடுபட்டான்.

அவன் தான் இருந்தது சிறை என்பதையே மறந்து போனான். மற்றையோருடைய கவலைகளையும் அவன் மாற்றி வந்தான். விளையாட்டுக்களுடன் தினந்தோறும் பல மணி நேரம் தனியாக உட்கார்ந்து புத்தகங்கள் பல வற்றைப் படித்தும் வந்தான். ஐரிஷ் பாஷையையும் தேச சரித்திரத்தையும் கற்பதற்கு அவன் மிகுந்த காலத்தைச் செலவிட்டான்.

கைதிகளிலே ஈஸ்ட்டர் கலகத்தைக் கண்டித்தவர்களும் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தில் ஆசை கொண்டவர்களும் சிலர் இருந்தார்கள். சிலர், கலகத்தில் ஏற்பட்ட தோல்வியினால் உள்ளம் உடைந்து, மேற்கொண்டு அயர்லாந்துக்குக் கதிமோக்ஷமே யில்லையென்று கருதினார்கள். வேறு சிலர், போர் வெறி சிறிதும் குன்றாதவராய், எதைச் செய்தாகிலும் விடுதலை பெறவேண்டுமென்று கருதினார்கள். அவர்கள் தங்கள் நோக்கத்தை ஈடேற்றிக்கொள்வதற்கு ஒரு தனிச் சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டார்கள். காலின்ஸ் அச்சங்கத்தில் இருந்தான் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. அவனுடைய தீவிரவாதம் சில கிழவர்களுக்கும் பிற்போக்காளருக்கும் பிடிக்கவில்லை. காலின்ஸ் அவர்களைப் 'பழங் கம்பளிகள்' என்று ஒதுக்கிவந்தான். அவர்கள் அவனைக் 'கிறுக்கன்' என்றும் 'தீக்கொளுத்தி' என்றும் பழித்தார்கள்.

பிராங்கோச்சில் அடைக்கப்பட்டிருந்த ஐரிஷ்காரர் மேல் குறிப்பிட்ட எந்த வழக்குமில்லை. ஆதலால் அவர்

களில் விடுதலையை விரும்பினவர்கள் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு ஆலோசனைச் சபையாரிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. வெறும் விண்ணப்பம் அனுப்பினுல் விடுதலை கிடைத்துவிடும். ஆனுல் யார் மனுப் போடுவது? ஒருவரும் முன்வரவில்லை. அதிகாரிகள் கைதிகளுக்கு அடங்கிவிடுவார்களா? விண்ணப்பம் போடாவிட்டாலும் போட்டதாக அவர்களாகவே பாவித்துக்கொண்டு கைதிகளை லண்டனிலிருந்த ஆலோசனைச் சபையார் முன்பு கொண்டுபோய் நிறுத்தினுர்கள். காலின்ஸ் உள்ளிட்ட பெரும்பாலோரும் யாதொரு வாக்குமூலமும் கொடுக்க மறுத்துவிட்டனர். அந்த விசாரணை மிகுந்த தமாஷாக இருந்தது. கைதிகள் சிறைகளுக்கு உள்ளேயோ வெளியேயோ தள்ளப்படும் உரிமை அதிகாரிகளுக்குத்தானே உண்டு. ஆதலால் தாங்கள் சிறையை விட்டு வெளியேற முடியாது என்று கைதிகள் பிடிவாதஞ் செய்தால் அவர்களை வெளியேற்றுவதுதானே தக்க தண்டனை! அவ்வாறு பலர் உடனே விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். மூன்றில் ஒரு பாகத்தினரே மீண்டும் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

இதற்குப் பின்பு சிறைக்குள்ளே குழப்பமும் கொடுமையும் அதிகரித்துவந்தன. கைதிகளில் 1916-ல் இங்கிலாந்துக்குப் போன வாலிபர்கள் யார் யார் என்று பார்த்து அவர்களை ஆங்கிலப் படையில் சேர்க்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்குத் தோன்றிற்று. முதலில் அவர்கள் ஸீன், எர்னஸ்ட் என்ற இரு சகோதரர்களைத்

தனியே பிரித்து, ராணுவத்தில் சேரும்படி கட்டாயப் படுத்தினர்கள். இருவரும் அதை எதிர்த்து நின்றனர். தனியறை வாழ்க்கை, விலங்குகள், உணவில்லாமை, சித் திரவதைகள், மானக்கேடுகள் ஆகியவற்றில் ஒன்றும் அவர்களைப் பணியவைக்க முடியவில்லை. தாமஸ் என்ற வாலிபனும் இவ்வாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுத் தைரிய மாய் எதிர்த்து நின்றான். இவற்றை அறிந்த ஐரிஷ் ஜனங்கள் வெகுண்டெழுந்து கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதிகாரிகள் அக் கைதிகளை விடுதலை செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமற் போயிற்று.

கட்டாய ராணுவ சேவை ஐரிஷ் கைதிகளுக் குள்ளே மிகுந்த பரபரப்பை யுண்டாக்கிவிட்டது. அவர்கள் சுமார் 600 பேர்கள் தென் பக்கத்துச் சிறை யில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களில் 8 பேரைச் சிறை அதிகாரிகள் சிப்பாய்களுடைய வீடுகளைச் சுத்தஞ் செய்யும்படி கூறினர்கள். அவர்கள் மறுக்கவே அவர்களுக் குச் சாதாரணமாய்க்கொடுத்திருந்த சகல உரிமைகளையும் பறித்து, அவர்களை வடபக்கத்துச் சிறைக்கு அனுப்பி ஞர்கள். மறுநாளும் 8-கைதிகள் மறுக்கவே அவர்களும் வடபக்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். நாள்தோறும் வடபக்கம் போகின்றவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. தாமாகவே சில கைதிகள் அங்கே போய் வேலை செய்ய இசைந்தனர். எதற்காக என்றல் இருபக்கத்துச் செய்தி களையும் நன்கு தெரிந்துகொள்ளவும், உரிமை பறிக்கப் பட்டவர்களுக்கு அவசியமான பொருள்களைத் தாங் கள் கொடுத்துதவுவதற்காகவுமே. காலின்ஸ் அவர்க

ளுடைய காரியங்களை யெல்லாம் முன்னெச்சரிக்கை யுடன் கவனித்து ஏற்பாடு செய்துவந்தான்.

அதிகாரிகள் மேற்கொண்டு சில ஐரிஷ் கைதிகளைப் பிடித்து ராணுவத்தில் சேர்க்க முயன்றார்கள். அதனால் சிறைச்சாலை முழுதும் குழப்பமாயிற்று. இங்கிலாந்தி லிருந்து முன்னால் தப்பிச் சென்ற வாலிபர்களைக் கண்டு பிடித்து ராணுவத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்றும் அதி காரிகள் எண்ணினார்கள். அதனால் காலின்ஸும் அவன் தோழர்களும் தங்கள் பெயர்களையும் அங்க அடையாளங் களையும் அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லுவதில்லை என்று சங் கற்பஞ் செய்துகொண்டனர். சிறையில் கைதிக ளுடைய பெயர்களும் எண்களும் வாசிக்கப்படுவது வழக்கம். அவை வாசிக்கப்படும்பொழுது ஐரிஷ் கைதிகளில் எவரும் பதில் கொடுப்பதில்லை. பல நூறு கைதிகளில் யார் என்ன பெயருடையவர் என்ற விஷயத்தை அதிகாரிகள் அறிய முடியாமலே போயிற்று. ஒருவன் பெயரைக் கூவி அழைத்தால் வேறு சிலர் தாங்கள்தான் அப் பெயருடையவர்கள் என்று முன்வந்தனர். சில சமயங்களில் ஒருவருமே முன்வருவதில்லை. எனவே அதிகாரிகள் ஒரு யுக்தி செய்தார்கள். பின்டன், மைக்கேல் என்ற இரு வாலி பரை எப்படியாவது பிரித்துப் பிடித்துவிட வேண்டு மென்று தீர்மானித்தார்கள். பின்டனுக்கு விடுதலை உத்தரவு வந்திருப்பதாயும், மைக்கேலின் மனைவி நோயுற்றிருப்பதால் அவன் அவளைக் கவனிப்பதற்காகச் சிறிது காலம் வெளியே செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டிருப்ப

தாயும் அவர்கள் கூறினர்கள். இரண்டு வாலிபர்களுடைய பெயர்களேயும் வாசித்தார்கள். ஒருவரும் முன் வரவில்லே. ஏனெனில், மைக்கேலுக்கு மணம் முடியவில்லே யென்றும், அதிகாரிகளாகக் கற்பனேயாக அவனுக்கு ஒரு மனேவியைச் சிருஷ்டித்து அவனே நோயுறச் செய்திருக்கிருர்களென்றும் எல்லாக் கைதிகளுக்கும் தெரியும். இந்தச் சூழ்ச்சி பயனற்றுப் போகும் வேளேயில் சில அதிகாரிகளுக்குப் பின்டனின் உருவம் தெரிந்திருந்ததால் அவனே மட்டும் பிடித்துக்கொண்டு போனர்கள். பின்னர் அதிகாரிகள் தங்களுக்குப் பெயர் தெரிந்தவர்களேச் சிறையின் வடபாகத்திலும் மற்றும் 200 பேர்களேத் தென்பாகத்திலும் அடைத்து வைத்தார்கள். தென்பாகத்திலிருந்த 200 பேர்களும் உடனே உண்ணுவிரதம் ஆரம்பித்தனர். மூன்று நாள் உண்ணுவிரதத்திற்குப் பின்பு அவர்கள் வடபாகத்தாரோடு சேர்க்கப்பட்டனர். இதனல் காலின்ஸ் சிறையில் நிரந்தரமான சமாதானம் ஏற்பட முடியாதென்று தெரிந்துகொண்டான். வெளியே செய்வதுபோல் சிறைக்குள்ளும் போராடவேண்டியது அவசியம் என்று உணர்ந்தான். பெயர் வாசிக்கும்பொழுது வழக்கம்போல் தகராறு ஏற்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தது.

பிராங்கோச்சில் அடைக்கப்பட்டிருந்த தேசபக்தர்களேத் தவிர, ஈஸ்ட்டர் கலகத்தின் தலேவர்களாகக் கருதப்பட்ட 122 பேர்கள் வேறு சில ஆங்கிலச் சிறைகளில் கொடுந் துன்பங்களிடையே புழுங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். சிறையில் வாடிய தேசபக்தர்களேக் குறித்து

அயர்லாந்து முழுவதிலும் பெருங் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அமெரிக்கப் பொதுஜனங்களிடையேயும் தீவிரமான பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. அமெரிக்கா தன்னுடன் யுத்தத்தில் சேரவேண்டுமென்று இங்கிலாந்து விரும்பியதால் அதன் அபிப்பிராயத்தை அலட்சியஞ் செய்ய முடியவில்லை. அமெரிக்க ஜனங்கள் ஐரிஷ் தேசபக்தர்களுக்கு அநுதாபம் காட்டினார்கள். இதனால் ஆங்கில அரசாங்கம் திடீரென்று பிராங்கோச் கைதிகள் அனைவரையும் விடுதலை செய்ய உத்தரவிட்டது. அதன்படி காலின்ஸும் அவன் தோழர்களும் விடுதலை செய்யப்பட்டு, டிசம்பர் 24-ம் தேதி டப்ளின் நகரை அடைந்தனர்.

ஜனங்கள் தங்களுக்காகச் சிறை புகுந்த வீரர்களை மிகுந்த உற்சாகத்துடன் வரவேற்றார்கள். எட்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் இதே ஜனங்கள்தான் தொண்டர்களைப் பழித்தும், அவர்கள் ஜெர்மனியின் ஒற்றர்களென்றும், வீண் கலகக்காரர்களென்றும் எதிர்த்து நின்றார்கள். அவர்களே இப்பொழுது தொண்டர்களை அன்புடனும் ஆதரவுடனும் எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்தார்கள். அடக்குமுறையின் கொடுமை ஜனங்களைத் தொண்டர்களுக்கு ஆதரவாகத் திருப்பிவிட்டது. அதிகார வர்க்கம் நிதானமாக நடந்திருக்குமானால் தேசீய எழுச்சி வலுவடைந்திருக்க முடியாது. ஆனால் அது அவ்வாறு செய்யாமல் பழிக்குப் பழி வாங்கவேண்டுமென்று முனைந்துவிட்டது. தலைவர்கள் பலரும் தொண்டர்கள் பலரும் சிறையிடப்பட்டார்கள். பலர் துப்பாக்கி முன்னால்

நிறுத்திவைத்துச் சுடப்பட்டனர். யாதொரு குற்றமும் செய்யாத நிரபராதிகள் கைதி செய்யப்பட்டும் பலவாறு துன்புறுத்தப்பட்டும் வந்தனர். தாய்நாட்டின் பொருட்டுத் தொண்டர்கள் வீரத்துடன் போர் செய்ததையும், ஆனந்தத்துடனே தூக்குமேடை ஏறிய காட்சிகளையும் கண்ட ஜனங்கள், உள்ளக் கொதிப்படைந்து, உணர்ச்சி பெற்று, அயர்லாந்தைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர்கள் தொண்டர்களே யென்று நம்பியதில் ஆச்சரியமில்லை.

ஈஸ்ட்டர் கலகத்தினுல் பூர்ண சுதந்திரம் வந்துவிடாது என்பது தலைவர்களுக்கும் பல தொண்டர்களுக்கும் தெரிந்துதானிருந்தது. ஆர்தர் கிரிபித் போன்றவர்கள் அக் கலகத்தினுல் அயர்லாந்துக்குப் பெருங்கேடே விளையுமென்று நம்பியிருந்தார்கள். ஆனுல் பதினுறு வருடம் ஆங்கிலச் சிறையில் கிடந்துழன்றடாம் கிளார்க் என்னும் தொண்டர் திலகம் வெற்றி ஏற்படாதெனினும் எழுச்சி அவசியம் என்று ஆரம்பத்திலேயே வற்புறுத்திப் பேசினுன். அவன் சொன்னதாவது: "இந்த எழுச்சி தோல்வியுற்றதேயாயினும் தேசத்தில் ஒரு ஆச்சரியமான மாறுதலை உண்டாக்கும். நாங்கள் மடிவோம்; ஆனுல் எங்களுக்குப் பின் ஒரு புதிய அயர்லாந்து உண்டாகிவிடும்." கலகத்தின் காரணமாக உயிர்ப்பலி வாங்கப்பட்டவீன் மாக் டயர்முடாவும் இதுபோலவே கூறியிருந்தான்: "பலர் தூக்கில் போடப்படுவார்கள். நான் சுடப்படுவேன். இந்தக் கொலைகளெல்லாம் ஆங்கிலேயருக்கு அநுகூலமான அடிமைப் புத்தியை அடியோடு

தொலைத்துவிடக்கூடிய உணர்ச்சியை உண்டாக்கும்." இத்தகைய மனப்பான்மை கொண்டவர்களால்தான் ஈஸ்ட்டர் கலகம் தோன்றியது. பின்னுல் அவர்கள் கூறிய படியே அயர்லாந்து விழித்துக்கொண்டதை உயிரோ டிருந்த தொண்டர்கள் கண்டார்கள்.

அயர்லாந்தின் ராஜீய வாழ்வில் பிரதான ஸ்தா னத்தை வகித்துவந்த ஐரிஷ் பார்லிமெண்டுக் கட்சியார் தங்கள் செல்வாக்கை இழந்து வீழ்ந்தனர். அரசாங்கத் தின் கொடுமைகளை அவர்களால் தடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் தலைவர் ரெட்மண்டு ஜனங்களால் வெறுக்கப் பட்டார். பார்லிமெண்டில் பிரதமமந்திரி ஆஸ்குவித் ஈஸ்ட்டர் கலகத்திற்குக் காரணஸ்தராயிருந்த பீயர்ஸ், மாக்டொனுக், டாம் கிளார்க் முதலியோரைச் சுட்டுத் தள்ளியாகிவிட்டது என்ற செய்தியை அறிவித்த பொழுது அங்கத்தினர் பலரும் கரகோஷம் செய்தனர். அப்பொழுது அங்கிருந்த ஐரிஷ் அங்கத்தினர் அரசாங் கத்தின் கொடுமையைக் கண்டிக்காது மௌனமா யிருந்தனர். இந்த விஷயத்தைப் பொதுஜனங்கள் மறக்கவேயில்லை.

பொதுஜனங்களைப் போலவே மத குருக்களும் புத்துணர்ச்சி பெற்று விளங்கினர். அவர்கள் தொண்டர் களைப் பழித்துவந்ததை நிறுத்திப் பாராட்ட முற் பட்டனர். அப்பொழுது லிமரிக் நகரில் ஓட்வியர் என்று ஒரு பிஷப் இருந்தார். அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட இரண்டு பாதிரிமார்கள் அரசாங்க விரோதிகளா யிருப்

பதாய்ப் புகார் செய்து அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று ஆங்கிலப் படைகளின் சேனாதிபதி மாக்ஸ்வேல் பிஷப்புக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினான். அதற்குப் பதிலாகப் பிஷப் தண்டிக்கப்படவேண்டிய வர்கள் அதிகாரிகள்தான் என்றெழுதினார். அவருடைய கடிதத்தின் கடைசிப் பாகம் வருமாறு:

"டப்ளினில் உங்களிடம் சரணடைந்த துர்ப்பாக்கிய சான வாலிபர்களின் உயிரைப் பாதுகாக்க இடங் கொடுக்கக் கூடாதென்று நீங்கள் எச்சரிக்கையாய் இருந்துவிட்டீர்கள். அவர்களைப்பற்றி நாங்கள் முதலாவது கேள்விப்பட்ட செய்தி யாதெனில் அவர்கள் உயிரோடு நிறுத்தி வைத்துச் சுடப்பட்டார்கள் என்பதே. உங்கள் செய்கையை எண்ணும்பொழுது நான் திடுக்கிடுகின்றேன். அது தேசத்தின் மனச்சாட்சியை உல்லங்கனம் செய்ததென்றே நம்புகிறேன். தவிரவும் ஒரு பாவமும் அறியாத நூற்றுக் கணக்கானவர்களையும், ஆயிரக்கணக்கானவர்களையும், எவ்வித விசாரணையுமின்றி நாடு கடத்தியது அதிகாரத்தைத் துர்விநியோகப்படுத்திய தென்றும், அறிவற்றதும், யதேச்சாதிகாரம் பொருந்தியதுமான செயலென்றும் நான் கருதுகின்றேன். மொத்தத்தில் தங்களுடைய ஆட்சி இந்தத் தேசத்தின் அநீத ஆட்சியின் சரித்திரத்தில் மிகவும் இழிவானதும் இருளடர்ந்ததுமான ஓர் பாகமாகும்."

ஈஸ்ட்டர் கலகத்திற்குப் பின்பு ஐரிஷ் மக்களிடையே பூர்ண சுயேச்சைக் கொள்கை வலுவடைந்து வந்ததை அறிந்த ஆங்கில அரசாங்கத்தார் சுய ஆட்சி மசோதாவை அமுலுக்குக் கொண்டுவர முயற்சித்தனர்.

அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்திற்கு ஜன்மப் பகைவரான ஸர் எட்வர்டு கார்ஸனும் அல்ஸ்டர் வாசிகளும் அதற்கும் தடையாய் நின்றூர்கள். இதனுல் அரசாங்கத்தார் அயர் லாந்தை இரு கூறுக்கி அல்ஸ்டர் நீங்கலாக மற்ற பாகத் திற்குச் சுய ஆட்சி வழங்கத் தீர்மானித்தார்கள். ஐரிஷ் பார்லிமெண்டுக் கட்சியாரும் அவர்கள் தலைவர் ரெட் மண்டும் நாட்டைப் பிரிவினை செய்ய இசைந்தார்கள். ஆனுல் பொதுஜனங்களும் கத்தோலிக் மத குருக்களும் பிரிவினையை எதிர்த்து நின்றூர்கள். எதிர்ப்பு அதிகரிக் கவே பிரிவினை முறை கைவிடப்பட்டது. அத்துடன் ரெட்மண்டு கூட்டத்தாரின் சொற்பச் செல்வாக்கும் சிதைவுற்றது.

அக்காலத்தில், ஈஸ்ட்டர் கலகத்தில் உயிரிழந்தும், நாடு கடத்தப்பட்டும், சிறையிடப்பட்டும் அவதியுற்ற தொண்டர்களின் குடும்பங்களைப் பாதுகாக்க இரண்டு சங் கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பின்னுல் இவ்விரு சங்கங் களும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு 'ஐரிஷ் தொண்டர்கள் சகாய நிதி' என்று ஒரு நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. அந்நிதிக்கு மொத்தம் 1,38,000 பவுன் சேர்ந்தது. தீவிர தேசபக்தர்க ளெல்லாம் அந்நிதியை வசூலித்த 'ஐரிஷ் தேசிய உத விச் சங்க'த்தில் வேலை செய்துவந்தார்கள். மைக்கேல் காலின்ஸ் விடுதலையடைந்த பின் மூன்று வாரம் வீட் டில் தங்கியிருந்து, டப்ளின் நகரை அடைந்து, பின் அச் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு வேலை செய்துவந்தான். நண்பர்கள் பலரும் அவனுடன் ஒத்துழைத்தார்கள்.

காலின்ஸ் தொண்டர் படையையும் ஐரிஷ் குடியரசுச் சகோதரத்துவ சங்கத்தையும் புனருத்தாரணம் செய்தும் வந்தான். நாளுக்கு நாள் அவனுடைய செல்வாக்கு அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது.

காலின்ஸ் டப்ளினை அடைந்த காலத்தில் அங்கிருந்த ராஜவிஸ்வாசம் மிகுந்த 'ராயல் டப்ளின் சங்க'த்தார் கவுண்ட் பிளங்கெட் என்னும் தேசபக்தரை அங்கத்தினர் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட்டனர். இந்தப் பிளங்கெட் ஈஸ்ட்டர் கலகத்தில் தற்காலிக அரசாங்கத்தின் தலைவராயிருந்து சர்க்காரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட ஜோஸப் பிளங்கெட்டின் தந்தை. உயிர்ப் பலி கொடுத்த ஒரு தியாகியின் தந்தையாயிருந்த காரணத்தாலேயே அவர் சங்கத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்தார்!

இந்த அநீதியை நிவர்த்தி செய்து பிளங்கெட் குடும்பத்தின் பெருமையை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று காலின்ஸ் கூட்டத்தார் தீர்மானித்தனர். அச்சமயம் வடக்கு ரோஸ்காமன் தொகுதிக்குரிய பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர் ஸ்தானத்திற்குத் தேர்தல் நடைபெறவிருந்தது. பிளங்கெட் அந்த ஸ்தானத்துக்கு அபேட்சகராக நிறுத்தப்பட்டார். தொண்டர்கள் தீவிரமாய் உழைத்து வந்தனர். உணர்ச்சி ததும்பும் அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டன. "நீங்கள் ஏன் கவுண்ட் பிளங்கெட்டை ஆதரிக்கவேண்டும்? ஏனென்றால், உங்களுடைய மக்களும், ஒவ்வொரு ஐரிஷ் தந்தையின் மகனும் உயிர்த்தியாகம் செய்யவேண்டியதற்குப் பதிலாக அவர் தம்முடைய

மூன்று குமாரர்களையும் தியாகம் செய்திருக்கிறார்...... அவரை டப்ளின் சங்கம் செய்ததுபோல் நீங்களும் வடக்கு ரோஸ்காமனில் அவமானப்படுத்தி, அவர் உங்களுக்குத் தேவையானவரல்லர் என்று ஆங்கில அரசாங்கத்திற்குக் கூறுவீர்களோ? இல்லை. வடக்கு ரோஸ்காமனில் இன்னும் ஐரிஷ்காரர்க ளிருக்கிறார்கள்!" இவ்வாறெல்லாம் அவ்வறிக்கைகள் கூறின. முடிவில் பிளங்கெட்டே அபரிமிதமான வெற்றியடைந்தார். வெற்றிக்குப் பின், அக்கிழவர் தாம் இங்கிலீஷ் பார்லிமெண்டுக்குச் சென்று வீற்றிருக்க விரும்பவில்லையென்று அறிவித்துவிட்டார். இதனால் அவர் அடைந்த வெற்றி அதிகப் பிரகாசமடைந்தது.

தேர்தலுக்குப் பின் காலின்ஸ் 'ஐரிஷ் தேசிய உதவிச் சங்க'த்தின் காரியதரிசியானான். முன்னிருந்த குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்தான். இவ்வேலையினால் அவன் பல அரிய ஊழியர்களின் நெருங்கிய நட்பைப் பெற்றுவந்தான்.

அச்சமயம் அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணம் யுத்தத்தில் இறங்கிய செய்தி அயர்லாந்துக்கு எட்டியது. இங்கிலாந்தே வெற்றி பெறுமென்று எங்கும் நம்பிக்கையேற்பட்டது. ஆதலால் யுத்த முடிவில் நடைபெறும் சமாதான மகாநாட்டில் அயர்லாந்தின் பிரதிநிதிகள் சென்று தங்கள் தேசத்தின் சுதந்திரத்திற்காக வாதாட வேண்டுமென்று பலரும் எண்ணினார்கள். தேசத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு

பிரதிநிதிக் கூட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வழியில்லாததால், ஸின்பீன், தொண்டர் படை, பிளங்கெட்டின் கட்சி, தொழிற்கட்சி முதலிய தீவிரக் கட்சிகள் மட்டும் ஐக்கியப்பட்டு வேலை செய்ய முன்வந்தன. அவற்றிற்குள்ளும் வேலை செய்வதற்கு இன்றியமையாத அளவுதான் ஒற்றுமை நிலவியிருந்தது.

அத்தியாயம் — 5

கட்டாய ராணுவச் சட்டம்

பிராங்கோச் சிறையிலிருந்த கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்ட பொழுது ஈஸ்ட்டர் கலகத்தின் தலைவர்களாகக் கருதப்பட்ட 122 பேர்களும் தண்டிக்கப் பட்டிருந்ததால் சிறையிலேயே கிடந்து வாடினார்கள். அவர்களிற் பெரும்பாலோர் போர்ட்லாந்து, டார்ட்மூர் என்னும் ஆங்கிலச் சிறைகளிலே வைக்கப்பட்டிருந் தனர். அவர்கள் சிறைச்சாலைக்குப் புதிய விருந்தினரா யிருந்ததால் அங்கு நடக்கும் கொடுமைகளை எப்படி எதிர்க்கவேண்டுமென்று தெரியாம லிருந்தார்கள். கொலை களவு செய்த குற்றவாளிகளைப் போலவே அவர்களும் நடத்தப்பட்டனர். அவர்கள் தங்களை யுத்தக் கைதிகளாக நடத்தவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தார்கள். இதனால் சிறைக்குள்ளும் போராட்டம் முற்றிவந்தது. முதலில் லியூஸ் சிறையிலிருந்த கைதிகள் ஒரு சங்கமாகக் கூடி வழிகாட்டினர். ஈஸ்ட்டர் கலகத்தில் அரும் போர் செய்து பெருமையடைந்த வீரனான டிவேலரா அவர்கள் தலைவனாக இருந்தான். கைதிகள் அவனுடைய தீர்மானங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து மிகுந்த கட்டுப் பாட்டுடன் நடந்துகொண்டார்கள். அவர்களில் ஒரு கைதியை அதிகாரிகள் தண்டித்ததற்காக டிவேலரா வேலைநிறுத்தம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தான். பலவிதத் தண்டனைகளையும் பொருட்படுத்தாது கைதிகள் உறுதி யுடன் நின்று முடிவில் வெற்றியடைந்தனர்.

சிறைகளுக்குள்ளே புழுங்கிக்கொண்டிருந்த பல தொண்டர்களின் நிலைமையைத் தேச மக்களின் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று காலின்ஸ் முதலியோர் கருதினர். அதற்கேற்ற ஒரு சந்தர்ப்பமும் வாய்த்தது. லாங்போர்டு தொகுதியில் பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர் ஸ்தானத்திற்குத் தேர்தல் நடக்க வேண்டியிருந்தது. காலின்ஸ் கூட்டத்தார் லியூஸ் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த ஜோஸப் மகின்னஸ் என்பவனை அபேட்சகனாக நிறுத்திவைத்தனர். சிறைகளில் தேசபக்தர்கள் படுந் துயரங்கள் எங்கும் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டன. கைதியின் உடையோடு கூடிய உருவப்படமொன்று ஆயிரக்கணக்கில் அச்சிடப்பட்டு எங்கும் ஒட்டப்பட்டது. அப்படத்தின் அடியில், "இவனை வெளியே கொண்டுவர இவனை உள்ளே அனுப்புங்கள் (Put him in to get him out)" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்த வாலிபனைச் சிறைக்கு வெளியே கொண்டுவர வேண்டுமானால் அவனைப் பார்லிமெண்டுக்குள்ளே அனுப்பினால்தான் முடியும் என்பது இவ்வாக்கியத்தின் கருத்து. அந்தத் தேர்தலில் ஜோஸப்பே வெற்றி பெற்றான். இந்த வெற்றி ஈஸ்ட்டர் கலகத்தின் காரணஸ்தனாயிருந்த ஒருவனுக்குக் கிடைத்துவிட்டதால் ஜனங்களின் அபிமானம் எந்தப் பக்கம் திரும்பி நின்றதென்பது தெளிவாயிற்று. இதைக் கண்டு இங்கிலாந்து திடுக்கிட்டது.

ஆங்கிலப் பிரதம மந்திரி லாயிட் ஜியார்ஜ் அயர்லாந்தின் நாடிகளைப் பிடித்துப் பார்த்துக்கொண்டே

யிருந்தார். லாங்போர்டு தேர்தலுக்குப் பின் அதற்கு ஜுரம் தலைக்கேறியதென்று உணர்ந்தார். உடனே ஏதாவது பசப்பு வார்த்தை கூறவேண்டுமென்று கருதி, சுய ஆட்சி கொடுப்பதற்காகப் பல ஐரிஷ் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளையும் தாம் கூட்டிவைத்து முடிவு செய்யப் போவதாக அவர் அறிவித்தார். இப் ‘பிரதிநிதிகள்’ யாவர்? அவர்கள் வெறும் சுயநலப் புலிகளே தவிர ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளல்லர். ஜனங்களை ஏமாற்றிச் சுதந்திர வெறியைக் குறைக்கவே மதிமிகுந்த மந்திரி முனைந்து நின்றார் என்பதைத் தீவிரவாதிகள் தெரிந்துகொண்டனர். வீரசுதந்திரம் வேண்டி யெழுந்தவர்கள் வேறு எதில் திருப்தி யடைவார்கள்? மீண்டும் சுதந்திரக் கிளர்ச்சி புயல்காற்றைப் போல் எங்கும் வீசிப் பார்த்தது. அவிந்துபோகும் கங்குகளில் அனற்பொறி பற்றவைக்கப்பட்டது. தேசத்தில் ஒரு புதிய ஒளி சுடர்விட ஆரம்பித்தது.

லியூஸ் சிறையிலிருந்த ஐரிஷ் கைதிகள் சிறைக்கு உள்ளும் வெளியும் அதிகாரிகளுக்கு ஓய்வு கொடுக்கக் கூடாதென்று தீர்மானித்தனர். தங்கள் சொந்த வேலைகளைத் தவிர வேறு வேலைகள் செய்யமுடியாதென்றும், தங்களை யுத்தக் கைதிகளாகவே நடத்தவேண்டுமென்றும் அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு அறிக்கை கொடுத்தனர். அதன் விளைவாக அவர்கள் தனியறைகளிலே தள்ளப்பட்டனர். பலநாள் தனிக் கொட்டடிகளில் அடைக்கப்பட்டிருந்தும் தொண்டர்கள் கலங்காமல் உண்ணாவிர

தத்தை மேற்கொண்டனர். நாளுக்கு நாள் போராட்டம் வலுத்துவந்தது. அயர்லாந்திலும் லியூஸ் கைதிகளின் சார்பாகப் பெருங் கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டது.

ஆங்கிலப் பிரதம மந்திரி தாமாகவே அந்தக் கைதிகளை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கருதினர். ஆனால் கைதிகளுக்குப் பயந்து விடுதலை செய்ததாக ஏற்படக் கூடாதே என்ற கவலையால் தாமதித்துவந்தார். கடைசியில் ஜுலை மீ 15-ம் தேதி அயர்லாந்தின் நல்லெண்ணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்காகக் கைதிகளை விடுதலை செய்வதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. அதன்படி டிவேலரா முதலிய வாலிபச் சிங்கங்கள் யாவும் தாங்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்த குகைகளிலிருந்து வெளிப்பட்டுத் தாய்நாடு சேர்ந்தனர்.

விடுதலையான வீர சிகாமணிகளை டப்ளின் வாசிகள் ஆநந்தத்துடன் வரவேற்றனர். யாவர் மனத்திலும் அயர்லாந்தின் பண்டைப் பெருமையும், அதன் சுதந்திரத்திற்காக உயிரிழந்த தியாகிகளின் ஞாபகமும் கிளர்ந்தெழுந்தன. அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க டிவேலரா ஜனங்களின் அளவற்ற அபிமானத்திற்குப் பாத்திரனாக விளங்கினான். அவனும் அவன் தோழர்களும் சென்ற விடமெல்லாம் அன்பு அரும்பி, தியாக மணம் கமழ்ந்தது. மக்கள் பரவசமடைந்து ஆடினர். "ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னிலிருந்த ஜனங்கள் இப்பொழுது எங்கோ மறைந்துவிட்டார்கள்; இவர்கள் புதியவர்கள்!" என்று சொல்லக்கூடிய முறையில்

அவர்கள் புத்துணர்ச்சி கொண்டு துடித்தனர். அவர்கள் "வாழ்க அடக்குமுறை!" என்று களிப்புடன் வாழ்த்து வதுபோல் காணப்பட்டனர். ஏனெனில் நீரளவினதாய் நிற்கும் ஆம்பல் போல் அடக்குமுறையின் அளவுக்குத் தக்கதாகவே சுதந்திர எழுச்சி தோன்றுகிறதல்லவா?

டிவேலரா பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர் ஸ்தானத் திற்கு அபேட்சகனாய் நின்று வெற்றிபெற்றான். அவனு டைய எதிரியைப் பார்க்கிலும் 2975 ஓட்டுகள் அவ னுக்கு அதிகமாய்க் கிடைத்தன. வெற்றிக்குப் பின் அவன் பார்லிமெண்டுக்குப் போய்த் தான் அங்கே அம ரப்போவதில்லை யென்று அறிவித்துவிட்டான். இந்தத் தேர்தலில் ஒரு விசேஷம் குறிப்பிடத்தக்கது. தொண் டர்கள் மறைவாயிருந்ததை விட்டு, வெளிப்படையாகத் தங்கள் படைக்குரிய உடைகள் அணிந்து, கூட்டங்களி லும் ஊர்வலங்களிலும் கலந்துகொண்டனர்.

காலின்ஸ், வழக்கம்போல் குன்றாத ஊக்கத்துடன், தொண்டர் படையிலும் ஐரிஷ் குடியரசுப் படையிலும் உழைத்துவந்தான். அவனும் அவன் தோழர்களும் 'வாகான் ஹோட்டல்' என்னும் விடுதியில் அடிக்கடி ரகசியமாகக் கூடிப் பேசுவதுண்டு. இந்த விடுதி ஐரிஷ் சுதந்திரப் போரில் ஒரு முக்கியமான ஸ்தானம் பெற்றி ருக்கிறது. இங்குதான் காலின்ஸின் திட்டங்கள் பலவும் அரங்கேற்றப்பட்டன. டயர்மீட் லிஞ்ச், ஹாரி போ லண்டு என்ற நண்பர்கள் காலின்ஸின் இரு கரங்களாக நின்று பிரசாரம் செய்துவந்தனர். தேசம் முழுவதும்

லின்பீன் பிரசாரமும், தொண்டர் படை நிறுவலும் தீவிரமாய் நடந்துவந்தன.

சிறையிலிருந்தவர் யாவரும் விடுதலை செய்யப் பட்டதுடன் அடக்குமுறை ஓயவில்லை. மழை விட் டபோதே ஒழியத் தூவானம் விடவில்லை. ஆகஸ்டு மாதத் தில் மூன்று தலைவர்கள் ராஜத்துவேஷக் குற்றத்திற் காகச் சிறையிடப்பட்டார்கள். வேறு 40 இளைஞர் களும் கைதிசெய்யப்பட்டனர். மறுபடி சிறைக்குள் உண்ணுவிரதம் ஆரம்பமாயிற்று. வெளியில் தேசமெங் கும் கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. அதிகாரி கள் கைதிகளுக்குப் பலவந்தமாய் உணவூட்ட முயன்ற னர். தாமஸ் ஆஷ் என்ற வாலிபன் ஐந்துநாள் உண்ணு விரதத்திற்குப் பின் மேட்டர் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகப்பட்டான். அங்கு சில மணி நேரத்தில் அவன் ஆவி பிரிந்தது. வாலிபமும், கம்பீரமும், சௌந்தரிய மும், சௌரியமும் வாய்ந்த அவ் வீரனுடைய உயிர் பலிகொடுக்கப்பட்டதைக் கண்டு மக்கள் யாவரும் திடுக்கிட்டனர். 30,000 மக்கள் மேட்டர் வைத்திய சாலைக்குச் சென்று அந்த ஷஹீதின் திருமுகத்தைத் தரிசித்தனர். ஆஷின் உடல், தொண்டனின் உடை அணிவிக்கப்பட்டு, அலங்காரத்துடன் வைக்கப்பட் டிருந்தது. அதைப் பார்த்தவ ரெல்லாரும் உள்ளங் குழைந்து கண்ணீர் வடித்துக் கதறினர். ஒரு தொண்ட னின் வீர மரணம் தேசத்தையே தட்டி யெழுப்பிவிட் டது. ஆஷின் இறுதிச் சடங்குகள் தொண்டர்

களால் சிறப்புடன் நடத்தப்பட்டன. அவன் மரணத்தால் இரங்காத அரசாங்கமும் இரங்கியது. ராஜீயக் கைதிகளுக்குப் புதிய அந்தஸ்துக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆஷின் மரணத்தைக் குறித்து விசாரித்த பஞ்சாயத்தாரும் அதிகாரிகளின் நடத்தையைப் பலமாகக் கண்டித்தனர். 50 மணி நேரமாக ஆஷினுடைய படுக்கையும் பூட்ஸுகளும் பிடுங்கப்பட்டு, அவன் குளிர்ந்த தரையில் கிடக்கும்படி செய்ததும், பலவந்தமாய் உணவூட்டியதுமே அவன் மரணத்திற்குக் காரணம் என்று அவர்கள் முடிவு கூறினர். இதன் பின்பு சில கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

அக்காலத்தில் தேசப் புனருத்தாரணத்திற்கு ஏற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. பார்லிமெண்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகள் அங்கு செல்லாமல் தவிர்ந்துவிடவேண்டு மென்றும், ஒரு தேசியச் சட்டசபையை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்றும், ஐரிஷ் பாஷையை வளர்க்கவேண்டு மென்றும், தேசியக் கைத்தொழில்களைச் சீர்திருத்தவேண்டு மென்றும், அயர்லாந்தின் தேசியச் சட்டசபை சமாதான மகாநாட்டுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ளவேண்டு மென்றும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இந்தத் திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசிய இயக்கம் வளர்ச்சி யடைந்தது. அமிதவாதமுள்ள தீவிரவாதிகளும் இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டு இடைவிடாது கிளர்ச்சி செய்து வந்தனர். காலின்ஸ், லிஞ்ச் முதலியோர் அவர்களின் தலைவர்களாய் விளங்கினர்.

1917-ம்௵ அக்டோபர்மீ 25-ந் தேதி ஸின்பீன் தேசியவாதிகளின் வருஷாந்த மகாநாடு கூடியது. தேசத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஆயிரக் கணக்கான பிரதிநிதிகள் விஜயஞ்செய்திருந்தனர். மகாநாட்டின் தலைமைப் பதவிக்கு கிரிபித், பிளங்கெட், டிவேலரா ஆகிய மூவருடைய பெயர்களும் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருந்தன. கிரிபித் வீரத்துடன் எழுந்து, தம் பெயரை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, யுத்த வீரனும் ராஜதந்திரியாயும் விளங்கிய டிவேலராவையே தேர்ந்தெடுக்கும்படி வேண்டினர். பிளங்கெட்டும் அதை ஆமோதித்தார். எனவே டிவேலரா தலைவராயும் கிரிபித் உபதலைவராயும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பின்னர் மகாநாட்டில் முக்கியமான ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அடுத்து வரவிருந்த தேர்தலில் ஸின்பீன் அங்கத்தினர் சகல ஸ்தானங்களுக்கும் நின்று, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின் பார்லிமெண்டுக்குச் செல்லாமல், 'டேயில் ஐரான்' என்ற பெயருடன் தேசியச் சட்டசபையாகக் கூட வேண்டு மென்பதே அத்தீர்மானம்.

ஸின்பீன் மகாநாட்டைத் தொடர்ந்து ஐரிஷ் தொண்டர்கள் மகாநாடும் நடைபெற்றது. தொண்டர் படை எப்பொழுதுமே ஸின்பீன் சங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கவில்லை யாதலால் அது சுயேச்சையாகத் தீர்மானஞ் செய்ய உரிமை பெற்றிருந்தது. எந்தச் சமயம் அவசியமானாலும் அரசாங்கத்தின்மேல் 'போர் தொடுக்க' நிர்வாக சபைக்கு அதிகாரம் கொடுத்து ஒரு

தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. கட்டாய ராணுவச் சட்டமென்னும் வாளாயுதம் அயர்லாந்தின் தலைமேல் தொங்கிக்கொண்டே யிருந்ததால் எந்த நிமிஷமும் அது அறுந்து தலைமேல் விழுந்துவிடுமென்ற காரணத்தாலேயே இவ்வாறு நிர்வாக சபைக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. நெருக்கடியான நிலைமையில் மகாநாடு கூட்ட முடியாதென்பதைக் கருதி வெள்ளத்திற்கு முன்பே அணைபோடப்பட்டது. நிர்வாக சபையில் காலின்ஸ் லிஞ்ச் முதலியோர் அங்கத்தினரா யிருந்தனர். தொண்டர்படை நிர்மாணம் காலின்ஸிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

படை நிர்மாணம் எளிய வேலையன்று. காலின்ஸ் முதலாவதாகப் படைக்கு வேண்டிய சட்டதிட்டங்களைப் புதுப்பித்து அமைத்தான். அவன் நிர்மாணித்த சாமர்த்தியத்தினால்தான் பின்னர் அதிகார வர்க்கத்தின் கொடுமைகளையெல்லாம் தாங்கித் தொண்டர் படை பிழைத்து நிற்க முடிந்தது. அவன் முயற்சியால் புதிது புதிதாகத் தொண்டர்கள் சேர்ந்தனர். உள்ளம் நிறைந்த வீரத்துடன் தொண்டொன்றே குறியாய்க் கொண்ட இளைஞர்கள், கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தை எதிர்க்க ஆவல்கொண்டு படையில் கூடி நின்றனர். தொண்டர்கள் வெளிப்படையாகவே யுத்தப் பயிற்சி செய்துவந்தார்கள். அதனால் அரசாங்கம் இடையிடையே குறுக்கிட்டுப் பலரைக் கைதிசெய்து ராணுவச் சட்டப்படி தண்டித்துவந்தது.

1918-ம் ௵ எப்ரல் ௴ 3-ௗ காலின்ஸும் கைது செய்யப்பட்டான். ராஜத்துவேஷக் குற்றம் சாட்டப் பட்டு ஜாமீன் கேட்கப்பட்டது. அவன் ஜாமீன் கட்ட மறுத்துச் சிறைபுகுந்தான். அவனுடன் வேறு சில முக் கியமான தொண்டர்களும் சிறை சென்றனர்.

பிரதம மந்திரி லாயிட் ஜியார்ஜ் கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர அதுவே சமயமென்று பார்த் தார். எப்ரல் 13-ம்ௗ அச்சட்டம் பார்லிமெண்டில் நிறை வேறியது. பார்லிமெண்டின் ஐரிஷ் அங்கத்தினர்கள் முன்னதாக எவ்வளவு சொல்லியும் அவர்கள் சொல் மந்திரி காதில் ஏறவில்லை. ஆதலால் சட்டம் நிறைவேறிய தினத்தில் அவர்கள் பார்லிமெண்டுக்குப் போகவே யில்லை.

அயர்லாந்தில் பிறந்த ஒருவனை வேற்று நாட்டுச் சண்டைக்காகப் போராடும்படி பலவந்தப் படுத்தினால் அவன் மனமுவந்து செய்யமாட்டான் என்பது பிரதம மந்திரிக்குத் தெரியாத விஷயமன்று. அவருடைய நோக்கம் வேறு. ஸின்பின் இயக்கத்தையும் தொண்டர் படையையும் ஒரே யடியாய் நசுக்கி, ஆழங்காணாத அகழிக்குள் அமிழ்த்துவதற்கு ஒரு ஆயுதம் வேண்டு மல்லவா? அந்த ஆயுதந்தான் கட்டாய ராணுவச் சட்டம். அயர்லாந்தின் சுதந்திர உணர்ச்சியை நசுக்கும் பொழுது உலகத்தார் கட்டாய ராணுவச் சட்டம் அமுலி லிருப்பதால்தான் கொடுமைகள் நடப்பதாக எண் ணிக்கொள்ளவேண்டு மென்பது அதிகாரிகள் கருத்து.

அச்சட்டத்தால் விளையவிருந்த எண்ணற்ற தீமைகள் அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலனாகவில்லை. புலனானாலும், "பார்க்கமாட்டோம்" என்றிருந்துவிட்டார்கள்.

அந்தச் சட்டம் ஐரிஷ் மக்களுக்கு இரண்டு கேள்விகளை விடுத்தது. முதற் கேள்வி: "நீங்கள் ஜெர்மனியுடன் போர் செய்து ஜெர்மானியர் கையால் மடிய விரும்புகிறீர்களா?" இரண்டாவது கேள்வி: "அல்லது எங்களுடன் போர் செய்து எங்கள் கையால் மடிய விரும்புகிறீர்களா?" ஐரிஷ் மக்கள் மடியவே விரும்பவில்லை; வாழ விரும்பினார்கள். அந்த வாழ்வு சுகவாழ்வாகச் சுதந்திரம் வேண்டினார்கள். மடியத்தான் வேண்டுமென்றால் இரண்டாவது முறையில் மடிவதே சுதந்திர லட்சியத்திற்கு மார்க்கம் என்று கருதினர்.

சட்டத்தை எதிர்த்து நிற்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தினால் இங்கிலாந்து அயர்லாந்தின் மேல் போர் தொடுத்திருப்பதாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. டப்ளினில் ஸின்பீன், ஐரிஷ் கட்சி, தொழிற்கட்சி முதலிய எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து மகாநாடு கூட்டி அச்சட்டத்தை எதிர்த்தொழிக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. கத்தோலிக் குருக்களும் போராட்டத்திற்கு உதவியாக முன்வந்தனர். ஒவ்வொரு மாதாகோவிலிலும் கட்டாய ராணுவச் சட்ட எதிர்ப்புப் பத்திரங்களில் ஆயிரக் கணக்கான கையெழுத்துக்கள் வாங்கப்பட்டன. 'தேசப் பாதுகாப்பு நிதி' யொன்று வசூலிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் தேசம்

5

முழுவதிலும் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்தனர். சுருங்கச் சொன்னால், அச்சட்டத்தினால் பகைமை கொண்ட சங்கங்களெல்லாம் ஐக்கியப்பட்டன; உறங்கினவர்கள் யாவரும் விழித்துக்கொண்டார்கள்.

இந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்திலே லாயிட் ஜியார்ஜ் நியமித்த ஐரிஷ் சர்வகட்சி மகாநாட்டின் முடிவு ஒரு அறிக்கையில் வெளியிடப்பட்டது. அதன்படி அயர்லாந்தைப் பிளவு செய்யவேண்டும், ஆனால் பல கட்டுப்பாடுகளையுடைய சுதந்திரமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. ஐரிஷ் தேசபக்தர்கள் அவ்வறிக்கையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவில்லை. போர்க்களத்தில் நின்றவர்களுக்குப் பழைய பஞ்சாங்கம் எதற்கு? ராஜ விஸ்வாசமுள்ள ஐரிஷ் கட்சியார்கூட அதைத் தீண்டவில்லை. அவ்வறிக்கையைத் தயாரித்த கும்பல் 'சர்வ கட்சி'யுமன்று 'மகாநாடு'மன்று என்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமேயாகும்.

ஐரிஷ் தொண்டர் படையின் நிர்வாக சபை தனியாகக் கூடி ஆலோசித்தது. போர் தொடங்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. காலின்ஸ் முதலியோர் ஜாமீன் தொகைகளைக் கட்டிவிட்டு வெளியே வந்தனர். காலின்ஸ் தொண்டர் படையின் உதவித் தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டான். அதுமுதல் அவன் அரசாங்க ரகசியங்களை யெல்லாம் முன்கூட்டி அறிந்து அவற்றிற்குத் தக்கபடி திட்டங்கள் வகுக்க முற்பட்டான். தேச பக்தியுடைய ஒற்றர்கள் சிலர் அவனுக்குத் தோழர்களாயினர்.

அவர்கள் சர்க்காரில் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவனுக்கு ஊழியஞ் செய்துவந்தனர். மேலும், உளவு விசாரிக்கச் சில தொண்டர்களைக் காலின்ஸ் பயிற்சி செய்தான். ஒற்றர்களை வைத்துப் பரிபாலிப்பதில் அவன் இணையற்ற ஆற்றலுடையவன்.

மேமீ 15-ம் தேதி அவனுக்குச் சில ரகசியங்கள் வந்தன. அதிகாரிகள் முக்கியமான ஸின்பீனர் பலரைக் கைதிசெய்யப் போவதாகவும், அரசாங்கத் தலைமை ஸ்தலமான டப்ளின் மாளிகையில் தடபுடலாய் வேலைகள் நடந்து வருவதாயும் அவன் அறிந்தான். அன்றிரவு பார்னல் ஸ்குயரில் 44-வது வீட்டில் ஐரிஷ் தொண்டர்களுடைய நிர்வாக சபை கூடியிருந்தது. காலின்ஸ் எல்லா அங்கத்தினருக்கும் அன்று நடக்கப்போகும் சோதனைகளைப்பற்றி அறிவித்து எச்சரிக்கை செய்தான். முக்கியமான தொண்டர்கள் அன்று வீடுகளுக்குப் போகாமல் மறைந்துகொண்டனர். அன்றிரவு டப்ளினில் பல முக்கியமான ஸின்பீன் தலைவர்கள் வீடுகள் ஏககாலத்தில் சோதனை யிடப்பட்டன. காலின்ஸ் மூலம் தகவல் தெரிந்த சிலர்மட்டும் தப்பித்துக்கொண்டனர். ஆயினும் டிவேலரா, கிரிபித், கவுண்ட் பிளங்கெட், காஸ்கிரேவ் முதலிய எண்பதுக்கு மேற்பட்ட தலைவர்கள் கைதி செய்யப்பட்டனர். இவர்கள் அனைவரும் நாடு கடத்தப்பட்டு, இங்கிலாந்தில் லிங்கன், டர்ஹாம் குளோஸேஸ்டர், ரீடிங், உஸ்க், பர்மிங்ஹாம், ஹாலோவே முதலிய விடங்களில் சிறைவைக்கப்பட்டனர்.

கைதி செய்யப்பட்டவர்களுக்கு ஏதாவது விசாரணை யுண்டா? சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டனரா? ஒன்று மில்லை. எல்லோரும் ஜெர்மனியுடன் சதியாலோசனை செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டது!

காலின்ஸ் மற்றையோர் கைதி செய்யப்பட்ட பொழுது தப்பிக்கொண்டான். அவன், இரவில் ரஸ்தா வில் போய்க்கொண்டிருந்த பொழுது பட்டாளத்தார் நிற்பதைக் கண்டு, வேறு தெரு வழியாக மறைந்து சென்று, தொண்டர்படைத் தலைவரைக் கண்டு எச் சரிக்கை செய்யவேண்டுமென்று கருதினன். அவன் பார்க்கு முன்பே அவர் கைதி செய்துகொண்டு போகப் பட்டார். அன்றிரவு முழுதும் போலீஸார் சோதனை செய்துகொண்டே யிருப்பார்களாதலால் தங்குவதற்குச் சௌகரியமான இடம் எது என்று யோசிக்கையில், தொண்டர்படைத் தலைவர் வீடுதான் தக்கது என்று கருதி, அவன் அங்கேயே தங்கி இரவுப் பொழுதைக் கழித்தான்.

அத்தியாயம் — 6

டெயில் ஜூரான்

காலின்ஸுக்கு வயது இருபத்தெட்டாயிற்று. ஆயினும் இருபது வயதுள்ள இளைஞனைப் போலவே காணப்பட்டான். அவன் மெல்லிய உடலையும் குழந்தை முகத்தையும் பெற்றிருந்ததால் யாரும் அவன் வயதைக் குறைவாய்த்தான் மதிக்கவேண்டியிருந்தது. அவனுடைய உயரம் ஐந்து அடி பதினொரு அங்குலம். பண்பட்ட அவன் உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளெல்லாம் முகத்திலே மாறி மாறித் தாண்டவமாடின. எப்பொழுதும் தூய்மையும் அழகுமுள்ள உடைகளையே அவன் அணிவது வழக்கம். சோர்வு ஓய்வு முதலியவை அவனை அணுக அஞ்சின. அவன் நின்றவிடத்திலே நிற்கமாட்டான். ஆடவும் பாடவுமாக அவன் இருப்பதைக் கண்ட நண்பர்கள், அவ்வின்ப ஊற்றில் தங்கள் துயரம் கவலையெல்லாம் மறைந்தொழிந்து, புதிய ஊக்கம் பெற்றுவந்தனர்.

மற்றெல்லா நண்பர்களைப் பார்க்கினும் காலின்ஸுக்கு மிகச் சிறந்த நண்பன் அவனுடைய சைக்கிள் தான். அநேகமாக அவனை அதனிடமிருந்து பிரிந்து காண்பது அரிது. 1918-ம் வருஷம் மே மாதம் 17-ந் தேதி இரவு அவன் நண்பர்கள் பலர் கைதி செய்யப்பட்டதிலிருந்து பின்னால் 1921-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 11-ந்தேதி சமாதான முண்டாகும் வரை, அவன்

நாட்டிலும் நகரத்திலும் அந்த சைக்கிளிலேயே பிரயாணம் செய்துவந்தான். அவனுடைய அங்க அடையாளங்கள் ஒவ்வொரு போலீஸ்காரனுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பல போலீஸார் அவனைத் தேடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் யாவர்க்கும் நடுவே அவன் நினைத்த பொழுதெல்லாம் சைக்கிளிலே ஏறிக்கொண்டு சுற்றி வந்தான். பகலில் வெளியேற அவன் அஞ்சுவதில்லை. பொய் மீசை, போலி வேடம் முதலிய உதவிகளில்லாமலே அவன் டப்ளின் தலைநகரிலும் மற்ற விடங்களிலும் பல்லாயிரம் போலீஸாரிடையிலும், ஒற்றர்களிடையிலும் திரிந்து வந்தான். தேசிய எழுச்சியை வேரோடு கல்லி யெறிவதாகச் சபதஞ்செய்து நின்ற அதிகாரிகள், புரட்சிக்கு வித்தாய், அதிகார ஆணவத்தை உள்ளிருந்தே எரிக்கும் கனலாய் விளங்கிய காலின்ஸை மட்டும் கைதிசெய்யவோ சுட்டுத்தள்ளவோ முடியாமலிருந்தனர்.

காலின்ஸ் தாய்ப்பாஷையில் இனிமையாகப் பேசுவதோடு ஆங்கிலத்திலும் மிக்க பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தான். அவன் ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் மாசுமறுவற்றிருக்கும். அவனுடைய கருத்துக்களுக்கு யாரேனும் தக்க ஆராய்ச்சியுடன் மறுப்புரைத்தால் அவன் பொறுமையோடு கேட்பது வழக்கம். ஆனால், சோம்பலினாலோ, கவனக் குறைவாலோ, கோழைத்தனத்தாலோ எவரேனும் ஆட்சேபித்தால் அவன் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பது அபூர்வம். அச்சமயம் அவன் சீறிப் பாய்

வான். அவனுடைய எல்லையற்ற ஊக்கமும், இடைவிடாத உழைப்பும், குன்றாத வீரமும் அவனைச் சோம்பேறிகளுக்குப் பணிய விடுவதில்லை. மற்றும் இளைஞர்களைப் பிடிக்கும் பல தீய வழக்கங்களிலிருந்து அவன் தப்பியிருந்தான். அவன் மதுவகைகளை மிதமிஞ்சிப் பருகுவதே யில்லை. ஆனால் சிகரெட்டுகள் மட்டும் அடிக்கடி பிடித்துவந்தான். சில சமயங்களில் நாளொன்றுக்கு ஐம்பது சிகரெட்டுகள் கூடப் புகைத்துவிடுவான். பின்னால் இந்த வழக்கத்தையும் ஒழித்துவிட்டான். குறித்த வேலையைக் குறித்த நேரத்தில் செய்துமுடிப்பதிலும், பற்பல பதவிகளை வகித்துப் பல்வேறு கடமைகளை நிறைவேற்றுவதிலும் அவனை வெல்பவர் இல்லை.

காலின்ஸ் நாளுக்கு நாள் 'அபாயகரமான' வேலைகளில் ஈடுபட்டுவந்ததைக் கண்டு, 'தேசியப் பாதுகாப்புச் சங்கம்' அவனைக் காரியதரிசிப் பதவியிலிருந்து நீங்கும்படி செய்தது. அவன் இதனால் தொண்டர்படை சம்பந்தமாக அதிக வேலை செய்ய நேரம் கிடைத்ததென்று மகிழ்வுற்றான். அக்காலத்தில் செலவுக்குப் பொருளில்லாத கஷ்டம் அவனை வாட்டி வருத்திவந்தது. ஆயினும் அவன், பஞ்சத்திலே பிறந்து, பஞ்சையராய் வாழ்ந்த தன் நாட்டவரை எண்ணி, இரங்கினான். வறுமையின் வளர்ப்புப் பண்ணை பராதீனம் என்று வெறுத்தான். அங்கிலேயில் பெருஞ்செல்வம் படைத்து ஆனந்தமாய் வாழ்வதைக் காட்டிலும், சுதந்திரம் வேண்டி ஆண்டியாய் வாழ்வதே சிறந்

தது என்று ஆறுதல் செய்துகொண்டான். உண்ணப் போதிய உணவில்லை. இரவில் தலை சாய்க்க இடமில்லை. ஆயினும், அயர்லாந்திலுள்ள எல்லா ஊர்களும் அவனுக்குச் சொந்த ஊர்; ஐரிஷ் மக்கள் யாவரும் அவனுடைய கேளிர்; நண்பர்களுடைய வீடுகளெல்லாம் அவனுடைய சொந்த இல்லமாயின.

ஹாரி போலண்டு, பீஸ்லேய், ஜோ ஒரேய்லி முதலிய சிறைப்படாத நண்பர்கள் காலின்ஸுக்குப் பக்க பலமாக நின்று வேலை செய்துவந்தார்கள். ஸின்பீன் சங்கத்தின் காரியதரிசிகள் இருவரும் கைதிசெய்யப் பட்டதால் போலண்டு அவர்களுடைய வேலைகளையும் பார்த்துவந்தான். தலைவர்களில்லாக் குறையை இவ் வாலிபர்கள் நன்குணர்ந்து பன்மடங்கு ஊக்கத்துடன் வேலை செய்துவந்தனர். கதால் புருகா கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தை எதிர்த்துத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதற்காக ரகசியமாக இங்கிலாந்து சென்றான். அவனுடைய ஸ்தானத்தில் டிக் முல்காஹி தொண்டர் படைத் தலைமையை மேற்கொண்டான். எங்கனும் கோரமான புதுச் சட்டத்தை எதிர்க்க மும்முரமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

தொண்டர்படைத் தலைமைக் காரியாலயத்தில் காலின்ஸுக்குத் தலைக்குமேல் வேலைகள் குவிந்து கொண்டேயிருந்தன. அவன் படை நிர்மாண அதிகாரி. அத்துடன் உதவித் தளகர்த்தனுகவும் இருந்தான். உண்மையில் பொதுக் காரியதரிசியின் வேலை

யனைத்தையும் அவனே பார்த்துவந்தான். ஏனென்றால் பழைய காரியதரிசி சிறையிலிருந்தான். தொண்டர்களிடையே இடைவிடாத பிரசாரஞ் செய்யவும், வரப்போகும் போராட்டத்தைப் பற்றி விவரமாக அறிவிக்கவும், அவர்களைப் பக்குவப்படுத்தவும், 'அன் டோக்லக்' என்ற ரகசியப் பத்திரிகை யொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பீஸ்லெய் அதன் ஆசிரியப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார். அப்பத்திரிகை நான்கு பக்கங்களே யுடையதாயினும், அனலையும் ஆவேசத்தையும் குழைத்து ஐரிஷ் வாலிபர்களுக்கு ஊட்டிவந்தது. தொண்டர்களைப்பற்றி அதன் முதல் தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது: "தொண்டர்கள் ராஜீயவாதிகளல்லர். அவர்கள் அணிவகுத்துச் செல்லல், விளம்பரக் காட்சிகளில் ஈடுபடுதல், ராஜீயவேலைகள் செய்தல் முதலியவற்றிற்காக நியமிக்கப்படவில்லை. எந்தத் தனி அரசியல் தலைவனையும் அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை. அவர்களுடைய விஸ்வாசம் ஐரிஷ் ஜனசமூகத்திற்கே பாத்திரமானது. எல்லா யுத்தவீரர்களும் தங்கள் மேலதிகாரிகளுக்குப் பணிவதுபோல் அவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களுக்குப் பணிகிறார்கள். அவர்கள் தலைவர்களுக்குப் பணிவது நபர்களைப் பொறுத்த சம்பந்தங்களல்ல. மரியாதை யென்பது பதவிக்கே யொழியப் பதவியிலுள்ள மனிதனுக்கன்று." இதிலிருந்து தொண்டர்படை எதிர்கால ராணுவமாகவே கருதப்பட்ட தென்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த எண்ணிய அரசாங்கம் முதலில் ஜனங்களைப் பயமுறுத்திப் பார்த்தது. இதற்காகப் பல விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டன. "நிலப்படை, கடற்படை, ஆகாயப்படை முதலியவற்றில் எதில் வேண்டுமாயினும் இஷ்டம் போல் சுதந்திரர்களாகச் சேருகிறீர்களா? அல்லது, எங்கே போய்ச் சேரவேண்டுமென்பதைப் பற்றித் தீர்மானிக்க உரிமையில்லாமல், உங்களைச் சேரும்படி கட்டாயப்படுத்தும் வரை காத்திருக்கப் போகிறீர்களா? நீங்கள் கொடுக்கவேண்டிய தொகையினரைக் கொடுக்கிறீர்களா? அல்லது கட்டாயத்தினால் அதற்கு மூன்று மடங்கு அதிகமானவர்களை இழுத்துக்கொண்டு போக வேண்டுமா?" இது ஒரு விளம்பரம். இதற்கு 'அன் டோக்லக்' கூறிய பதிலில், "அத்தகைய நிலைமை ஏற்படுமானால் ஐரிஷ் தொண்டர்களின் கொள்கை யாதென்பது முன்னரே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது........ஒவ்வொரு உண்மைத் தொண்டனும் உயிர்போகும் வரை (ராணுவத்தில் சேர்க்கப்படுவதை) எதிர்க்க வேண்டியது கடமை" என்று கூறிற்று. இது மட்டுமோ? இருதிறத்தாரும் பழிக்குப் பழி வாங்கவேண்டுமென்று வெகு விரிவாகத் திட்டங்கள் போட ஆரம்பித்தனர்.

'அன் டோக்லக்' சட்டப்படி நடக்காத பத்திரிகை. நெருப்புப் பொறி போன்ற அதன் வாசகங்களைக் கண்ட அதிகாரிகள் அப்பத்திரிகையை வைத்திருந்தவர்களுக்கெல்லாம் கடுமையான தண்டனை விதித்துவந்தனர்.

அதை அச்சிட்ட அச்சுக்கூடங்களெல்லாம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. பல கஷ்டங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் அப்பத்திரிகை மேலும் மேலும் பகைநெருப்பைக் கக்கிவந்தது. கட்டாய ராணுவச் சட்டத்திற்கு ஆதரவு காட்டுவதைப்பற்றி அப்பத்திரிகை, "நமக்கு விரோதமாக இந்த அநீதியில் சாதாரணப் பிரஜையோ, சிப்பாயோ, எவனுயினும், நேரிடையாகவோ, உடந்தையாகவோ" உதவிசெய்து வந்தால் அவனை நாம் கொடிய மிருகமொன்றை நடத்துவது போல் நடத்த வேண்டியதைத் தவிர வேறு தயவு தாட்சண்யம் வேண்டியதில்லை" என்று எழுதியிருந்தது. இன்னும், "நமக்கு விரோதமா யிருப்பது அபாயகரமாகு மென்பதையும், நமக்கு எதிராக இல்லாதிருப்பவர்கள் நம்முடனே சேர்ந்து தீரவேண்டுமென்பதையும் நாம் அவர்களுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும்" என்பது அப்பத்திரிகையின் ஆக்ஞை. இவ்வாறெல்லாம் பெரும் போராட்டத்திற்குத் தேசம் தயாரிக்கப்பட்டுவந்தது.

காலின்ஸ் அரசாங்க ஒற்றர்களைக் கைவசப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்த விஷயம் முன்னர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில அதிகாரிகளின் நட்பினுல் இங்கிலாந்திலிருந்து முக்கியமான அரசாங்கத் தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள அவன் ஏற்பாடு செய்துகொண்டான். அயர்லாந்தில் நடக்கும் விஷயங்களை அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளிலிருந்த தோழர்களுக்கு அறிவிப்பதற்கும், அவர்களிடமிருந்து தகவல்கள் தெரிந்துகொள்வ

தற்கும் அவன் தக்க நபர்களைத் தூதர்களாக நியமித்துக்கொண்டான். ஆயுதங்கள் வரவழைப்பதற்கும், அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் சிலரை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கும், வெளியிலிருந்து அயர்லாந்துக்கு அழைத்து வருவதற்கும் கப்பலோட்டிகள் பலருடைய நட்பு அவசியமாயிருந்தது. அதற்காக காலின்ஸ் சில கப்பலோட்டிகளையும், கப்பல் வேலைக்காரர்களையும் சிநேகங் கொண்டான். அவர்களில் நீல் கெரி, ஸ்டீவ் லனிகன், நெட் கவனுக் முதலியோர் முக்கியமானவர். உள்நாட்டில் அதிகாரிகள் ஒருவருக்கொருவர் அனுப்பி வரும் தகவல்களும் தபால் இலாகாவில் வேலை பார்த்து வந்த காலின்ஸின் நண்பர்களால் அவனுக்கு அடிக்கடி அறிவிக்கப்பட்டன.

அரசாங்கமும் விசேஷ முன்னேற்பாடுகளைச் செய்துவந்தது. நாடெங்கும் படை சேர்க்கும் ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தியது. ஜூன் மாத ஆரம்பத்தில் அது ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டு ஐரிஷ்காரர்கள் பட்டாளத்தில் சேரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது. அவ் வறிக்கையில், 50-ஆயிரம் ஐரிஷ்காரர் அக்டோபர் முதல் தேதிக்குள் ஆங்கிலப் பட்டாளத்தில் சேர வேண்டு மென்றும், அதற்குப் பின் மாதந்தோறும் 2 அல்லது 3 ஆயிரம் பேர் சேர்ந்துவர வேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்த அறிக்கையின் பின்னுல் ஒட்டி நின்ற பயமுறுத்தலை எவரும் உணராமலில்லை. ஆனல் ராணுவத்தில் ஒருவரும் சேருவதாய்க் காண

வில்லை. அதற்குப் பதிலாகத் தொண்டர் படையில் பலர் கூட்டங் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்துவந்தனர்.

ஜூலை மாதம் ஆரம்பத்தில் ஸின்பீன் சங்கமும், தொண்டர்படையும், கெயிலிக் பாஷா சங்கமும், வேறு பல சங்கங்களும் சட்ட விரோதமானவை என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டன. தேசத்தில் எந்த மூலையி லும் பொதுக் கூட்டமோ ஊர்வலமோ நடத்தக் கூடா தென்று ஆங்கில ராணுவ அதிகாரிகள் உத்தரவிட்ட னர். இவ்வுத்தரவுகள் வந்தவுடன் பொதுக் கூட்டங் கள் அதிகமாய்க் கூட்டப்பட்டன. மாரி பொழிவது போல் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றுவந்தன. பேசிய வர்களெல்லோரும் கைதி செய்யப்பட்டனர். பந்தய விளையாட்டுக்கள்கூடத் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தும் நிற்க வில்லை. ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் சென்று விளையாட் டுக்களைப் பார்த்துவந்தனர்.

நாட்டிலே தன் உத்தரவுகள் காற்றில் பறக்கவிடப் படுவதைக் கண்ட அரசாங்கம் சிறைக்குள்ளிருந்த தேச பக்தர்கள் மேல் சீறிப் பாய்ந்தது. பேல்பாஸ்ட் சிறை யில் போலீஸார் உட்புகுந்து, தொண்டர்களை அறை களுக்கு வெளியே இழுத்துத் தள்ளி, தடிகளால் அடித் தனர். அவர்களுடைய கைகளைப் பின்புறமாகக் கட்டி, தீயணைக்கும் குழாய் மூலம் தேகங்களின்மேல் நீரைப் பாய்ச்சி, மூன்று நாள் அப்படியே நனைந்த உடைக ளுடனும் கட்டிய கைகளுடனும் அவர்களை நிறுத்தி வைத்தனர். இத்துடன் வேறு தண்டனைகளும் விதிக்

கப்பட்டன. வானம் துளங்கினும் மானம் துளங்காத தொண்டர்கள் இன்னல்களையெல்லாம் இனிதே ஏற்றுக் கொண்டனர். அரசாங்கம் தண்டனைக் காலம் முடிவடைந்த தொண்டர்களையும் வெளியே விடாது எல்லாத் தொண்டர்களையும் இங்கிலாந்திலுள்ள சிறைகளுக்கு அனுப்பிவிட்டது.

போர் குமுறிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது காலின் ஸுக்கு நோயுண்டாயிற்று. அவன் சுவாசப் 'பைகளில் இடைவிடாத வலி யேற்பட்டுப் படுக்கையில் சுருண்டு கிடந்தான். சில நாட்களில், நோய் தன்னிடம் கொஞ்சிக்கொண்டிருக்க இடங் கொடுக்கக் கூடாதென்று அவன் தீர்மானித்தான். "நான் போகும்வரை வேலை காத்திருக்குமா?" என்று அவன் அடிக்கடி வருந்தினன். விரைவில் எழுந்து மீண்டும் தன் வேலைகளை மேற்கொண்டான்.

அயர்லாந்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் முக்கியமான தொண்டர்படை அதிகாரிகளை வரவழைத்து மகாநாடு கூட்டி யோசித்தான். மொத்தம் லட்சம் தொண்டர்கள் சேர்ந்திருப்பதாய்த் தெரிந்தது. காலின்ஸ் ஸின்பீன் நிர்வாக சபையிலும் அடிக்கடி கலந்து கொண்டான். ஏனென்றால் ஐரோப்பா யுத்த முடிவில் அயர்லாந்தின் சுயேச்சை குறித்துச் சமாதான மகாநாட்டில் தெரியப்படுத்த வேண்டியது அவசியமா யிருந்தது. அக்டோபர் மாத முடிவில் ஸின்பீன் வருஷாந்த மகாநாடு கூட்டப்பட்டு முக்கியமான விஷயங்கள் பரிசிலனை செய்யப்பட்டன.

தொண்டர்கள் அடிக்கடி போராட்டங்களில் ஈடு பட்டுப் பயிற்சி பெற்றுவந்தனர். பெருங் கூட்டத்தா ராகிய பட்டாளத்தாரைச் சிறு தொகையினராக நின்று எதிர்க்கும் முறையை அவர்கள் விரைவில் கற்றுக் கொண்டனர். ஒரு சமயம் ஸின்பீன் தலைமைக் காரி யாலயத்தை 700 சிப்பாய்கள் சூழ்ந்து முற்றுகை யிட்டனர். 30 தொண்டர்கள் அவர்களை எதிர்த்து அரும் போர் செய்து அவர்களுக்குப் படுகாயம் விளைத்தனர். கட்டிடத்தில் சில சாளரங்கள் மட்டுமே சேதமாயின. ஆனால் சிப்பாய்களில் பலர் காய மடைந்து வைத்தியசாலைக்குச் சென்றனர். தொண் டர்களைக் கைதி செய்யச் செல்லும் பொழுதும் அவர்கள் முன்போல் அமைதியாகக் கைதியாவதில்லை. கைதியாவதற்கு முன்னால் எதிரிகளிடம் போராடிய பின்பே அவர்கள் கைகளில் விலங்கு மாட்ட முடிந்தது. கார்க் நகரில் நேல்லிஸ் என்னும் தொண்டனைக் கைதி செய்தபொழுது அவன் போலீஸாரை நோக்கிச் சுட ஆரம்பித்தான். தலைமை அதிகாரிக்குத் தலையில் காய முண்டாயிற்று. பின்னால் அவன் சிறைவைக்கப்பட்டான். ஆனால் யுத்த சமாதான தினமாகிய நவம்பர் 11-ந் தேதிக்குப் பின் ஐந்து தொண்டர்கள் கார்க் சிறையி லிருந்து அவனை விடுவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

யுத்தம் முடிந்துவிட்ட பின் ஆங்கில அரசாங்கம் பார்லிமெண்டு ஸ்தானங்களுக்கு அயர்லாந்தில் பொதுத் தேர்தல் நடத்தப்போவதாய் அறிவித்தது. பார்லி

மெண்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அங்கத்தினர்கள், சீமைக்குச் செல்லாது, அயர்லாந்திலேயே தேசியச் சட்டசபை யொன்றை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று வெகுநாளைக்கு முன்னரே ஸின்பீன் கட்சியார் தீர்மானித்திருந்தனர். ஆதலால் தேர்தலில் ஸின்பீன் தலைவர்கள் தீவிரமாய் ஈடுபட்டனர். அபேட்சகர்கள் பெயர்கள் பதிவுசெய்யப்பட்ட தினத்திலேயே 26-ஸின் பீன் அங்கத்தினர்கள் போட்டியின்றியே வெற்றிபெற் றனர். அப்படி வெற்றிபெற்றவர்களில் சிலர் காலின்ஸ், டிவேலரா, கிரிபித், ஆஸ்டின் ஸ்டாக், டெரென்ஸ் மாக்ஸ்வினி முதலியோர். பின்னல் தேர்தல் முடிவில் மொத்தம் 69-ஸின்பீனர்களும், 26-அல்ஸ்டர் 'யூனிய னிஸ்ட்' கட்சியாரும், 6-பார்லிமெண்டுக் கட்சியாரும் வெற்றிபெற்றனர். தேர்தலில் ஸின்பீன் கட்சியினர் மகத்தான வெற்றியடைந்தது ஒரு புதிய சகாப்தத்தை ஆரம்பிப்பதா யிருந்தது. தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற 69-ஸின்பீனர்களில் 36-பேர் மன்னர்பிரானின் விருந்தின ராய்ச் சிறைகளில் இருந்தனர் ; 6-பேரைக் கைதிசெய்ய வாரண்டு தயாராயிருந்தது ; 3-பேர் நாட்டினுள் பிரவே சிக்கக் கூடாதென்று தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட் டிருந்தது.

புதிதாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸின்பீன் அங் கத்தினர்களில் வெளியிலிருந்தவர்கள், 'மான்ஷன் மாளிகை' என்னும் அவர்கள் தலைமை ஸ்தலத்தில் இரண்டு மூன்று முறை கூடி, மேற்கொண்டு செய்ய

வேண்டிய விஷயங்களைக் குறித்து யோசித்தனர். புதிதாய்க் கூடவேண்டிய குடியரசுச் சட்டசபைக்கு வேண்டிய அமைப்புத் திட்டமும், சுதந்திர விளம்பரமும் தயாரிக்கப்பட்டன. ஒரு சுதேச அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

புது வருஷத்தில் ஜனவரி மாதம் 21-ந் தேதி குடியரசுச் சட்டசபை 'டெயில் ஐரான்' என்னும் பெயருடன் மான்ஷன் மாளிகையில் கூடியது. 27 அங்கத்தினரே விஜயஞ் செய்திருந்தனர். கதால் புருகா தலைமை வகித்தான். எள்ளும் விழுவதற் கிடமின்றிப் பெருந் திரளான ஜனங்கள் கூடியிருந்தனர். காலின்ஸும் போலண்டும் அச்சமயம் இங்கிலாந்துக்கு வேலை நிமித்தம் சென்றிருந்தனர். அவர்கள் பெயர்கள் படிக்கப்பட்ட பொழுது வேறு இரு அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் பெயரால் ஆஜர் கொடுத்தனர். இது அரசாங்க ஒற்றர்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கையாளப்பட்ட முறை. மிகுந்த வைபவத்தினிடையே முதலில் பிரார்த்தனை நடைபெற்றது. பின்னர் புதிய அரசியலமைப்பு விளக்கப்பட்டது. ராஜாங்கத்திற்கு 'ஐரிஷ் குடியரசு' என்று நாமகரணஞ் செய்யப்பட்டது. தலைவன் புருகா எழுந்து நின்று, அயர்லாந்து பூரண சுதந்திரம் பூண்டு, வேற்று நாட்டின் சார்பின்றி, குடியரசாகிவிட்டதை உலகறியக் கூறினன். சுதந்திர விளம்பரம் ஐரிஷ் பாஷையிலும், பிரெஞ்சிலும், ஆங்கிலத்திலும் படிக்கப்பட்டது. அங்கத்தினர் யாவரும்

எழுந்து நின்று, சுயேச்சை விளம்பரத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துத் தம்மால் இயன்றதை யெல்லாம் செய்து அதை நிலைநிறுத்த முயல்வதாய் உறுதியுடன் சபதஞ்செய்தனர். நிகழ்ச்சிமுறை யாவும் ஐரிஷ்பாஷையிலேயே நடைபெற்றது. பின்னர் டிவேலரா, கிரிபித், பிளங்கெட் மூவரும் யுத்த சமாதான மகாநாட்டிற்கு அயர்லாந்தின் பிரதிநிதிகளாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

வல்லமை மிக்க ஆங்கில ராணுவத்தின் கையில் சிக்கிக்கிடந்த அயர்லாந்தில், அந்நியர் ஆட்சியின் நடுவில், சுதேச சட்ட சபை ஒன்று கூடியது! 'குடியரசு' என்று கூறிற்று! மறு பக்கத்தில், அடக்குமுறை, மட்டுக்கு மிஞ்சிய அடக்குமுறை, மேலும் மேலும் எல்லையற்ற அடக்குமுறை—இதைத் தவிர வேறொன்று மறியாத அரசாங்கம் திகைப்படைந்து, அழல்கொண் டெரியப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டது!

டிவேலரா

அத்தியாயம் — 7

மீட்சிப் படலம்

ஜெர்மனியுடன் சதியாலோசனை செய்ததாகப் பொய்க் குற்றம் சாட்டப் பெற்று ஆங்கிலச் சிறைகளிலே வாடிக்கொண்டிருந்த ஐரிஷ் தேசபக்தர்கள் போர் முடிவுற்றதால் விரைவில் விடுதலை வருமென்று எதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆனால் ஐரோப்பா யுத்தம் முடிந்த போதிலும் இங்கிலாந்துக்கும் அவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட யுத்தம் முடியவில்லையென்பதை அவர்கள் நன்குணரவில்லை. நாட்களும் மாதங்களும் கழிந்தன. கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகையும் வந்தது. ஆயினும் விடுதலை உத்தரவுமட்டும் வரவில்லை. "அரசாங்கம் விடுதலை செய்யாவிடின் நம்மை நாமே விடுதலை செய்து கொள்ளுவோம்" என்று கைதிகள் முடிவு செய்தனர்.

டிவேலரா முதலியோர் லிங்கன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். டெயில் ஐரான் அங்கத்தினர் பலரும் அங்குதான் இருந்தனர். லிங்கன் சிறை மற்ற சிறைகளைப்போ லில்லாமல் புதுமாதிரியா யிருந்தது. பிரதான வாயிலைத் தவிர அதற்குப் பின்பக்கத்திலும் ஒரு வாயிலுண்டு. அந்த வாயில் வழியாகவே ஞாயிற்றுக் கிழமை மதபோதகரான பாதிரியார் வருவதுண்டு. அவ்வாயிலிலுள்ள கதவுக்கு ஒரு திறவுகோல் கிடைத்தால் டிவேலரா முதலியோர் தப்பியோடுவது சுலபம். ஒருநாள் பாதிரியார் மறதியால் தம்முடைய சாவியை

ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுச் சென்றார். சமயம் பார்த்து டிவேலரா மெழுகுவர்த்தியில் அதை அழுத்தித் தடம் செய்துகொண்டான். சித்திரம் வரையத் தெரிந்த நண்பன் ஒருவன் அந்தத் தடத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு கடிதத்தில் இரண்டு சித்திரங்கள் வரைந்து கொடுத்தான். முதல் சித்திரத்தில் ஒருவன் தன் வீட்டுக் கதவில் திறவுகோல் ஒன்றை வைத்துத் திறப்பதுபோல் காட்டப்பட்டிருந்தது. அதனடியில், "நான் உள்ளே புக முடியவில்லை!" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அடுத்த சித்திரத்தில், ஒரு கைதி ஒரு பெரிய திறவுகோலால் சிறைக் கதவைத் திறக்க முயலுவது போல் போடப்பட்டிருந்தது. அதனடியில், "நான் வெளியேற முடியவில்லை!" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதில் கண்ட திறவுகோல் சிறையின் பின்பக்கக் கதவின் திறவுகோலின் அளவாகவே இருந்தது. கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக் காலமாதலால், அதிகாரிகள் அக்கடிதத்தைக் காண நேரின் ஏதோ கைதிகள் விளையாட்டுக்காகப் படங்கள் வரைந்திருந்ததாக எண்ணிக் கொள்ளவேண்டுமென்றே அந்தச் சித்திரங்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கடிதமும், அதிலுள்ள படங்களின் பொருளை விரித்துரைக்கும் மற்றொரு கடிதமும் ஷெபீல்டு என்னுமிடத்திலுள்ள நண்பன் ஒருவனுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அவன் தைரியமும் சாமர்த்தியமும் இல்லாதவனாதலால் படங்களை டப்ளின் நகருக்கு அனுப்பிவிட்டுப் பேசாதிருந்தான். டப்ளினில் ஹாரி போலண்டு,

விஷயந் தெரிந்து, படத்திற் கண்ட சாவியைப் போல் ஒன்று தயாரித்து, அதை ஒரு ரொட்டிக்குள் வைத்துப் பொதிந்து கொடுத்தனுப்பினுன். காலின்ஸ் அந்த ரொட்டியை லிங்கன் சிறையிலிருந்த கைதிகளுக்கு அனுப்பினுன். கைதிகள் தங்கள் விடுதலை ரொட்டி வந்ததாகக் களித்தனர். ஆனுல் அதிலிருந்த திறவு கோல் பூட்டுக்கு ஏற்றதாயில்லை. இரண்டாம் முறையும் ஒரு திறவுகோல் அனுப்பப்பட்டது. அதுவும் சரியாயில்லாது போயிற்று.

பின்னர், காலின்ஸ் போலண்டை அழைத்துக் கொண்டு தானே நேரில் லிங்கன் சென்ருன். எவ்வகையாலும் தோழர்களை விடுவித்துக்கொண்டு போகத் தீர்மானித்தான். முந்திய அத்தியாயத்தில் டெயில் ஐரான் கூடியபொழுது காலின்ஸும் போலண்டும் அங்கு செல்லவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விருவரும் லிங்கனுக்கு இந்தக் காரியத்திற்காகத் தான் போயிருந்தனர். வெளியில் யாருக்கும் இந்த விஷயம் தெரியாமல் ரகசியமா யிருந்தது. லிங்கனில் டிவேலரா ஒரு புதிய திறவுகோலும் ஒரு அரமும் அனுப்பும்படி அவர்களுக்குச் செய்தி யனுப்பினுன். அவ்வாறே காலின்ஸ் இரண்டையும் அனுப்பினுன். கைதிகளில் டிலோக்ரேய் என்பவனுக்கு இரும்பு வேலை தெரியும். அவன் திறவுகோலைத் தக்கபடி திருத்தி அனுப்பினுன். அச்சமயம் சிறையில் ஒரு தொண்டன் நோய் மிகுதியால் விடுதலை செய்யப்பட்டான். அவன்

மூலமும் காலின்ஸுக்குச் செய்தி யனுப்பப்பட்டது. காலின்ஸ் பெப்ரவரி 3-ந்தேதி தோழர்களைச் சிறையிலிருந்து வெளியே கொண்டு வருவதாக அவர்களுக்குச் செய்தி யனுப்பினான். அதே சமயத்தில் உஸ்க் சிறையிலிருந்த நான்கு ஐரிஷ் தொண்டர்கள் தப்பியோடிவிட்டதாகச் செய்தி வந்தது. அதைக் கேட்டு காலின்ஸ் வருந்தினான். ஏனெனில், அதனால் எல்லாச் சிறையதிகாரிகளும் விழித்துக்கொண்டு தன் வேலையைப் பாழாக்கி விடுவார்கள் என்று அவன் எண்ணினான்.

குறித்த தினத்தில் காலின்ஸ் மூன்று நண்பர்களுடன் ஒரு மோட்டார்காரை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு லிங்கன் சிறையை அடைந்தான். மோட்டார் டிரைவர் சந்தேகங் கொள்ளாதபடி, அவனைக் காலின்ஸ் வெகு தொலையிலேயே நிறுத்திவிட்டான். காலின்ஸ், போலண்டு, கெல்லி மூவரும் சிறைக்குப் பின்னாலிருந்த வயல்களை யடைந்து, சிறைச் சுவரிலிருந்த ஒரு ஜன்னலடியில் படுத்துக்கொண்டனர். அங்கிருந்து குறித்த நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு விளக்கொளி காட்டவேண்டுமென்றும், கைதிகள் அதற்குப் பதிலொளி காட்டினால் இருபக்கத்தாரும் தயாராயிருப்பதாகப் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் அவர்களுக்குள் முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சங்கேதப்படி சமயம் வாய்த்தவுடன் வெளியேயிருந்து வெளிச்சம் காட்டப்பட்டது. உள்ளிருந்தும் பதில் வெளிச்சம் காட்டப்பட்டது. பின்னர் காலின்ஸ் சிறைக் கோட்டையின்

பின் வாயிலை அடைந்து பார்க்கையில் அதில் வெளி யேயும் ஒரு இரும்புக் கதவு போடப்பட் டிருந்த தைக் கண்டான். உள்ளே அனுப்பப்பட்டிருந்த திறவுகோலால் உட் கதவைத் திறக்கலாமே யன்றி அந்த வெளிக் கதவைத் திறக்க முடியாது. ஆனால் காலின்ஸின் சட்டைப் பையில் வேறொரு சாவி இருந் தது. அவன் அதை எடுத்துப் பூட்டு வாயில் போட்டுப் பார்த்தான். •பூட்டு எளிதாய்த் திறந்துவிடும்போல் இருந்தது. ஆனால் திடீரென்று சாவி ஒடிந்து போய் விட்டது. பாதிச் சாவி பூட்டுக்குள்ளேயும் பாதி காலின்ஸின் கையிலுமாக இருந்தது. அதே சமயத்தில் டிவேலராவும், அவன் தோழர்கள் மகாரியும், மில்ராயும் உட்புறத்துக் கதவைத் திறந்துகொண்டு வந்தனர். அடுத்த கதவு திறக்கப்படாமை கண்டு திகைத்தனர். பூட்டிலிருந்த உடைந்த சாவியை வெளியே தள்ளுவதும் கடினமாயிருந்தது. வெண்ணெய் திரளும் சமயத்தில் தாழி உடைந்ததே யென்று அவர்கள் கலங்கினார்கள். டிவேலரா, சிந்தை தளராமல், தன் கையிலிருந்த சாவி யால் பூட்டின் பின்புறத்தில் குத்தினான். அவர்களுடைய பாக்கிய வசத்தால் பழைய சாவி வெளியே விழுந்தது. பின் அவன் தன் சாவியைக் கொண்டே அந்தப்பூட்டை யும் எளிதில் திறந்துவிட்டான். யாவரும் மகிழ்ச்சி யுடன் வெளியேறி வயற்புறத்தில் துள்ளிப் பாய்ந்தனர். வழியில் சில படைவீரர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தனர். அவர்களைக் கண்டதும் போலண்டு, "நண்பர்களே!

சௌக்கியந்தானு?" என்று க்ஷேமம் விசாரித்துவிட்டுத், தன் தோழர்களுடன் கம்பியை நீட்டினுன். அவர்கள் லிங்கன் நகருக்குள் போனதும் காலின்ஸும் போலண்டும் ரயில் மார்க்கமாக லண்டனுக்குச் சென்றனர். மற்றையோர் மோட்டாரில் நிவார்க் நகருக்குப் புறப்பட்டனர். அங்கு சென்றபின் அவர்கள் மாஞ்செஸ்டருக்குப் போய் மூன்று வாரம் தங்கியிருந்துவிட்டு லிவர்பூல் துறைமுகத்தை அடைந்தனர்.

லிவர்பூலில் காலின்ஸின் பழந்தோழனுன மாலுமி நீல் கெர் அவர்களுக்குத் தங்க இடங்கொடுத்துப் பாதுகாத்துவந்தான். காலின்ஸும், லண்டனில் தனக்காக வேண்டிய வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு, அங்கு வந்து சேர்ந்தான். 36-மணி நேரமாக அவன் உணவே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் லிவர்பூலில் ஓர் தினம் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ள விரும்பினுன். ஆனுல் அன்றிரவு அவனுடைய மாலுமி நண்பனொருவன் அயர்லாந்துக்கு ஓடத்திற் செல்வதாகத் தகவல் கிடைத்தது. உடனே அவன் களைப்பைப் பொருட்படுத்தாது பிரயாணமானுன். நீல் கெர் அவனுடன் துறைமுகத்திற்குச் சென்று வழியனுப்பினுன். காலின்ஸ் ஓடத்திலேறிச் செல்வதை மூன்று ஒற்றர்கள் கண்டு சந்தேகங் கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு அவனைத் தெரியாத நிலைமையில் பேசாது நின்றனர். நீல் கெர், திரும்பும் பொழுது, கரையில் அவர்களைக் கண்டு, "ரயிலுக்கு நேரமாய் விட்டதோ? வெகு நேரமாய் இங்கிருந்து

விட்டேன்!'' என்று கேட்டுக்கொண்டே, அவசரமாய் ரயிலுக்குப் போகிறவன்போல் மறைந்துவிட்டான்.

டிவேலரா இங்கிலாந்தில் மறைந்து வாழுமிடத்திலிருந்து அயர்லாந்துக்கு வரவேண்டுமென்றும், தாய் நாட்டில்தான் அவனுக்கு மிகுந்த வேலையிருந்த தென்றும் அவனுடைய நண்பர்கள் அவனைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். காலின்ஸூம் அவனை நேராக அங்கு வந்து சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினான். ஆனால் டிவேலரா, நேராக அமெரிக்கா சென்று, அங்குள்ள ஐரிஷ்காரர், பொது ஜனங்கள், அதிகாரிகள் முதலியோரிடையே ஐரிஷ் சுதந்திரத்திற்காக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினான். அவன் பிடிவாதத்தை எவரும் மாற்றுவது அரிது. எனவே காலின்ஸ், அவன் அமெரிக்கா செல்வதற்கு முன்னால் ஒருமுறை அயர்லாந்துக்கு வந்துதான் செல்லவேண்டுமென்றும், இல்லாவிடில் சிறையிலிருந்து அவனும் நண்பர்களும் வெளி வந்த பெருமை பயனற்றதாகுமென்றும் கூறினான். சுதால் புருகாவும் இங்கிலாந்து சென்று, டிவேலராவைக் கண்டு எல்லா விஷயங்களையும் விளக்கிக் கூறினான். முடிவில் டிவேலராவும் தாய்நாடு திரும்ப இசைந்தான்.

மார்ச்சுமீ 24-ந்தேதி அயர்லாந்தின் பழம் பெருந் தேசபக்தனான ராபர்ட் எம்மெட்டின் திருவிழாவைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அன்று டப்ளினில் மான்ஷன் மாளிகையில் சங்கீதக் கச்சேரியுடன் பிரக்கியாதி பெற்ற ஒரு தேச

பக்தருடைய பிரசங்கமும் நடைபெறுமென்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பெருந்திரளான ஜனங்கள் கூடியிருந்தனர். அவர்கள் யாவரும் புதிய பிரசங்கி யாராயிருத்தல் கூடுமென்று வியப்புற்றனர். திடீரென்று அம்மாளிகையின் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டு ஒரு ஐரிஷ் வாலிபன் மேடையின்மீது தோன்றினன். அவன் யார்? டிவேலராவுடன் லிங்கன் சிறையிலிருந்து தப்பியோடிய ஸீன் மகாரியே அவன். அவன் சொற்பொழிவு யாவர் உள்ளத்தையும் உருக்கிவிட்டது. பிரசங்க முடிவில் அவன் மாயமாய் மறைந்து சென்றான். வெளியே காத்து நின்ற ஒற்றர் திருக்கூட்டம் எவன் சொற்பொழிவாற்றினன் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியாமல் திரும்பிச் சென்று, மறுநாட் பத்திரிகைகளிலேதான் மகாரி அங்கிருந்ததை அறிய முடிந்தது.

இச்சமயத்தில் இங்கிலாந்தில் 'இன்புளுயன்ஸா' ஜுரம் பல உயிர்களைப் பலிகொண்டு வந்தது. அங்கு சிறைகளில் கிடந்துழன்ற ஐரிஷ்காரர்களையும் அந்நோய் பற்றிக்கொண்டது. அவர்களில் பீயர்ஸ் மக்கான் என்னும் வாலிபன் ஜுரங்கண்டு மார்ச்சு மாதம் 6-ந் தேதி மடிந்துபோனன். அவன் திப்பேரரிப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு பெருங்குடியிற் பிறந்தவன். அவன் தன்னலமற்றவன், தீவிர தேசபக்தன், தளரா ஊக்கமுடையவன். அவ்வீரக் காளையின் மரணம் ஐரிஷ் பொது ஜனங்களைத் தட்டி யெழுப்பியது. அவனுடைய உடல் அயர்லாந்துக்குக் கொண்டுவந்து அடக்கம் செய்யப்படும்

பொழுது நாடெங்கும் துக்க வெள்ளம் பரந்திருந்தது. 'ஜெர்மன் சதியாலோசனை' என்ற போலிக் காரணத்தால் தங்கள் இளைஞர் பலர் மேலும் சிறையிடை வாடும்படி செய்யப்படுவதைக் கண்டு சினங்கொண்டிருக்கும் ஐரிஷ் காரரை மக்கானின் மரணம் வாட்டி வருத்தியது. ஆனால் அவன் இறந்த தினத்தன்று இரவே அரசாங்கம் இங்கிலாந்திலிருந்த ஐரிஷ் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யப்போவதாக அறிவித்தது.

விடுதலையாகும் கைதிகளை வரவேற்பதற்கு ஒரு வரவேற்புக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது.

காலின்ஸ் அதில் முக்கியமான ஸ்தான மொன்றை வகித்திருந்தான். எல்லாக் கைதிகளும் விடுதலையாவதால் டிவேலராவும் அயர்லாந்துக்கு வந்து சேருவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்தன. டப்ளினில் அவனுக்கு மிகுந்த குதூகலத்துடன் வரவேற்பு நடைபெறுமென்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. 'அமைதிக்கு விரோதி' யென்றும், 'ராஜாங்கத் துவேஷி' யென்றும் பழிக்கப்பட்டுச் சிறை வைக்கப்பட்டவனும், சிறையிலிருந்து தப்பியோடி அரசாங்கத்தின் மானத்தைக் குலைத்தவனுமான ஒருவனைப் பொதுஜனங்கள் படாடோபத்துடன் வரவேற்று உச்சரிப்பதென்றால் அதை எந்த அரசாங்கந்தான் பொறுக்கும்? ஆங்கில அரசாங்கம் எவ்விதமான வரவேற்புங் கூடாதென்று உத்தரவுபோட்டது. அவ்வுத்தரவை மீறி நடக்கவேண்டு மென்று காலின்ஸ் முதலியோர் நினைத்தனர். ஆனால் டிவேலரா மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்

டான். அரசாங்க விரோதிகளை ஜனங்கள் வரவேற்பதால் அதற்கு மட்டுக் கடங்காத கோபம் பிறப்பது இயல்பு. எனெனில் அவ்வரவேற்பு தேசத்திலுள்ள உண்மையான நிலைமையை உலகத்து நாடுகளுக் கெல்லாம் தெரிவித்துவிடும். அயர்லாந்தின் சுதந்திர வேட்கைக்கு எதிராக நின்றவை ஆங்கிலேயரின் தர்க்க வாதங்களல்ல, ஆனல் அவர்களின் பல்லாயிரம் துப்பாக்கிகளே யாம். அவர்களுக்கு அளவு கடந்த ஆத்திரத்தை மூட்டி அந்த மிருக பலத்தை வீணே தாண்டவமாடச் செய்வானேன்? ஆனல், வரவேற்பை நிறுத்திவிட்டால், அரசாங்கம் ஸின்பினர்கள் பணிந்துவிட்டன ரென்று பிரசாரஞ் செய்யுமல்லவா? உண்மைதான். ஆனல் இந்தப் பொய் அது கூறிவரும் பல கோடிப் பொய்களில் ஒன்று தானே! முன்னுல் ஜனங்கள் தங்கள் தலைவர்களிடத்தில் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தையும் அன்பையும் தேர்தலில் காட்டினர். வேறு பல வழிகளிலும் இன்னும் காட்ட முடியுமல்லவா? இத்தகைய காரணங்கள் பலவற்றையும் எடுத்துக் கூறி, டிவேலரா, வெளிப்படையான வரவேற்பு வேண்டாமென்று தன் நண்பர்களுக்குச் செய்தியனுப்பி, அவ்வாறே எவ்வித ஆடம்பரமு மின்றித் தாய்நாடு திரும்பினுன். அவனுடைய நோக்கமெல்லாம், கொக்கைப்போல் காலங் கருதியிருந்து, சமயம் நேரும் பொழுது காரியத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதே.

ஆங்கிலச் சிறையிலிருந்து டிவேலரா முதலியோர் வெளியேறியதை மேலே குறித்தோம். ஐரிஷ் சிறையி

லிருந்தும் வேறு சிலர் தப்பி வந்தனர். தொண்டர்களில் சிலர் தாங்கள் சிறைப்பட்ட காலம் முதல் அதிகாரிகளுக்குப் பணிவதே யில்லை. கொடுந் தண்டனைகளெல்லாம் அவர்களுடைய உறுதியைக் கலைக்க முடியாமற் போயின. சாதாரணக் கைதிகள் எந்தத் தண்டனைகளைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்குவார்களோ அந்தத் தண்டனைகளைத் தொண்டர்கள் முதலிலேயே குதூகலத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வது வழக்கம். பகைவரின் சட்டங்களுக்கும், கொடுமைகளுக்கும், அன்பான பசப்பு வார்த்தைகளுக்கும் அவர்கள் பணிவதில்லை. தங்களை, மற்ற கொலை களவு செய்த குற்றவாளிகளினின்றும் பிரித்து, யுத்தக் கைதிகளைப்போல் தனியான கௌரவத்துடன் நடத்த வேண்டுமென்பதே அவர்கள் கோரிக்கை. அவர்களின் உறுதியைக் கலைப்பதற்கு, அதிகாரிகள் தங்களுக்குத் தெரிந்த கொடுமைகளை யெல்லாம் செய்து, பல வாலிபர்களை உயிர்ப்பலி வாங்கிய பின்புதான் ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்யத் துணிந்தனர்.

சிறைத் தொண்டர்களிலே அதிகாரிகளுடன் இடைவிடாத பெரும் போர் தொடுத்தவன் மேரிபரோ சிறையிலிருந்த பாட்ரிக் பிளமிங் என்பவன். ஓர் ஆங்கில ராணுவத்தானிடம் ஆயுதம் வாங்க முயற்சித்ததாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு, 1917 மார்ச்சு மாதம் அவனுக்கு ஐந்து வருஷக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அவன் கொடியதோர் உண்ணா விரதத்தை மேற்கொண்டமையால் அதிகாரிகள் அவனை நவம்பர் மாதம்

விடுதலை செய்துவிட்டனர். ஆனால் 1918-ம் ஆண்டு மேயில் பல வாலிபர்கள் கைதி செய்யப்படுகையில் அவனும் கைதி செய்யப்பட்டு, பழைய தண்டனையில் மிஞ்சியிருந்த பாகத்தை அநுபவிப்பதற்காக, மீண்டும் மேரிபரோ சிறையில் வைக்கப்பட்டான்.

சிறை புகுந்தது முதல் அவன் போர் தொடுத்துவிட்டான். கைதிகளின் உடைகளை அவனுக்குப் பல வந்தமாய் அணிவித்தபொழுது அவன் அவற்றைச் சுக்கு நூறாகக் கிழித்தெறிந்தான். அதற்காக அவன் கைகளில் விலங்கிடப்பட்டது. என்ன யுக்தி செய்தோ அவன் விலங்கு பொடியாகும்படி தகர்த்தான். சிறையதிகாரிகள் சீற்றங்கொண்டு, வழக்கம்போல் தங்கள் தண்டனைப் பாணங்களை அவ்விளைஞன்மேல் தொடுக்க ஆரம்பித்தனர். சரீரத்திற்கும் மூளைக்கும் நாள் தவறாமல் இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைத் தாங்கி, துன்பத்தின் மேல் துன்பமாக அடுக்கி வரினும் உரம் அழியாது நிற்பதில் அவனுக்கு இணையாக வேறு எத்தொண்டனையும் கூறமுடியாது. மாதக் கணக்காக அவன் எண்ணற்ற இன்னல்களைத் தாங்கி நின்றான். பன்முறை அவன் யமபுரத்தை எட்டிப்பார்த்தான். மரணம் இப்பொழுதோ சற்று பின்னரோ என்ற அவஸ்தை அவனுக்குப் பன்முறை ஏற்பட்டது. ஆயினும் அவ்வீரனின் ஆன்மா பணிய மறுத்தது! தினந்தோறும் அவன் செத்துச் செத்துப் பிழைத்து வந்தான். ஆயினும் அதிகாரிகளை எதிர்ப்பதற்கு வேறென்ன ஆயுதத்தைக்

கையாளலா மென்று யோசித்தான். சாத்வீக எதிர்ப் புடன் புதிய தோர் எதிர்ப்பினை அவன் கைக்கொண் டான். கைக்கு எட்டக்கூடிய சகல பொருள்களை யும் அவன் தூள் தூளாக உடைத்தெறிய ஆரம்பித் தான். சாப்பிடும் தட்டு, குவளை, பாத்திரங்கள் யாவும் ஒரு விநாடியில் பொடியாகக் குவிந்தன. சில சமயங் களில் அறைக் கதவும் சுவர்களும் உடைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு செய்யப்பட்ட அழிவு வேலையைத் தொண்டர் கள் பிற்காலத்தில் 'தகர்த்தெறிதல்' (Smashing up) என்று அழைக்க ஆரம்பித்தனர். பாட்ரிக் பிளமிங் சதை வற்றி எலும்புந் தோலுமாக இருந்துகொண்டே செய்துவந்த அட்டகாசங்களைச் சிறை அதிகாரிகளால் பொறுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் மிகுந்த பொருட்செல வில் ஒரு புதிய அறை கட்டி அவனை அதில் அடைத் துப் பூட்டி வைத்தனர். அதை அவனால் சேதப்படுத்த முடியாதென்பது அவர்கள் கருத்து. ஆனால் அவன் என்னென்ன யுக்திகளோ செய்து அதையும் உடைத் துத் தகர்க்க ஆரம்பித்தான். முடிவில் கைதிக்கு அதி காரிகள் பணிந்தனர்!

கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகை நெருங்கி வந்தது. மனிதன் யுக்தியால் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய எவ்விதக் கொடுமை யும் பாட்ரிக் பிளமிங்கைப் பணியச் செய்ய முடியா தென்பதை அதிகாரிகள் உணர்ந்தனர். அவன், உயிரும் ஒரு துளி ரத்தமு முள்ளவரை, 'கிரிமினல்' என்று பழிக்கப்படும் இதர குற்றவாளிகளைப் போல் நடத்தப்

படச் சம்மதிக்கக் கூடாதென்று துணிந்து நின்றான். அவனை ஒரு 'அரசியல் கைதி' என்ற அந்தஸ்தில் நடத்த வேண்டியதைத் தவிர அதிகாரிகளுக்கு வேறு வழியில்லாது போயிற்று. ஆனால் இரண்டு வருஷத் தண்டனைக்கு அதிகமாகப் பெற்றவர்களை அரசியல் கைதிகளாக நடத்தச் சட்டம் இடங் கொடுக்கவில்லை. ஆதலால் பிளமிங்கின் தண்டனைக் காலத்தை ஐந்தி லிருந்து இரண்டு வருஷமாக்க அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து, அவனை உயர்ந்த முறையில் நடத்த இசைந்தார் கள். ஒரு தொண்டனின் உறுதி, அதிகாரிகளைத் தலைப் பாகைக்குத் தக்கபடி தலையைத் தறித்துக்கொள்ளும்படி செய்தது! ஆனால், அதற்காக பிளமிங் பன்னிரண்டு மாதக்காலம் இடைவிடாது அனுபவித்த தாங்கொணாத் துயரங்களை அளவிட முடியுமோ?

பாட்ரிக் பிளமிங் பின்னர் மௌன்ட்ஜாய் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டான். அங்கு வேறு பல ராஜீயக் கைதி கள் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் நால்வர் கொலை களவு செய்த குற்றவாளிகளோடு சேர்க்கப் பட்டுத் துன்புறுத்தப்பட்டனர். பிளமிங், அவர்களைக் கண்டவுடன் மனமுருகி, அவர்களுக்காக மற்ற ராஜீயக் கைதிகளுடன் சேர்ந்து, வேலை நிறுத்த மொன்றை ஆரம்பித்தான். 'தகர்த்தெறிதல்' முறையும் கையாளப் பட்டது. அவர்கள் யாவருக்கும் கை விலங்குகள் போடப்பட்டிருந்தன. பிளமிங், சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக் கிழமையும் மட்டும் அதிகாரிகளுடன்

போராட்டம் செய்யாது இருபக்கத்தாரும் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தான். இச்சமயத்தில் வெளியிலே ஸின்பீன் தலைமைக் காரியாலயத்திலுள்ளவர்கள் மௌன்ட்ஜாய் சிறையிலுள்ள நண்பர்களைச் சிறையிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருப்பதாகத் தகவல் எட்டியது. வேலைநிறுத்தம் செய்வது பின்னால் தப்பியோடுவதற்கு இடையூறாகுமென்று கருதி, கைதிகள் அதைக் கையாளாமல் விட்டனர். அதிகாரிகளும் அவர்களுடைய எதிர்ப்புக்கு அஞ்சித் தங்களுடைய கண்டிப்பைக் குறைத்துக்கொண்டனர்.

ராஜீயக் கைதிகள் மற்ற குற்றவாளிகளோடு கலந்துகொள்ளாமல் சிறையின் வைத்தியசாலையிலுள்ள நல்ல அறையில் வசித்துவந்தனர். வைத்தியசாலை சிறைக்குப் பின்னால் தனியாக இருந்தது. ராஜீயக் கைதியான பார்ட்டன் என்பான் ரகசியமாக ஒரு அரத்தை வரவழைத்து வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய அறையின் ஜன்னல் கம்பி ஒன்றை அறுத்தெடுத்து விட்டான். மார்ச்சு மாதம் 16-ந்தேதி இரவு அவன் வெளியேறுவதற்குக் குறிப்பிடப்பட்டது. அன்று இரவு, அவன், தன்னுடைய படுக்கையில் சில துணிகளைச் சுருட்டிக் காவற்காரர்கள் ஓருருவம் படுத்திருப்பதாக எண்ணுமாறு போட்டுவிட்டு, வெளியேறிவிட்டான். மதில் சுவருக்கு வெளியே தொண்டர்கள் காத்து நின்றனர். பார்ட்டன் தான் தயாரா யிருப்பதற்கு

அறிகுறியாக ஒரு சவுக்காரத் துண்டை வெளியே எறிந்தான். வெளியிலிருந்த தொண்டர்கள் கயிற்றின் வழியாக ஒரு நூலேணியை அனுப்ப, அதன் உதவி யால் பார்ட்டன் வெளியேறித் தப்பித்துக் கொண்டான். அவன் விடுதலைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளின் காரணஸ் தன் காலின்ஸ்தான்.

காலின்ஸ் மௌன்ட்ஜாய் சிறையிலிருந்த சகல ராஜீயக் கைதிகளையுமே அப்புறப்படுத்த வேண்டு மென்று திட்டங்கள் போட்டுவந்தான். சிறையிலிருந்த வர்களுக்குச் செய்தி யனுப்பி அவர்களைத் தயாராய் இருக்கும்படி சொல்லியிருந்தான். சிறைச்சாலைச் சுவரடி யில் வெடிமருந்தைக் கொட்டித் தீ வைத்துச் சுவரை உடைத்து, அதன் வழியாகக் கைதிகளை வெளியேற் றலா மென்றால் அதற்கு வழியில்லை. ஏனென்றால் வெடி மருந்தின் ஓசை கேட்டவுடனே பாராக்காரர்கள் வந்து விடுவார்கள். ஆதலால் அமைதியான முறையே தக்க தென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மார்ச்சு மாதம் 29-ந்தேதி 2-30 மணிக்கு ராஜீயக் கைதிகள் யாவரும் தேகப் பயிற்சி செய்வதற்காக அறைகளிலே யிருந்து வெளியே விடப்பட்டு, மூன்று பிரிவாய் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். மூன்று மணி யள வில் வெளியிலிருந்து ஒரு சீட்டி யடிக்கப்பட்டது. அது தான் அவர்கள் வெளியேற வேண்டியதற்கு அறிகுறி. காப்பாளராகிய வார்டர்களில் ஏழு பேர்களே அங்கிருந் தனர். குறைந்த காலத் தண்டனையுடைய ஏழு

தொண்டர்கள் அவர்களை அடக்குவதற்கு நெருங்கினார்கள். அவர்களுடைய சட்டைப் பைகளில் உணவெடுக்கும் கரண்டிகள் சில இருந்தன. அவர்கள் சட்டைப் பைகளில் கைகளைப் போட்டுக் கொண்டு, தங்களிடம் ரிவால்வர்கள் இருப்பதாகவும், வார்டர்கள் வாய் திறந்தாலும் இருக்குமிடத்தைவிட்டு அசைந்தாலும் சுட்டுவிடுவதாகவும் பயமுறுத்தினார்கள். வார்டர்களிடம் ஆயுதமில்லாததால், அவர்கள், தொண்டர்களுடைய கரண்டித் துப்பாக்கிகளுக்கு அஞ்சி, நின்றவிடத்திலேயே நின்றனர். இதற்கிடையில் வெளியிலிருந்து ஒரு கயிறும் அத்துடன் ஒரு நூலேணியும் சுவரின்மேல் வந்து விழுந்தன. மற்ற ராஜீயக் கைதிகள் ஏணியின்மே லேறி ஒவ்வொருவராக வெளியே குதித்தனர். இருபது பேர்களுக்குமேல் தப்பியோடினர். முதலில் சுமார் பன்னிரண்டு பேர்களே தப்பியோட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், சுவரின்மேல் தொங்குகின்ற நூலேணியைக் கண்டவுடன் எல்லாக் கைதிகளுக்கும் தப்பியோட வேண்டுமென்று ஆவல் பொங்கிவிட்டது! வெளியேறியவர்களில் சிலர் சைக்கிள் வண்டிகளிலும் சிலர் டிராம் வண்டிகளிலுமாக விரைவாக நகருக்குள் சென்று, தங்கள் நண்பர்களை அடைந்தார்கள். தப்பியோடியவர்களில் முக்கியமானவர்கள் பிளமிங், வால்ஷ், பீஸ்லேய் முதலியோர். இவர்களுள் பீஸ்லெய்தான் பிற்காலத்தில் காலின்ஸினுடைய வீரச் சரித்திரத்தை எழுதிவைத்தவன்.

நடுப்பகலில் இராணுவ வீரரும் வார்டர்களும் கூடிக் காத்துவரும் மௌண்ட்ஜாய் சிறையிலிருந்து தொண்டர்கள் தப்பியோடியது எளிதன்று. இவ் வெற்றி தொண்டர்களின் சாமர்த்தியத்தையும் காலின் ஸின் தீர்க்காலோசனையையும் குறிக்கின்றது. லிங்கன் சிறையிலிருந்து விடுதலையடைந்த டிவேலரா முதலி யோரும், மௌண்ட்ஜாய் சிறையிலிருந்து விடு தலையடைந்த பீஸ்லெய், வால்ஷ் முதலியோரும் டெயில் ஐரானின் முக்கிய அங்கத்தினராதலால் அச் சபை மீண்டும் எப்ரல் மாத ஆரம்பத்தில் மான்ஷன் மாளிகையில் கூடியது. அதன் முதற் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட சுருக்கமான விதிமுறைகள் டிவேலரா வின் ஆலோசனையின்பேரில் மாற்றியும் திருத்தியும் அமைக்கப்பட்டன. புதியதோர் மந்திரி சபை அமைக் கப்பட்டது. டிவேலரா டெயில் ஐரானின் தலைவனுகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். இத் தலைவனுடைய பதவி மற்ற அரசாங்கங்களின் பிரதம மந்திரியின் பதவிக்கு நிகராகும். மைக்கேல் காலின்ஸ் பொருளாதார மந்திரி யாயும், ஆர்தர் கிரிபித் உள்நாட்டு மந்திரியாயும், கதால் புருகா பாதுகாப்பு (சேனை) மந்திரியாயும், கவுன்ட் பிளங்கெட் அந்நிய நாட்டு மந்திரியாயும், காஸ்கிரேவ் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியாயும், ராபர்ட் பார்ட்டன் விவ சாய மந்திரியாயும், மாக்நீல் கைத்தொழில் மந்திரியா யும், கவுண்டஸ் மார்க்கவிக்ஸ் என்னும் மாது தொழில் மந்திரியாயும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு மற்ற அர

சாங்கங்களைப் போலவே பலவேறு இலாகாக்களைப் பிரித்துக்கொண்டு டெயில் ஐரான் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. அவற்றிற்கும் டெயிலுக்கும் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் மட்டும் இருந்தது. அவையெல்லாம் தங்களுக்குப் பக்கபலமாகப் பெரும் பெருஞ் சேனைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தன. டெயிலோ தொண்டர்படையைத் தவிர வேறு சேனையைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அது அயர்லாந்தில் அமைக்கப்பட்ட வலிமையுள்ள அரசாங்கத்தை எதிர்த்தும் நிற்கவேண்டி யிருந்தது. மேலும் டெயிலுக்கு அந்நிய நாடுகளில் ஸ்தானீகர்கள் இல்லை. அக்குறையைத் தீர்ப்பதற்காக ஸீன் கெல்லி யென்பான் பிரான்ஸுக்குச் சென்று ஐரிஷ் குடியரசுக்காகத் தீவிரப் பிரசாரஞ் செய்யத் தொடங்கினன். டாக்டர் மக்கார்டன் அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்தில் வாஷிங்டன் நகரை யடைந்து டெயிலின் பிரதிநிதியாக வேலை செய்துவந்தான்.

அக்காலத்தில் காலின்ஸ், தான் முன்னல் ஜாமீனில் வெளிவந்த வழக்கு சம்பந்தமாக, டேர்ரி நியாய ஸ்தலத்தில் ஆஜராகவேண்டி யிருந்ததால் அங்கு செல்லாமலே மறைந்துகொண்டான். அது முதல் சமாதான காலம்வரை அவன் மறைந்து வாழ நேர்ந்தது. ஏப்ரல்மீ 8-ந்தேதி ஸின்பீன் விசேஷ மகாநாடொன்று மான்ஷன் மாளிகையில் கூடுகையில் அவன் போலீஸ் ஒற்றர்களுக்குத் தெரியாமல் அங்கு சென்றான். எந்த விடத்திற்குச் செல்வது மிகுந்த அபாயமோ அவ்விடத்திற்கு அவசிய

மாகப் போவது அவன் வழக்கம். மகாநாட்டில் பல தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவற்றில் முக்கியமானது ஐரிஷ் போலீஸாரைச் சமூக பகிஷ்காரஞ் செய்ய வேண்டு மென்பது. மறுநாள் டெயில் ஐரான் கூட்டம் நடைபெறும் போதும் காலின்ஸ் ஆஜராயிருந்தான். அவன் மான்ஷன் மாளிகையில் செல்வதை ஒரு ஒற்றன் கண்டுகொண்டு மிக விரைவாகச் சென்று டப்ளின் மாளிகையில் தகவல் கொடுத்தான். காலின்ஸைக் கைது செய்வதற்குப் பல பட்டாளங்கள் மோட்டார் வாகனங் களில் அனுப்பப்பட்டன. இடையில் காலின்ஸ் தன் தோழர்களுடன் உணவுண்பதற்காக உட்கார்ந்துகொண் டிருந்தான். திடீரென்று டெலிபோன் மணி யடித்தது. பீஸ்லெய் டெலிபோனில் செவிகொடுத்துக் கேட்கையில், டப்ளின் மாளிகையிலிருந்து காலின்ஸின் தோழனை பிராய் என்னும் ஒற்றன், பட்டாளங்கள் மான்ஷன் மாளிகைக்குப் புறப்பட்டு வந்த செய்தியைக் கூறினான். காலின்ஸூம் மூன்று நண்பர்களும், அதிக அவசரமில்லாமல் போஜனத்தை முடித்துக்கொண்டு, பட்டாளங்கள் வருவதற்குச் சிறிது முன்னமே சைக்கிள்களைத் துணையாகக் கொண்டு கம்பியை நீட்டினர். இச்செய்தி டப்ளின் மாளிகைக்கு எட்டவே பட்டாளங்கள் வராமலே யொழிந்தன.

அன்று பிற்பகலில் கூடிய டெயில் கூட்டத்திற்குக் காலின்ஸ் முதலியோர் செல்லவில்லை. ஆர்தர் கிரிபித், சிறைப்பட்ட ஐரிஷ் தேசபக்தர்கள் சிறைகளில் படுங்

துன்பங்களைப் பற்றியும், ஆங்கில அரசாங்கம் செய்யும் மற்ற கொடுமைகளைப் பற்றியும் சபைக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தார். பின்னர், ராணுவத்தாருடன் சேர்ந்து கொண்டு ஐரிஷ் போலீஸார் அரசாங்கத்தின் கைக்கருவிகளாய் அமைந்து பல நூறு கொடுமைகளைச் செய்து வருவதால் அவர்களை ஐரிஷ் மகாஜனங்கள் யாவரும் சமூகத்திலிருந்து விலக்கிவைத்துவிட வேண்டுமென்று டிவேலரா ஒரு தீர்மானங் கொண்டுவந்தான். ஒரு அங்கத்தினர்கூட அதை ஆட்சேபிக்காமல், யாவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். சுதந்திரம் வேண்டியெழுந்து நிற்கும் அயர்லாந்தின் சரித்திரத்தில் இத்தீர்மானம் பெரும் மாறுதல்களை யுண்டாக்குவதைப் பின்னர் காண்போம்.

காலின்ஸ் போலீஸாருக்கும் பட்டாளங்களுக்கும் அஞ்சி இருட்டறைகளிலே பதுங்கிக் கிடக்காமல் மூன்றும் நாள் கூட்டத்திற்கும் விஜயஞ் செய்தான். அன்றும் பட்டாளத்தார் அவன் மான்ஷன் மாளிகையிலிருந்த செய்தியை அறிந்து அவனைப் பிடிக்கவேண்டுமென்று வந்து அம்மாளிகையைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஆனால் காலின்ஸ், அவர்கள் முற்றுகையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, இரண்டு பட்டாளங்களுக்கு நடுவாகச் சென்று மறைந்துவிட்டான். இவ்வாறு தானிருக்கு மிடத்திற்கு வரும் பட்டாளங்களின் கையிலிருந்து தப்பியோடுவதோடு அவன் திருப்தியடையவில்லை. அவன் டப்ளின் மாளிகைக்குச் சென்று அங்குள்ள ஒற்றர்களின் தஸ்தவேஜுகள் யாவற்றையும்

சோதனையிட்டுத் தொண்டர் படையைப் பற்றியும் ஸின்பீன் இயக்கத்தைப் பற்றியும் அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினன். அளவு கடந்த வலிமையுள்ள அரசாங்கத்தின் தஸ்தவேஜுகளைப் பார்ப்பதற்கு யாரால் உதவிசெய்ய முடியும்? காலின்ஸ் பிராயிடம் தன் எண்ணத்தை யறிவித்தான். டெயில் ஐரான் கூடி வரும் காலத்திலேயே ஒரு நாளிரவு காலின்ஸும் ஹுனன் என்பவனும் டப்ளின் மாளிகையை யடைந்தனர். பிராய் அங்கு தயாராய்க் காத்து நின்முன். அவன் இருவரையும் அரசாங்கத் தஸ்தவேஜுகள் வைக்கப்பட்டிருந்த மாடி அறைக்குள் விட்டு வெளியே கதவைப் பூட்டிக்கொண்டான். அதே சமயத்தில் கீழே ஒரு குடிகாரன் தன் வெறியில் அரசாங்க மாளிகையின் சாளர மொன்றை உடைத்துவிட்டான். காலின்ஸ் அவ்விஷய மறிந்து மனங் கலங்கினன். உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் சிப்பாய்கள் ஓசை கேட்டு எழுந்து வந்துவிடக் கூடும் என்று கவலையுற்றுன். நல்வேளையாக அப்படியொன்றும் நிகழவில்லை. அவன் தோழனுடன் அமர்ந்துகொண்டு ஒற்றர்களின் அறிக்கைகளையும், குறிப்புக்களையும், அதிகாரிகளின் உத்தரவுகளின் நகல்களையும் மிக வேகமாகப் புரட்டிப் புரட்டிப் படித்துப் பார்த்தான். முக்கியமான விஷயங்களைத் தன் குறிப்புப் புத்தகத்திலே ஞாபகத்திற்காகக் குறித்துக்கொண்டான். ஒற்றர் குறிப்புக்

கள் பலவற்றில் தன்னைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருப்ப வற்றை யெல்லாம் அவன் வியப்புடன் உற்றுப் பார்த் தான். ஒன்றில் அவனைப்பற்றி, "அவன் விசேஷப் புத்திக் கூர்மை வாய்ந்த ஒரு கார்க் நகரக் குடும்பத்தில் தோன்றியவன்" என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. அவன் அதைப் படித்துவிட்டுக் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரித்து மகிழ்ந்தான். இவ்வாறு இரவு முழுதும் அர சாங்க மாளிகையில் வேட்டையாடிவிட்டு அவன் தன் னிருப்பிடத்திற்குத் திரும்பினான். இரவு முழுதும் தூக்கம் கொள்ளாத அவ்வீரன் மறுநாட் பகலில் டெயில் ஐரான் கூட்டத்திற்கும் தவறாது சென்றான்.

காலின்ஸ் தன் கட்சியின் வலிமையை மிகைபட எண்ணி மயக்கங் கொள்பவனில்லை. ஆதலால் டெயில் ஐரானின் அங்கத்தினர்களும், தொண்டர்களும், இதர ஸின்பீனர்களும் அரசாங்க ஒற்றர்களால் தொடரப்பட் டும், இன்ன லிழைக்கப்பட்டும் வருவதைக் காணும் பொழுது, அவன் தானும் தோழர்களும் பிறந்த நாட் டிலே வேற்றூர்போல் நடத்தப்பட்டதை நினைத்து வருந் தினான். சகல அதிகாரமும் டப்ளின் மாளிகையில் தங்கி யிருக்கும்பொழுது குடியரசென்பது பெயரளவினதே யன்றோ? ஒற்றர்கள் தாங்கள் தொண்டர்களைத் தொடர்வது அபாயகரமாகு மென்பதைக் காட்டச் சொற்ப எச்சரிக்கையாவது செய்யவேண்டு மல்லவா? இவ்வாறு அவன் எண்ணமிட்டுச் சில ஏற்பாடுகள் செய் தான். பசு நடக்க ஆரம்பித்தால் கன்றுகள் துள்ளிப்

பாயுமல்லவா ? சில தொண்டர்கள் துப்பறியும் அதிகாரி யாகிய ஹால்லி என்பவனுடைய வீட்டிற்குள் புகுந்து சோதனை யிட்டு அட்டகாசஞ் செய்தனர். வேறு சில தொண்டர்கள் ஒபிரியன் என்னும் துப்பறியும் அதிகாரி யை நடுத்தெருவில் பிடித்துக் கயிற்றால் கட்டி யுருட்டி விட்டனர். கயிறுகளுடனும் கம்புகளுடனும் ஆரம்ப மான இந்தச் சண்டை பின்னால் துப்பாக்கிகளும் கைத் துப்பாக்கிகளும் உபயோகிக்கப்பட்ட பெரும் போராய் மூண்டது.

அக்காலத்திலெல்லாம் காலின்ஸ் போலண்டு, பீஸ் லெய் என்னும் நண்பர்களுடன் கூடி வாகான் விடுதியில் வசித்துவந்தான். அவ்விடுதி ஒற்றர்கள் சந்தேகத் திற்கு உட்படவில்லை. இரவுகளில் அவன் நண்பர்க ளுடன் கூடி மேற்கொண்டு செய்யவேண்டிய வேலைகளைக் குறித்து வெகு நேரம் ஆலோசனை செய்வது அந்த விடுதியில்தான்.

மிக நெருக்கடியான அக்காலத்தில் டிவேலரா நாடு கடந்து அமெரிக்கா செல்லவேண்டு மென்று பிடிவாதஞ் செய்தான். காலின்ஸ் தேசீய இயக்கத்தின் ஹிருதய மாய் விளங்கியதுபோல் டிவேலரா அதன் மூளையாய் விளங்கினான். டிவேலரா பெரிய ராஜதந்தரி. வல்லர சாகிய இங்கிலாந்தின்மேல் வெற்றி கொள்ளவும், தேசத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யவும் மிகுந்த பொருள் வேண்டுமென்று அவன் சிந்தித்தான். பகை வர் செருக்கை அறுக்கும் ஆயுதம் பொருள் என்று கரு

தினன். ஆனல் கொந்தளிக்கும் அடக்குமுறைக் கடலின் நடுவே, திசை தெரியாது தவித்த மரக்கலமான அயர் லாந்து, ஏராளமான பணத்தைப் பெறுவது எங்ஙனம்? டெயில் ஐரான் 5-லக்ஷம் பவுன் கடன் வாங்கவேண்டு மென்றும், அதில் பாதி உள் நாட்டிலும் பாதி வெளி நாடுகளிலும் வாங்கவேண்டு மென்றும் தீர்மானித்திருந் தது. டிவேலரா அமெரிக்காவுக்குப் போய்ப் பணம் சேகரித்துஅங்குள்ளவர்களின் ஆதரவைப் பெறவேண்டு மென்று பிடிவாதம் செய்தான். காலின்ஸூம் முடிவில் இசைந்து பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். முன்கூட்டி தோழன் போலண்டையும் அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பிவைத்தான்.

அமெரிக்காவிலிருந்த ஐரிஷ்காரர்கள் 1919-ம் ஆல் கூடிய தங்கள் ஜாதிய மகாநாட்டில் அயர்லாந்தின் கோரிக்கைகளைச் சமாதான மகாநாடு கேட்கும்படி செய் வதற்காக வால்ஷ், டுன், ரியான் என்னும் மூவரை நிய மித்திருந்தனர். அவர்கள் மூவரும் ஐரிஷ் ஜாதியைச் சேர்ந்த பிரபலமான அமெரிக்கர்கள்; ராஜீய வாழ்க்கை யிலும் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்கள். அவர்கள் பாரிஸ் நகரை யடைந்தனர். ஆங்கிலப் பிரதம மந்திரி லாயிட் ஜியார்ஜ், அவர்களுடைய பெருமையை யறிந்து, அவர்களை எப்படியாவது மயக்கிவிட வேண்டுமென்று கருதித் தம்மைக் கண்டு பேச வருமாறு அழைத்தார். ஆனல் அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் மந்திரியைச் சந்திப் பதற்கு முன்னல் அயர்லாந்துக்குச் சென்று அங்குள்ள

விஷயங்களை நேரில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டு மென்று புறப்பட்டனர்.

அவர்கள் மேமீ 3-ந்தேதி டப்ளின் நகரை அடைந்தனர். நகரசபைத் தலைவரும், டெயில் ஐரான் சார்பாக டிவேலராவும், மகாஜனங்களும் அவர்களை மிகுந்த வைபவத்துடன் வரவேற்றனர். அவர்கள் நாட்டின் எந்தப் பாகத்திற்குச் சென்றாலும் ஜனங்கள் ஆரவாரத்துடன் உபசரித்தனுப்பினர். ஆனால் பெல்பாஸ்டு நகரில் மட்டும் நகரசபைத் தலைவர் அவர்களைச் சந்திக்க மறுத்தார். அவர்கள் நாடனைத்தையும் சுற்றிப் பார்த்து, தேசிய எழுச்சி தாண்டவமாடுவதையும், வேற்று ராட்சியின் கீழ் ஜனங்கள் அல்லலுறுவதையும் தெரிந்துகொண்டனர். மேமீ 10-ந்தேதி டெயில் ஐரானின் விசேஷக் கூட்டத்திற்கும் அவர்கள் விஜயஞ் செய்திருந்தனர். டிவேலரா அவர்களை வரவேற்கையில், உண்மையையும் நீதியையும் அமெரிக்கா கைவிடாதென்றும், அது வில்ஸனின் உயர்ந்த தத்துவங்களைப் பாதுகாக்குமென்றும் தாங்கள் நம்புவதாயும், உலகத்தில் தன்னிகரில்லாது உயர்ந்துள்ள அமெரிக்க சமூகம் வலியார் மெலியாரை வருத்தும் வழக்கத்தை ஒழிக்கவேண்டிய பொறுப்பையுடைய தென்றும் கூறினன். ஆர்தர் கிரிபித்தும் மற்றும் சில அங்கத்தினர்களும் பகைவரின் அநீதிகளை யெடுத்துரைத்தனர். காலின்ஸ் பொருளாதார மந்திரியாதலால் ஆங்கில ஆட்சியின் கீழ் வரிப்பளுவாலும், கொடுமைகளாலும் அயர்லாந்து செல்வமிழந்து

சீர்கெட்டுப்போன விருத்தாந்தத்தைத் தக்க புள்ளி விவரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டினன். அச்சமயம் மான்ஷன் மாளிகை முழுதும் ஜனங்கள் நிரம்பியிருந்தனர்.

கெல்வி என்னும் தொண்டன் டெயில் ஜரான் கூட்டத்திற்கு வரும்பொழுது, வழியில் ஸார்ஜன்டு புரூட்டன் என்னும் ஒற்றன் அவனைக் கைதி செய்ய முயசித்ததால், அவன் தன் ரிவால்வரைத் தூக்கிக்கொண்டான். புரூட்டன் உடனே கைகளை மேலே தூக்கிக்கொண்டு அபயம் கேட்டான். இதற்குள் பல தொண்டர்கள் கெல்வியைச் சூழ்ந்துகொண்டு அவனைச் சபைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். இந்தக் கெல்வியின்மேல் ஒரு வாரண்டு இருந்தது. அதற்காக ஏராளமான போலீஸாரும் பட்டாளத்தாரும் மான்ஷன் மாளிகையை நோக்கி வந்தனர். அச்சமயம் அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் அங்கிருக்கவில்லை. கட்டிடம் முழுதும் சோதனை போடப்பட்டது. ஆனல் கெல்வியோ காலின்ஸ் முதலிய ஆசாமிகளோ அங்கு காணப்படவில்லை. போலீஸாரும் பட்டாளங்களும் வெறுங் கையோடு திரும்பினர். அவர்கள் போகும் வரை காலின்ஸும் அவன் தோழர்களும் மேல் மாடியிலேறி அடுத்த வீட்டின் மாடியில் மறைந்துகொண் டிருந்துவிட்டுப் பின்னல் திரும்பி வந்தனர். அன்றிரவு அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகளுக்கு மான்ஷன் மாளிகையில் ஒரு பொதுஜன வரவேற்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் வரும்பொழுதும் பட்டாளத்தார் அவர்களை வழிமறித்துச் சோதனையிட்டனர்.

ஆங்கில ஆட்சியின் ருசியை அவர்கள் நேரிலும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டு மல்லவா? இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குப் பின் அவர்கள் பாரிஸுக்குத் திரும்பினர்.

அப்பிரதிநிதிகள் அங்கு சென்ற பின் லாயிட் ஜியார்ஜ் அவர்களுடைய மனநிலை அயர்லாந்துக்கு அநுகூலமா யிருந்ததைக் கண்டு பேட்டி யளிக்க மறுத்து விட்டார். அவர்கள் பிரசிடெண்டு வில்ஸனைக் கண்டு பேசினார்கள். ஐரிஷ் ஜனங்களுக்குச் சமாதான மகாநாட்டில் தங்கள் கோரிக்கையைக் கூற உரிமை யளிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஐக்கிய மாகாணச் சட்டசபை தீர்மானித்திருந்தும், வில்ஸன், தம்முடைய அதிகாரத் தோரணையில் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்றும், தனிப்பட்ட முறையிலே இயன்ற சகாயத்தை யெல்லாம் செய்வதாயும் கூறினர். இது வெற்றுரை யென்று அறிந்து வால்ஷ் முதலியோர் வருந்தினர்கள்.

இடையில் அப்பிரதிநிதிகள் தாங்கள் அயர்லாந்தில் கண்டும் கேட்டும் வந்த விஷயங்களை யெல்லாம் ஓர் அறிக்கையாக வெளியிட்டனர். அது எங்கணும் மிகுந்த பாரபரப்பை யுண்டாக்கிவிட்டது. அயர்லாந்தில் பயங்கர ஆட்சி நடப்பதையும், தேசபக்தர்கள் கைதிகளாக நடத்தப்படும் கொடுமையையும், நிரபராதிகளான மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் தீங்குகளையும் அவ்வறிக்கை விரித்துரைப்பதா யிருந்தது. எனவே, ஆங்கில அதிகாரிகள் சினங்கொண்டு, அவ்வறிக்கை வெறும் பொய் மூட்டை யென்று மறுப்புக்கள் வெளியிட்டனர்.

ஆனால் வால்ஷ், சிறிதும் கலங்காமல், தாமும் தம் சகாக்களும் தயாரித்த அறிக்கையையும் அதற்கு எதிராக ஆங்கில அதிகாரிகள் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களை யும், சமாதான மகாநாடு நியமிக்கும் ஒரு பஞ்சாயத்தின் முன்னர் ஆலோசனைக்கு வைக்கத் தயாரா யிருப்ப தாக அறிவித்தார். அதிகாரிகள் இதற்கு எங்ஙனம் துணிவர்? அவர்கள் வால்ஷின் அறிக்கையைக் காணாத வர்போல் மௌனம் சாதித்தனர். மௌனம் சர்வார்த்த சாதனம் அன்றோ?

இவ்வாறு முடிந்தது சமாதான மகாநாட்டில் அயர்லாந்து கலந்துகொள்ளச் செய்த முயற்சி. "கொல்லன் உலையில் ஈக்கென்ன வேலை?" என்னும் கொள்கையை வல்லரசுகள் உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொண் டிருந்தன. அயர்லாந்து கடைசி முறையாகத் தன் கையே தனக்குதவி யென்னும் பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டது.

அத்தியாயம் — 8

முன்னேற்பாடுகள்

பெரிய இயக்கம் ஒவ்வொன்றையும் அதன் பகைவர் முதலிலேயே மதிக்க மாட்டார்கள். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் அதை அலட்சியஞ் செய்வர்; அடுத்தாற்போல் ஏளனஞ் செய்வர்; பின்னர் வசை மொழியால் பழிப்பர்; மேலும் அது வளருமேல் அடக்குமுறை யென்னும் தண்டத்தைத் தொடங்குவர். இந் நான்கு படிகளையும் தாண்டிய பின்னரே ஒரு இயக்கம் வெற்றி யென்னும் ஐந்தாம் படியில் ஏறமுடியும். ஸின்பீன் இயக்கம் நிச்சயமாக நான்காம் படியில் ஏறி நின்றது. நாற்புறத்திலிருந்தும் அடக்குமுறைப் பாணங்கள் அதன்மேற் பாய்ந்து துளைத்தன. ஆனல் வெற்றியை யடையப் பெரியதோர் போர் – மகத்தானதோர் தியாகம்– தேவையாயிருந்தது.

அப்போரை விவரிக்கு முன்னர் முதலில் அயர்லாந்திலிருந்த இரு அரசாங்கங்களுடைய வல்லமையையும் ஆராய்வோம். ஒரு பக்கத்தில் பொதுஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாலாகிய டெயில் ஐரான். அதற்குதவியாய் நடந்தது ஸின்பீன் இயக்கம். அதைப் பாதுகாத்து நின்றது தொண்டர்படை. ஐரிஷ் மக்களின் ஆதரவு முழுதும் அதற்கேயுரியது. மற்ஞெரு பக்கத்தில் வேற்றூரின் அரசாங்க மென்னும் 'விடிவிலாத் துன்பஞ் செய்யும் பராதீனம்'. அதற்குற்ற துணையாய் நின்றவை ஆண்டுதோறும் பெருந் திரவியத்தை விழுங்

கிக்கொண்டிருந்த பட்டாளமும் போலீஸும். இவற்றுள் பட்டாளம் எப்பொழுதும் பயன்படுவதன்று, சில அசாதாரண நிலைமைகளில்தான் அது அவசியம். ஆனால் போலீஸின் உதவியில்லாமல் சர்க்காரால் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது.

ஐரிஷ் போலீஸ்படை ஜனங்களுக்குத் தொண்டு செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட தன்று. அது ஆங்கில அரசாங்கத்தைப் பாதுகாக்கும் பட்டாளமாகவும், அதற்கு ஒற்றுக்கேட் டறிவிக்கும் ஒற்றர் கூட்டமாக வும் விளங்கியது. எல்லாத் தேசபக்தர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் செய்துவந்த வேலைகளைப் பற்றியும், ஜனங்களின் மனோபாவங்களைக் குறித்தும், தொண்டர்படையின் வலிமையைக் குறித்தும் எக்காலத்தும் அரசாங்கம் மிக நன்றாகவும் தெளிவாகவும் அறிந்துகொண்டிருந்தது. இது எங்ஙனம் சாத்தியப்பட்ட தென்றால் போலீஸ் ஒற்றரின் உதவியினாலேதான். ஒற்றர்கள் நாடெங்கும் பரந்திருந்தனர். போலீஸ் தாணக்கள் யாவும் வலைப் பின்னலைப்போல் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருந்தன. இக்காரணத்தால் ஆங்கில அதிகாரிகள் டப்ளின் மாளிகையில் உட்கார்ந்துகொண்டே ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் தேசமனைத்தும் நடக்கும் விஷயங்களை உடனுக்குடன் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. பின்னர் அவர்களுக்குப் பிடியாத விஷயங்களை அடக்குவதற்குப் பட்டாளத்தையோ போலீஸையோ அனுப்பி வந்தனர். ஒற்றர்களில் பெரும்பாலார் அயர்

லாந்தில் பிறந்தவர்கள். இதர போலீஸாரும் ஐரிஷ் காரரே. இவர்கள்தான் அரசாங்கத்தின் கைகளாகவும், கண்களாகவும், செவிகளாகவும் விளங்கினர். இக் கைகளும், கண்களும், செவிகளும் கெடுக்கப்பட்டால், அரசாங்கம் மலை சாய்ந்ததுபோல் சாய்ந்துவிடும். போலீஸ் படையின் வீழ்ச்சியே தங்களது வெற்றி யென்பதை அறிந்துகொண்டு, ஸின்பீனர்கள் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முற்பட்டனர். டெயில் ஐரானும் போலீஸாரைச் சமூக பகிஷ்காரஞ் செய்யவேண்டு மென்று தீர்மானித்தது.

டிவேலரா, காலின்ஸின் ஏற்பாடுகளின்படி, ரகசியமாக அமெரிக்காவுக்குச் சென்றான். இதனுல் காலின்ஸின் பொறுப்பு அதிகரித்துவந்தது. அவன் டெயில் ஐரானின் உளவு இலாகாத் தலைவனுவும் நியமிக்கப்பட்டு, தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நான்கு பதவிகளையும் வகித்து, இடைவிடாது உழைத்துவந்தான். ஒற்றுக் கேட்பது அவனுக்கு வெகு நாள் பழக்கம். முதன் முதலாகத் தக்கதோர் ஒற்றர் கூட்டத்தை அமைத்துக்கொண்டால்தான் அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்த்து நிற்கமுடியு மென்பது அவனுக்கு மிக நன்ருய்த் தெரியும். ஆனுல் ஒற்றுக் கேட்பதற்குத் தக்க நபர்களைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாயிருந்தது. அவன் லியாம் டோபின் என்பவனைப் பிரதான உளவு அதிகாரியாக நியமித்துக்கொண்டான். உளவு இலாகா மெதுவாகவே வளர்ந்துவந்தது. காலின்ஸ் மிகத் தேர்ந்த நண்பர்களையே அவ்விலாகா

வுக்கு நியமித்துவந்தான். இவர்களைத் தவிர அரசாங்க ஒற்றர்களிலும் சிலர் அவனுக்கு வழக்கம்போல் உதவி புரிந்துவந்தனர். ஆங்கில ஒற்றர் படையை எதிர்த்து நாடெங்கணும் சுற்றிப் போராட்டங்கள் செய்வதற்காகப் 'பறக்கும் தொண்டர் படை' யொன்றும் நிறுவப்பட்டது. வெடி குண்டுகள் செய்வதற்காகப் பார்னல் தெருவில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. காலின்ஸ் தனக்கு நண்பரான பிராய், மக்நமாரா என்னும் இரு ஒற்றர்களையும் வாரந் தவருமல் சந்தித்துப் பகைவரின் நடவடிக்கைகள் யாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டு வந்தான். அதிகாரிகளும் ஒற்றர்களும் கையாளும் இரகசிய பாஷையின் பொருளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய நுட்பமான குறிப்புக்களையும் அவன் நன்ருய்த் தெரிந்துகொண்டான். பகைவரின் கடிதங்கள் பல அவன் கைக்கு வந்து சேருவதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. இவ்வாருக ஒற்றர்களையே ஒற்றும் கடினமான வேலையிலும் அவன் அநுபவம் பெறச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.

இடையில், தொண்டர் படையினர் அதுகாறும் செய்துவந்த சில காரியங்களை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 1919 ஜனவரியிலிருந்து ஜூன் மாதம் வரை தொண்டர்கள் செய்த பெருங் காரியங்களில் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம். இரண்டு வருஷ காலமாய் அவர்கள் போலீஸ் கொடுமைகளை யெல்லாம் பொறுமையுடன் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். மக்நீல் தன்னைக்

கைதி செய்யவந்த போலீஸாருடன் போராடியதைப் போன்ற சம்பவங்கள் ஆங்காங்கே அபூர்வமாக நடந்தவை. ஸோலோ ஹெட்பக் என்னுமிடத்தில் ஜனவரி 21ஆ இரண்டு போலீஸார் தொண்டர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அப் போலீஸார் ஒரு வெடி மருந்து வண்டிக்குப் பாதுகாவலாகச் சென்றுகொண்டிருந்தனர். தான் பிரீன் முதலான தொண்டர்கள் சிலர் வெடி மருந்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக முயற்சிக்கையில் அப்போலீஸார் எதிர்த்ததால் அவர்கள் சுட்டுத் தள்ளப் பட்டார்கள். அச் சமயத்தில் பல ஸின்பீனர்களே பகைவர்களின் ரத்தஞ் சிந்துவதைச் சம்மதிக்கவில்லை. ஸோலோ ஹெட்பக் சம்பவத்தால் தேசத்தில் மிகுந்த பரபரப் பேற்பட்டது. பின் மார்ச்சுமீ 20ஆ டப்ளின் தொண்டர்கள் சிலர் கேல்லின்ஸ் டவுணில் ஆகாய விமான மிறங்கு மிடத்திற்குச் சென்று 75 துப்பாக்கிகளையும் பல்லாயிரம் குண்டுகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். அவ்வாயுதங்களைக் காத்துக்கொண்டிருந்த பட்டாளத்தாரை அடக்குவதற்குத் தொண்டர்கள் ஒரு குண்டுகூடச் சுடவில்லை.

லிமெரிக் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த நோயாளியான ஒரு தொண்டன் ஏப்ரல்மீ 6ஆ வேறு தொண்டர்களால் வெளியே கொண்டுபோகப் பட்டான். அன்று நோயாளியைச் சூழ்ந்து போலீஸார் பாதுகாத்து நிற்கையில் திடீரென்று ஆயுதந் தாங்கிய தொண்டர்கள் அங்கு புகுந்தனர். ஒரு போலீஸ்காரன் நோயாளியைப்

பார்த்துச் சுட்டான். அதனால் அவன் அபாயமான காய மடைந்தான். அதே சமயத்தில் தொண்டர்களும் சுட் டனர். முதலில் சுட்ட போலீஸ்காரன் மடிந்து வீழ்ந் தான்; மற்றும் நான்கு போலீஸாரும் வார்டர்களும் காயமடைந்தனர். தொண்டர்கள் கைதியைத் தூக்கிக் கொண்டு மறைந்தனர். ஆனால் அந்த நோயுற்ற தொண் டன் மறுநாள் இறந்துபோனான். இதிலிருந்து லிமெ ரிக்கில் சில நாள் ராணுவச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட் டது. ஏப்ரல்மீ 20-ம்வ ஒரு தொண்டர் படை அரக் லன் என்னுமிடத்தில் போலீஸ் படைவீடுகளைத் துணி வுடன் தாக்கி, போலீஸாரை ஜெயித்து, அங்கிருந்த ஆயுதங்களையும் வெடிமருந்தையும் கைப்பற்றிக் கொண் டது.

இத்தகைய காரியங்களெல்லாம் தனிப்பட்ட சில தொண்டர்களின் செயல்களென்று எண்ணிவிடக் கூடாது. இவை யாவும் தலைமை ஸ்தலத்திலிருந்த அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே அமைத்த திட்டத்தின் படி நிகழ்ந்தவை. இவை சம்பந்தமாகத் தொண்டர் படையின் பத்திரிகையாகிய 'அன்டோக்லக்'கில் வெளி வந்த நீண்டதோர் அறிக்கையில் காணப்பட்ட விஷய மாவது: "எதிரியின் ஆயுதந்தாங்கிய சிப்பாய்களாயி னும் போலீஸாராயினும் அவர்களை நம் மேல் படை யெடுத்துவந்த அந்நியரை நடத்துவது போலவே பாவிப் பது நியாயமாகும். இதை எல்லாத் தொண்டர்களும் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுவது அவசியம்.

ஒவ்வொரு தொண்டனும் தன் படையின் கடமைகளைச் செய்யும்பொழுது (நமது ராஜ்யத்தைக்) கவர்ந்து கொண்ட ஆங்கிலேயரின் சிப்பாய்களுக்கும் போலீஸாருக்கும் எதிராக நியாயமான எல்லாவித யுத்த முறைகளையும் கையாளுவது ஒழுங்கும் சட்டப்படி நியாயமுமாகும். தொண்டனுடைய ஆயுதங்களைப் பறிக்க முயற்சிகள் செய்யப்பட்டால் எதிர்த்து நிற்கவேண்டியது அவன் உரிமை மட்டு மல்லாமல் கடமையுமாகும்...... இங்கிலாந்து, ஒன்று தேசத்தைக் காலி செய்து கிளம்பிவிட வேண்டும்; இல்லாவிடில், தனது அந்நியப் படையின் உதவியால் இடைவிடாது தன்னோடு போராடும் இந்நாட்டைக் கைவசம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்."

இனி, மேற்கொண்டு நடந்த காரியங்களைக் கவனிப்போம். ஜூலை மீ 30உ ஒற்றனை ஸார்ஜண்டு ஸ்மித் என்பவன் தன் வீட்டருகிலேயே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அவன் இதுவரை தேசிய இயக்கத்திற்கு எதிராகத் தீவிரமாக வேலை செய்துவந்ததற்காகவே இத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. எத்தனையோ முறை அவனுக்கு எச்சரிக்கை செய்தும் பயனில்லாது போயிற்று. இம்மரண தண்டனை டெயில் ஐரானின் பாதுகாப்பு மந்திரியால் விதிக்கப்பட்டது. ஆறுமாத காலமாக நிலைத்து நின்ற டெயில் ஐரான் இதுவரை இத்தகைய தீவிரமான தண்டனைகளை விதிக்கவில்லை. செப்டம்பர் மீ 12உ ஸார்ஜண்டு டேனியல் ஹோயி பிரன்ஸ்விக் தெரு போலீஸ் தலைமை ஸ்தலத்

திற்கு வெளியே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இவனும் தன் நாட்டுத் தேசபக்தர்களுக்கு எதிராக ஒற்றுப் பார்த்ததால் உயிரிழக்க நேர்ந்தது. இத்தகைய தண்டனைகள் குறித்த பலனை உண்டாக்கின. மற்ற ஒற்றர்கள் தொண்டர்களிடம் அதிகமாய் நெருங்க அஞ்சினர்கள். தங்களுக் கிடப்பட்ட உத்தரவுகளை ஓரளவு நிறைவேற்றிக் கூலி பெறுவதைத் தவிர, அவர்கள் தாங்களாக விசேஷ முயற்சி யொன்றும் யெடுத்துக் கொள்வதில்லை. நாளடைவில் தொண்டர்களின் போராட்டம் வலுவடைந்தது. பேர்மாய் என்னுமிடத்தில், தொண்டர்கள் லியாம் லிஞ்சின் தலைமையின் கீழ், 17 ஆயுதம் தாங்கிய சிப்பாய்களோடு போராடி வெற்றி கொண்டு ஆயுதங்களைப் பறித்துக்கொண்டனர். ஆகஸ்டு மாதத்தில் அயர்லாந்தின் தெற்கிலும் மேற்கிலும் பல போலீஸ் படை வீடுகள் தொண்டர்களால் தாக்கப்பட்டுக் கைப்பற்றப்பட்டன. பொதுஜனங்களும் போலீஸாரைச் சமூக பகிஷ்காரஞ் செய்ய ஆரம்பித்தனர். அதனால் பல போலீஸார் ராஜிநாமாச் செய்தவண்ணமாயிருந்தனர். இவையெல்லாம் பிரிட்டிஷாரின் பிடி தளர்ந்து வந்ததைக் குறிக்கின்றன.

டெயில் ஐரான் தோன்றியது முதல் நாளுக்கு நாள் செல்வாக்கடைந்துவந்தது. தேசத்தில் அதுவே உண்மையான அரசாங்க மென்பதை ஜனங்கள் சிறிது சிறிதாக உணர்ந்தனர். ஸின்பீன் இயக்கத்தின் ஓர் முக்கியாம்சமான பிரிட்டிஷ் நீதிஸ்தல பகிஷ்காரத்தை

அவர்கள் கைக்கொண்டு, ஸின்பீன் நீதிஸ்தலங்களுக்கு வழக்குகளைக் கொண்டுபோயினர். சுதேசி பஞ்சாயத்துக்களில் நல்ல நீதி வழங்கப்பட்டதோடு வழக்குகள் விரைவாகவும் முடிக்கப்பட்டன; செலவும் சுருக்கமாயிருந்தது. அரசாங்கச் சட்டப்படி தேசீயப் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கு இடமிருந்தது. பத்திரிகைகள் அப் பஞ்சாயத்துக்களில் முடிவான வழக்குகளின் விவரங்களை வெளியிட்டுப் பிரபலப் படுத்தின. டெயில் ஐரான் சில நாட்களுக்குப் பிறகு பஞ்சாயத்துக்கள் யாவையும் ஒழுங்குபடுத்தி, ஏற்ற சட்டங்களியற்றி, ஜில்லாக்களுக்கு வேண்டிய பெரிய நீதிஸ்தலங்களையும் அமைத்தது.

தேசியத் திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தேசத்தின் பால் பக்தி கொண்ட பல இளைஞர் மட்டு மிருந்தால் போதுமா? ஏராளமான ஆயுதங்கள் வேண்டும்; ஆயிரக் கணக்கான பொருளும் வேண்டும். பொருள் மிகுந்திருந்தால் கற்ற இளைஞரையும் ஆயுதங்களையும் பெறமுடியும். ஆனல் எழ்மைப்பட்ட அயர்லாந்தில் தேசீயக் கட்சிக்குப் பொருள் ஏது? அடிமைப்பட்ட தேசம், ஆளும் நாட்டால் பொருள் அபகரிக்கப்பட்டு, வளர்ந்து வரும் வறுமையில்தானே உழலும்! ஆளும் நாடு தேவையான பட்டாளங்களை வைத்துக்கொள்ளப் பெரும் பொருளைப் பெறமுடியும். கொடுந் தீர்வைகள், வர்த்தகம், ‘நாகரிகமான’ சுரண்டல் முதலிய பல வழிகளில் அதற்குப் பொருள் சேரும். ஆனல் அடிமை நாடு பணத்திற்கு

என்ன செய்யும்? பொருளில்லாவிடில் கிளர்ச்சியில்லை; கிளர்ச்சிப்போரில்லாவிடில் சுதந்திரமில்லை.

டெயில் ஐரானின் தலைவனான டிவேலரா, பொருளின் அவசியத்தை நன்கறிந்து, ஆரம்பத்திலேயே உள்நாட்டில் 2,50,000 பவுனும், வெளி நாடுகளில் 2,50,000 பவுனும் டெயில் ஐரான் பேரால் கடன் வாங்கவேண்டுமென்று அறிவித்திருந்தான். இக் கடனுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகைகளுக் கேற்பக் கடன் பத்திரங்கள் கொடுக்கப்படவும், நாடு சுதந்திரமடைந்த பின்பு வட்டியுடன் முதலைச் செலுத்துவதாக உறுதி கூறித் துண்டுப் பிரசுரங்கள் முதலியவற்றால் பிரசாரம் செய்யவும் வேண்டியிருந்தது. அயர்லாந்தில் கடன் தொகை வசூலிப்பது எளிதான வேலையன்று. ஒவ்வொரு துறையிலும் அரசாங்கம் எதிர்த்து வந்ததால் மிகவும் கவனமாகப் பண வசூல் செய்யவேண்டியிருந்தது.

வசூல் வேலை வரவு செலவு மந்திரியின் வேலையாதலால் காலின்ஸ் அதைத் தீவிரமாகச் செய்ய முற்பட்டான். ஹார்க்கோர்ட்டு தெருவில் அவன் காரியாலயம் இருந்தது. தேசத்தின் பல பாகங்களிலும் கட்டுப்பாடாக வசூலிப்பதற்குப் பொறுப்புவாய்ந்த நால்வர் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் அவன் உத்தரவின்பேரில் தங்களுக்கு வேண்டிய உதவியாட்களை நியமித்துக்கொண்டு வேலை செய்துவந்தனர். சிறைக்குள் சிக்காது வெளியேயிருக்கும் டெயில் ஐரான் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பகுதியில் வசூலுக்குப் பொறுப்பாயிருக்க வேற்

பாடு செய்யப்பட்டது. ஸின்பீனர்கள் மட்டுமின்றி மற்ற எல்லாப் பொதுஜனங்களிடமும் வசூல் செய்யவேண்டு மென்பதைக் காலின்ஸ் வற்புறுத்தினான். தன்னுடைய சிப்பந்திகள் கவனிக்காத மூலை முடுக்குகளிலுள்ள இடங்களையும் குறிப்பிட்டு அங்கெல்லாம் பணம் திரட்ட வேண்டுமென்று அவன் அவர்களுக்கு அடிக்கடி கடிதம் அனுப்பிவந்தான்.

காலின்ஸின் தலைமைக் காரியாலயமே தினந் தோறும் போலீஸ் கண்டத்திற்கு உட்பட்டிருந்த தென்றால் வசூல் வேலை எவ்வளவு கஷ்டமான தென்பதை நாமே யூகித்துக்கொள்ளலாம். அங்குதான் பண சம்பந்தமான கணக்குகள் யாவும் இருந்தன. ஒரு சமயம் காலின்ஸ் அங்கு வேலை செய்துகொண்டிருக்கையில் திடீரென்று பட்டாளத்தாரும் போலீஸாரும் அங்கு வந்து தோன்றினர். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவன் காலின்ஸிடம் சென்றான். அவனுக்குக் காலின்ஸைத் தெரியாது. காலின்ஸ் விரைவாக ரிவால்வரை யெடுத்து டைப் அடிக்கும் பெண்ணொருத்தியிடம் கொடுத்து மறைக்கச் சொல்லிவிட்டுக் கையில் சில தஸ்தவேஜுகளுடன் நின்றான். அங்கிருந்து தப்புவதற்கு எவ்விதத்திலும் வழியில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் அவன் கையிலுள்ள காகிதங்களைப் பார்க்கவேண்டு மென்று கேட்டான். காலின்ஸ் மிகுந்த தைரியத்துடன் அவனைப் பார்த்து, "உனக்கு அவற்றில் என்ன வேலையிருக்கிறது? உன் சொந்த நாட்டாரையே ஒற்றுப்பார்க்கும் தொழில்

நன்றாயிருக்கிறது!'' என்று பரிகசித்தான். இச் சொற்களைச் செவியுற்ற இன்ஸ்பெக்டர் திகைத்து நின்றான். அந் நிலையில் காலின்ஸ் அப்பால் சென்று மேல் மாடியி லேறி அங்கிருந்து பக்கத்திலிருந்த ஒரு போஜன விடுதியின் கூரையின் மேல் பதுங்கியிருந்தான். சோதனை முடிந்தது. போலீஸாரும் பட்டாளத்தாரும் மறைந்தொழிந்த பின்னர் அவன் மெல்ல வெளியேறித் தனது காரியாலயத்தை அடைந்தான். போலீஸார் போகும்பொழுது இரண்டு முக்கியமான தொண்டர்களைக் கைதி செய்துகொண்டு சென்றனர்.

பின்னல் காலின்ஸின் வேலைகளுக்காக ஒரு புதுக் காரியாலயம் கட்டப்பட்டது. அதில் பணம், தஸ்தவேஜுகள் முதலியவற்றை மறைத்து வைப்பதற்குக் கள்ள அறைகள் அமைக்கப்பட்டன. கட்டிடத்திற்குள் போலீஸார் பிரவேசித்தால் உடனே மேல் மாடியில் வேலை செய்யும் காலின்ஸ் அதை அறிந்துகொள்வதற்கு ஒரு மின்சார மணி அமைக்கப்பட்டது. அவன் அங்கிருந்து தப்பியோடவும் வழிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

தேசியக் கடன் நிதியைப்பற்றி பத்திரிகைகள் மிகவும் விளம்பரப்படுத்தின. அயர்லாந்தின் வர்த்தகத்தைப் பெருக்குவதற்கு வெளிநாடுகளுக்குப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பவும், கைத்தொழில்கள் விவசாயம் முதலியவற்றை வளர்க்கவும், பஞ்சாயத்துக்கள் நியமிக்கவும், தேசிய நாணயச்சாலை அமைக்கவும், மற்றும் தேசிய நிர்மாண வேலைகளைச் செய்யவும் அந்நிதி உபயோகிக்க

படுமென்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே நடத்து வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. கடன் விளம்பரங்களை வெளியிடும் பத்திரிகைகள் டெயில் ஐரானைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல், 'தேசியப்பிரதிநிதிகள்' வசூலிப்பதாகவே எழுதி வந்தன. இதனால் அரசாங் கத்தின் அடக்குமுறைக்குத் தப்பிவிடலா மென்பது அவைகள் கருத்து. ஆனால் சர்க்கார் அப்பத்திரிகைகள் யாவற்றையும் அடக்கி வாய்ப்பூட்டிட்டது. சில பத்திரி காலயங்களில் அச்சியந்திரங்களும் உலைக்கப்பட்டன. பல பத்திரிகைள் ஏககாலத்தில் அடக்கப்பட்டுப் போன தால் அடக்குமுறையே கடன் நிதிக்கு விசேஷ விளம் பரமாய்விட்டது. அரசாங்கம் அந்நிதிக்குப் பணம் உதவு வது சட்டவிரோத மென்று உத்தரவிட்டது. ஆனால் காலின்ஸ், கொடிய அடக்குமுறையின் நடுவே, ஏராள மாக நிதி வசூலித்துவந்தான். 1920, ஜூலையில் வசூல் நிறுத்தப் படுகையில் மொத்தம் 3,79,000 பவுன் நிதி சேர்ந்திருந்தது.

காலின்ஸ் தன் காலம் முழுவதையும் வசூலுக்கு மட்டுமே செலவிடவில்லை. அதி தீவிரமான காரியங்கள் பலவற்றிற்கு அவன் தலைமை வகித்து நடத்தினான். தொண்டர்களைக் கொண்டு பல சூரத்தனமான வேலை களைச் செய்வித்தான். ஆனால் தன் முக்கியமான கவனம் நிதி வசூலை விட்டுச் சிதறிவிடாமல் பார்த்துக்கொண் டான். வசூலுக்காக ஜில்லாக்களின் பல பகுதிகளிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கூட்டங்களை அரசாங்கம் தடை

செய்தது. கூட்டங்கள் யாவும் ரகசியமாகவும் ஒதுக்கமான விடங்களிலும் நடைபெற வேண்டியிருந்தது. சர்க்காருக்குப் பயந்து முல்லிங்கார் என்னுமிடத்தில் இடுகாட்டில் ஒரு கூட்டம் கூடிற்றென்றால் அடக்குமுறையின் வேகந்தான் என்னே! மேலும் வர்த்தகர்களும் குடியானவர்களும் கொடுக்கும் உண்டியல்களை நேராக 'வரவு செலவு மந்திரிக்கு' என்றனுப்ப முடியவில்லை. அரசாங்கம் நாணயச் சாலைகள் அவ்விலாசத்திற்குப் பணம் கொடுக்கக் கூடாதென்று விதித்தது. அதனால் முதலில் பணமெல்லாம் சில தனிப்பட்ட நபர்களின் பேரால் நாணயச் சாலைகளில் போடப்பட்டுப் பின்னர்தான் காலின்ஸின் கைக்கு வந்துசேர்ந்தது. கடன் பத்திரங்களும் விளம்பரங்களும் அச்சிட்டுத் தயாரிப்பதிலும் பெருங் கஷ்டம் விளைந்தது. ஆனால் காலின்ஸ் டப்ளின் மாளிகைக்கு வெகு சமீபத்திலேயே உள்ள டோல்லார்டு அச்சுக்கூடத்தில் சாமர்த்தியமாக அவற்றைத் தயாரித்துக்கொண்டான்.

நிதிக்கு அயர்லாந்தில் வசூலானதோடு வெளிநாடுகளிலிருந்த ஐரிஷ்காரர் பலரிடமிருந்தும் பணம் வந்தது. சைனா, பம்பாய், ஆஸ்திரேலியா முதலிய தொலையிடங்களிலிருந்தும் பணம் அனுப்பப்பட்டது. தென் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஐரிஷ்காரர் மட்டுமே 1,000 பவுன் அனுப்பியிருந்தனர்.

நிதி சம்பந்தமான கணக்குகளெல்லாம் காலின்ஸால் மிக ஒழுங்காக எழுதிவைக்கப்பட்டன. ஒரு

சமயம் போலீஸாருடைய சோதனையில் அகப்பட்ட சில கணக்குகள் மூலம் பல பெயர்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்தன. அப்பெயர்களையுடைய நபர்களில் பலர் முன்னால் ஸின்பீன் இயக்கத்தில் சேராதவர்களென்பதைக் கண்டு அவர்கள் வியப்புற்றனர்.

நிதிக்குச் சேர்ந்த திரவிய மெல்லாம் கூடியவரை தங்கமாக மாற்றப்பட்டுப் பல விடங்களில் புதைத்து வைக்கப்பட்டது. கொஞ்சம் பணம் சில நபர்களின் பெயரால் நாணயச் சாலைகளில் போடப்பட்டது. தொண்டர்கள் பணத்தைச் சேகரித்துக் காலின்ஸிடம் கொண்டு வந்து கொடுப்பதில் மிகுந்த எச்சரிக்கையாயிருந்தனர். ஒரு சமயமாவது அவர்கள் பணத்தைப் பறிகொடுப்பதில்லை. தேசத்தில் தங்க நாணயங்களின் நடமாட்டமே இல்லாதிருந்த பொழுது காலின்ஸ் 25,000 பவுன் தங்கத்தைப் பெறமுடிந்தது பெருவியப்பே யாகும். தங்கத்தைப் பல பெட்டிகளில் அடைத்துப் புதைத்து வைத்ததில் ஒரு சமயம் ஒரு சிறு பிரேதப் பெட்டிகூட உபயோகிக்கப்பட்டது. போலீஸார் தோண்டிப் பார்த்தாலும்கூட அதில் பிணமிருப்பதாக எண்ணிப் போய் விடுவார்கள் என்பதற்காக இப்படிச் செய்யப்பட்டது.

அத்தியாயம் — 9

போர் முழக்கம்

1916-ம் வருஷ ஈஸ்ட்டர் கலகம் தோன்றியது முதல் மூன்று வருஷ காலமாக அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்திற்காக உழைத்துவந்த தேசபக்தர்கள் பிரசாரம், சாத்வீக எதிர்ப்பு முதலிய காரியங்களையே செய்து வந்தனர். ஆனால் ஆங்கில அரசாங்கம் மட்டும் எல்லையற்ற பலாத்காரத்தைக் கையாண்டு வந்தது. எத்தனை ஐரிஷ்வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்! எத்தனை ஆயிரவர் சிறையிடப்பட்டனர்! அமைதியாய் வாழும் குடிஜனங்களுடைய வீடுகளில் எத்தனை ஆயிரம் சோதனைகள்! தடையுத்தரவுகள் எத்தனை! தேசப்பிரஷ்டங்கள் எத்தனை! ராணுவச் சட்டப்படி தண்டனைகள் எத்தனை! நசுக்கப்பட்ட பத்திரிகைகள் எத்தனை! மாபெருந் தலைவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் எத்தனை! இவ்வாறு இரத்தப் பெருக்கும் கொடுமைகள் அனைத்தும் அரசாங்கத்தாலேயே செய்யப்பட்டு வந்தன. எதிர்ப்புறத்திலிருந்து இதுவரை கட்டுப்பாடான பலாத்காரம் பிரதிபலிக்கவில்லை. ஆனால் 1919, நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களிலிருந்து தொண்டர்களும் போர் முழக்கம் செய்தனர்.

ஐரிஷ் தொண்டர்படை சுயேச்சையான ஒரு ஸ்தாபனம். ஆயினும் டெயில் ஐரான் ஏற்பட்டதிலிருந்து தொண்டர்படை அதன் உத்தரவுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு

நடந்துவந்தது. அதுவே குடியரசின் தேசீயப் படையாக அமைந்திருந்தது. டெயில் ஐரானின் பாதுகாப்பு மந்திரியே அதை நடத்திவந்தார். நாளடைவில் அது 'ஐரிஷ் குடியரசுப்படை' யென்றும் அழைக்கப்பட்டது. 1918-ம்வருடு தொண்டர்களுடைய வருஷாந்த மகாநாடு கூட்ட முடியாமற் போகவே 1919-ம் வருஷத்திலாவது கூட்டவேண்டு மென்று பலர் விரும்பினர். மகாநாட்டுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய காலின்ஸ் நியமிக்கப்பட்டான். அவன் தீர்க்காலோசனை செய்து பார்த்ததில், தேசத்தின் பல பாகங்களிலிருந்து தொண்டர் படையின் அதிகாரிகள் டப்ளினுக்கு வருவதனுல் ஒற்றர்களால் பெருந் துன்பம் விளையுமென்றும் தொண்டர் படையே சீர்குலைந்து போகுமென்றும் உணர்ந்தான். ஆதலால் மகாநாட்டைக் கூட்டாமலிருக்கவேண்டு மென்ற முடிவு செய்தான். தலைமைக் காரியாலயத்திலுள்ளவர்கள் தீவிரமான வேலைகள் யாவற்றிலும் காலின்ஸின் அபிப்பிராயத்தையே ஏற்றுக் கொள்வது வழக்கம். அவனே மகாநாடு வேண்டாமென்று தீர்மானித்ததும் யாவரும் அம்முடிவை யேற்றுக்கொண்டனர்.

போலீஸ்காரர்களில் ஒருவ ரிருவர் ஆங்காங்கு சுட்டுத் தள்ளப்படும் விஷயமாக அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டது. ராணுவ நீதிஸ்தலங்கள் சந்தேகப்பட்டவர்களைக் கடுமையாய்த் தண்டித்தன. பல நிரபராதிகள் வீணுகத் தண்டனை

யடைந்தனர். வார்ட்டன் என்னும் ஒற்றன் சுடப்பட்ட வழக்கில் ஜான் ஹார்லீ என்னும் மாஜி சிப்பாய் ஒருவன் 12வருஷக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டான். அவனுக்கும் அவ்வழக்குக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. ஆனால் வார்ட்டன் சுடப்பட்ட மைதானத்தில் பத்திரிகை விற்றுக்கொண்டிருந்ததே அவன் குற்றம். போலீஸார் காலின்ஸை அவ்வழக்கில் சம்பந்தப்படுத்துவதற்காக ஹார்லீயைப் பொய்ச் சாட்சி சொல்லுமாறு எவ்வளவோ கட்டாயப் படுத்தினர். அவன் கடைசி வரையில் மறுத்துவிட்டான். அயர்லாந்துக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் ஏற்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கைக்குப் பின்னால் காலின்ஸ் அவனை விடுதலை செய்து அயர்லாந்தின் தேசியப் படையில் சேர்த்துக்கொண்டான். ராணுவ நீதிஸ்தலங்கள் ஒரு குற்றமும் செய்யாத பலருக்கு மரண தண்டனைகள் விதித்தன. அவற்றின் நோக்கமெல்லாம் யாரையாவது தண்டித்தாகவேண்டும் என்பதுதான். சுடப்பட்ட வார்ட்டன் காயம் குணமாகிப் பிழைத்துக் கொண்டான். ஆனால் அடுத்தாற்போல் ஒற்றர்களில் ஸார்ஜன்டு பார்ட்டன் என்பான் நவம்பர்மீ 29-ம் தேதி கலாசாலைத் தெருவில் சுடப்பட்டு மடிந்தான். அயர்லாந்தின் கவர்னர் ஜெனரலான லார்டு பிரேஞ்ச் கடுங் கோபமடைந்து, "சமீப காலத்தில் போலீஸார் சுடப்பட்டது சம்பந்தமாக குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்குத் தக்க துப்புக் கூறுவோர்க்கு 5000 பவுன் பரிசளிக்கிறோம்" என்று விளம்பரம் செய்தார்.

ஒரு வருஷக் காலம் இடைவிடாது உழைத்து, காலின்ஸ், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் இரகசியப் போலீஸ் வர்க்கத்தையே நிலை குலையும்படி செய்ய ஆரம் பித்தான். ஒற்றர்களிலே முக்கியமான ஆறு பேர்கள் அவனுக்கு உற்ற தோழராய் விளங்கி அரசாங்கத்தின் அந்தரங்கங்கள் யாவற்றையும் அறிவித்து வந்தார்கள். மற்றும் பல ஒற்றர்களும் தேசிய இயக்கத்துக்கு அனு தாபம் காட்டினர். பொதுவாக ஒற்றர்கள் யாவரும் தொண்டர்களின் குண்டுகளுக் கஞ்சித் தங்கள் வேலை களைத் தீவிரமாகச் செய்யா தொழிந்தனர். உயிரை வெறு த்தவர்களே தொண்டர்களை எதிர்த்து நிற்க முடிந்தது.

அதிகாரிகள் முக்கியமான தொண்டர்கள் பலரை ஒரே யடியாகக் கைதி செய்துவிட வேண்டுமென்ற தங் கள் பழைய முறையை ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் செய்த ஏற்பாடுகளெல்லாம் சில நிமிஷ நேரத்தில் காலின்ஸுக்கு எட்டிவிடும். உடனே அவன் தன் சகாக் களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வான். அதிகாரிகள் பலமுறை சோதனை போட்டதில் இரண்டு பேர்களையே கைதி செய்ய முடிந்தது. அவர்கள் டெயில் ஐரான், ஸின் பீன் காரியாலயங்களை மூடிவிட்டனர். தொண்டர் களோ, தங்களுடைய உற்சாகத்தில் குறையாது, பல போலீஸ் படைவீடுகளைத் தாக்கமுற்பட்டனர். அவர் கள் பெரும் படைகளின் முன்னால் நின்று போராட முடி யாததாகையால் 'கொரில்லா'ச் சண்டையையே (வானர யுத்தத்தையே) பின்பற்றி வந்தனர்.

அநாகரிகமான அடக்குமுறை தேசத்தில் தாண்டவ மாடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது புதிய தேர்தலும் நடைபெற்றது. ஸின்பீனர்களுக்கே தேர்தலில் மகத் தான வெற்றி கிடைத்தது. டெயில் ஐரான் மீண்டும் கட்டுப்பாடாக வேலை செய்துவந்தது. பிரிட்டிஷ் சட் டத்தை டெயில் ஐரானின் சட்டம் கொஞ்சம் கொஞ்ச மாக விழுங்கிவந்தது. தொண்டர்களும் காலத்துக்குத் தக்கபடி நடக்கக் கற்றுக்கொண்டனர். பகைவர்கள் எண்ணிக்கையினாலும் ஆயுதங்களினாலும் மேம்பட்டிருப் பதைக் கண்டு அவர்கள் அஞ்சவில்லை. அவர்கள் சொந்த நாட்டில் சொந்த மக்களிடையே வாழ்ந்து வந்ததால் எதிரிகள் அவர்களை அடக்க முடியவில்லை. நாட்டுப்புறத் திலுள்ள போலீஸ் படைவீடுகள் அடிக்கடி தாக்கப் பட்டதால் அரசாங்கத்தார் அவற்றில் பலவற்றை மூடி விட்டனர். மீத் என்னுமிடத்தில் இரண்டு படைவீடு கள் தாக்கப்பட்டு ஆயுதங்களெல்லாம் தொண்டர்களால் கொள்ளையிடப்பட்டன. பல படைவீடுகள் எரிக்கப் பட்டன; சில வெடிமருந்தால் தகர்க்கப்பட்டன. தொண்டர்கள் தங்களிடம் அடைக்கலம் புகுந்த போலீ ஸாரைக் கொல்லாமலும், கூடியவரை உயிர்ச்சேத மில் லாமல் ஆயுதங்களை அபகரித்துக்கொண்டும் விட்டுவிடு வது வழக்கம். அவர்களுடைய வீரப் போராட்டங் கள் அரசாங்கத்தின் முதுகெலும்பாகிய போலீஸ் வர்க் கத்தை உடைத்துவந்தன. இதுகாறும் போலீஸார் தேசீய இயக்கத்தை நசுக்குவதற்கு எவ்விதமான கொடு

மையையும் கூசாது செய்துவந்தனர். அவர்கள் ஐரிஷ் மக்களிடையே பிறந்தவர்களாயினும் சிறிதும் தேசாபிமான மற்று ஒற்றுக் கேட்டும், தொண்டர்களை வதைத்தும், தலைவர்களைச் சிறைப்படுத்தியும் வந்தனர். தங்கள் சகோதரர்களையே அடிமைப்படுத்தி வைப்பதற்கு அவர்கள் அந்நிய நாட்டாரிடம் மிகுந்த பக்தியுடன் வேலை செய்துவந்தனர். மகா வீரத்துடனும், கட்டுப்பாட்டுடனும் போராடுவதில் அவர்கள் புகழடைந்திருந்தார்கள். 1867-ல் கிளம்பிய தேசியப் போராட்டமான பீனியன் கலகத்தை அவர்கள் எளிதாக அடக்கிவிட்டார்கள். பார்னல் காலத்தில், பலவிதக் கொடுமைகளைச் செய்து அவர்கள் தேசிய இயக்கத்தைக் குழி தோண்டி மூடிவிட்டார்கள். அத்தகைய வலிமை கொண்டவர்கள் இப்பொழுது தொண்டர்களின் இடைவிடாத எதிர்ப்பினால் தளர்ந்து விழ நேர்ந்தது. அவர்களுக்கும் வீழ்ச்சிக் காலம் தோன்றியது. கொந்தளித்து அலைவீசி யெழுந்த தேசிய வெள்ளத்திற்கு எதிரே அவர்களால் நிலைத்து நிற்க முடியவில்லை.

அரசாங்க இயந்திரத்தின் தலைவராக விளங்கிய லார்டு பிரெஞ்சைத் தாக்கவேண்டுமென்று காலின்ஸுக்கும், மற்ற தலைமைக் காரியாலயத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் நோக்கமிருந்தது. அவர்கள், அவரைத் தாக்குவதனால், அயர்லாந்து விடுதலைக்காகத் தொடுத்திருக்கும் போரைப்பற்றி உலகெங்கும் பிரசாரமாகுமென்று எண்ணினார்கள். ஆனால் லார்டு பிரெஞ்ச் எந்த

விடத்திற்குச் சென்றாலும் பெரும் பாதுகாப்புடன் சென்றார். அவருடைய போக்குவரத்துக்கள் யாவும் மிக ரகசியமாகவே யிருந்தன. தொண்டர்கள் அவரை எதிர்த்துப் பல சமயங்களில் பல விடங்களில் காத்திருந்தும் பயனில்லாது போயிற்று. ஆனால் ஒரு சமயம் லார்டு பிரெஞ்ச் ரோஸ்காமன் தாலுகாவிலுள்ள தமது நாட்டுப்புறத்து மாளிகையிலிருந்து டப்ளினுக்கு வருகிற செய்தி காலின்ஸுக்கு எட்டியது. டிஸம்பர் 19-ந் தேதி அவர் வருகின்ற தினமாதலால் காலின்ஸ் அவர் ரயிலிலிருந்து இறங்கக்கூடிய இடமாகிய ஆஷ்டவுனுக்குச் சில தொண்டர்களை அனுப்பினான்.

பதினொரு தொண்டர்கள் ஆஷ்டவுண் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்தில் கேல்லி என்பவன் விடுதியில் காத்திருந்தனர். அவர்களில் மகா தீரனான தான் பிரீன், ஸீன் டிரீஸி முதலிய திப்பெரரித் தொண்டர்களும் டப்ளின் தொண்டர்கள் சிலரும் முக்கியமானவர்கள். மார்ட்டின் ஸாவேஜ் என்னும் அதி பாலியனொருவனும் அவர்களில் ஒருவன். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் லார்டு பிரெஞ்சினுடைய மோட்டார் கார் வரும்பொழுது அதை மறித்து அவரைச் சுட்டுத் தள்ளிவிட வேண்டு மென்பதே தொண்டர்கள் கருத்து. தான் பிரீனும் வேறு இருவரும் ஒரு வண்டியை இழுத்து ரஸ்தாவை அடைக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டனர். அந்நேரம் அங்கு காத்திருந்த போலீஸ்காரன் ஒருவன் அவர்களைப் பட்டிக்காட்டு மனிதர்களென்று கருதி கவ

னர் ஜெனரல் வருவதால் ரஸ்தாவை விட்டு விலகும்படி கூறினன். தான்பிரீன் முதலியோருக்கும் அவனுக்கும் தர்க்கம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் திடீரென்று தள்ளி நின்ற தொண்டன் ஒருவன் போலீஸ்காரன் மேல் ஒரு வெடிகுண்டை எறிந்தான். போலீஸ்காரன் சொற்பக் காயம் அடைந்தான். குண்டோசை கேட்டால் லார்டு பிரெஞ்சு அவ்வழியே வராமலே நின்றுவிடுவாரென்று தொண்டர்கள் மனம் கலங்கினர். அச்சமயம் ஒரு கார் வந்தது. தொண்டர்கள் லார்டு பிரெஞ்சு எப்பொழுதும் இரண்டாவது காரிலேதான் வருவது வழக்கம் என்பதை அறிந்தவர்கள். ஆயினும் அவர்கள் முதல் காரின் மேலும் ஏராளமான குண்டுகளைப் பொழிந்து சுட்டனர். அந்தக் கார் வாயுவேகமாகச் சென்று மறைந்தது. அதில்தான் லார்டு பிரெஞ்சும் அவருடைய உதவி யாட்கள் சிலரும் இருந்தனர். இவ்விஷயம் தொண்டர்களுக்குத் தெரியாது. இரண்டாவது கார் வரும்பொழுதும் வண்டியை இழுத்து ரஸ்தாவை அடைக்க முடியவில்லை. அதில் கார் ஓட்டியைத் தவிர வேறு ஆளில்லை. அவனும் தொண்டர்களுக்குப் பணிந்து விட்டான். அதே சமயத்தில் வேறு இரண்டு கார்களும் வந்தன. அவற்றிலிருந்த சிப்பாய்கள் மிகுந்த ஆயுதங்களை வைத்திருந்ததால் தொண்டர்களை நோக்கிச் சுட ஆரம்பித்தனர். தொண்டர்களும் பதிலுக்குச் சுட்டனர். தொண்டர்களில் மார்ட்டின் ஸாவேஜ் குண்டுபட்டு மடிந்தான். அந்தக் கார்களும் வேகமாய்ச் சென்று

மறைந்த பின்னர் தொண்டர்கள் அங்கிருந்து டப்ளினை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அவர்களிடம் சைக்கிள் வண்டிகள் மட்டுமேயிருந்ததால் அவர்கள் உயிர் துறந்த இளைஞனான ஸாவேஜின் உடலை அங்கேயே போட்டு விட்டுச் சென்றனர்.

அரசாங்கமும் சில பத்திரிகைகளும் இச் சம்பவத்தைக் "கொலை முயற்சி" "அதிக்கிரமம்" முதலிய வசை மொழிகளால் நிந்தித்த போதிலும் பொது ஜனங்கள் உண்மையை உணராமலில்லை. பதினொரு தொண்டர்கள் பெரும் பாதுகாப்புடன் வந்த கவர்னர் ஜெனரலை எதிர்ப்பது விளையாட்டா? அல்லது அரும் போராட்டமா? ஒரு பக்கம் இயந்திரத் துப் பாக்கிகளுடன் கூடிய சிப்பாய்கள் பலர்; மறு பக்கம் கைத் துப்பாக்கிகளும் வெடி குண்டுகளும் தாங்கி நிற்கும் யுத்தப் பழக்கமற்ற சில இளைஞர்கள். அவ்விளைஞர்களுக்குப் போராட்டத்திலும் மரணம் ஏற்படலாம், அன்றி எதிரிகள் கையில் அகப்பட்டாலும் மரணந்தான். இவற்றையெல்லாம் பொதுமக்கள் எண்ணிப் பார்த்தார்கள். உள்ளத்தில் யாதொரு சுயநலமுமின்றி உயிரைத் திரணமென்று கருதிப் போராடும் தொண்டர்களை ஜனங்கள் மதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஜனங்களுடைய மனோபாவம் மார்ட்டின் ஸாவேஜின் பிரதேச விசாரணை அறிக்கையிலிருந்து வெளியாயிற்று. ஜூரிகள், அவன் "லார்டு பிரெஞ்சைத் தாக்கிய முயற்சியில் கொல்லப்பட்டான்" என்று முடிவு கூறி, அவனுடைய சுற்றத்தாருக்குத் தங்

கள் அனுதாபத்தைச் செலுத்தினர். விசாரணையின் போது அவன் நற்குண சீலனென்றும், அவனது அள வற்ற வீரத்தாலேயே மரணம் நேர்ந்ததென்றும் சொல் லப்பட்டது.

ஆஷ்டவுன் போராட்டம் ஆங்கிலத் துருப்புக்க ளிடையே பெருங் குழப்பத்தை விளைவித்தது. சிப்பாய் கள் தூங்கும் பொழுதுகூடத் தொண்டர்கள் தங்களைத் தாக்குவதாகச் சிம்ம சொப்பனம் கண்டுவந்தனர். ஒரு நாள் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகைகளெல்லாம் வைசராய் மாளி கை தாக்கப்பட்டதாக விரிவான செய்திகளை வெளியிட் டன. உண்மை யாதெனில், தொண்டர்கள் வைசராய் மாளிகைக்குச் செல்லவுமில்லை, தாக்கவுமில்லை. ஆனால் இரவில் மனக் குழப்பமடைந்த காவல் சிப்பாய்கள் அம் மாளிகைக்கு வெளியே சென்றுகொண்டிருந்த ஸிவில் உத்தியோகஸ்தரான கென்னடி என்பவரைக் கொன்று விட்டார்கள். இந்தச் சம்பவம்தான் ஆங்கிலப் பத்தி ரிகைகளில் தொண்டர்களின் போராட்டமாக வருணிக் கப்பட்டது. மரண விசாரணையில் கென்னடி குத்திக் கொல்லப்பட்டு வீழ்ந்த பின்னரும் இரண்டு சிப்பாய் களால் சுடப்பட்டதாக வெளியாயிற்று. சிப்பாய்கள் தங்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரையே குத்திக் கொன்று, அவர் இறந்த பின்னும் மீண்டும் மீண்டும் சுட் டனரென்றால் அவர்களை ஆட்டிவைத்த கிலி எத்தன் மைத்து! இதுதான் கொரில்லாச் சண்டையின் மர்மம். தொண்டர்கள் சில குண்டுகளைச் சுடுவதில் ஆரம்பிக்கும் வேலையைக் "கிலி" பின்னால் பூர்த்தி செய்தது!

இனி, காலின்ஸுக்கும் அரசாங்க ஒற்றர்கள் சில ருக்கும் ஏற்பட்ட பூசல்களைப் பற்றிச் சிறிது கவனிப் போம். விசேஷத் திறமை வாய்ந்த சில ஒற்றர்கள் காலின்ஸைப் பிடித்து அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கப் பெரு முயற்சிகள் செய்தார்கள். காலின்ஸ் மௌண்ட்ஜாய் தெரு வில் மிஸ் மக்கார்தி அம்மாளுடைய விடுதியில் மேற் கொண்டு தங்குவது அபாயமென்று கண்டு வேறிடத் திற்குப் பெயர்ந்து சென்றான். ஆனால் உடைகள் உடுக்கவும் சில சாமான்களைப் பெறவும் மட்டும் அவன் அங்கு இடையிடையே செல்வது வழக்கம். ஒரு நாட் காலை அவன் அங்கு செல்லும்பொழுது விடுதியின் வாயிலில் பட்டாளத்தார் நிற்பதையும், விடுதி சோதனை யிடப்படுவதையும் கண்டான். அங்கு கூடியிருந்த ஜனங் களின் மத்தியிலே அவனும் நின்றுகொண்டு நடக்கும் வேடிக்கைகளை யெல்லாம் கவனித்தான். அதே சமயத்தில் அவனைத் தேடிப் பட்டாளத்தார் விடுதியி லுள்ள மூலை முடுக்குகளை யெல்லாம் சோதனையிட்ட னர். கடைசியில் அவர்கள் யாவரும் வெறுங் கையுடன் வெளியேறினர். காலின்ஸ் பின்னால் நிர்ப்பயமாக விடு திக்குள் சென்று, காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு, தன் காரியாலய வேலைகளைக் கவனிக்கப் புறப்பட்டான். வழி யில் 'ஈவனிங் டெலிகிராப்' என்ற பத்திரிகாலயத்திற் குச் சென்று நடந்த செய்திகளை யெல்லாம் வெளியிடும் படி தானே நேரில் விவரமாகக் கூறினான். மக்கார்தி விடுதியின் சோதனைக்குக் காரணஸ்தன் அநேகமாய்

குயின்லிஸ்க் என்னும் ஒற்றனே என்பது காலின்ஸுக்குத் தெரியும். அவ்வொற்றன்தான் மற்றையோர் வருவதற்கு முன்னாலேயே விடுதியண்டை நின்றுகொண்டிருந்தவன்.

இந்தக் குயின்லிஸ்க் ஒரு ஐரிஷ் சிப்பாய். ஐரோப்பா யுத்தத்தில் ஜெர்மானியருடைய கைதியாக இருக்கையில் அவன் ஸர் ரோஜர் கேஸ்மென்டுக்கு மிகவும் உதவி செய்து அவருடன் அயர்லாந்துக்கு வந்தவன். அயர்லாந்தில் ஸின்பீன் கட்சியார் அவனுக்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்து பாதுகாத்துவந்தனர். காலின்ஸ் தன் கைப்படவே அவனுக்குப் பணம் கொடுத்திருந்தான். ஆயினும் பின்னால் கொஞ்சம் பொருள் கஷ்டத்தினால் அவன் மனநிலை மாறித் தொண்டர்களையும் காலின்ஸையும் காட்டிக்கொடுக்க முயற்சித்தான். அவன் டப்ளின் மாளிகையிலிருந்த சர்க்கார் உதவிக் காரியதரிசிக்குத் தான் ஒற்றறிந்து சொல்லத் தயாரா யிருப்பதாக ஒரு கடிதம் எழுதினான். அக்கடிதம் பின்னால் காலின்ஸின் கைக்குக் கிடைத்தது. அதன் நகல் வருமாறு:

மிகவும் அவசரம்

"21, கார்டினர்ஸ் பிளேஸ்,
டப்ளின்.

உதவிக் காரியதரிசி,
நவம்பர் 11-வ, 19.

டப்ளின் மாளிகை.

"ஐயா,

"சில சம்பவங்கள் காரணமாகத் தங்களுக்கு நான் எழுதும்படி நேர்ந்திருக்கிறது. நான் நேரிலேயே வந்திருப்பேன்; ஆனால் நான் மாளிகைக்குள் நுழைவதாகக் காணப்பட்டால் என் உயிர் ஒரு வேளை பின்னால் ஆபத்துக்குள்ளாக நேரும். கேஸ்மென்டுக்கு ஜெர்மனியில் உதவி செய்தவன் நான்தான். நான் நாட்டுக்கு வந்தது முதல் ஸின்பீன் ஸ்தாபனத்தோடு சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறேன். ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்ததை யெல்லாம் (தங்களுக்குச்) சொல்ல வேண்டுமென்று தீர்மானித்து விட்டேன். என்னுடைய தகவல் அதிகாரிகளுக்கு உபயோகமா யிருக்கும். அயோக்கியப் பயல் மைக்கேல் காலின்ஸ் என்னை அகௌரவமாக நடத்தியிருக்கிறான். நான் எல்லா விஷயத்தையும் சொல்லி என் கையைக் கழுவப் போகிறேன். தாங்கள் என் உதவியை ஏற்றுக்கொள்வதானால் நம்பக்கூடிய தங்கள் மனிதன் ஒருவனை மேற்கண்ட விலாசத்திற்கு நாளை மாலை நான்கு மணிக்கு அனுப்பி வையுங்கள். அங்கு நான் குயின் என்னும் பெயருடன் வசித்துவருகிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

எச். குயின்லிஸ்க்,

மாஜி கார்ப்பொரல், ராயல் ஐரிஷ் ரெஜிமெண்டு."

சர்க்கார் உதவிக் காரியதரிசி இந்தக் கடிதத்தைப் பிரையன் என்னும் போலீஸ் அதிகாரியிடம் கொடுத்துக் கவனிக்கும்படி சொன்னார். இதிலிருந்து குயின்லிஸ்க் ஒற்றர்களுக்கு நண்பனானென்று சொல்லத் தேவையில்லை. அவன் அடிக்கடி சர்க்காரின் உளவு இலாகாத் தலைமைக் காரியாலயத்திற்குச் சென்று, பிரையனைக் கண்டு தனக்குத் தெரிந்த துப்புக்களைக் கூறி வந்தான். அவன் கொடுத்த தகவல்கள் டைப் அடிக்கப் படுவதற்காக பிராய் என்னும் ஒற்றனிடம் கொடுக்கப் பட்டன. பிராய் காலின்ஸின் தோழனாகையால் உடனே அவற்றை அவனுக்கு அனுப்பிக்கொண்டுவந்தான்.

குயின்லிஸ்க் அரசாங்கத்திற்காக ஒற்றுக் கேட்டுப் பணம் பெறுவதோடு நில்லாமல் காலின்ஸிடமும் அதே தொழிலை மேற்கொண்டான். அவன் காலின்ஸிடம் பிரையன்தான் தன்னை முன்கூட்டி வந்து கண்டு பேசியதாகவும், அமெரிக்காவுக்குச் செல்ல அநுமதிச் சீட்டு வாங்கவே தான் போலீஸ் தலைமை ஸ்தலத்திற்குச் சென்றதாகவும் கூறினான். மேலும் தான் பிரையனிடம் விளையாட்டாகவே துப்புக் கூறுவதாய் ஒப்புக் கொண்டதாகவும் சொன்னான். அவன் நோக்கம் இரு பக்கத்திலும் நண்பனைப் போல் நடித்துப் பணம் பறிக்க வேண்டுமென்பதே. இது இரண்டு தோணிகளில் கால் வைத்துச் செல்வது போல் ஆபத்தில் முடியுமென்பதை அவன் உணரவில்லை. காலின்ஸிடம் அவன் சில முக்கியமில்லாத அரசாங்க விஷயங்களைக் கூறி ஏமாற்ற முயன்

ருன். மேலும் மேலும் காலின்ஸைப் பற்றிய துப்புக் களை யெல்லாம் அறிந்து அவனைத் தொலைத்துவிட எண்ணினுன். அவன் தனக்கும் காலின்ஸுக்கும் பொதுத் தோழனுன ஸீன் என்பவனுக்கு எழுதிய கடித மொன் றில், "எனக்கு ஒரு தொழிலும் கிடைக்கவில்லை. மறுபடி எனக்குப் பணவுதவி செய்யும்படி காலின்ஸைக் கேட்கவும்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தான். இத்தீயோன் எவனைத் தள்ளி மூடுவதற்குக் குழி தோண்டினுனே அவனிடமிருந்தே பொருளுதவி வேண்டியது மிக வியப் பான விஷயம்.

பின்னுல் குயின்லிஸ்க் டப்ளின் மாளிகையிலிருந்து ஏராளமான பணம் கிடைக்காதென்று அறிந்தான். காலின்ஸைப் பற்றி முக்கியமான துப்புக் கூறினுலன்றி போலீஸார் அவனை எவ்வாறு முழுதும் நம்பி உதவி செய்வர்? அவன் மிகக் கோபமடைந்து போலீஸார் கையாளும் முறைகளைக் கண்டித்து, 'பிரீமன்ஸ் ஜர்னல்' என்னும் பத்திரிகையில் அவதூருக ஒரு கடிதம் எழுதி னுன். அக்கடிதம் பொய் மலிந்து விளங்கியது. அவன் போலீஸாரை எவ்வளவு கண்டித்த போதிலும் உண் மையில் காலின்ஸ் வகித்துவந்த முக்கியமான ஸ்தானத் தையும் அவனைக் கைதி செய்யவேண்டியதன் அவசி யத்தையும் அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்துவந்தவன் அவனேயாவான்.

முக்கியமான தொண்டர் படைத் தலைவர்களைப் பிடித்துக் கொடுக்காவிடில் டப்ளின் மாளிகையிலிருந்து

ஒரு உதவியும் கிடைக்காதென்பதைக் குயின்லிஸ்க் உணர்ந்தான். 1920-வருஷம் பெப்ரவரி மாத ஆரம்பத்தில் அவன் காலின்ஸை எப்படியாவது பிடித்துக் கொடுத்துப் பரிசு பெறவேண்டுமென்று துணிந்தான். அவன் காலின்ஸுக்கு வேண்டிய நண்பர்களை யெல்லாம் கண்டு, தான் அவனிடம் நேரில் சொல்லவேண்டிய மிக ரகசியமான விஷயம் இருப்பதாய்க் கூறி அவன் இருப்பிடத்தை விசாரித்தான். ஈமன் பிளேமிங் என்னும் நண்பனொருவன் காலின்ஸைக் கண்டு அவனைக் குயின் லிஸ்க் பார்க்க விரும்புவதாக அறிவித்தான். காலின்ஸ் குயின்லிஸ்கைப்பற்றி தனக்குள்ள சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்துகொள்ள அவனைச் சோதிக்க விரும்பினான். அவன் பிளேமிங் மூலம் தான் கார்க் நகரில், விந்திராப் தெரு, ரேன் விடுதியில் தங்குவதாகக் குயின் லிஸ்குக்குச் செய்தி அனுப்பினான்.

மறுநாட் காலையில் டப்ளின் மாளிகையிலிருந்து கார்க் நகரிலுள்ள ஜில்லா போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஒரு தந்தி பறந்தது. காலின்ஸ் அதை வழிமறித்துப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அனுப்பினான். அத்தந்தியில் என்ன விஷயம் எழுதப்பட்டிருந்தது? காலின்ஸ் ரேன் விடுதியிலிருப்பதால், அதைப் போலீஸும் பட்டாளமும் வளைந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதே அதில் காணப்பட்ட விஷயம். அன்று காலையிலேயே குயின் லிஸ்கும் கார்க் நகருக்குச் சென்று ரேன் விடுதியில் காலின்ஸைத் தேடினான். அங்கு காலின்ஸின் அடிச்

சுவடே காணப்படவில்லை. குயின்லிஸ்கினுடைய வஞ்சனை முழுதும் காலின்ஸுக்கு விளங்கியது. அவன் டப்ளின் மாளிகைக்கு எழுதிய கடிதமும் காலின்ஸுக்குக் கிடைத்தது. காலின்ஸ் கார்க்கு நகரத் தொண்டர்களுக்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்பினன். தொண்டர்கள் குயின்லிஸ்கைக் கைதிசெய்து, அவனுடைய தேசத் துரோகத்திற்காக, பெப்ரவரி மாதம் 18-ந் தேதி அவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்து நிறைவேற்றினர்கள்.

ஸின்பீனர்களோடு போராடுவதில் போலீஸ் உளவு இலாகா தவிடு பொடியாய் நொறுங்கி வருவதைக் கண்டு அதிகாரிகள் மனம் கலங்கினர். அவர்கள் தங்கள் ஒற்றர்களையே நம்ப முடியவில்லை. இங்கிலேயில் பெல்பாஸ்டிலிருந்து வில்லியம் ரெட்மண்டு என்பார் வரவழைக்கப்பட்டு டப்ளின் போலீஸ் உதவிக் கமிஷனராக நியமிக்கப்பட்டார். ரெட்மண்டு அளவற்ற ஆற்றலுடையவர். அவரை எதிர்த்து வேலை செய்வது காலின்ஸுக்குப் பெருங் கஷ்டமாக முடிந்தது. அவர் நான்கு வாரக் காலமே உத்தியோகம் பார்த்தபோதிலும் அதற்குள் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் பல அரிய வேலைகளைச் செய்ய முற்பட்டார். காலின்ஸைப் போலவே அவரும் ஒரு சைக்கிளிலேறி டப்ளின் தெருக்களைச் சுற்றுவது வழக்கம். அவர் பெல்பாஸ்டிலிருந்து புதிய ஒற்றர்களை வரவழைத்து உளவு இலாகாவைப் பலப்படுத்தினர். வெகு சீக்கிரத்தில் காலின்ஸைப் பிடிக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. காலின்ஸும் கண்விழித்துப்

பார்த்தான். "நாம் ரெட்மண்டை விரைவில் பிடிக்கா விடில் அவன் நம்மைப் பிடித்துவிடுவான்" என்று அவன் தன் நண்பர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தான்.

ரெட்மண்டு வேலையை ஏற்றுக்கொண்ட காலத்தில் அவரைப் பார்க்கிலும் அபாயகரமான ஆங்கில ஒற்றன் ஒருவன் டப்ளினுக்கு வந்தான். அவன் பெயர் பர்ன். ஆனால் அவன் ஜேம்ஸன் என்னும் புனைபெயரை வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் மிகுந்த திறமை வாய்ந்த ஒற்றன். இங்கிலாந்தில் அவன் தன்னைப் பொதுவுடைமைக்கார னென்று காட்டிக்கொண்டு எவ்வ ளவோ ரகசியங்களைக் கண்டுபிடித்திருந்தான். அவன் முன்னால் சிப்பாயாக இருந்தவன். ஸின்பீனர்களின் பிரதிநிதியாக லண்டனிலிருந்த ஆர்ட் ஒபிரியனை அவன் நட்புக்கொண்டு, அயர்லாந்தின் புரட்சிப் போருக்கு ஆயுதங்கள்வரவழைத்துக் கொடுப்பதாகக் கூறி ஏமாற்றி னான். ஒபிரியன் அவன் பேச்சை நம்பி, காலின்ஸுக்கு அவனை அறிமுகஞ் செய்து ஒரு கடிதம் கொடுத்தனுப் பினான். காலின்ஸும் அவனை நம்பி அன்புடன் நடத்தி வந்தான். அவனுடைய திட்டங்கள் போற்றத்தக்கனவா யிருந்தன. அவன் தான் ருஷிய சோவியத் சர்க்காருடன் சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாயும், ஏராளமான பணம் தன் கையி லிருப்பதாயும் கூறினான். அத்துடன் தன்னால் இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் பலவற்றை வர வழைக்க முடியுமென்றும், அயர்லாந்தின் பல பாகங் களிலுமுள்ள சிப்பாய்கள் பலரைத் தனக்குத் தெரியு

மென்றும், அவர்களெல்லோரும் உதவி செய்வார்களென்றும் சொல்லிக் காலின்ஸை மகிழ்வித்தான். காலின்ஸ் அவனை நம்பித் தலைமைக் காரியாலயத்தில் உதவி செய்ய நியமித்தபோதிலும் டோபின், கல்லேன் என்னும் இரு நண்பரை அவனைக் கவனித்து வருமாறு வேண்டிக் கொண்டான். கல்லெனுக்கு ஆரம்ப முதலே ஜேம்ஸனிடம் அவநம்பிக்கை யுண்டு. ஜேம்ஸன் மிகுந்த சாமர்த்தியத்துடன் நடந்ததால் அவனுடைய அந்தரங்கங்களைத் தெரிவது எளிதா யிருக்கவில்லை.

ஒரு நாள் காலின்ஸ் பிரன்டன் ரஸ்தாவிலுள்ள ஓகானர் என்பவருடைய வீட்டில் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஜேம்ஸனை வரவழைத்து அவனுடன் பேசினான். பின்னர் அவன் ஜேம்ஸனை மறுநாளும் அதே வேளையில் அங்கு வரும்படி கூறினான். மறுநாள் அவன் குறித்த நேரத்தில் ரெட்மண்டு ஒரு ஒற்றனை அங்கு அனுப்பிவைத்தார். ஒற்றர்களின் கூட்டமொன்று மோட்டார் லாறியி லேறிக்கொண்டு ஓகானர் வீட்டை நோக்கி வந்தது. அந்த லாறி வந்து சேருவதற்கு முன்னால்தான் ஜேம்ஸன் பேச்சை முடித்துக் கொண்டு டோபினுடன் வெளியேறிச் சென்றான். முதலில் அங்கு வந்து காத்திருந்த ஒற்றன், டோபினைக் காலின்ஸ் என்று எண்ணிக்கொண்டு, விரைந்தோடி, எதிரே வரும் லாறியை மறித்து, அதிலிருந்த ஒற்றர்களிடம், "பறவை தப்பியோடிவிட்டது!" என்று கூறினான். லாறி வந்த வழியே திரும்பியது. அச்சமயத்தில்

காலின்ஸ், தனக்கு நேரவிருந்த இடுக்கண்ணை அறியாதவனாய், ஓகானர் வீட்டில் கவலையற்றிருந்தான்.

லாறியிலிருந்த ஒற்றர்களில் காலின்ஸின் தோழனான மக்நமாரா ஒருவன். அவன் பின்னால் காலின்ஸுக்கு நடந்ததையெல்லாம் அறிவித்தான். அத்துடன், ரெட்மண்டு தங்களைப் பார்த்து, "காலின்ஸின் இருப்பிடத்தை உங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையே! இப்பொழுதுதான் லண்டனிலிருந்து வந்த ஒரு புதிய ஆசாமி அவனைப் பார்த்துவிட்டானே!" என்று சொல்லிக் கண்டித்ததாயும் அறிவித்தான். "இந்தப் புதிய ஆசாமி ஜேம்ஸனாகவேயிருக்கவேண்டுமென்றோ? காலின்ஸ் ரெட்மண்டினிடம் தன் கைவரிசையைக் காண்பிக்கத் தீர்மானித்தான்.

மறுநாள் சாப்பாட்டு வேளையில் காலின்ஸ் ஓகானர் வீட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய வழியாகிய மோர் ஹாம்ப்டன் ரஸ்தாவில் ஒரு ஒற்றன் வந்து நின்று கவனித்துக்கொண்டிருந்தான். காலின்ஸ் சரியான சமயம் பார்த்துத் தன் சைக்கிளிலேறிக்கொண்டு அவ்வொற்றன் பக்கமாக விரைவாக ஓட்டிச்சென்று பிரண்டன் ரஸ்தாவில் திரும்பினான். ஒற்றன் அவனைப் பார்த்து அவன் எங்கு செல்கிறான் என்பதைக் கவனிக்கத் தானும் பிரண்டன் ரஸ்தாவுக்குத் திரும்பினான். அவன் அங்கு திரும்பு முன்னமே காலின்ஸ் ஒரே பாய்ச்சலாக அத்தெருவைக் கடந்து வேறு வழியாக மறைந்துவிட்டான். ஒற்றன்

ரஸ்தாவிலும், அதன் மறுகோடியிலும் அவனைக் காணாமையால், அவன் ஓகானர் வீட்டுக்குள்ளேதான் புகுந்திருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, டப்ளின் மாளிகைக்குத் தகவல் கொடுத்தான்.

ரெட்மண்டு பெரும் படையுடன் ஒரு லாறியில் வந்திறங்கினர். ஓகானருடைய வீடு முழுதும் சோதனையிடப்பட்டது. அங்கு ஓகானருடைய மனைவியையும் குழந்தைகளையும் தவிர வேறு யாருமில்லை. ரெட்மண்டு அதற்கடுத்த வீட்டையும் சோதனையிட்டார். அங்கும் பயனொன்றையுங் காணோம். அவர் திரும்பிச் செல்லுகையில் ஓகானர் மனைவியைக் கண்டு, "இனிமேல் நான் தங்களை மறுபடி இப்படித் தொந்தரவு செய்யவில்லை" யென்று மரியாதையாய்க் கூறினர். இவ்வார்த்தை பின்னுல் உண்மையாயிற்று. ஏனெனில் பின்னுல் தொண்டர்கள் அவரை இவ்வுலகில் வைத்திருக்க வில்லை. மூன்று தினங்களுக்குப் பிறகு ரெட்மண்டு ஹார்க்கோர்ட்டு தெருவில் தாம் வசிந்துவந்த ஸ்டாண்டர்டு விடுதிக்குச் செல்லும்பொழுது தொண்டர்களின் குண்டு பட்டு மடிந்தார். அச்சமயத்தில் அவர் தம் உடைகளுக்குள்ளே இரும்புக் கவசம் அணிந்திருந்தும் பயனில்லாது போயிற்று. டப்ளின் போலீஸை ஒற்றுக் கேட்கும் தொழிலுக்கு உபயோகிப்பது மேற்கொண்டு பயனற்றது என்பதை இச்சம்பவம் தெளிவாக்கியது. பின்னர் ரெட்மண்டின் ஸ்தானத்திற்கு வந்த அதிகாரி அடங்கி யொடுங்கி வாழ்ந்துவந்தார்.

ஓகானர் வீட்டுச் சம்பவத்திலிருந்து ஜேம்ஸன் பேரில் மிகுந்த சந்தேக முண்டாய்விட்டது. ஆயினும் சந்தேகத்தை வெளிக் காட்டாமல் அவனை மேற்பார்த்து வரவேண்டு மென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. உண்மை என்னவெனில் ஜேம்ஸன் டப்ளின் மாளிகையின் ஒற்ற னல்லன். சீமையிலுள்ள புகழ் பெற்ற ஒற்றர் இலாகா வின் தலைமை ஸ்தலமான ஸ்கார்ட்லண்டு யார்டிலிருந்து அனுப்பப்பட்டவன். அவன் மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சிக் குப் பின் தன் மேலதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்பதற்காக இங்கிலாந்து சென்றான். பின் அங்கிருந்து திரும்பி வந்து அவன் டோபினையும் கல்லெனையும் கண்டு தன் னைக் காலின்ஸிடம் அனுப்பும்படி பன்முறை வற்புறுத்தி னான். அவ்விருவரும் இதைக் கண்டு சந்தேகப்பட்ட னர். காலின்ஸ், ஜேம்ஸனுக்கு ஒரு குழி தோண்டி, அவன் அதில் விழுகிறானா என்று பார்க்க முயன்றான்.

ஜேம்ஸன் பட்டாளப் படை வீடுகளுக்குச் செல்வ தற்குரிய அநுமதிச் சீட்டொன்றை முன்னால் டோபி னுக்குக் கொடுத்திருந்தான். அவன் இங்கிலாந்தி லிருந்து வந்ததும் அதைத் திரும்பக் கேட்டான். டோபின் காலின்ஸைக் கலந்துகொண்டு ஒரு ஏற்பாடு செய்தான். அவன், காலின்ஸின் தஸ்தவேஜுகள் 'அயோனா டிரைவ்' என்னுமிடத்தில் இருப்பதாயும், அவற்றில் 5-வது எண்ணிட்ட பெட்டியில் 31-வது தஸ்தவேஜுக் கட்டில் அந்த அநுமதிச் சீட்டு இருப்ப தாயும் அறிவித்தான். அவன் குறித்த வீடு டப்ளின்

நகர மாஜி முனிசிபல் தலைவரும், பரம ராஜவிஸ்வாசியு மான ஜே. ஜே. பார்ரல் என்பவருடையது. அன்றிரவே பார்ரலுடைய வீடு பட்டாளத்தாரால் கடுமையாகச் சோதனையிடப்பட்டது. பார்ரல் ராஜபக்தரான தமது வீட்டில் ஏன் இப்படிச் சோதனை நடக்கிற தென்பதை அறியாமல் ஒரு மூலையில் நின்று பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். மறுநாள் பொதுஜனங்களும் இச் செய்தியை அறிந்து பேராச்சரிய மடைந்தனர்.

இவ்வாறு ஜேம்ஸன் காலின்ஸைப் பிடிப்பதற்கு இரண்டாவது முறை முயன்றும் தோல்வி யடைந்து மீண்டும் சீமைக்குச் சென்றான். ஆனால் விரைவில் திரும்பிவந்து டோபினைக் காண விரும்பினான். அவ னைச் சந்திப்பதற்காகப் பால்லிமன் ரஸ்தாவில் ஏகாந்த மான ஓரிடம் குறிப்பிடப்பட்டது. ஜேம்ஸன் அங்கு செல்லுகையில் தொண்டர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, மரண தண்டனை பெற்றுக் குண்டுகளுக்கு இரையானான்.

அடுத்தாற்போல் மீண்டுமொரு ஆங்கில ஒற்றன் கிளம்பினான். அவனும் முன்னால் பட்டாளத்திலிருந்த வன். அவன் பெயர் முல்லாய். அவன் காலின்ஸிடத் தில் பழகி அவனுடைய அந்தரங்கங்களை யெல்லாம் அறிய விரும்பினான். காலின்ஸ் அவனை ஆரம்பத்தி லிருந்தே சந்தேகித்துச் சில நண்பர்களைக் கொண்டு அவனைக் கவனித்து வந்தான். நாளடைவில் அவனு டைய வஞ்சனைகளெல்லாம் வெளியாகவே அவன் நடுப் பகலில் விக்லோ தெருவில் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டான். சமாதான காலம்வரை காலின்ஸிடம் அண்டிய ஒற்றர் களில் அவனே கடைசியானவன்.

அத்தியாயம் — 10

ஆட்சியின் வீழ்ச்சி

பிரித்தாளுதல் கொடுங்கோலனின் கூரிய ஆயுதம். ஒரு நாட்டில் உட்பிளவு இருந்தால் அதை அடக்கியாள்வது சுலபம். பிளவு மறைந்து விடாமல் ஆப்பை ஆழமாகப் பதிக்க வேண்டியதே ஆள்வோரின் வேலை. எனவே ஆங்கிலப் பிரதம மந்திரி லாயிட் ஜியார்ஜ் அயர்லாந்தைப் பிளவுபடுத்தப் புதிய 'சுய ஆட்சி மசோதா' ஒன்றைத் தயாரித்தார். 1919 முடிவில் அம்மசோதா வெளியாயிற்று. அதன்படி அயர்லாந்து இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, வடகிழக்கு அல்ஸ்டரிலுள்ள ஆறு தாலுகாக்களுக்கு ஒரு தனிப் பார்லிமெண்டு கொடுக்க ஏற்பாடாயிற்று. ஐரிஷ் மக்களில் அல்ஸ்டர் வாசிகளுக்கும் பிற மாகாணத்தாருக்கும் மதவேற்றுமை காரணமாகப் பிளவிருந்தது உண்மைதான். ஆனால் அந்தப் பிளவை அரசியலில் சட்டபூர்வமாக நிலைநிறுத்துவதன் நோக்கமென்ன? ஆங்கில ராஜதந்திரிகளின் நோக்கம், அவர்களாக அடக்க முடியாத ஐரிஷ் மக்கள் தங்களுக்குள்ளேயே போராடி மடியட்டும் என்பதே! ஐரிஷ் மக்களிடையே காணப்பட்ட வேற்றுமையை அவர்களே ஒழித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவ்வேற்றுமையின் வளர்ச்சிக்கு அந்நிய ஆட்சியே காரணம். வேற்றுர் விலகும்போது வேற்றுமையும் ஒழியும். அன்றியும் வேற்றுமை ஒழியும்போதும் வேற்றுர் விலகவும் நேரும். இக்காரணத்தாலேயே ஆங்கிலேயர் அயர்லாந்தைப் பிரிவுபடுத்தி

வைக்க விரும்பினர். அத்துடன் உலகில் அமெரிக்கா போன்ற முக்கியமான நாட்டார்கள் அயர்லாந்துக்காகப் பரிவுகொண்டு தங்களை வெறுக்கா வண்ணம் ஓரளவு சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் அவர்கள் எண்ணம். ஆனால் ஸின்பீனர் கால், அரை, முக்கால் சுதந்திரத்தை வேண்டினரில்லை; வடுப்படாத பரிபூரண விடுதலையை வேண்டி நின்றனர். அரை குறையான சுதந்திரம்—தேசத்தை இரு கூறுக்கும் சுதந்திரம்—அவர்களால் வெறுத்து நீக்கப்பட்டது.

இக்காலத்தில் ஐரிஷ் போலீஸின் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலான ஸர் ஜோஸப் பைர்ன் என்ற கத்தோலிக்கர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். ஏனென்றால் அவர் டப்ளின் மாளிகையின் கொடிய நோக்கங்களுக்குத் தக்க படி ஆடுகிறவரல்லர். லார்டு பிரெஞ்ச் தம் நோக்கத்திற் கிசைந்த வேறொருவரை நியமித்துக்கொண்டார். அதே சமயத்தில், போலீஸாரை வதைத்தும் காயப்படுத்தியும் வந்தவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு உதவி செய்பவர்களுக்கு 3,000 பவுன் பரிசளிப்பதாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. 3,000 அல்ல, 30 லட்சம் பவுன் கொடுத்தாலும் நாட்டில் தொண்டர்களைக் காட்டிக் கொடுக்க எவரும் முன்வரக் காணோம்.

ஆங்கில அரசாங்கம், அயர்லாந்துக்கு அளிக்கும் சொற்ப சுதந்திரத்தையும் தனியாகக் கொடுத்தால் அதன் உடலுக்கேற்காதென்றெண்ணி, ஓரளவு அடக்கு முறையும் சேர்த்துக் கொடுக்க விரும்பியது. இதுவரை

அது கையாடிவந்த அடக்கு முறைகள் போக இன்னும் என்ன பாக்கி யிருக்கிறது? பல வெறியர்களை ஒன்று சேர்த்து ஜனங்களைக் கண்ட விடங்களில் சுட்டுத் தள்ளும்படி இன்னும் அது செய்யவில்லை; பட்டிகளையும் பட்டணங்களையும், வீடுகளையும் வாசல்களையும் இன்னும் அது கொளுத்தித் தள்ளவில்லை. அவ்வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஐரிஷ்காரரில் தக்க நபர்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆதலால் ஆங்கிலேயரில் பல்ரை ஒரு பட்டாளமாகச் சேர்த்து அயர்லாந்துக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று அது தீர்மானித்தது. இரக்க மென்பதையே அறியாது, கொடுமையே உருக்கொண்டு விளங்கிய இப்பட்டாளந்தான் பிற்காலத்தில் 'கறுப்புக் கபிலர்' என்னும் பிரசித்தமான பெயரைப் பெற்றது. இதற்கு வேண்டிய ஆட்களைச் சேர்ப்பதற்கு இங்கிலாந்தில் விளம்பரங்கள் ஒட்டப்பட்டன.

1920, ஜனவரியில் அயர்லாந்து முழுதும் முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. எங்கு பார்த்தாலும் ஸின்பீனர்களே மகத்தான வெற்றி பெற்றுவந்தனர். டப்ளின், கார்க், லிமேரிக், வாட்டர்போர்டு முதலிய முக்கிய நகரங்களிலெல்லாம் ஸின்பீனர்களே மேயர்களாக (தலைவர்களாக) நியமிக்கப் பெற்றனர். கார்க் நகருக்கு தாமஸ் மக்கர்டேயின் மேயராக வந்தார். இப்பெரும் வீரர் அரசாங்க ஒற்றரால் படுகொலை செய்யப்பட்ட கொடுமையைப் பின்னர் கூறுவோம். டப்ளின் நகருக்கு டாம் கேல்லி மேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்

டார். அவர் அப்பொழுது இங்கிலாந்தில் கைதியாக இருந்தார்.

இக்காலத்தில் காலின்ஸ் ஒற்றறிதல், தொண்டர் படை நிர்வாகம், வரவு செலவு இலாகாவுக்குக் கடன் சேர்த்தல் முதலிய பல வேலைகளிடையே கிடந்துழன்ருன். அவன் அறிவுபெற்ற நாள் முதலாய்த் தொண்டிற்குக் கையையும் தேசத்திற்கு உள்ளத்தையும் இறையாக வைத்தவன். ஆயினும் அவனுக்கு இரண்டு கைகளும் ஒரு மூளையுந்தானே உண்டு? அவற்ருல் எவ்வளவு வேலையைத்தான் செய்யமுடியும்? டெயில் காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் முக்கியஸ்தரெல்லோரும் திடீர் திடீரென்று கைதி செய்யப்பட்டு வந்தனர். இதனுல் தொடர்ந்தாற்போல் வேலை செய்ய வழியில்லை. நோக்கும் திசையெல்லாம் அரசாங்க எதிர்ப்பு திரண்டு நின்றது. ஆயினும் காலின்ஸின் இடைவிடா முயற்சியால் 30,000 பவுன் கடன் நிதி சேர்ந்தது; மொத்தம் ஒரு லட்சம் பவுன் வாக்களிக்கப்பட்டது. ஐரிஷ் மக்களின் தேசபக்தியைக் கவனித்தால் சேர்ந்த பணம் குறைவாகவே தோன்றும். ஆயினும் அரசாங்க இடையூறுகள் பணஞ் சேர்ப்பதை மிகக் கடினமாக்கின. தொண்டர்களை மோட்டார் வண்டிகளிலேற்றக்கூடாதென்று தடை செய்யப்பட்டது. அவர்கள் தினந்தோறும் பன்முறை நடுத் தெருக்களில் நிறுத்தப்பட்டுச் சோதிக்கப்பட்டனர். இந்நிலையில் பணத்தையும், கடன் அறிக்கைகளையும், கணக்குகளையும் ஓரிடத்தி

லிருந்து மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. இத்தனை கஷ்டங்களிடையே சொற்பப் பணம் சேர்வதே பாக்கியமாகக் கருதப்பட்டது.

ஜனவரி முடிவில் அரசாங்கம் வழக்கம்போல் ஸின் பீன் முக்கியஸ்தர் யாவரையும் ஒரே யடியாகக் கைதி செய்ய ஏற்பாடு செய்தது. காலின்ஸ் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை முன்கூட்டியே தக்க காலத்தில் அறிந்து கொண்டதால் தொண்டர்களை எச்சரிக்கையா யிருக்கும்படி செய்திகள் அனுப்பிவந்தான். ஆனால் அவன் அனுப்பிய செய்திகள் சிலர்களுக்குக் குறித்த காலத்தில் கிடைக்காமற் போனதால் அவர்கள் மட்டும் கைதி செய்யப்பட்டார்கள். ஆயினும் பல நூற்றுவரைக் கைதி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்த அரசாங்கம் மொத்தம் 58 - பேரையே கைதி செய்ய முடிந்தது. கைதியானவர்களில் ராபர்ட் பார்ட்டன், ஜோ மக்ராத் என்பவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

பார்ட்டன் காலின்ஸுக்கு மிக்க உதவியா யிருந்தவன். அவன் பிரிவால் வேலைக்கு மிகுந்த இடையூறு ஏற்படுமென்று கண்டு காலின்ஸ் அவனை மீட்டுக்கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தான். பார்ட்டன் போலீஸ் தானவிலிருந்து மௌண்ட்ஜாய் சிறைக்குக் கொண்டுபோகப் படும்பொழுது இடையில் வழி மறித்து அவனை விடுவிப்பதற்காகச் சில தொண்டர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். தொண்டர்கள் குறித்த விடத்தில் சென்று காத்திருந்தனர். அங்கு ஒரு ராணுவ மோட்டார் வந்தது. அவர்கள்

அதை வழி மறித்தனர். அதிலிருந்த ராணுவ அதிகாரி களும் சிப்பாய்களும் கைகளை உயரே தூக்கிச் சரண மடைந்தனர். ஆனால் அம் மோட்டாரில் பார்ட்டனில்லை. கைதி செய்யப்பட்ட ஒரு ஆங்கில சிப்பாய் மட்டுமே அதிலிருந்தான். தொண்டர்கள் ஏமாற்ற மடைந்து திரும்பினர். அதிகாரிகள் பார்ட்டனை இங்கிலாந்திலுள்ள போர்ட்லாந்து சிறைக்கு அனுப்பிவிட்டனர்.

இதன்பின் மீண்டும் அரசாங்கம் பெருவாரியாய்க் கைதி செய்யும் முறையை ஆரம்பித்தது. வழக்கம் போல் காலின்ஸ் நண்பர்களுக்கு எச்சரிக்கை அனுப்பினான். கைதி செய்யப்படுவதற்காகக் குறிக்கப்பட்டிருந்தவர் களில் லியாம் டோபினும் ஒருவன். அவன் பட்டாளத் தார் கையில் சிக்காமல் தப்பிவிட்டான். ஆனால் அவன் வீட்டில் தற்செயலாய் வந்து தங்கியிருந்த வில்லியம் டோபின் என்பவனைப் பட்டாளத்தார் கைதி செய்து கொண்டுபோயினர். வில்லியத்திற்கும் தொண்டர் படைக்கும் சம்பந்தமே யில்லை. பட்டாளத்தார் தவறு கவே அவனைப் பிடித்தனர். ஒரு பாவமும் அறியாத அவன் பலநாள் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்து பின் விடுதலை செய்யப்பட்டான்.

பெப்ரவரி மாதம் 19 - ம் தேதி தொண்டர்கள் வெடிமருந்துக்காக ஐரிஷ் ஸ்டீம்பாக்கெட் கம்பெனியைச் சோதனை போட்டனர். அவர்கள் எண்ணியபடி வெற்றி யுண்டாகவில்லை. அங்கிருந்து காலையில் திரும் பிச் சென்ற தொண்டர்கள் இருவர் வழியில் போலீ

ஸாரால் தடுக்கப்பட்டனர். அவர்கள் எதிர்த்துச் சுட்ட தில் ஒரு ஸார்ஜன்டும் போலீஸ்காரனும் மிகுந்த காய மடைந்தனர். தொண்டர்களில் பாட்ரிக் மக்ராத் என்பவ னும் காயப்படுத்தப்பட்டுக் கைதிசெய்யப்பட்டான். அவ னுடைய காயங்கள் பலமாயிருந்ததாலும், அவன் நிரந் தரமாக எழுந்து நடமாட முடியாது போனதாலும் வெகுநாள் ஆஸ்பத்திரியில் வைக்கப்பட்டிருந்து முடி வில் விடுதலை செய்யப்பட்டான். இரண்டு தொண்டர் கள் பல போலீஸாரை எதிர்த்துப் போராடிய இச்சம் பவம் காரணமாகப் போலீஸார் விழித்துக்கொண்டனர். மேற்கொண்டு தொண்டர்கள் விஷயத்தில் தலையிடுவது தங்களுக்கு ஒவ்வாது என்று அறிந்துகொண்டனர். ஆனால் ஆங்கில ராணுவ அதிகாரிகள் டப்ளின் நகர் முழுதும் தங்களிடம் அனுமதிச் சீட்டுப் பெற்றவர் களைத் தவிர மற்ற யாரும் நள்ளிரவிலிருந்து காலை 5 மணி வரையும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறக் கூடா தென்று 'கர்பியூ' உத்தரவு போட்டனர். இக்கொடிய உத்தரவை ஸின்பீன் இயக்கத்தில் அநுதாப மில்லாத வர்களும் ஆட்சேபித்து எதிர்த்தனர். டப்ளின் முனிசி பல் சபை, தன் வேலையாட்களில் எவரும் ராணுவத்தா ரிடம் அநுமதிச் சீட்டு வாங்கக் கூடாதென்றும், முனி சிபல் விளக்குகளெல்லாம் இரவு 11-30 லிருந்து காலை 6 மணி வரை அணைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் உத்தர விட்டது.

கர்பியூ உத்தரவு போட்ட ஒரு வாரத்திற்குள் தொண்டர்கள் அதிகாரிகளின் மூளை கலங்கும்படி ஒரு

செயல் புரிந்தனர். இங்கிலாந்திலிருந்து டப்ளின் மாளி கைக்குரிய கடிதங்களைத் தாங்கி வந்துகொண்டிருந்த மெயில் வண்டியை ஒருநாள் காலை 8-30 மணிக்குச் சில தொண்டர்கள் வழிமறித்து, எல்லாக் கடிதங்களையும் கொள்ளைகொண்டு போயினர். கவர்னர் ஜெனரலி லிருந்து காரியதரிசி, உதவிக் காரியதரிசி, ராணுவம், போலீஸ் முதலிய பதினான்கு இலாகாக்களுக்குரிய முக் கியமான கடிதங்களெல்லாம் தொண்டர்களுக்குக் கிடைத்ததால் பல அரிய ரகசியங்கள் வெளியாயின. பின்னால் காலின்ஸ் அக்கடிதங்களைத் தக்க வழியில் பயன்படுத்திக்கொண்டான். அன்று முழுதும் பட்டா ளத்தார் டப்ளின் நகரின் பல பாகங்களையும் திரும்பத் திரும்பச் சோதனையிட்டனர். ஆயினும் கடிதங்கள் போனவழி புலப்படக்காணோம்.

காலின்ஸின் பெயர் இதுவரை பொதுஜனங்களுக் குத் தெரியாமலிருந்தது. இப்பொழுது யாவரும் அவனை நன்கறிந்துகொண்டனர். போலீஸாரிடத்தும் சிப்பாய்க ளிடத்தும் அவனுக்கு நேரும் நித்திய கண்டங்களும், அவன் அவற்றிலிருந்து தப்பும் விந்தைகளும் நாடெங் கும் பரவின. அரசாங்கமும் அவனே தனது குலப் பகைவனென்று அறிந்தது. டப்ளினுக்கு வரும் தொண் டர் படை அதிகாரிகள் முக்கியமான சகல விஷயங்களுக் கும் அவனையே கண்டு பேசிவந்தனர். அரசாங்கம் அவனைப் பிடிப்பதற்கு ஏராளமான பணச் செலவு செய் தும் பயனில்லாது விழிக்கும்பொழுது, தொண்டர்கள்

மட்டும் எளிதாக அவனிருக்குமிடத்தை அறிந்து கண்டு பேசினர். அவனுடைய ஞாபகசக்தி அபாரமானதால், அவன் யாரை எந்த நேரத்தில் காணவேணுமென்பதை மனதிலேயே பதிய வைத்துக்கொண்டு, ஒவ்வொரு நாளும் பல நூற்றுவரைக் கண்டு பேசிவந்தான். ஒரு சமயம் சிலருக்கு மேல் நடக்க வேண்டிய வேலைகளைக் குறித்து உத்தரவிடுவான்; அடுத்தாற்போல் சிலரிடத்தில் பண வரவு செலவு கணக்குகளை முடிப்பான்; பின்னர் ஒற்றறிந்து கூறும் நண்பர்களை உசாவுவான். பின் நாட்டுப்புறத்துத் தொண்டர்படைகளுக்கு வேண்டிய அறிக்கைகளையும் புத்திமதிகளையும் அனுப்புவான். நாள்தோறும் அவன் எழுதிவந்த கடிதங்களுக்கு அளவில்லை. கூரிய மூளையும் கொந்தளித்துப் பெருகும் உற்சாகமும் பெற்றவர்க்கு எந்த வேலைதான் கடினம்? பள்ளிச் சிறுவனைப்போல் சிரித்து மகிழ்ந்து உறவாடும் காலின்ஸை ஒரு முறை கண்டவர்கள் பின் அவனை மறக்கவே முடியாது. ஆனால் அவன் சொல்லிய வேலைகளைக் குறித்த காலத்தில் சரியாகச் செய்யாத நண்பர்களின் மேல் அவன் வெகுண்டு இடி போலக் குமுறிப் பாய்வான்.

காலின்ஸ் வாகான் விடுதியிலே தன் நண்பர்களைச் சந்திக்கவும் பேசவும் மற்ற முக்கியமான சில வேலைகளைச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அவனைக் காண வரும் நண்பர்கள் யாவரும் குறித்த வேளைகளில் அங்கு சென்று காத்திருப்பார்கள். காலின்ஸ் ஒரு

தனி அறையில் இருந்துகொண்டு ஒவ்வொருவ ராகக் கண்டு விஷயங்களைப் பேசி முடிப்பான். அவன் வேலையின் கஷ்டத்தை அறிந்துகொள்ள வேடிக்கை யான ஒரு சம்பவத்தைக் கூறுவோம். ஒரு சமயம் அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்திலிருந்து டப்ளினுக்கு வந்திருந்த வக்கீலான ஜேம்ஸ் ஸூல்லிவன் என்பவர், அவனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து, வாகான் விடுதியில் காத்திருந்தார். காலின்ஸ், முக்கிய மான விஷயங்களை முதலில் முடிக்கக் கருதி, தொண்டர் படை அதிகாரிகளையும் பிறரையும் கண்டு பேசினான். ஒருவர் பின் ஒருவராகப் பலர் அவனிருக்கும் அறைக்குச் சென்று சிறிது நேரம் பேசிவிட்டு வெளியேறினர். ஸூல்லிவன் வெகு நேரமாகக் காலின்ஸ் தன்னைக் காக்க வைத்தது குறித்து மனம் புழுங்கிக் கோபமடைந்தார். அவர் காலின்ஸ் மண்டைக்கனம் மிக்கவனென்று முடிவு செய்தார். அச்சமயத்தில் அவர் ஒரு வாலிபனைச் சந் தித்தார். அவன் காலின்ஸின் தோழர்களில் ஒருவன் என்று கருதி, அவர் தம் மனஸ்தாபத்தையும் காலின் ஸின் அகம்பாவத்தையும் பற்றி விரிவாக அவனிடம் எடுத்துரைத்தார். அவ்வாலிபனும், "ஆம், காலின்ஸ் கர்வம் மிகுந்தவனே!" என்று அவர் கூறியதை ஆத ரித்துப் பேசினான். சிறிது நேரத்தில் ஸூல்லிவன் தம் முடன் பேசிக்கொண்டு நின்றது மைக்கேல் காலின்ஸே என்று கண்டு தலை குனிந்தார்.

டெயில் ஐரானின் நீதிஸ்தலங்கள் ஒழுங்காய் வேலை செய்துவந்தமையால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் உலைவுக்கு

அது ஒரு புதிய வழியாகத் தோன்றியது. நாடெங்கும் அந்த நீதிஸ்தலங்களில் ஆங்காங்குள்ள பிரபலஸ்தர்கள் நீதிபதிகளாயும் பஞ்சாயத்தாராயும் நியமனம் பெற்று அழகாக வேலை செய்துவந்தனர். கட்சிக்காரர்களும் பிரிட்டிஷ் கோர்ட்டுகளை விலக்கி அவற்றிற்கே தங்கள் வழக்குகளைக் கொண்டு சென்றனர். வக்கீல்களும் சுதேசிக் கோர்ட்டுகளில்தான் தங்களுக்கு வருமான முண்டு என்றறிந்து அவற்றிலேயே அமர்ந்தனர். அக் கோர்ட்டுகளின் நிகழ்ச்சிகளை எல்லாப் பத்திரிகைகளும் விரிவாக வெளியிட்டுவந்தன. சுருங்கச் சொன்னால் பிரிட்டிஷ் கோர்ட்டுகள் வேலையற்றுப் போனதால் அடைக்கப்பட்டுவந்தன. போலீஸ் வேலையையும் பலவிடங்களில் தொண்டர்களே செய்துவந்தனர். தொண்டர் படையில் போலீஸ் வேலைக்கு என்று ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நிர்மாண வேலைகளுக்காகவும் டெயில் ஐரான் தக்க திட்டம் வகுத்து வேலை செய்தது. கைத்தொழில்களைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு கழகம் அமைக்கப்பட்டது. அக் கழகத்தைக்கூட அரசாங்கம் சட்ட விரோதமானதென்று தடுத்தது. ஆயினும் கழகம் பல கஷ்டங்களிடையே தொழில்களை வளர்க்க ஏற்பாடுகளைச் செய்துவந்தது. ஸின்பீன் இயக்கம் ஆரம்பம் முதலே அழிவு வேலையோடு ஆக்க வேலையையும் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்துவந்திருந்தது. ஆர்தர் கிரிபித் ஒரு புதிய சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டி செய்வதி

லேயே கண்ணுங் கருத்துமா யிருந்தார். ஆனால் அர சாங்கத்தின் கொடுமைகளும், அடக்குமுறைகளும் எந்த ஆக்க வேலையையும் செய்ய இடங் கொடுக்கவில்லை. ஆதலால்தான் ஸின்பீனர்களும் எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டே யிருக்க நேர்ந்தது. ஸின்பீன் இயக்கத்தை உடைத் தெறிவதற்குத் தாங்கள் செய்துவந்த முயற்சி கள் யாவும் பயனற்றுப் போகவே, அதிகாரிகள், சட்டம், நியாயம், ஒழுக்கம் முதலியவற்றைக் காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டுப், புதிய அடக்குமுறைகளைக் கையாள முற்பட்டனர்.

நூதன அடக்குமுறைகளை மனங் கூசாது கையாளுவதற்காக அயர்லாந்தின் பிரதம காரியதரிசி யின் பதவிக்கு ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட் என்பவர் நியமிக் கப்பட்டார். அவர் இரக்க மென்பதைக் கண்டறியாத வர். கல்நெஞ்சத்துடன் கொடுமைகளைச் செய்யவும், அதிகாரிகள் செய்யும் அக்கிரமங்களை யெல்லாம் நியாய மானவை யென்று பிடிவாதத்துடன் சாதிக்கவும் ஏற்ற வர் கிரீன்வுட்டே யென்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவரை நியமித்திருந்தது. அவர் அதிகாரத்தின் கீழ், கொள்ளையும் கொலையும் பெருகி, போலீஸும் பட்டாள மும் கொள்ளை நோய்போல் எங்கும் பரவி, நாட்டையும் நகரத்தையும் அழித்து வருவதைக் காண்போம்.

ஜனவரி மாதக் கடைசியில் தர்ல்ஸ் என்னுமிடத்தில் ஒரு போலீஸ்காரன் சுடப்பட்டான். அதிலிருந்து அங் கிருந்த போலீஸார் வெறிகொண்டு ஆடத் தலைப்பட்ட

னர். நகரத்திலுள்ள தெருக்களிலும் வீடுகளிலும் அவர்கள் சுட ஆரம்பித்தனர். வழிப்போக்கர்கள் தாக்கப்பட்டனர். ஜன்னல்கள் தகர்க்கப்பட்டன. இச்சம்பவங்களைக் குறித்து 'லண்டன் டெய்லி கிரானிக்கிள்' என்ற பத்திரிகை ஒரு குறிப்பு எழுதியது. அப்பத்திரிகை ஆங்கிலப் பிரதம மந்திரிக்கு அனுசரணையாக இருப்பதாகவும், அவர் கருத்துக்களை வெளியிடுவதாகவும் கருதப்பட்டுவந்தது. அதன் குறிப்பு வருமாறு:

"இம்மாதிரியான சம்பவங்களைக் குறித்து யாரும் வருந்தாமலிருக்க முடியாது. ஆனால் யாரும் அவற்றைக் கண்டு ஆச்சரியப்படவும் முடியாது. இந்தக் கொலைச் சங்கங்கள் தங்கள் வேலையை மேலும் நடத்திவரும் பட்சத்தில் அவற்றிற்கு எதிராக வேறு சங்கங்களும் தோன்றுவதோடு அதிகாரிகளின் உயிரைப் போலவே முக்கியமான வின்பீனர்களுடைய உயிருக்கும் அபாயம் நேரும்."

கிரானிக்கிள் பத்திரிகையின் ஜோசியம் அப்படியே பலித்துவிட்டது. ஆனால் அதன் கூற்று, ஜோசியமா அல்லது ஆங்கில அரசாங்கத்தின் உட்கருத்தை அறிந்து கூறப்பட்டதா? எங்காவது ஒரு போலீஸ்காரனாவது சிப்பாயாவது சுடப்பட்டால் உடனே நகரம் முழுதும் அரசாங்கத்தாருடைய கொடுமைகள் தாண்டவமாடின. நிரபராதிகள் பழிவாங்கப்பட்டனர். துப்பாக்கிகள் கண்ட கண்ட விடங்களில் குண்டுகளைப் பொழிந்தன. விரைவாக அதிகாரிகளுடைய 'கொலைச் சங்கங்க'ளும் தோன்றின. பிரசித்தி பெற்ற தேசியத்

தலைவர்களைக் கொலை செய்வதே அவற்றின் நோக்கம். அவை பல தலைவர்களுக்கும் பயமுறுத்தல் கடிதங்களை அடிக்கடி அனுப்பிவந்தன.

கார்க் நகர மேயரான தாமஸ் மக்கர்டெயினுக்குப் பின்கண்ட வார்த்தைகளடங்கிய ஒரு கடிதம் அனுப்பப்பட்டது:

"தாமஸ் மக்கர்டெயின்! மரணத்திற்குத் தயாராயிரு. உனக்கு முடிவுகாலம் வந்துவிட்டது."

அயர்லாந்தின் தென் பாகத்தில் பல ஸின்பீன் தலைவர்கள் இதைப் போன்ற இறுதிக் கடிதங்களைப் பெற்றனர். முதலில் இவை விளையாட்டாகத் தோன்றினும் பின்னால் வினையாக முடிந்தன. அரசாங்கம் கட்டுப்பாடாகக் கொலைத்தொழிலை மேற்கொண்டதையே இக்கடிதங்கள் குறிப்பிட்டன.

மார்ச் மாதம் 20-ம் தேதி இரவு 1 மணிக்கு ஆயுதந் தாங்கிய ஒரு கூட்டத்தார் தாமஸ் மக்கர்டெயினுடைய வீட்டுக்குள் பலவந்தமாய்ப் புகுந்து, படுக்கையில் படுத்திருந்த அவ்வீரரைச் சுட்டுத் தள்ளினர். சுடும்பொழுது அவர் மனைவியும் அருகிலே நின்றாள். கொண்ட கணவனைத் தன் முன்பு சுட்டுத்தள்ளும் பொழுது அவ்வம்மையின் உள்ளம் என்ன பாடுபட்டிருக்குமோ? சிறிது நேரத்தில் அக்கூட்டத்தார் இரத்த வெள்ளத்தின் நடுவே இறந்த மக்கர்டெயினைப் போட்டுவிட்டு வெளியேறினர். அவர்கள் ராணுவ உடையொன்றும் அணிந்திருக்கவில்லை, மாறு வேடம் பூண்

டிருந்தனர். அவர்கள் முகங்களில் கருமையான வர்ணம் பூசப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் யாவர்? அவர்கள் யாவ ரும் அன்றிரவு கிங் தெருவிலுள்ள படைவீடுகளுக்குள் புகுந்ததை யறிந்து, காலடையில், அவர்கள் யாவரென் பதையும், அவர்களில் முக்கியஸ்தர்களின் பெயர்களையும் காலின்ஸ் அறிந்துகொண்டான்.

அதிகாரிகள் வேண்டுமென்று செய்த இக் கொலை பாதகம் அயர்லாந்து முழுதும் கோபத்தையும் கொதிப் பையும் உண்டாக்கியது. பார்லிமெண்டில் அதைப் பற்றி வினவப்பட்ட பொழுது, லாயிட் ஜியார்ஜ், மக்கர் டெயின் தம்முடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாலேயே கொல்லப்பட்டதாகக் கூறினர்! "அவருடைய சொந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த அமிதவாதிகளால் கொலையுண்டார்" என்பது அவர் வாக்கு. மக்கர்டெயின் தீவிர ஸின்பீனர்; தம் கட்சியாரின் நம்பிக்கைக்கும் விசுவாசத்திற்கும் மிக வும் பாத்திரமானவர். சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்பட்டது ஒருபுற மிருக்க, அவர் மரண விசாரணையின் மூலம் வெளி வந்த கார்க் ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கவனிப் போம். பதினறு நாட்கள் விசாரணை செய்தபின் மரண விசாரணைச் சபையார் வெளியிட்ட அறிக்கை கூறிய தாவது:

"கார்க் நகர மேயரான தாமஸ் மக்கர்டெயின் குண்டுக் காயங்களினு லேற்பட்ட அதிர்ச்சியினுலும், இரத்தப் பெருக்கினுலும் இறந்ததாக நாங்கள் காண்கிருேம். கல் நெஞ்சத்துடன், மிகக் கொடுமையான நிலைமையில்,

வேண்டுமென்றே அவர் காயப்படுத்தப்பட் டிருக்கிறார். பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடைய அதிகாரிகளின் உத்தரவுப்படி ராயல் ஐரிஷ் கான்ஸ்டபுலரி (ஐரிஷ் போலீஸ்) யாலேயே இக்கொலை ஏற்பாடு செய்து நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

"இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரி டேவிட் லாயிட் ஜியார்ஜ், அயர்லாந்தின் லார்டு லெப்டினண்டு (கவர்னர் ஜெனரல்) லார்டு பிரேஞ்சு, அயர்லாந்தின் மாஜி பிரதம காரியதரிசி அயான் மாக்பேர்ஸன், ஆக்டிங் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஸ்மித், டிவிஷனல் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கிளேடன், டி. ஐ. ஸ்வான்ஜி, மற்றும் பெயர் தெரியாத போலீஸார் சிலர்—ஆகிய இவர்கள் வேண்டுமென்று கொலைக் குற்றம் செய்ததாக நாங்கள் முடிவு கூறுகிறோம்."

என்ன வீரமான அறிக்கை! அடிமை நாட்டிலே, யதேச்சாதிகாரம் நடைபெறும்போது மரண விசாரணை அதிகாரிகள் சிறிதும் சலனமின்றி உண்மையைப் பச்சையாகக் கூறினர்!

மக்கர்டெயினின் கொலைக்குப் பிறகு ஜில்லா இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்வான்ஜி வடக்கே லிஸ்பர்ன் நகருக்கு மாற்றப்பட்டான். மேற்கொண்டு கார்க்கிலிருந்தால் அவன் உயிருக்கு அபாயம் விளையுமென்று அதிகாரிகள் கருதியதாலேயே அவன் வேறிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான். ஆனால் காலின்ஸின் உளவு அதிகாரிகள் அவன் இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடித்துவிட்டனர். உடனே கார்க் தொண்டர்கள் அங்கு சென்று அவனைச் சுட்டுத் தள்ளினர்.

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு கார்க் தொண்டர்கள் கிங் தெரு போலீஸ் படைவீடுகளி லிருந்தவர்களே மேயரைக் கொலை செய்தவர்க ளாதலால் அப்படை வீடு களையே தகர்த்துவிடவேண்டு மென்று சென்றனர். தெருவில் நடமாடுவோரிடையே வீணாக உயிர்ச்சேதம் ஏற்படாமலிருக்க முதலில் ஒரு தொண்டன் ஆகாயத் தைப் பார்த்துச் சுட்டான். அவ்வோசையைக் கேட் டுப் போலீஸார் யாவரும் வெளியே ஓடி ஒளிந்துகொண் டனர். உடனே தொண்டர்கள் படை வீடுகளில் வெடி மருந்துகளை வைத்துக் கொளுத்தி அவற்றைத் தரை மட்டமாக்கினர். (இங்கு பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட கிங் தெரு பிற்காலத்தில் 'மக்கர்டெயின் தெரு' வென்று அழைக் கப்பட்டது.)

மக்கர்டெயினுக்குப் பிறகு டெரன்ஸ் மாக்ஸ்வினி கார்க் நகர மேயராக வந்தார். அவர் மிகச் சிறந்த அறி வாளி, ஐரிஷ் தேசபக்த திலகங்களில் ஒருவர். அவ் வீர கேசரி தாய்த் திரு நாட்டிற்காக அடைந்த வீர மரணத்தைப் பின்னர் கூறுவோம்.

அரசாங்கத்தின் கொலைச் சங்கங்களில் ஒன்று தர்ல்ஸ் நகரிலும் தோன்றியது. அங்கு போலீஸார் சாதாரண ஜனங்களை அடிப்பதும், கொள்ளையிடுவதும் தினசரி நிகழ்ச்சிகள். அங்கிருந்த ஸின்பீன் தலைவர் ஜேம்ஸ் மக்கார்தி மக்கர்டெயினைப் போலவே இருளில் கொலைசெய்யப்பட்டார். தர்ல்ஸுக்கு அருகில் ராக் என்னுமிடத்தில் தாமஸ் டுவியர் என்பவரும் கொலை

செய்யப்பட்டார். இவ்வாறு தனிப்பட்ட ஸின்பீன் பிரமுகர்கள் வதைசெய்யப்படும் வேளையில்தான் ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட்டின் நியமனம் அறிவிக்கப்பட்டது. ஸர் நேவில் மக்ரேடி என்னும் புதிய சேனாதிபதியும் அதே சமயத்தில் அயர்லாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

அடக்குமுறைகள் வளர வளரத் தொண்டர்களும் உத்வேகமடைந்தனர். 1920, ஈஸ்ட்டர் வாரத்தில் தொண்டர்கள் 1916-ம் வருஷத்துக் கலகத்தின் ஞாபகார்த்தமாக மீண்டும் போர் செய்வரென்று அரசாங்கம் மிகுந்த முன்னேற்பாடுகளைச் செய்துவந்தது. அதன் ஒற்றர்கள் திறமையற்றுப் போன விஷயம் இதிலிருந்தே தென்பட்டது. ஏனெனில் தொண்டர்கள் அவ்வாறு ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்யவில்லை. கொரில்லாச் சண்டை அளவற்ற பயனைக் கொடுத்து வந்ததால் அவர்கள் அதையே பல நாளாகப் பின்பற்றி வந்தனர். ராணுவத்தார், ஈஸ்ட்டர் வாரம் முழுதும், டப்ளின், கார்க், லிமெரிக், தர்ல்ஸ் முதலிய முக்கியமான நகரங்களுக்கு வரும் ரஸ்தாக்களை யெல்லாம் பாதுகாத்து நின்றனர். அவ்வழிகளில் சென்ற ஜனங்களைச் சோதனையிட்டனர். ரயில்களில் வந்திறங்கிய பிரயாணிகளையும் அவர்கள் சோதனை போடாமல் விடவில்லை. பட்டாளங்கள் வீதிகளிலெல்லாம் சுற்றித் திரிந்து பாதுகாத்தன. யுத்தக் கப்பல்கள் கடற்கரைகளில் வட்டமிட்டுத் திரிந்தன. இத்தனை யேற்பாடுகளும் ஒரு யுத்தம் ஏற்படுமென்ற யூகத்தினாலேயே செய்யப்பட்டன.

இக்காலத்திலெல்லாம் தொண்டர்கள் அரசாங்கத்தை அதிரச் செய்வதற்கு மீண்டுமோர் பெருஞ் செயல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துவந்தனர். ஈஸ்ட்டர் ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு முந்திய தினத்தன்று இரவில் டப்ளின் கார்க் முதலிய சகல நகரங்களிலுமுள்ள வருமான வரி ஆபீசுகளெல்லாம் தொண்டர்களால் தாக்கப்பட்டன. அவை யாவும் தீவைத்து எரிக்கப்பட்டன. வருமானவரி சம்பந்தமான எல்லாத் தஸ்தவேஜுகளும், புத்தகங்களும், கணக்குகளும் அழிக்கப்பட்டன. அவசியமான இடங்களில் வருமானவரி அதிகாரிகளுடைய வீடுகளும் சோதனையிடப்பட்டன. பட்டாளங்கள் இரவு பகலாய் ஆரவாரத்துடன் நகரங்களையெல்லாம் பாதுகாத்து வரும் காலத்திலேயே தொண்டர்கள் இவ்வரும்பெருஞ் செயலைச் செய்ததன் மூலம் சர்க்கார் வருமானவரியே வாங்குவதற்கு வழியில்லாமல் போயிற்று. பல மாதங்களுக்கிடையில் வரி செலுத்த வேண்டியவர்களுடைய விவரங்களும், வரி விகிதங்களும், பாக்கிகளும் அதிகாரிகளால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. சுருங்கச் சொல்லின் பின்னல் சுதந்திர அரசாங்கம் ஏற்படுவதற்கு முன்னல் வருமான வரியே வாங்க முடியாது போய்விட்டது. ஆனல் சர்க்கார் தன் அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும்பொழுது அவர்கள் செலுத்தவேண்டிய வருமான வரியை மட்டும் பிடித்துக்கொண்டது.

மேற்சொன்ன ஈஸ்ட்டர் சனிக்கிழமை இரவிலேயே போலீஸாரால் காலிசெய்யப்பட்ட 315 படை

வீடுகள் தகனம் செய்யப்பட்டன. படைவீடுகள் எரிக்கப்பட்டதன் மூலம் பின்னாலும் போலீஸார் நாட்டுப்புறங்களில் வசிப்பதற்கு வழியில்லாமற் செய்யப்பட்டது. தொண்டர்கள் இதிலிருந்து வேறு பல தீவிரமான வேலைகளிலும் ஈடுபட்டனர். இச்செயல்களால் தேசத்தில் அரசாங்க அமைப்பு (Civil Government) தகர்க்கப்பட்டது. ஸிவில் அதிகாரிகள் ஆள முடியாமற் போகவே ராணுவ வலிமை யொன்றை வைத்தே அயர்லாந்தை அடக்கியாள வேண்டியிருந்தது. போலீஸார் ஒற்றர்கள் முதலியோர் உதவியின்றி ராணுவத்தார் வெகுநாள் ஆளமுடியாது. ஆயினும் ஆங்கிலேயருக்கு வேறு வழியில்லை. அவர்கள் ராணுவத்தாருடைய பயங்கர ஆட்சியை விரைவாக ஆரம்பித்தனர்.

அச்சமயத்தில் மௌன்ட்ஜாய் சிறையில் எழுபத்தைந்து தொண்டர்கள் தங்களை ராஜீயக் கைதிகளாக நடத்தவேண்டுமென்று உண்ணாவிரதம் தொடங்கினர். பொதுஜனங்கள் அவர்களை ஆதரித்து நின்றனர். பெரிய மனிதர்களுடைய வேண்டுகோள்களும் ஜனங்களின் கிளர்ச்சியும் அதிகாரிகளுடைய பிடிவாதத்தை விலக்க முடியவில்லை. ஐரிஷ் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் நிர்வாக சபையும், தொழிற் கட்சியும் உண்ணாவிரதமிருக்கும் தொண்டர்களுக்கு அநுதாபங் காட்டுவதற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்தன. ஐரிஷ் பிஷப்புகளின் சங்கம், உண்ணாவிரதம் காரணமாக எவர்களாவது இறந்தால் அதற்கு ஆங்கில

அரசாங்கமே பொறுப்பாகுமென்று, எச்சரிக்கை யனுப்பியது. தேசமனைத்திலும் பெரும் பெரும் கண்டனக் கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டன. பத்து நாள் உண்ணு விரதத்திற்குப் பின்னால் அரசாங்கம் மௌண்ட்ஜாயிலிருந்த கைதிகள் யாவரையும் விடுதலை செய்தது.

இதன் பிறகு லண்டன் வோர்ம்வுட் ஸ்க்ரப்ஸ் சிறையிலுள்ள ஐரிஷ் கைதிகளும் உண்ணு விரதத்தைக் கைக்கொண்டனர். அவர்களுடைய தலைவனான ஜோ மக்ராத் மற்றொரு சிறைக்கு மாற்றப்படுவதை ஆட்சேபிக்கவே விரதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிறை அதிகாரிகள் கைதிகளுடன் ஒரு ராஜி செய்துகொண்டு மக்ராத்துடன் அவனுக்குப் பிரியமான வேறு சில கைதிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு போக அநுமதித்தனர். சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் ஜோஸப் மக்டோனுக் எல்லாக் கைதிகளையும் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக மீண்டும் உண்ணுவிரதத்தைத் தொடங்கினான். 150 கைதிகள் உணவெடுக்க மறுத்தனர். லண்டனிலுள்ள ஐரிஷ் மக்கள், ஒவ்வொரு நாளிரவிலும் சிறைக்கு வெளியே கூடி, ஆரவாரங்கள் செய்து தங்கள் தொண்டர்களுக்கு அநுதாபங் காட்டி வந்தனர். அவர்கள் ஆங்கில விஷமிகளால் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டனர். அதிகாரிகள் பதினெட்டுத் தினங்களாகப் பேசாதிருந்துவிட்டுப் பின்னர் கைதிகளை விடுதலை செய்தனர்.

தர்ல்ஸ் நகரில் ஸின்பீன் பிரமுகர் இருவர் போலீஸாரால் கொலை செய்யப்பட்ட விவரம் மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள போலீஸாரில் பலர் அல்ஸ்டர் வாசிகளாதலால் அவர்கள் தேசியவாதிகளையும் மற்ற ஐரிஷ் மக்களையும் பல கொடுமைகளுக் குள்ளாக்கி வந்தனர். ஜனங்களை அடிப்பதும், பணத்தையும் சொத்துக்களையும் பறிப்பதும் தினசரி நடந்தன. இரவுகளில் போலீஸார் நடுத் தெருக்களில் நின்று கொண்டு பல இடங்களையும் பார்த்துக் குறியில்லாமலே சுட்டுக்கொண்டிருந்தனர். ஸின்பீனர்களுடைய வீடுகளுக்குள் குண்டுகள் சுடப்பட்டன. முக்கியமான கட்டிடங்கள் எரிக்கப்பட்டன. இச்செயலால் ஜனங்களிடையே பீதியை விளைவிக்கவேண்டு மென்பதே அவர்கள் நோக்கம்.

தொண்டர்களும் தங்கள் போராட்டத்தை விடாது நடத்திவந்தனர். அவர்கள் மேற்கொண்டு முப்பது வருமான வரி ஆபீசுகளையும், அவற்றின் தஸ்தவேஜுகளையும், 95 போலீஸ் படைவீடுகளையும் எரித்துத் தள்ளினார்கள்.

ரயில்வே தொழிலாளர்கள், யுத்தத்திற்குரிய ஆயுதங்கள், வெடி மருந்து முதலியவற்றை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு அனுப்புவதற்குத் தாங்கள் உதவி செய்ய முடியாதென்று கூறினர். ரயில்வேக்காரர் சங்கமும் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஆதரித்தது. பல சமயங்களில் எஞ்சின் ஓட்டிகள் ஆயுதந்தாங்கிய

சிப்பாய்களையும் யுத்தக் கருவிகளையும் ரயிலில் ஏற்றினால் தாங்கள் ஓட்டமுடியாதென்று மறுத்துவந்தனர். வேலை செய்ய மறுத்தவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக நீக்கப்பட்டனர். ஆயினும் அவர்களுடைய மறுப்பு நிலைத்து நின்றது. பலர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதால் ரயில் போக்குவரத்தே மிகவும் தடைப்பட்டது.

அரசாங்கம் புதிதாக இரண்டாயிரம் துருப்புக்களை வரவழைத்து கார்க் தாலுகாவிற்கு அனுப்பியது. முக்கியமான நகரங்களில் பல கட்டிடங்கள் பட்டாளங்களுக்காகப் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டன.

டெயில் ஐரானின் செல்வாக்கைத் தொலைப்பதற்காக அரசாங்கம் அதற்குரிய பணம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நாணயச் சாலைகளையெல்லாம் சோதனையிட்டுப் பணத்தைப் பறிக்க ஏற்பாடு செய்தது. நாணயச் சாலைகளின் கணக்குகளைப் பரிசோதித்து டெயிலின் பணம் அவற்றினிடம் இருக்கிறதாவென்று கண்டுபிடிப்பதற்காக ஆலன் பேல் என்னும் அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார். அவர் முன்னால் பார்னல் காலத்தில் இதே மாதிரியான வேலையில் அநுபவம் பெற்றவர். நாணயச் சாலைகளின் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர் முன்பு ஆஜராகித் தங்கள் கணக்குகளைச் சமர்ப்பிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். சோதனை அதிகாரி பெல் கேட்கும் கேள்விகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் உண்மையான விடை பகர வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். பெல்லுடைய வேலைகள் காரணமாக டெயில் ஐரான் வருந்தி வாங்கிய

கடன் தொகை யாவும் பறிமுதல் செய்யப்படக்கூடிய அபாய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே ஒருநாட் காலை பெல் மங்க்ஸ் டவுனிலுள்ள தம்முடைய வீட்டிலிருந்து டப்ளினுக்கு ஒரு டிராம் வண்டியில் வந்துகொண்டிருந்த பொழுது தொண்டர்கள் அவரைப் பிடித்து வெளியே கொண்டுபோய்ச் சுட்டுத்தள்ளிவிட்டனர். இதன் பின்னர் எந்த ஐரிஷ் நாணயச் சாலையின் விஷயத்திலும் அரசாங்கம் தலையிடத் துணியவில்லை.

பீடர் கிளான்ஸியைத் தலைமையாகக் கொண்ட டப்ளின் தொண்டர்கள் சிலர் 'கிங்ஸ் இன்ஸ்' என்னுமிடத்தைப் பகலிலேயே தாக்கி, அங்கிருந்த காவற்காரர்களை அடக்கி, 25 துப்பாக்கிகளையும், இரண்டு இயந்திரத் துப்பாக்கிகளையும், ஏராளமான வெடி மருந்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். டால்டன், ஸார்ஜன்டு ரேவெல் என்னும் ஒற்றர்கள் சில தொண்டர்களால் சுடப்பட்டார்கள். இவர்களில் ரெவெல் இரும்புக் கவசம் அணிந்திருந்ததால் காயம் மட்டுமே அடைந்தான்; மற்றவன் மடிந்தான். தெருக்களில் ஒற்றர்கள் சுற்றித் திரிவது இதிலிருந்து நின்றுவிட்டது.

ஏப்ரல் மாதம் 25-ந் தேதி ஒரு தொண்டர் படை கார்க் தாலுகாவில் மில் ஸ்டிரீட் என்னுமிடத்திற்குச் சென்று ஆறு பேர்களைக் கைதி செய்தது. அங்குள்ள போலீஸார் தங்கள் படைவீடுகளுக்குள் அடங்கியிருந்துவிட்டனர். தொண்டர்களால் கைதி செய்யப்

பட்டவர்கள் நாணயச்சாலை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெரும் பணத்தைக் கொள்ளையிட்டவர்கள். தொண்டர்கள் அவர்களிடமிருந்த களவுச் சொத்தாகிய 18,000 பவுனைப் பிடுங்கி உடையவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு அத் தீயோரை நாட்டைவிட்டு ஓடும்படி விரட்டினார்கள். இத்தகைய பரோபகாரமான காரியங்கள் பலவற்றையும் தொண்டர்கள் கவனிக்கவேண்டி யிருந்தது. ஏனெனில் போலீஸ் வர்க்கம் சிதறிப்போனதால் ஜனங்களைப் பாது காக்க வேண்டியது அவசியமா யிருந்தது. தலைமைக் காரியாலயத்தார் தொண்டர்கள் தங்கள் ராணுவ வேலைகளைக் கைவிட்டுச் சாதாரண போலீஸாருடைய வேலைகளிலேயே ஈடுபட்டுவிடாம லிருக்கத் தனியான தொண்டர் படைகளை ஜனப் பாதுகாப்புக்காக நியமித்தனர்.

ஒவ்வொரு நாள் இரவிலும் தொண்டர்கள் போலீஸ் படைவீடுகளை இடைவிடாது தாக்கிவந்தனர். பல படைவீடுகள் அவர்கள் கைவச மாயின. இவைகளில் கில்மல்லக் படைவீடுகளைத் தொண்டர்கள் கைப்பற்றியது பெரும் புகழ்க்குரிய செயலாகும். 1867-ல் அப் படைவீடுகளைப் பிடிப்பதற்காகப் பழைய தேசியப் போர்வீரரான பீனியன்கள் எவ்வளவோ முயன்றும் தோல்வி யடைந்தனர். ஆனால் இச்சமயத்தில் அவை தொண்டர்களால் சுட்டெரிக்கப்பட்டன. இரண்டு போலீஸாருக்கு மரணமும் அறுவருக்குக் காயமும் ஏற்பட்டது. பின்னால் போலீஸாரும் கில்மல்லக்கில் பற்பல வீடுகளை எரித்தும், நகரமண்டப மொன்றைக் கொளுத்தியும்,

தெருக்களில் மனம்போனபடி சுட்டும் வந்தனர். இவை தான் அவர்களுடைய பழிவாங்கும் முறைகள்.

பொதுஜனங்களிடம் சிறிதாவது அபிமானமுள்ள போலீஸாரை ராஜிநாமாச் செய்யும்படி தூண்டுவதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. தூண்டுதல்களும், வேண்டுகோள்களும், ஜனங்களுடைய சமூக பகிஷ்கார மென்னும் ஆயுதமும் போலீஸாருடைய மனத்தைக் கலைத்தன. அநேகம் போலீஸார் தங்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் எவ்விதப் பகையுமில்லை யென்பதை யறிந்து வேலையை ராஜிநாமாச் செய்தனர். வேலையை விடுவோர் தொகை நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. பயம் காரணமாகச் சிலர் வேலையிலிருந்து நீங்கியது உண்மையேயாயினும், பெரும்பாலோர் தேசத்திற் கெதிராக மாற்றாருடன் சேர்ந்துகொண்டு சுய தேசத்தாரை வதைக்க மனமின்றியே விலகினர். அவர்கள் ஜீவனத்திற்கு ஸ்திரமாக வைத்துக்கொண்டிருந்த பதவிகளை விட்டது பெருந் தியாகமே யாகும். காலின்ஸ் தனக் குதவியாயிருந்த சில போலீஸாரை மட்டும் வேலையை விடாமலிருக்கும்படி செய்துகொண்டான். கடைசிவரை இவர்கள் அவனுக்கு உறுதுணையாய் நின்றனர்.

போலீஸாரைப் பின்பற்றிப் பல மாஜிஸ்திரேட்டுகளும் வேலைகளை உதறித் தள்ளினர். அவர்களெல்லோரும் இதுவரை ஆங்கில ஆட்சியை ஆதரித்து வந்தவர்கள். செத்த மாட்டை உண்ணிகள் விடுவதுபோல்

அவர்களும் அரசாங்க உத்தியோகங்களை விட்டு வெளியேறினர்.

ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில் வடகிழக்கு அல்ஸ்ட்டரைத் தவிர மற்ற இடங்களிலெல்லாம் ஸின் பீனர்களே வெற்றி பெற்றனர். புதிதாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட டப்ளின் கார்ப்பொரேஷன் போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களெல்லாம் டெயில் ஐரானுக்கு விசுவாசமாயிருப்பதாய்ப் பிரமாணம் செய்தன. அவைகள் தங்கள் நடவடிக்கைக் குறிப்புக்களை ஆங்கில அரசாங்க ஸ்தல ஸ்தாபன போர்டினிடம் சமர்ப்பிக்க மறுத்துவிட்டன. இச்சம்பவங்கள் வதைத்துக்கொண்டிருந்த அதிகார வர்க்கத்தின் மூச்சைப் பிடித்தன.

டெயில் ஐரான் கோர்ட்டுகளும் நாடெங்கணும் திறமையுடன் வேலைசெய்துவந்தன. அவற்றின் தீர்ப்புக்களை நிறைவேற்றத் தொண்டரின் போலீஸ் படை அழகுற வேலை செய்துவந்தது.

அரசாங்கமும் தன் உயிரைக் காத்துக் கொள்வதற்காகத் தன் கடைசிப் போராட்டத்தில் இறங்க முற்பட்டது.

அத்தியாயம்—11

‘கறுப்புக் கபிலர்’

1920-ம் ஆண்டு ஜூன் மீ முதல் அயர்லாந்தில் ஆங்கில ஆட்சியின் மிக இருளடர்ந்த சரித்திரம் ஆரம்பமாகின்றது. அப்பொழுதுதான் ‘கறுப்புக் கபிலர்’ என்றழைக்கப்பட்ட “பிளாக் அண்டு டான்” (Black and Tans) பட்டாளத்தார் அயர்லாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் செய்த கொடுமைகள் நாகரிக உலகைத் திடுக்கிடச் செய்பவை. நரகலோகத்தின் சக்திகளை ஒருங்கே அவிழ்த்து விடுவது போன்று ஆங்கில அரசாங்கம் அவர்களை அயர்லாந்தின்மேல் அவிழ்த்து விட்டுவிட்டது.

அரசாங்கம் தனது ஒற்றர்கள், போலீஸார், சிப்பாய்கள் முதலிய துணைக்கருவிகளால் தேசீய எழுச்சியை அழித்துவிடுவதற்கு எத்தனையோ முயற்சிகள் செய்து பார்த்தும் இதுவரை பயனில்லை. அதனுடைய உளவு இலாகா தொண்டர்களால் தகர்க்கப்பட்டது. போலீஸார் உடையும் ஆயுதமும் தாங்கித் தனியே வெளிவர அஞ்சினர். சிப்பாய்களும் தொண்டர்களை முறியடிக்க முடியாமல் விழித்தனர். இங்கிலையில் ஆங்கில அரசாங்கம் இங்கிலாந்திலிருந்து புதிதாகக் கறுப்புக் கபிலரை அனுப்பியது. அப்படையினர் பெரும்பாலும் குற்றம் புரிவதையே தொழிலாகக் கொண்ட வகுப்புக்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். அவர்

களிற் பலர் கேட்கச் சகிக்கமுடியாத கொடும் பாத கங்களைச் செய்து தண்டனை யடைந்தவர்கள். அவர்கள் ஆங்கிலச் சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாப்பதற் காகத் தங்களுடைய சிறைக்கோட்டங்களைவிட்டு அயர் லாந்துக்கு எழுந்தருளினார்கள். சுருங்கக் கூறின் அவர்கள் நீசத் தொழிலுக்காக நியமிக்கப்பட்ட நீசர்களே யாவர். அவர்களுக்குத் தயை, தாட்சண்யம், கௌரவம், வாய்மை முதலிய ஒழுக்கமொன்றும் கிடையாது. அவர் கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஒருவர் பணத்தையும் சாமான் களையும் மற்றவர் திருடிக்கொள்வது வழக்கம். பழைய போலீஸாரில் எஞ்சி நின்றவர்கள் அவர்களோடு சேர்ந்து வேலை செய்வது கேவலமென்று எண்ணினார்கள். இத் தகைய மாக்கள்தான் ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட்டின் உதவி யாட்களாக விளங்கி வந்தனர்.

புதிதாக அயர்லாந்துக்கு வந்திருந்த இப்படையின ருக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் போதிய உடைகள் இல்லை. எனவே அவர்கள் பழைய போலீ ஸாரின் உடைகள் சிலவற்றையும் புதிய உடைகள் சில வற்றையும் அணியவேண்டி யிருந்தது. சிலர் கபில நிறமுள்ள (காக்கி) அங்கிகளையும் கறுப்புக் குல்லாக்களை யும், வேறு சிலர் கறுப்பு அங்கிகளையும் காக்கி குல்லாக் களையும் அணிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அயர்லாந்தின் ஓர் பாகத்தில் கறுப்பும் கபிலமும் கலந்த நிறங்கொண்ட ஒருவகை நாய்களுண்டு. அவற்றின் ஞாபகார்த்தமாகப் புதிய படையினருக்கு "கறுப்புக் கபிலர்" என்ற புனை

பெயர் ஜனங்களால் சூட்டப்பட்டது. அவர்கள் அநேக கொலைகளையும் கொள்ளைகளையும் கூசாது செய்த தால் அவர்களுடைய பெயரே எங்கும் பீதியை உண் டாக்கியது. அதைக் கண்டு அவர்கள் பெருமிதங் கொண்டு 'கறுப்புக் கபிலர்' என்ற பெயரை விருப்பத் துடன் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இயற்கையிலேயே கொடுமையில் பண்பட்ட அவர் களை மேன்மேலும் கொடுமை செய்யும்படி தூண்டுவதற் காக அரசாங்கம் 'வாரசாரம்' (The Weekly Summary) என்ற ஒரு பத்திரிகையை நடத்திவந் தது. அதில் அவர்கள் செய்யும் கொலைகளையும் அதிக் கிரமங்களையும் ஆதரிக்கும் கட்டுரைகள் பல எழுதப்பட் டன. அப்பத்திரிகை அவர்களைக் கொலைச் செயலுக்குத் தூண்டுவதற்கு வெளியிட்ட வசனங்கள் சிலவற்றைக் கவனிப்போம்:

"அயர்லாந்தைச் சட்டத் திற்கடங்கி நடக்கும் பிரஜை களுக்கு ஏற்றதாயும், கிளர்ச்சியே தொழிலாய்க் கொலையே வழியாய்க் கொண்டுள்ளோருக்குத் தக்க நரகமாயும் செய் யும் தொழிலை அவர்கள் நடத்திக்கொண்டே வருவார்கள்.

"இந்தக் கொள்ளைகளும், தீ வைத்தலும் போலீஸா ரைச் சுட்டுத் தள்ளுவதற்குக் குறைந்த யுத்தமா?

"போலீஸ்காரனைச் சுட்டுத் தள்ளுவதற்குக் கார ணஸ்தனென்று சந்தேகிக்கப்படுகிற ஒரு மனிதனை அவன் படுக்கையில் வைத்தே சுட்டுத் தள்ளுவது குறைந்ததோர் யுத்தமா?"

இவ்வசனங்களைப் போன்ற தூண்டுதல்களை அடிக்கடி படித்துவரும் படையினர், சந்தேகப்பட்டவர்களைப் படுக்கையில் வைத்தே சுட்டுத்தள்ள வேண்டுமென்ற உபதேசத்தை மறந்துவிடாது, அதன்படி நடத்தியும் வந்தனர். இரவில் வீடுகளிலிருந்து மனிதர்கள் வெளியே கொண்டுவரப்பட்டுச் சுடப்பட்டனர். ஒரு சமயம் ஒரு தொண்டன் வீட்டில் காணப்படாமையால் அவன் சகோதரனான ஒரு நொண்டிப் பையன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். மற்றோர் முறை பத்து வயதுச் சிறுவனொருவன் வதைக்கப்பட்டான். இச்செயல்களெல்லாம் அத்துமீறிய வெறியர்கள் செயலென்று கருதக்கூடியவையல்ல. எல்லாம் ஆங்கில-ஐரிஷ் அரசாங்கங்களின் ஆக்கினையின் பேரிலேயே செய்யப்பட்டன. ஜூன் மாதம் 3-ம் தேதி வால்டர் லாங் என்பவர் பார்லிமெண்டில் வெளியிட்ட கூற்று இவ்விஷயத்தை வெட்ட வெளிச்சமாகக் காண்பித்தது. அவர் கூறியதாவது: "ஐரிஷ் போலீஸார் சுடுவதற்கு அநுமதிக்கப்படவில்லை யென்ற கூற்றுக்குச் சிறிதும் ஆதாரமில்லை. போலீஸார் சுட்டதுடனன்றி மிகுந்த பயன் கொடுக்கும் முறையிலும் சுட்டிருக்கின்றனர் என்று கூற நான் களிப்படைகின்றேன். அவர்கள் மேலும் அவ்வாறு செய்வார்களென்றும் நான் நம்புகிறேன்."

ஆகஸ்டு, 14-ம் தேதி, லிமெரிக் தாலுகாவில் பாட்ரிக் லிஞ்ச் என்பவன் பட்டாளத்தாரால் இரவில் வீட்டை விட்டு வெளியே கொண்டுபோகப்பட்டான். பின்னல்

அவனுடைய உடல் குண்டுகளால் சல்லடைக் கண்ணாகத் துளைக்கப்பட்டுக் காணப்பட்டது. இக்கொலையைச் செய்தவர்கள் சிப்பாய்களேயாவர்.

கறுப்புக் கபிலருடன் துணைப்படை யொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. அதிலுள்ளவர்கள் அதிகச் சம்பளம் வாங்குபவர்கள். ஐரிஷ் தேசிய இயக்கத்தை அடியோடு கல்லியெறியும் முயற்சியில் அவர்கள் அரும்பாடு பட்டனர். அவர்கள் யாவரும் பட்டாளத்திலிருந்து விலகிய அதிகாரிக ளென்று அரசாங்கம் கூறியது. அது முற்றிலும் உண்மையன்று. அவர்களிலும் கேடிகள் பலர் இருந்தனர். சாதாரணக் கறுப்புக் கபிலர் படையைக் காட்டிலும் அவர்கள் அதிகத் திறமை வாய்ந்திருந்தனர். ஏனெனில் அவர்கள் அதிகச் சாதுரியமும், சக்தியும் தைரியமுமுடையவர்கள். அவர்களும் பொதுவாகக் கறுப்புக் கபிலரைச் சேர்ந்தவராகவே ஜனங்களால் கருதப்பட்டனர்.

ஜூன் மாதம் 17, 18, 19-ம் தேதிகளில் டெயில் ஐரானின் கூட்டமொன்று பிளமிங் விடுதியில் நடைபெற்றது. சுமார் ஐம்பது அங்கத்தினர் விஜயஞ் செய்திருந்தனர். ஒவ்வொரு இலாகாவும் செய்துவந்த வேலைகளைக் குறித்து மந்திரிகள் சுருக்கமான அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்தனர். சேனையைப் பற்றிப் பாதுகாப்பு மந்திரியான கதால் புருகா சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறினன். ஒரு அங்கத்தினராவது மந்திரிகளின் அறிக்கைகளை எதிர்த்து ஒரு வார்த்தைகூடக் கூறாமல் அவற்றை

ஏற்றுக்கொண்டனர். காலின்ஸ் வரப்போகிற வருஷத்தில் ஏற்படக்கூடிய செலவினத்தைக் குறித்து ஒரு திட்டம் தயாரித்தான். அதுவும், அவனுடைய வரவு செலவு கணக்கும் மிகத் தெளிவா யிருந்தன. அங்கத்தினர்களுக்கு விளக்கி யுரைக்கவேண்டிய விஷயங்களையெல்லாம் அவன் மனப்பாடமாகவே வைத்திருந்தது போல் எடுத்துரைத்தான்.

இக் கூட்டத்தில்தான் காலின்ஸ் முதன்முதல் தாங்களே வருமான வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தான். அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்த வேண்டிய வருமான வரியை டெயில் ஐரானுக்குச் செலுத்தும்படி ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்றும், அரசாங்கம் அவர்களைத் தண்டிக்காதபடி டெயிலே அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றும் அவன் எடுத்துரைத்தான். சிலர் ஆட்சேபணைகள் கூறினர். காலின்ஸ், சகல கேள்விகளுக்கும் பொருத்தமாகப் பதில் கூறி, ஒரு சில தனிப்பட்ட நபர்களையே சர்க்கார் தண்டிக்க முடியுமென்றும், நாடெங்கணும் வரி மறுப்பு நடக்கும்பொழுது அதனால் ஒன்றுஞ் செய்ய இயலாதென்றும் வற்புறுத்தினான்.

டெயில் ஐரானின் உத்தரவுப்படி ஜனங்கள் யாவரும் அரசாங்கத்திற்கு வருமான வரி செலுத்துவதை உடனே நிறுத்திக்கொண்டனர். அயர்லாந்து சுதந்திரமடைந்து சமாதான உடன்படிக்கை யேற்படும்வரை இவ்வரி மறுக்கப்பட்டது. வரிமறுத்தவர்களில் பலர்

வின்பீன் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களல்லர். ஆயினும் அவர்களும் மற்றவர்களோடு கலந்துகொண்டனர். ஆனல் வரி மறுத்தவர்கள் யாவரும் டெயிலுக்குத் தாங் கள் செலுத்தவேண்டிய தொகைகளைச் செலுத்த வில்லை. சிலர்தான் செலுத்தினர். சிலர் தேசிய அரசாங் கத்திற்குப் பெருந் தொகைகளைச் செலுத்தினர். இத் துடன் தேசியக் கடனுக்கும் பெரும் பணம் கொடுக்கப் பட்டது.

இக்காலத்தில் ஒரு ஆச்சரியான சம்பவம் நடை பெற்றது. ஆங்கிலத் தளகர்த்தரான பிரிகேடியர் ஜென ரல் லூகாஸ் வேறிரண்டு அதிகாரிகளுடன் மீன்பிடித் துக்கொண்டிருக்கையில் கார்க் நகரத் தொண்டர் தலைவர் நால்வரால் பிடிக்கப்பட்டார். அவர் யுத்தக் கைதியாகப் பாவிக்கப்பட்டுச் சிறைவைக்கப்பட்டார். பெரிய தோர் தளகர்த்தர் தொண்டரால் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறு ரென்ற விஷயம் இங்கிலாந்திலும் அயர்லாந்திலும் மிகுந்த பரபரப்பை யுண்டாக்கியது. லூகாஸ் பேர்மாய் நகரில் வேலைபார்த்தவ ராதலால் அவர் பிடிக்கப்பட்ட மறுநாள் இரவு 400 சிப்பாய்கள் அந்நகர் வீதிகளில் புகுந்து முக்கியமான வர்த்தக ஸ்தலங்களை யெல்லாம் கொள்ளையடித்துப் பாழாக்கினர். பல்லாயிரம் பவுன் பெறுமானமுள்ள சொத்துக்களைக் கொள்ளையிட்டனர். அச்சிப்பாய்கள் ஆயுதம் தாங்கி யிருக்கவில்லை யென் பதை யறிந்து சில தொண்டர்கள் அவர்களை எதிர்த்துத் துரத்தினர்கள். அதே இரவில் லிஸ்மோர் நகரமும் ராணுவத்தால் தாக்கித் தகர்க்கப்பட்டது.

லூகாஸ் ஒரு மாதம் சிறையிலிருந்து பின்னர் தப்பி யோடிவிட்டார். அவர் அடைக்கப்பட்ட விடத்தி லிருந்து வெளியேறி, ரஸ்தா வழியாகச் சென்றுகொண் டிருக்கையில் பட்டாளத்தாருடைய மோட்டார் ஒன்றைச் சந்தித்து அதி லேறிக்கொண்டார். தற்செயலாகச் சில தொண்டர்கள் ஊலா என்ற விடத்திற்குச் சமீபத்தில் அந்த மோட்டாரை மறித்துச் சுட்டனர். அரை மணி நேரமாக அங்கு நடந்த போராட்டத்தில் இரண்டு சிப் பாய்கள் இறந்தனர். மூவர் காயமடைந்தனர். அவர்க ளுக்கு உதவியாக வேறு படைகளும் வந்து சேர்ந்தன. பின் தொண்டர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். ஜெனரல் லூகாஸ், தொண்டர்களால் தாம் மிக்க கௌர வத்துடன் நடத்தப்பட்டதாகவும், தாம் சந்தித்த தொண் டர் படை அதிகாரி மிகுந்த கண்ணியமுள்ள கனவா னென்றும் அறிவித்தார். லூகாஸைத் தொண்டர்கள் நடத்திய பான்மையையும் அவர்களை அரசாங்கம் நடத் திய முறையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இரு பக்கத் தாருடைய கண்யமும் நன்கு புலப்படும்.

அயர்லாந்தில் கறுப்புக் கபிலர் செய்த கொடுமை கள் வெகு தொலையிலுள்ள இந்தியாவுக்குக் கூட எட் டின. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பட்டாளங்களிலுள்ள ஐரிஷ் சிப்பாய்கள் பலர் தங்கள் தாய்நாட்டில் நடந்த கோரங்களைக் கேள்வியுற்று மனக்கொதிப் படைந்தனர். அவர்களில் 'கான்னட்டு ரேஞ்சர்கள்' எனப்பட்ட படையினரில் 350 சிப்பாய்கள் பஞ்சாபி லிருக்கும்

பொழுது அயர்லாந்தில் நடந்த கொடுமைகளை ஆட்சேபிப்பதற்காக வேலை செய்ய மறுத்தனர். அவர்களை ஆங்கிலேயர் அடக்கும் பொழுது குழப்ப மேற்பட்டது. அதில் அவர்களில் இருவர் கொல்லப்பட்டனர்; பலர் காயப்படுத்தப்பட்டனர். பின்னுல் 62 சிப்பாய்கள் ராணுவச் சட்டப்படி கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். 14 பேருக்கு முதலில் விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனை பின்னுல் 13 பேருக்கு ஜன்ம தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது. ஜேம்ஸ் டாலி யென்னும் சிப்பாய் பீரங்கி வாயில் வைக்கப்பட்டான். இக்கொடுந் தண்டனைகள் ஆங்கில அதிகாரிகளின் மனத் துணுக்கத்தையே காட்டின.

அயர்லாந்திலுள்ள போலீஸுக்குள்ளும் ஒரு பெருங் குழப்பம் தோன்றியது. அதனுல் சர்க்கார் பெருங் கிலி யடைந்தது. கலனெல் ஸ்மித் என்னும் போலீஸ் கமிஷனர் லிஸ்டோவல் படைவீடுகளிலுள்ள போலீஸாருக்கு ஒரு உபதேசஞ் செய்ய முற்பட்டார். அரசாங்கத்தின் புதிய கொள்கைப்படி கலகக்காரரான ஸின்பீனர்களை அடக்கவேண்டு மென்றும், போலீஸார் அவர்களைக் கண்டவுடன் சுடவேண்டு மென்றும் பிரசங்கித்தார். "நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாகச் சுடுகிறீர்களோ அவ்வளவு அதிகமாக நாங்கள் உங்களை விரும்புவோம்" என்பது அவருடைய மொழி.

படைவீடுகளி லிருந்தவர் யாவரும் ஐரிஷ்காரர்; அவர்கள் வெகுண்டெழுந்து கலகஞ் செய்தனர். அவர்

களின் தலைவன் ஸ்மித்தைக் கொலைகாரனென்று நிந்தித் தான். ஸ்மித் உடனே அவனைக் கைதி செய்யும்படி உத்தரவிட்டார். மற்ற போலீஸார் "முடியா" தென்று மறுத்தனர். ஸ்மித் தாம் மேலும் அங்கு நின்றால் அபாயமென்று கருதி விரைந்தோடினர். பின்னர் போலீஸார் வெகு காலத்திற்கு அரசாங்கத்திற்கு அடங் காமலே யிருந்தனர். அரசாங்கமும் அவர்களிடம் நெருங்குவதற்கு அஞ்சியது. ஏனெனில், அவர்களை யடக்கினால் மற்ற போலீஸாரிடத்திலும் அதிருப்தி யுண்டாகிவிடும். அவர்களுடைய ராஜத்துரோகம் கேர்ரி முதலிய விடங்களிலுள்ள படைவீடுகளுக்கும் பரவியது. அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தபடி பழைய போலீஸார் வன் னெஞ்சுடன் கொடுமை செய்ய லாயக்கற்றவர்களாய்க் காணப்பட்டனர். எனவே அது தன் கறுப்புக் கபி லரையே நம்பி வாழவேண்டி யிருந்தது.

லிஸ்டௌஎல் போலீஸின் கலகத்தைப்பற்றி முத லாவதாக வெளியிட்ட பத்திரிகை 'ஐரிஷ் புல்லெடின்' என்ற டெயில் ஐரானின் தினசரி வெளியீடாகும். அதிலிருந்து மற்ற பத்திரிகைகளும் அச்செய்தியை வெளியிட்டன. காமன்ஸ் சபையிலும் அதைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் எழுந்தது. இவ்வாறு ஸ்மித்தினுடைய நடத்தை எங்கும் வெளியானதால் இரண்டு தொண்டர் கள் கார்க் நகரில் அவர் இருந்த விடத்திற்குச் சென்ற னர். அவர்களில் ஒருவன் அவரருகில் சென்று, மிகுந்த நிதானத்துடன், "உமது உத்தரவு கண்ட

வுடன் சுடவேண்டு மென்பதல்லவா? நீர்தான் இப்பொழுது கண்முன்பு இருக்கிறீர். ஆதலால் தயாராயிரும்" என்று கூறி அவரைச் சுட்டான்.

டப்ளின் நகர் முழுதும் புதிதாக வரவழைக்கப்பட்ட ஆங்கில ஒற்றர்கள் நிறைந்திருந்தனர். அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்தே அவர்கள் ஆங்கிலேயர் என்று கண்டுபிடிப்பது எளிதாக இருந்தது. அவர்களுக்கு ஐரிஷ் மக்களிடையே பழகி விஷயங்களை அறிய முடியாததால் அவர்கள் சந்திகளில் திரியும் பிச்சைக்காரரையும், கேடிகளையும், போக்கிரிகளையும் பிடித்துக் கூலி கொடுத்து அவர்களைக் கொண்டு ஸின் பீனர்களைப்பற்றிய புலம் விசாரித்து வந்தனர். அந்தத் தரித்திரர்களால் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்ததால் ஒருவருடனும் நெருங்கிப் பழக முடியவில்லை. முக்கியமான சந்தேகப்பட்ட நபர்களை அவர்கள் கண்டுவிட்டாலும் ஒற்றர்களிடத்தில் மறைவாகப் போய் அறிவிப்பதற்கு முன்னல் காணப்பட்ட நபர்கள் மறைந்துபோய் விடுவார்கள். அவர்கள் தங்கள் உயிரையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆனால் ஆங்கில ஒற்றர்கள் மிகுந்த சாமர்த்தியசாலிகளா யிருந்தனர். அளவிறந்த பொருட் செலவின் பேரிலேயே அவர்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். காலின்ஸின் ஒற்றுக் கேட்கும் முறைகளும், ஸின்பீனர்களிடம் தேசமகாஜனங்கள் கொண்டுள்ள உறுதியான பற்றும் அவ்வல்லவர்களையும் வேலைசெய்ய முடியாமற் செய்தன.

தேசியப் போராட்டமும் அடக்குமுறைகளும் வலுக்க வலுக்க காலின்ஸுக்கு அளவுக்கு மிஞ்சிய வேலை யேற்பட்டது. அவன் டப்ளின் நகரில் வெவ்வேறிடங்களில் சிதறிக் கிடந்த தன் காரியாலயங்களுக்குச் சென்று வேலைசெய்தது போகப் பாக்கியுள்ள நேரத்தில் லியாம் டேவ்லின் என்னும் நண்பருடைய இல்லத்தில் தங்கிவந்தான். அங்கு அவனுடைய நண்பர்கள் அடிக்கடி வந்து தங்கிக் கலந்துபேசவும், ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளவும், இரவில் உறங்கவும் சில அறைகள் கிடைத்திருந்தன. டெவ்லினும் அவர் மனைவியும் காலின்ஸுக்கும் தொண்டர்களுக்கும் பேருதவி செய்து வந்தனர். ஐரிஷ் சுதந்திர யுத்தத்தில் அவர்களுக்கு அளவற்ற அபிமானமுண்டு. வாகான் விடுதி இக்காலத்தில் காலின்ஸ் தங்குவதற்கு ஏற்றதாயில்லை. அங்கு ஒற்றர் தொல்லை அதிகமா யிருந்தது.

ரயில்களில் தேசிய இயக்க சம்பந்தமான கடிதங்களைக் கொண்டுசெல்லக் காலின்ஸ் செய்த ஏற்பாடுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. பிரயாணிகளைப் பல விடங்களிலும் சோதனையிடுவது வழக்கமா யிருந்தது. ஆதலால் கடிதங்களைப் பல விடங்களுக்கும் கொண்டுசெல்ல காலின்ஸ் ரயில் கார்டுகளையும், இதர அதிகாரிகளையும் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டான்.

இதுவரை அரசாங்கம் ஸின்பின் கோர்ட்டுகளைச் சகித்து வந்தது போய் இப்பொழுது திடீரெனக் கறுப்புக் கபிலர் அவற்றைத் தாக்க ஆரம்பித்தனர். கோர்ட்டு

கள் கூடும் இடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் சென்று கலைத்தனர்; அவற்றில் கலந்துகொள்பவரைக் கைதி செய்தனர். இத்தனை கஷ்டங்களுக்கும் நடுவேயும் அவை ஆங்காங்கே நடந்துவந்தன.

தொண்டர்களடங்கிய குடியரசுப்போலீஸினுடைய வேலைகளும் தடை செய்யப்பட்டன. அவர்களால் கைதி செய்யப்பட்ட குற்றவாளிகள் அரசாங்கப் படைகளால் விடுவிக்கப்பட்டதோடு தொண்டர்களுக்கு நீண்ட காலச் சிறைத் தண்டனைகளும் விதிக்கப்பட்டுவந்தன.

கறுப்புக் கபிலரும் இதர பட்டாளங்களும் ஜனங்களைப் பழிவாங்குவது சர்வ சாதாரணமா யிருந்தது. நகரங்களும் கிராமங்களும் எரிக்கப்பட்டன. நிரபராதிகள் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டனர். ஆனால் ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட், ஐரிஷ் ஜனங்களே தங்கள் வீடுகளைக் கொளுத்திக்கொண்டும், தங்கள் ஆட்களையே சுட்டுக் கொண்டும், அரசாங்கத்தின் மேல் பழி போடுவதாக வியாக்கியானம் செய்தார். சில சமயங்களில் அவர் தமது பட்டாளங்கள் கொஞ்சம் கட்டுக்கடங்காது சென்றுவிட்டதாக மழுப்பினர். இவ்வுரைகளை நம்புவார் எவருமில்லை.

மரகதப் பசுந்தீவான அயர்லாந்தின் அங்கங்கள் கறுப்புக் கபிலரால் கண்டபடி சிதைக்கப்பட்ட இவ்வேளையிலே, லாயிட் ஜியார்ஜ், அயர்லாந்தின் "பொது ஜனப் பாதுகாப்புக்காகவே" அவர்கள் அங்கு சென்றி

ருப்பதாக உலகிற்கு அறிவித்தார்! "இந்தப் பாதுகாப்புப் போதும் போதும்" என்று அயர்லாந்து கூவியது, தன் இளைஞர்களில் பல நூற்றுவரைப் பலியிட்டது. ஆனால் பிடி முற்றிலும் தளர்ந்தபாடில்லை. அறப் போகும் பிரி முறுகுவதுபோலும், அணையப் போகும் தீ கொழுந்துவிட் டெரிவது போலும் அரசாங்கம் தங்கு தடையில்லாத தண்டப் பிரயோகத்தில் இறங்கி வந்தது.

பட்டாளங்களுக்கும் கறுப்புக் கபிலருக்கும் அதிகமான அதிகாரம் கொடுப்பதற்காக ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட் காமன்ஸ் சபையில் ஒரு புதிய மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். அம்மசோதாவின் முக்கியாம்சம் யாதெனில் சுடப்பட்டோ தாக்கப்பட்டோ இறந்தவர்களுடைய பிரேதங்களைக் குறித்து மரண விசாரணை செய்வதை நிறுத்தவேண்டு மென்பது. இதுவரை எத்தனையோ மரண விசாரணைகளில் விசாரணைச் சபையார் பல மரணங்கள் போலீஸாராலும் பட்டாளங்களாலும் வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட கொலைகளென்று கூறியிருந்தனர். இது சர்க்காருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால்தான் புதிய மசோதா அவசரமாக நிறைவேற்றப் பட்டது. பார்லிமெண்டும் அதை அங்கிகரித்துச் சட்டமாக்கிற்று. இதுவரை மரணங்களை ஜனப் பிரதிநிதிகள் விசாரித்தது போகப் புதிய சட்டத்தின்படி கொலைகளைச் செய்தவர்களென்று கருதப்படுகின்ற பட்டாளத்து அதிகாரிகளே விசாரிக்கவேண்டும். இம்மசோ

தாவைக் கொண்டுவந்தவர்களுடைய நோக்கம் 1920-ம்வருடம் முடிவதற்குள் ஸின்பீன் இயக்கத்தை நசுக்கிவிடவேண்டு மென்பதே.

தேசத்திலுள்ள போலீஸார் நாளுக்கு நாள் வலிமை யிழந்து தங்களையும் தங்கள் படை வீடுகளை யும் காத்துக்கொள்ள முடியாது தவித்தனர். நாட்டுப் புறங்களில் தனித்திருந்த படைவீடுகள் தொண்டர் களால் தாக்கப்பட்டன. கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் போலீஸார் யாவரும் ஒரு சில நகரங்களில் சேர்த்து வைக்கப்பட்டனர். பல படைவீடுகள் காலிசெய்யப் பட்டன. தொண்டர்கள் உடனே காலியான படை வீடுகளைத் தீக்கிரையாக்கினர். போலீஸாருடைய பலக் குறைவைப் பற்றி இன்ஸ்பெக்டர்களும் கமிஷனர்களும் மேலதிகாரிக்கு எழுதிய கடிதங்கள் சில காலின்ஸின் கைக்குக் கிடைத்தன. ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் எழுதிய தாவது :

" ராஜிநாமாக்களினாலும் விலகிக்கொள்வதனாலும் நாம் ஒவ்வொரு நாளும் ஆட்களை இழந்துகொண்டு வரு கிறோம். புதிய ஆட்கள் சிலரைக்கூடச் சேர்க்கவும் முடிய வில்லை...ஸ்டேஷன்களைக் காலிசெய்வது வருந்தத்தக்க விஷயமாயினும் அதைத் தவிர வேறு வழியில்லை...தற்சம யம் நாம் எங்கும் பலஹீனமாயும் வலிமை யில்லாமலும் அபாய நிலையி லிருக்கிறோம். போலீஸார் தங்கள் எல்லை களில் ஆதிக்கமில்லாமல் படைவீடுகளி லிருப்பதில் ஒரு பயனுமில்லை."

மேஜர் பீன்னீ என்னும் இன்ஸ்பெக்டர் தனது ஆகஸ்டுமாத அந்தரங்க அறிக்கையில் குறிப்பிட்டதாவது:

"தேசத்தின் நிலைமையில் எவ்விதச் சீர்திருத்தமுமில்லை; ஆனால் சீர்குலைவுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது ....எல்லாவிடங்களிலும் போலீஸைப் பகிஷ்கரிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமே யிருக்கிறது.........எங்கணும் போலீஸாரிடம் பகைமை யிருப்பதால் தாலுகாவின் பெரும் பாகத்தில் ஒரு போலீஸ் வண்டிகூடச் செல்வது பந்தோபஸ்தில்லை யென்று நான் கருதுகிறேன்...... ஸின்பீன் கோர்ட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இடங்கள் பலவா யிருக்கின்றன. கோர்ட்டு கூடுவதாகக் கருதிப் போலீஸார் ஒரு வீட்டுக்கோ மண்டபத்துக்கோ சென்றால் அங்கு ஒருவரையும் காணமுடிகிறதில்லை...... அநேகமாகத் தாலுகாவிலுள்ள எல்லா வாலிபர்களும் ஸின்பீனர்களே யென்று கூறிவிடலாம். அவர்களில் பெரும் பகுதியினர் ஐரிஷ் தொண்டர்களா யிருக்கிறார்கள். தாலுகா வாசிகளின் வாழ்க்கையையும் வேலைகள் அனைத்தையும் இவ்விரு சங்கத்தார்களுமே தங்கள் ஆதிக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ராஜவிஸ்வாசியோ, ராஜத்துரோகியோ—யாராயிருந்தாலும் அவர்களுடைய எண்ணங்களுக்கு எதிராக நடக்க அஞ்சுகிறார்கள்."

இத்தகைய அறிக்கைகள் அக்காலத்து ஐரிஷ் நிலைமையை உள்ளவாறு படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்ட மனக் கலக்கத்தையும் அவை குறிக்கின்றன. இரண்டு மாதங்களில் 556 போலீஸா

ரும் 313 மாஜிஸ்திரேட்டுகளும் தங்கள் வேலைகளை ராஜி நாமாச் செய்துவிட்டதாக கிரீன்வுட் அறிவித்தார்.

மேலும், ஆங்கில அதிகாரிகளும் பத்திரிகைகளும் செய்துவந்த பிரசாரத்தினால் ஸின்பீனுக்கு ஒருவகை யில் லாபமுண்டாயிற்று. போலீஸாரையோ பட்டாளங் களையோ தாக்கும் தொண்டர்கள் வெகு சிலராக இருக் கும் பொழுது அதிகாரிகள் "200" "300" பேர்கள் வந்து தாக்கியதாக அறிவித்தார்கள். ஏனெனில் அவர்க ளுடைய சேவகர்கள் ஒருசில தொண்டர்களால் முறியடிக்கப் பட்டதாக ஒப்புக்கொள்வது கேவலமல் லவா? ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும் தொண்டர்களுடைய தொகையைப் பெரிய எண்களால் பெருக்கியே வெளி யிட்டுவந்தன. இதனால் தொண்டர்படை இயற்கை யில் அடைந்திருந்த பலத்தைக் காட்டினும் பன் மடங்கு அதிகமாகப் பெற்றிருந்ததாகப் பொது ஜனங்கள் எண்ணினார்கள். தீவிரமான வேலைகளில் ஈடுபடும் பொழுது தொண்டர்களின் எண்ணம் சுமார் முப்பதாகத்தா னிருக்கும். பல சண்டைகளும் படை யெழுச்சிகளும் அதற்கும் குறைந்த தொகையினரா லேயே நடத்தப்பட்டன. ஒரு சமயம் கோகேன்பர்ரா என்னுமிடத்திற் கருகில் ஒரு ராணுவ மோட்டார் லாரி திடீரென்று ஓடாது நின்றுவிட்டது. பன்னிரண்டு தொண்டர்கள் தற்செயலாக அப்பக்கத்திற்கு வந்தனர். அவர்களைக் கண்டதும் ஆயுதந் தாங்கிய சிப்பாய்கள் கைகளை மேலே தூக்கி மன்னிப்பு வேண்டினர். சிப்

பாய்களும் ராணுவ அதிகாரிகளும் வைத்திருந்த துப்பாக்கிகளையும் தோட்டாக்களையும் தொண்டர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டு அவர்களுடைய மோட்டாரைத் தீயாலெரித்தனர். பின்னால் நடந்த ராணுவ விசாரணையில் அன்று சிப்பாய்களுட னிருந்த கலனல் மில்ஸ் 140, 150 தொண்டர்கள் பலவகைத் துப்பாக்கிகளைத் தாங்கி வந்து தாக்கியதாக வாக்குமூலம் கொடுத்தார். உண்மையென்னவெனில் 12 தொண்டர்களே சென்றவர்கள்; அவர்களில் சிலரிடத்தில் மட்டுமே ரிவால்வர்க ளிருந்தன.

1920, ஜூலை மாதம் முடிவில் தேசத்தின் வட பாகத்திலுள்ள பெல்பாஸ்ட் போன்ற நகரங்களில் ஆரஞ்சு ஜனங்கள் கத்தோலிக் தொழிலாளர்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தனர். கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்கள்தான் முதலாவது தாக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்குப் பல கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. அவர்கள் பலர் சமுத்திரத்தில் பிடித்துத் தள்ளப்பட்டு வெகு பிரயாசையுடன் நீந்திக் கரையேற வேண்டி யிருந்தது. பல கத்தோலிக்கர் கொல்லப்பட்டனர். வேறு பலர் காயப்படுத்தப்பட்டனர். இக்கொடுமைகள் காரணமாகப் பல்லாயிரம் கத்தோலிக்கர் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் தென்பாகத்திலுள்ள டப்ளின் முதலான விடங்களுக்குக் குடியேறினர். டப்ளினில் வெள்ளம் பொங்கியதுபோல் அவர்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்த் திரிவது பரிதாபமான காட்சியா யிருந்தது. கத்தோலிக்கருக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் பெல்

பாஸ்டிலுள்ள அதிகாரிகளுடைய சம்மதத்தின் மேலும் கூட்டுறவினாலுமே செய்யப்பட்டவை.

ஸின்பீனர்கள் பெல்பாஸ்டிலிருந்து வந்த சாமான்களை யெல்லாம் பகிஷ்கரிக்கவேண்டு மென்று பிரசாரஞ் செய்தனர். நாளடைவில் பகிஷ்காரம் வளர்ந்தோங்கி வந்தது. பெல்பாஸ்டு முதலாளிகளும் வர்த்தகர்களும் மற்ற மாகாணங்களை நம்பியே வாழ்ந்தவர்க ளாதலால் பகிஷ்காரம் அவர்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. இதன் பிறகுதான் கலகத்திற்குக் காரணமானவர்கள் தாங்கள் ஆராயாது செய்த பிழைக்கு வருந்தினர். மதவெறியும் துவேஷமும் தாண்டவமாடிய அவ்வேளையில் ஆங்கில அரசாங்கம் ஏராளமான ஆயுதங்களை வரவழைத்து, அல்ஸ்டர் ஜனங்கள் பலருக்குக் கொடுத்து, அவர்களை 'விசேஷப் பேலீஸா'ராக நியமித்தது. வெறிகொண்ட ஜனங்களுடைய கையில் ஆயுதங்களைக் கொடுத்துப் படைதிரட்டிய இப்பாதகம் கறுப்புக் கபிலரை நியமித்ததைப் பார்க்கினும் மிகக் கோரமான செயலாகும்.

ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி குறிப்பிடத் தகுந்த ஒரு செய்தி வெளியாயிற்று. சிப்பாய்களையும் ஆயுதங்களையும் ரயில்களில் ஏற்றிச்செல்ல முடியாதென்று கூறிய ஐரிஷ் ரயில்வேகாரர் 200 பேர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட விஷயம் வெளியாகி எங்கும் பரபரப்பை யுண்டாக்கியது.

கால்வேயிலும் மேற்கு அயர்லாந்திலும் அதிகாரிகள் பயங்கர ஆட்சியைத் தொடங்கினர். அப் பகுதி

களிலுள்ள வாலிபர்களைச் சிப்பாய்கள் இரவு நேரங்களில் அவர்கள் வீடுகளிலிருந்து வெளியே கொண்டு போய், ஆடைகளைக் கழற்றி அடிப்பதும், துன்புறுத்துவும் சகஜமா யிருந்தது. 24 மணி நேரத்தில் ஜில்லாவை விட்டு வெளியேறும்படி பலருக்கு உத்தரவுகள் போடப்பட்டன. அவர்கள் செல்லாவிட்டால் சுடப்பட்டனர். மேற்குப் பகுதியில்தான் கறுப்புக் கபிலருடைய அட்டகாசங்களெல்லாம் உச்சஸ்தானத்திலிருந்தன. அப்பகுதி போராட்டத்தில் அதிகமாய்க் கலந்துகொள்ளாததாகும்.

கால்வேயிலிருந்த மைக்கேல் கிரிபின் என்ற பாதிரியார் பெரிய தேசாபிமானியாயும், ஐரிஷ் பாஷையை வளர்ப்பதில் ஆர்வங்கொண்டவராயும் இருந்தார். ஒரு நாள் அவர் சிப்பாய்களால் பிடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டார். பின்னல் நவம்பர் மாதம் 21-ம் தேதி அவருடைய பிரேதம் ஒரு சதுப்பு நிலத்தில் காணப்பட்டது. அவர் தலையில் குண்டு பாய்ந்திருந்தது. அச்சிப்பாய்களுக்குத் தலைவராயிருந்த ஜெனரல் குரோஸியர் பிற்காலத்தில் தான் எழுதிய புத்தக மொன்றில், கிரிபின் பாதிரியார் "அவருடைய படுக்கையிலிருந்து வெளியே யிழுக்கப்பட்டு என்னுடைய ஆட்களாலே கொலைசெய்யப்பட்டார்" என்று எழுதியிருக்கிறார். கிரிபினைப் போலவே மாக்னர் என்னும் மதபோதகரும் கார்க் தாலுகாவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

டோரன்ஸ் மாக்ஸ்வினி மக்கர்டெயின் கொலையுண்ட பிறகு கார்க் நகர மேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்

பட்ட விஷயம் முன்னர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கைதுசெய்யப்பட்டு ராணுவக் கோர்ட்டால் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். கோர்ட்டில் வைத்தே அவர், "நீங்கள் விதிக்கும் தண்டனைக் காலம் முழுதும் நான் சிறையி லிருக்கப் போவதில்லை" யென்று கர்ச்சித்தார். அவர் நாடுகடத்தப்பட்டு, இங்கிலாந்திலுள்ள பிரிக்ஸ்டன் சிறையில் வைக்கப்பட்டார். அங்கு அவர் தம்மை விடுதலை செய்யும்வரை உணவு உண்பதில்லை யென்று விரதம் மேற்கொண்டார். ஒவ்வொரு நாளும் பத்திரி கைகளில் அவருடைய நிலைமையைக் குறித்து வெளி வந்த செய்திகளை ஜனங்கள் ஆவலுடன் படித்து வந் தனர். நாள் செல்லச் செல்ல அவருடைய உண்ணுவிர தம் ஐரிஷ் மக்களிடையே பெருங் கவலையையும் வருத்தத் தையும் விளைவித்தது. மாக்ஸ்வினி குன்றாத வீரத் துடன் பட்டினி யிருந்துவந்தார். உலகத்தின் பல பாகங் களில் அவருடைய விரதம் ஆச்சரியத்தையும் அநு தாபத்தையும் உண்டாக்கியது. 74 தினங்கள் அன்ன ஆகாரமின்றி, அங்குலம் அங்குலமாக உணர்வு நீங்கி, அவர் விண்ணுல கடைந்தார். இச்செய்தியைக் கேட்ட ஐரிஷ் மக்கள் இடியுண்ட நாகம்போல் பதைத் தனர். உலகமக்களும் ஓர் பெரும் தேசபக்தரின் உயி ரைப் பழிவாங்குவதற்கு ஆங்கில அரசாங்கம் செய்து வந்த பிடிவாதத்தின் கொடுமையை வெறுத்தனர். விடு தலை வேண்டி உண்ணு விரத மிருப்பது சரியோ தவறோ என்பது ஒருபுற மிருக்க, மாக்ஸ்வினியின் ஆத்ம

பலிதானம் ஸின்பீன் கட்சிக்கு எங்கணும் மிகுந்த ஆதரவை யுண்டாக்கியது. ஆனால் அவர் மரணத்தால் தேசம் மகாவீரனும், அறிவாளியாயும், பணி செய்வதையே கடனாகக் கொண்ட தொண்டர் திலகமாயும் விளங்கிய ஒரு குமரனை இழந்தது. ஸின்பீன் இயக்கம் தன்னைத் தாங்கிநின்ற தூண்களி லொன்றை இழந்தது.

டப்ளினில் ஒற்றர் வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடிற்று. நோக்கிய திசை யெல்லாம் ஆங்கில ஒற்றர்கள் குழுமி நின்றனர். முக்கியமான உளவு அதிகாரிகள் பலர் சாதாரணக் குடிஜனங்களைப் போல நகரின் பல பாகங்களில் வீடுகள் அமர்த்திக்கொண்டு வாழ்ந்துவந்தனர். உளவறிதலும், தொண்டர்களையும் சந்தேகப்பட்டவர்களையும் எங்கு கண்டாலும் சுட்டுத் தள்ளுவதுமாகிய இருவிதக் கடமைகளை அவர்கள் செய்துவந்தனர். அவர்கள் யாவரும் கொலை செய்வதற்கென்று பல கூட்டங்களாக அமைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

கில்மல்லக் நகரில் மிகவும் பிரசித்தமான ஜான் லிஞ்ச் என்பார் செப்டம்பர்மீ 22-ம்வ தேசியக் கடனுக்குச் சேர்க்கப்பட்ட 23,000 பவுனை எடுத்துக் கொண்டு டப்ளினுக்கு வந்தார். அத் தொகையைக் காலின்ஸினிடம் செலுத்திய பிறகு, அவர் ஒரு நாடக சாலையில் கொஞ்ச நேரத்தைக் கழித்துவிட்டுத் தம்முடைய ஜாகையான "எக்ஸ்சேஞ்ச்" விடுதிக்குச் சென்று படுத்துறங்கினர். அன்றிரவு 2 மணிக்கு ஆங்கில அதிகாரிகள் சிலரும், போலிஸாரும், சிலர் உடை

யணிந்தும் சிலர் அணியாமலும், அவ்விடுதிக்குள் சென்று லிஞ்ச் இருந்த அறையை அடைந்தனர். அங்கு சிறிது நேரம் இருந்துவிட்டு வெளியேறினர். லிஞ்ச் குண்டு பட்டுக் கட்டிலின் மேல் இரத்த வெள்ளத்தில் மடிந்து கிடந்தார்.

காலின்ஸ் இப்படுகொலைக்குக் காரணமானவர்களை விரைவாகக் கண்டுபிடித்தான். போலீஸாரும் அதிகாரிகளுமே இதற்குக் காரண மென்பதை அறிந்தான். அரசாங்கம், "லிஞ்சைக் கைது செய்வதற்குப் போலீஸார் செல்லுகையில் அவர் எதிர்த்துச் சுட்டதால் அவர்களும் சுடவேண்டி யிருந்தது" என்று முற்றிலும் பொய்யான ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டது. ஆனால் லிஞ்ச் தொண்டருமல்லர், அவர் ஆயுத மொன்றும் வைத்திருப்பதும் வழக்கமில்லை. அவர் படுக்கையில் மடிந்து கிடக்கும் பொழுது மேலே போர்த்தியிருந்த போர்வை அப்படியே யிருந்தது. அவருடைய அறையில் வேறெவ்விதமான குண்டுகளும் சுடப்பட்டதாய்க் காணப்படவில்லை. எனவே அரசாங்கக் கூற்று முழுதும் பொய் யென்பதை ஜனங்கள் எளிதாகத் தெரிந்துகொண்டனர்.

இக் கொலைக்குக் காரணமாயிருந்த இரு ராணுவ அதிகாரிகள் நவம்பர் 21-ம் தேதி தொண்டர்களிடம் மரண தண்டனை பெற்றனர்.

கொலைக் கூட்டத்தார் டப்ளின் தொண்டர் படை அதிகாரியான கரோல் என்பவனுடைய வீட்டை நள்ளிரவில் சோதனை யிட்டனர். அவன் வீட்டிலில்லாமை

யால் அவர்கள் அவனுடைய வயோதிகத் தந்தையைக் கொலை செய்துவிட்டு மறைந்தனர். அக்கூட்டத்தார் செய்த கொலைகளில் பல இரகசியமாய்ச் செய்யப்பட்டதால் வெளிக்குத் தெரியாமலே ஒழிந்தன. ஆனால் அவர்களால் கொலை செய்யப்பட்டவர்களுக்கும் தொண்டர் படைக்கும் எவ்விதச் சம்பந்தமுமில்லை. நிரபராதிகளே பலியாகி வந்தனர்.

தொண்டர் படை அதிகாரிகளாகிய டாம் ஹேல்ஸூம் ஹார்ட்டியும் பட்டாளத்தாரால் பிடிக்கப்பட்டனர். ஹேல்ஸ் கார்க்கு நகரின் மூன்றாவது தொண்டர் படையின் தலைவன். ஓய்வொழிவில்லாது தீவிரமாயுழைத்தவர்களில் ஒருவன். அவன் காலின்ஸூக்கு நெருங்கிய நண்பன். பகைவர்களின் கையில் சிக்கியிருந்தபொழுது அவனுக்கும் அவன் தோழனான ஹார்ட்டிக்கும் ஆங்கில ராணுவ அதிகாரிகள் இழைத்த கொடுந் துன்பங்களை யெல்லாம் அவன் காலின்ஸூக்கு இரகசியமாக எழுதியனுப்பினான். அவர்களுடைய நகங்கள் குறடுகளினால் நசுக்கப்பட்டன. ஹார்ட்டி துன்பங்களைத் தாங்கமாட்டாது பைத்தியம் பிடித்தவனானான். காலின்ஸ் ஹேல்ஸினுடைய செய்தியைக் கேட்டதிலிருந்து கோபமும் இரக்கமும் கொண்டு தத்தளித்தான். அன்றிரவு முழுவதும் அவனால் உறங்க முடியவில்லை. ஹேல்ஸினுடைய அறிக்கையை அவன் பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தான்.

ஹேல்ஸூம் ஹார்ட்டியும் சித்திரவதை செய்யப்பட்டதைப் போல் வேறு பலரும் துன்புறுத்தப்பட்டனர். ஆங்கில ஒற்றர்கள் கைதிகளிடமிருந்து இரகசியங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகக் கொடுந் துன்பங்கள் செய்வது வழக்கமா யிருந்தது. ராணுவ நீதிஸ்தலத்தில் நடந்த ஓர் வழக்கில் கைதியாய் நின்ற தொண்டன் ஒருவன் டப்ளின் மாளிகையில் தனக்குச் செய்யப்பட்ட சித்திரவதைகளை வருணித்தான். கோர்ட்டுத் தலைவர், பத்திரிகை நிருபர்களுடைய குறிப்புப் புத்தகங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, தொண்டன் விவரித்த கொடுமைகளைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டால் கடுந் தண்டனைகள் விதிக்கப்படுமென்று பயமுறுத்தினர்!

டப்ளின் மாளிகையில் அதிகாரிகள் கையாண்ட முறைகள் பலதிறப்பட்டவை. கைதியை ஒரு இருட்டறையில் அடைத்து வெளியிலிருந்து திடீரென்று அவன் முகத்திற்கு நேரே மின்சார விளக்கை அடித்துக் கேள்வி கேட்பது வழக்கம். கேள்வி கேட்பவன் கைதி தன்னை அறிந்துகொள்ளாதவாறு இருட்டில் நிற்பான். ஏனென்றால் கைதி பின்னால் வெளியே சென்றால் தன்னைத் துன்புறுத்தியவனை அடையாளங் கண்டு பழிவாங்குவான் என்று பயமிருந்தது. கைதியை ஒரு சுவரடியில் நிறுத்தி அவன் நெற்றிக்கு நேராகத் துப்பாக்கியைப் பிடித்து, ஒன்று முதல் பத்து வரை எண்ணி, ஒவ்வொரு எண்ணிற்கு மிடையே ஒவ்வொரு கேள்வியைக் கேட்பதும் வழக்கம். சில சமயங்களில்

அதிகாரிகள் கைதிகளைப் பார்த்து, "உங்களைக் கறுப் புக் கபிலரிடம் தள்ளிவிடுவோம்" என்று பயமுறுத்து வார்கள். கைகளை முறுக்குதல், தடியடி, துப்பாக்கிச் சனியனால் குத்துவது முதலிய முறைகளும் அங்கு சாதாரணமாய் நிகழ்ந்தன. டப்ளின் மாளிகையில் ஆறு வாரம் அடைக்கப்பட்டிருந்த பாட்ரிக் டிரேய்னர் என் னும் தொண்டன் வெளியிட்ட வாக்குமூலம் வருமாறு:—

"மொத்தம் நான் 33 தடவைகளில் ஆங்கில உளவு அதிகாரிகளால் வினவப்பட்டேன். ஒவ்வொரு தடவை யிலும் என்னிடமிருந்து தகவல் அறிவதற்காக அவ்வதி காரிகளால் மிகக் கொடுமையாக நடத்தப்பட்டேன். எனது கைவிரல்கள் புறங்கையில் ஒட்டும் படியாகப் பின் புறம் மடிக்கப்பட்டன. எனது கைகள் முறுக்கப்பட்டன. பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புக் கம்பியை என் கண் முன்னால் நீட்டி என் கண்கள் அவிக்கப்படு மென்று பய முறுத்தல்கள் செய்யப்பட்டன. நான் காலினால் உதைக் கப் பட்டேன். சுடப்படுவே னென்று பயமுறுத்தப்பட் பட்டேன். பல சமயங்களில் அறைகளுக்குச் செல்லும் வழி யில் இருளடர்ந்த ஓரிடத்தில் நான் கடுமையாக அடிக்கப் பட்டேன். அங்குள்ள வைத்தியர்கள் வந்தவுடன் என் நிலை மைக்கு அத்தாட்சி கூறமுடியும். ஒரு சமயம் ஒரு அதி காரி எனக்கு ஒரு மதபோதகரைப் பார்க்கப் பிரியமா என்று கேட்டார். நான் அதற்கு இசைந்ததும் ஒரு போத கர் என்னிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். அந்தப் போதகர் டப்ளின் மாளிகையின் ஒற்றர்களில் ஒருவன் என்று நான் பின்னர் தெரிந்துகொண்டேன்."

டெயில் ஜரானின் காரியாலயங்கள் நகரின் பல பாகங்களிலும் சிதறிக் கிடந்ததாலும் பட்டாளத்தார் அடிக்கடி சோதனைகள் செய்ததாலும் அதன் வேலைகள் நடப்பதற்கு பெருங் கஷ்டமாயிருந்தது. சுமார் 17 வயதுடைய வாலிபர்கள் பலர் காரியாலயங்களின் கடிதங்களையும் தஸ்தவேஜுகளையும் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்குத் தங்களுடைய சைக்கிள்களை உபயோகித்துவந்தார்கள். இத்தூதுவர்கள் தெருக்களில் செல்லும் பொழுது எத்தனையோ முறை சோதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சோதனைகளுக்குத் தப்பி, கடிதங்களைக் கொண்டு சென்றது அவ்விளைஞர்களின் சாமர்த்தியத்தையும் வீரத்தையுமே காட்டுகின்றது.

செப்டம்பர்மீ 29-ம் உ தொண்டர்களுக்கும் சிப்பாய்களுக்கும் நடந்த சண்டை ஒன்றில் பாரி என்னும் 18 வயதுடைய இளைஞன் சிப்பாய்களால் பிடிக்கப்பட்டான். அவன் மிகச் சிறுவனும் மகா சூரனும் இருந்ததோடு பல அரும் பெருங் காரியங்களைச் செய்தவனுகையால் நாடு முழுதும் அனுதாபம் காட்டப்பட்டது. ராணுவக் கோர்ட்டு அவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்தது. காலின்ஸ் அவனை எப்படியாவது தப்புவிக்க வேண்டுமென்று முயன்றும் பலிக்கவில்லை. பாரி கொல்லப்படுவதற்கு முதல் நாள் காலின்ஸ் மிகுந்த வியாகூலப்பட்டான். அன்று இரவு முழுவதும் அவன் யாரிடத்தும் பேசாது, "ஐயோ, பாரி! ஐயோ, பாரி!"

என்று அரற்றிவந்தான். பாரி நவம்பர் மீ முதல் தேதி யன்று கொல்லப்பட்டான்.

தேசத்தில் கறுப்புக் கபிலருடைய கொடுமைகள் பெருகிவந்தன. தொண்டர்களுடைய செயல்களுக்காக அவர்கள் பொதுஜனங்களைப் பழிவாங்கினர். பால்பிரிக் கன் என்னு மிடத்தில் ஒரு போலீஸ்காரன் கொல் லப்பட்டதற்காக அவர்கள் அந்நகர் முழுவதையும் சூறையாடினர். அங்கிருந்த மதுக்கடைகளில் புகுந்து இருந்த மதுவகைகளை யெல்லாம் குடித்துவிட்டு, அவர் கள் தீவைப்பதும் சுடுவதுமாகத் திரிந்தனர். இக்காரி யங்களெல்லாம் மேலதிகாரிகள் உத்தரவின் மேலேயே நடந்தவை யென்று பின்னல் சில சிப்பாய்களே ஒப்புக் கொண்டனர். பால் பிரிக்கனில் செய்யப்பட்ட கொடுமை களைச் சகிக்காது சில கறுப்புக் கபிலர் கூட ராஜிநாமாச் செய்தனராம்.

தொண்டர்கள் கறுப்புக் கபிலருடைய அட்ட காசங்களைச் சிறிது அடக்காவிட்டால் பெரிய அபாய மாக முடியுமென்பதை அறிந்து ஆங்காங்கே சில எதிர்ப் புக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். ஸ்காரிப் என்னுமிடத் தில், பொது ஜனங்களைக் கொள்ளையிட்டுத் துன்புறுத் துவதற்காகச் சென்ற கறுப்புக் கபிலர் படை யொன் றைச் சில தொண்டர்கள் மறித்துச் சுட ஆரம்பித்தனர். கறுப்புக் கபிலர் நிரபராதிகளும் நிராயுதபாணிகளுமான ஜனங்களைத் துன்புறுத்தவே லாயக்கானவர்க ளாதலால் தொண்டர்களுடைய குண்டுகளுக் கஞ்சிச் சிதறி ஓடி னர்.

கிரனூர்டு நகரின் பக்கத்தில் இதைப் பார்க்கினும் பெரியதோர் போராட்டம் நடைபெற்றது. டப்ளினி லிருந்து கிரனூர்டு நகரத்தைக் கொள்ளையிடவும் தீவைத் தெரிக்கவும் அனுப்பப்பட்ட கறுப்புக் கபிலர் சுமார் 100 பேர் தங்கள் இழிதொழிலைச் செய்துவிட்டுத் திரும்பும் பொழுது பல்லினல்லீ என்னும் கிராமத்தில் இருபது தொண்டர்கள் அவர்களை எதிர்த்தனர். ஸீன் மக்கி யோன் என்னும் தீரன் தொண்டர்கள் தலைவனாய் நின்று போர்செய்தான். கறுப்புக் கபிலரில் 20 பேருக்கு மேல் மரணமடைந்தனர். பலர் காயமுற்றனர். பாக்கியுள்ளவர் கள் தங்கள் மோட்டார் லாறிகளி லேறிக்கொண்டு மறைந் தனர். அதிகாரிகள் தங்கள் படையின் ஊழல் வெளிக் குத் தெரியாம லிருப்பதற்காக இவ்விஷயத்தைப் பிரஸ் தாபிக்காமலே விட்டனர்.

காலின்ஸ் தனது உளவு இலாகாவின் உதவியால் ஜனங்களை வீணாக வதைத்த கொலைக் கூட்டங்களின் தலைவர்களைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்கவேண்டிய ஏற் பாடுகளைச் செய்துவந்தான். டப்ளின் தொண்டர்களும் கறுப்புக் கபிலர்களுக்கு அஞ்சாது பெருஞ் சமர் செய்து வந்தனர். ஒரு சமயம் டிரம்கொண்டரா பாலத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த சிப்பாய்கள் பலரை ஜோ லியனூர்டு, சார்லஸ் டால்டன் என்னும் இரு தொண்டர்கள் சுட்டு விரட்டினர்.

அக்டோபர் மீ 11ம் வ இரவு டிரம்கோண்டரா வில் கரோலன் என்பவருடைய வீட்டில் சிப்பாய்களுக்

கும் இரு தொண்டர்களுக்கும் அரும் போரொன்று நடந்தது. இப்பெரரித் தொண்டர் படைத் தலைவர்களான தான் பிரீனும், ஸீன் டிரீஸியும் அவ்வீட்டில் இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்தனர். அவ்விருவரும் ஸோலோ ஹெட் பக்கில் இரு போலிஸாரைக் கொலை செய்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். அவர்களைப் பிடிப்பதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்த ஒற்றர்கள் அவர்கள் கரோலன் வீட்டில் தங்கியிருப்பதைப் பட்டாளத்தாருக்கு அறிவித்து அவர்களை அங்கு அழைத்துச் சென்றனர். பட்டாளத்தார் பிரீனையும் டிரீஸியையும் அவர்கள் படுக்கையில் தூங்கும் பொழுதே சுட்டுத் தள்ளவேண்டுமென்று அவ்வீட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஆனால் அவ்விருவரும் திடீரென்று எழுந்திருந்து எதிரிகளுடன் போராடத் தொடங்கினர். ஒற்றர்களில் இரண்டு அதிகாரிகள் கொல்லப்பட்டனர். இறந்தவர் இருவரும் பல நாட்களாய்ப் பொதுஜனங்களை வதைத்துக் கொடுமை செய்தவர்கள். வெகுநேரப் போராட்டத்திற்குப் பின்னால் டிரீஸி தப்பியோடினான். பிரீன் மிகவும் காயப்பட்டு உதிரம் வழியும் உடம்புடன் மிகுந்த சிரமப்பட்டுத் தப்பினான்.

நள்ளிரவில் நாற்புறமும் சூழ்ந்து நின்ற சிப்பாய்களின் கையில் சிக்காது அவன் வெகுநேரம் அலைந்து திரிந்து, கடைசியில் ஒரு வீட்டை யடைந்தான். அவ்வீட்டார் ஸின்பீன் கட்சியிடம் அநுதாப மில்லாதவராயினும் அவனுக்கு வேண்டும் உதவிகளைச் செய்தனர்.

பின்னர் அவன் தொண்டர்களால் மேட்டர் வைத்திய சாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டான்.

கரோலன் வீட்டைச் சூழ்ந்திருந்த சிப்பாய்கள் தாங்கள் தேடிவந்த வீரர்கள் தப்பித்துக்கொண்ட விஷய மறிந்து, வெறிகொண்டு, கரோலனை நிறுத்தி வைத்துச் சுட்டனர். அவர் ஒரு பாவமும் அறியாதவர். படுகாய மடைந்த போதினும், அவர் உடனே உயிர் துறக்காமல் அன்று நடந்த அட்டூழியங்களை யெல்லாம் உலகறிய எடுத்துச் சொல்லிய பின்னர் மடிந்தார்.

தான்பிரீன் வைத்தியசாலையில் படுத்த படுக்கை யாய்க் கிடந்தபொழுது டிரீஸி டப்ளின் நகரின் பல பாகங்களிலும் அலைந்து மேல் நடக்கவேண்டிய காரியங் களைக் கவனித்துவந்தான். டப்ளினில் பீடார் கிளான்ஸி என்பவனுடைய ஜவுளிக் கடை தொண்டர்கள் அடிக்கடி கூடிப் பேசக்கூடிய இடம். அந்த ஒற்றர்கள் கவனித்து வந்தனர். ஒரு சமயம் டிரீஸி அங்கு புகுந்ததை ஒற்றர் கள் கண்டு அறிவித்ததால் பல சிப்பாய்கள் ஒரு லாறியி லேறி அங்கு வந்தனர். டிரீஸி அங்கிருந்து தப்புவதற்காகத் தன் சைக்கிளில் ஏறும்பொழுது ஒரு உளவு அதிகாரி அவன் மேல் பாய்ந்தான். டிரீஸி அவனுடன் போராடி அவனைச் சுட்டான். அதற்குள் லாறியிலுள்ள ஒருவன் டிரீஸியைச் சுட்டு விட்டான். வேறு பலரும் அவனைக் குறிவைத்துச் சுட்டனர். சிப்பாய்களுடைய குண்டுகளால் டிரீஸி உயிர்துறந்தான்; தெருவில் நின்றுகொண்டிருந்த ஜனங்

களில் சிலரும் மடிந்தனர். ஒரு போலீஸ்காரனும் ஒரு பெண்ணும்கூட குண்டினுல் இறந்து வீழ்ந்தனர்.

ஸீன் டிரீஸியின் பிரேதம் இனம் கண்டுபிடிப்பதற்காக டப்ளின் மாளிகைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. திப்பெரரியிலிருந்து ஸார்ஜன்டு ரோச் என்பவன் பிரேதத்தை அடையாளம் பார்ப்பதற்காக வரவழைக்கப் பட்டான். அவன் அவ்வீரனின் உயிரற்ற உடலைக் கண்டு அநாவசியமாகவும் ஆபாசமாகவும் பல வசனங்களைக் கூறினுன். எதிரி இறந்த பிறகும் அவனுடைய கோபம் தணிந்ததில்லை போலும்! ஸார்ஜன்டு கூறிய வசை மொழிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒற்றனெருவன் அவற்றைக் காலின்ஸுக்கு அறிவித்தான். அந்த ஸார்ஜன்டு மறுநாள் கப்பல் சாமான்கள் இறக்குமிடத்தில் நடந்துகொண்டிருந்த பொழுது சுட்டுக் கொல்லப் பட்டான். இவ்விஷயத்தில் டப்ளின் ஒற்றர்களும் தொண்டர்களுக்கு உதவி செய்தனர்.

ஒரு சமயம் கர்பியூ நேரத்திற்குப் பிறகு, வெறிந்த ஜனங்களும் தெருக்களில் நடமாடாமல் சிப்பாய்கள் பாதுகாத்துவரும் வேளையில், ஒரு ஒற்றன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். உண்மையில் இக்கொலையைச் செய்து முடித்தவன் காலின்ஸின் நண்பனுன ஒரு ஒற்றன். சர்க்காரின் ஒற்றர்கள் மூலமாகவே மற்ற ஒற்றர்களையும் அதிகாரிகளையும் சுட்டுக் கொல்வதற்குக் காலின்ஸ் ஏற்பாடு செய்தானென்பதிலிருந்து சர்க்கார் உளவு இலாகாவின் பலஹீனம் தெரிகின்றது.

நாடெங்கும் நடந்த பயங்கர ஆட்சி ஜனங்களைக் கசக்கிப் பிழிந்தது. அவர்கள் திகைப்பும் வியப்புங் கொண்டு, எதை யிழந்தும் எவ்வகையாலும் கொடுங் கோலிலிருந்து தப்புவதற்குத் துணிந்து நின்றனர். காலின்ஸின் தோழன் மக்கீ 'பறக்கும் தொண்டர் படை'கள் பலவற்றை நிறுவினான். அவைகள் பல விடங்களுக்கும் சென்று கொடுமை செய்யும் அதிகாரி களைத் தண்டித்துவந்தன! தொண்டர்கள் எழுச்சித் தீயை வளர்த்து வந்தனர். கறுப்புக் கபிலரும் அதி காரிகளும் அதற்கு எண்ணெ யூற்றிவந்தனர்.

அத்தியாயம் — 12

பழிக்குப் பழி

ஆங்கில அரசாங்கம் தன்னை மூச்சுத் திணறும்படி செய்துவந்த தொண்டர் படையின் முதுகெலும்பாக விளங்குபவன் காலின்ஸ் என்பதை 1920-ம் வருஷ ஆரம்பம் முதலே அறிந்திருந்தது. எனவே ஆங்கில ஒற்றர்களும் சிப்பாய்களும் அவ்வொருவனைப் பிடிக்கவோ கொல்லவோ வேண்டு மென்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமா யிருந்தனர். காலின்ஸின் உருவம் அவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியாது. அவனை அறிந்திருந்த பழைய போலீஸ் ஒற்றரிற் பலர் வேலையை விட்டு நீங்கியும், இறந்தும் மறைந்தனர்; சிலர் தங்க ளுயிரைப் பாது காத்துக்கொள்ளவேண்டி தெருக்களில் வெளியேறாமல் மறைந்து வாழ்ந்தனர். அவன் பல சமயங்களில் தெருக்களில் வைத்து சிப்பாய்களால் பிடிக்கப்பட்டான். அவர்களைப் பார்த்து அவன் புன்னகை செய்ததும், அவர்களும் சிரித்துக்கொண்டே, "நீ நல்ல பேர்வழியாய்க் காண்கின்றாய்!" என்று சொல்லி விட்டுவிடுவது வழக்கம்.

தன்னைப் பிடிப்பதற்காக இங்கிலாந்திலிருந்து எத்தகைய மனிதர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்பதைக் காலின்ஸ் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டிருந்தான். அவர்களில் முக்கியமானவன் ஒருவன். அவனுக்கு ஹார்ட்டி, கூடிங், ஹார்லிங், ஸவில்லி என நான்கு பெயர்களுண்டு. எத்தனையோ கள்ளக் கையெழுத்திட்டு மோசடிகள்

செய்து அவன் பன்முறை சிறை சென்றவன். ஆகஸ்டு மாதம் 12-ந் தேதி அவன், தான் அயர்லாந்தில் ஒற்ற னாக வேலை செய்வதாயும், ஸின்பீனர்கள் ஆயுதங்கள் வைத்திருந்த இடங்கள் தனக்குத் தெரியுமென்றும் லார்டு பிரெஞ்சுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். கடிதத்தில் கூடிங் என்று கையொப்ப மிட்டிருந்தான். இப் பெயரால் தான் அவன் 1918-ல் 3-ஆறு தண்டனை யடைந்தான். அத்திருடன் சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்க அயர்லாந்துக்கு வரவழைக்கப்பட்டான். லார்டு பிரெஞ் சும் அவனை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்.

அவன் அயர்லாந்துக்கு வந்தது முதல் காலின்ஸ் அவனை மிகவும் எச்சரிக்கையாய்க் கவனித்து வந்தான். அவன் லார்டு பிரெஞ்சுக்கு எழுதிய கடிதங்களை யெல் லாம் காலின்ஸ் வழி மறித்து உடைத்துப் பார்த்தான். அவ்வாறு உடைக்கப்பட்டவற்றில் கூடிங் அதுவரை செய்த மோசடிகளெல்லாம் எழுதப்பட்டிருந்தன. அம் மோசடிகள் பெல்பாஸ்டில் ஜஸ்டிஸ் கார்டன் என்ற நீதிபதி முன்னால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவை. பதி னான்கு இடங்களில் கள்ள உண்டியல்களினாலும், போலி விளம்பரங்களினாலும், திருட்டினாலும் ஏராள மான பணங்களைப் பறித்ததாக அவனே ஒப்புக்கொண் டிருந்தான். அக்குற்றங்களை யெல்லாம் அரசாங்கம் மன் னித்து அவனை ஒற்றனாக வைத்துக்கொண்டிருந்தது.

காலின்ஸ் கூடிங்குக்கு மரண தண்டனை விதிக்கா மல் தகுந்ததோர் எச்சரிக்கை செய்ய ஏற்பாடு செய்

தான். அவன் சில நபர்களை அனுப்பி கூடிங்கைக் கண்டு பேசும்படி செய்தான். அவர்களிடம் கூடிங் தான் ஆங்கில அதிகாரிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பதாகக் கூறினன். அவர்கள் அவனைத் தொண்டர் படையின் முக்கியமானதோர் கூட்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்வ தாக வாக்களித்து ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் அழைத்துக் கொண்டு வந்தனர். கூடிங் அழைத்துவரப்பட்ட விடத் தில் அயர்லாந்து இங்கிலாந்து முதலிய பல நாட்டுப் பத்திரிகைக்காரர்கள் கூடியிருந்தனர். ஆர்தர் கிரிபித் அவர்களுக்குத் தலைமை வகித்திருந்தார். அக்கூட்டத்தி லிருந்தவர்கள் யாரென்பதை அறியாது கூடிங் தான் யோசித்துள்ள சில திட்டங்களை விவரித்தான். அத்திட் டங்களின்படி காலின்ஸைப் பிடிக்கவேண்டு மென் பதே அவன் தீய எண்ணம். எல்லோரும் வெகு நேரம் அமைதியுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். முடிவில் கிரிபித் அவனுக்கு அங்குள்ளவர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னர். அவன் அதுவரை செய்துள்ள குற்றங் களையும், அடைந்த தண்டனைகளையும் அவர் விவரித்துக் கூறினர். அவற்றைக் கேட்டவுடன் கூடிங் இடியுண்ட நாகம் போல் தளர்ந்து வீழ்ந்தான். ஒருவருக்கும் தெரியா தென்று அவன் கருதிய விஷயங்கள் எப்படியோ வெளி யாகி யிருந்தன! கிரிபித் அவனைப் பார்த்து, மேற் கொண்டு அயர்லாந்தில் தங்குவது அவனுக்கு ஆபத் தென்று கூறி, உடனே நாட்டைவிட் டோடும்படி உத் தரவிட்டார். அதன்படியே அவன் விரைவாக மறைந்

தான். இந்நாடகக் காட்சி முழுதும் காலின்ஸ் செய்த ஏற்பாடாகும்.

காலின்ஸின் உளவு அதிகாரிகள் கண்டுபிடித்த ஆங்கில ஒற்றர்களில் மக்மஹன் என்பவன் ஒருவன். அவன் டப்ளின் நகரில் மௌன்ட் தெருவில் வசித்து வந்தான். அவனுடைய உண்மையான பெயர் ஆங்கிலிஸ். அவன் ஐரிஷ்காரனைப் போலப் பாவனை செய்து கொண்டு உளவறிந்து வந்தான். முன்னால் "எக்ஸ் சேஞ்ச்" விடுதியில் ஜான் லிஞ்சைக் கொலை செய்தவர்களுள் அவனும் ஒருவன். அந்தக் கொலைக்குப் பின்னால் அவன் அதற்காக மனம் வருந்தித் தன் துக்கத்தை மாற்றுவதற்காக ஓயாது குடித்து வந்தான். ஒரு சமயம் குடி வெறியில் அவன் ஒரு பெண்ணினிடம் தான் செய்த கொலையை ஒப்புக்கொண்டான். அப்பெண் இந்த ரகசியத்தை வெளியிட்டுவிட்டாள். காலின்ஸ் விஷயமறிந்து தன் ஆசாமிகள் சிலரை ஆங்கிலிஸ்ஸினிடம் சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளும்படி அனுப்பினான். அவன் மூலம் டப்ளினிலிருந்த முக்கியமான அரசாங்க ஒற்றர்களின் விலாசங்கள் பலவற்றையும் அவன் தெரிந்து கொண்டான். அவ்வொற்றர்கள் யாவரையும் ஒரே நாளில் சுடவேண்டுமென்று தொண்டர் படைத் தலைமைக் காரியாலயத்தார் தீர்மானித்தனர்.

நவம்பர் மீ, 21ம் உ ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் முக்கியமான ஒற்றர்கள் வசிக்கும் வீடுகளையும் விடுதிகளையும் தாக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்

பட்டன. டிக் மக்கியும், பீடார் கிளான்ஸியும் தலைவர்களாயிருந்து கவனித்து வந்தனர். காலின்ஸ் ஒற்றர்களுடைய விவரங்கள் யாவற்றையும் அவர்களுக்கு அறிவித்தான்.

குறித்த நாளுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் ஆங்கில ஒற்றர்கள் வாகான் விடுதியைச் சோதனையிட்டனர். அன்று டோபின், கல்லென் என்னும் இரு தொண்டர்கள் அங்கு தங்கியிருந்தனர். ஒற்றர்கள் அவர்களைக் கண்டு சந்தேகித்து வினவினார்கள். அவர்கள் தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக் கூறிச் சாதாரண மனிதர்களைப் போலவே நின்றனர். ஒற்றர்கள் அவ்விருவர்களைச் சுட்டுக் கொல்வதற்கே சென்றனர். ஆனால் ஆசாமிகளை நிச்சயமாய்த் தெரியாமையாலும், அவர்களைக் கைதுசெய்து கொண்டுபோனால் பின்னால் சுட்டுத்தள்ள முடியாமற் போகுமென்பதனாலும் அவர்கள் அவ்விருவரையும் விட்டுச் சென்றனர். மூன்று தினங்கள் கழிந்து மீண்டும் ஒற்றர்கள் அங்கு சோதனையிட்டனர். அங்கு உறங்கிக்கொண்டிருந்த டோபினும் கல்லெனும் தங்கள் படுக்கைகளிலிருந்து எழுந்து ஒரு ஜன்னலின் வழியாய்த் தப்பியோடி விடுதியின் பின்புறத்தில் பதுங்கிக் கொண்டனர். ஒற்றர்கள் வந்தவழியே திரும்பினர். 21-ம் வ இவர்களுக்கும் முடிவு வந்தது.

20-ம் வ இரவு வாகான் விடுதியில் வழக்கம்போல் தொண்டர்படை அதிகாரிகள் கூடி யோசித்தனர். மறுநாள் நடக்கப்போகும் சம்பவங்களால் என்னென்ன

நேருமென்பதைப்பற்றி அவரவர் அபிப்பிராயத்தைக் கூறினர். பின்னர் சிலர் அங்கிருந்து வெளியேறினர். முதலாவதாக வெளியே சென்றவர்களில் டிக்மக்கீ ஒருவன். காலின்ஸ் கடைசியாகவே சென்முன். அவன் வெளியேறும்பொழுதே கறுப்புக் கபிலர் அதிவேகமாக வாகான் விடுதியை நோக்கி லாறிகளில் வந்துகொண்ருந்தனர். அவன் மின்னல் பாய்வதுபோல் பார்னல் சதுக்கத்திலுள்ள ஒரு வீட்டுக்குள் புகுந்துவிட்டான். அவ்வீட்டின் மாடியிலிருந்துகொண்டே அவன் பட்டாளத்தாரின் திருவிளையாடல்களைக் கவனித்தான்.

விடுதியில் ஒகானல், பீஸ்லேய் என்னும் இருவர் குளுன் என்னும் ஒரு சிறுவனிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். பட்டாளத்தார் காலின்ஸும் அவன் தோழர்களும் அங்கிருந்ததாகத் தகவல் கிடைத்தே விரைந்தோடி வந்தனர். அவர்கள் விடுதியில் சாப்பிட்டுக்கொண் டிருந்தவர்களையும் மற்றவர்களையும் பல கேள்விகள் கேட்டனர். அங்கு நேர்ந்த குழப்பத்தின் நடுவே பீஸ்லேய் பின்வாசல் வழியாகத் தப்பினன். பின்பக்கம் தோட்டத்திற்கு வெளியே போக வழியில்லாததால் அவன் ஒரு சுவரேறி அடுத்த வீட்டுத் தோட்டத்தில் குதித்து மறைந்துகொண்டான். ஸீன் ஒகானலும் பல சுவர்களேறி வெளியே செல்லுகையில் அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்த பட்டாளத்தார் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டனர். அவன் எதிர்ப்புறத்தில் ஒரு முடுக்கிலே தன் வீடு இருப்பதாயும் தான் அங்கு

செல்வதற்காகவே வந்ததாயும் சமயோசிதம்போல் கூறினன். பட்டாளத்தாரும் அவனை நம்பி விட்டு விட்டனர்.

குளுேன் என்னும் சிறுவன் மட்டும் விடுதியில் சிப்பாய்கள் கையில் சிக்கினன். அவர்கள் அவனை டப்ளின் மாளிகைக்குக் கொண்டு சென்றனர். குளுேன் பின்னல் மீளாமல் அவர்கள் குண்டுக்கு இரையானன். அவன் நாட்டுப் பக்கத்திலிருந்து வேலையின் நிமித்தமாய் வந்தவன். மறுநாள் நடக்கவிருந்த விஷயங்களைக் குறித்து அவன் ஒன்றுமே அறியான்.

அன்றிரவே டிக் மக்கீயும் பீடார் கிளான்ஸியும் வாகான் விடுதியிலிருந்து தப்பிய பின்னர் வேரோர் தெருவில் கைதி செய்யப்பட்டனர்.

நவம்பர் மாதம் 21-ந் தேதி தொண்டர்கள் படைகளாகப் பிரிந்து சென்று டப்ளினிலுள்ள பல வீடுகளைச் சோதனைசெய்து பதினன்கு ஆங்கில அதிகாரிகளைக் கொன்றனர். ஆங்கிலிஸ் மௌன்ட் தெருவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அங்கு வேரோர் ஒற்றனைச் சுட முயற்சித்தபொழுது தொண்டர்களைக் கறுப்புக் கபிலர்கள் சூழ்ந்துகொண்டனர். இரு திறத்தாருக்கும் போராட்டம் நடைபெற்றது. தொண்டர்கள் வீட்டின் பின்புறமாகச் சுட்டுக்கொண்டே சென்றனர். அப்பொழுது டீலிங் என்னும் தொண்டன் காயமடைந்து எதிரிகளால் பிடிக்கப்பட்டான்.

பதினுன்கு அதிகாரிகள் கூட்டமாகக் கொல்லப் பட்டதற்காகக் கறுப்புக் கபிலர் பழி வாங்க முற்பட்டனர். யாரைப் பழி வாங்குவது? ஒரு பாவமு மறியாத பொதுஜனங்களைத் தவிர வேறு யார் அவர்கள் கையில் சிக்குவர்? அன்று மாலை குரோக் தோட்டத்தில் ஒரு பந்து விளையாட்டைப் பார்ப்பதற்காக ஆணும், பெண்ணும், குழந்தையுமாகப் பெருங் கூட்டம் கூடியிருந்தது. கறுப்புக் கபிலர் அங்கு சென்று நிரபராதிகளான ஜனங்களில் பதினுன்கு பேரைச் சுட்டுக் கொன்றனர். சுமார் அறுபது பேருக்குக் காயம் விளைத்தனர். பிறகு அங்கு கூடியுள்ளவரை யெல்லாம் சோதனை யிட்டனர். குரோக் தோட்டத்தில் பட்டாளத்தார் அநியாயமாய்ச் சுட்டது சம்பந்தமாகப் பின்னல் அரசாங்கம் வெளியிட்ட அறிக்கையில், கூட்டத்திலுள்ளவர்கள் சுட்டதாலேயே பட்டாளத்தாரும் தற்காப்புக்காகச் சுடநேர்ந்ததென்றும், 21-ம் தேதி 14 அதிகாரிகளை வதைத்தவர்கள் நாட்டுப்புறத்திலுள்ள தொண்டர்களென்றும், அவர்கள் பந்து விளையாட்டுக்கு வருவதாகப் பாவனை செய்துகொண்டு அக் கொலைகளைச் செய்தன ரென்றும், அவர்களைத் தேடிப் பிடிக்கவே பட்டாளத்தார் தோட்டத்திற் கனுப்பப்பட்டன ரென்றும் பொய் கூறிற்று. இம்மாதிரி அறிக்கைகள், பொய்யே விளை நிலமாக, பொய்யே வித்தாக விளைவித்து எடுக்கப்பட்ட பொய்க் கதிர்கள் என்பதைப் பொது ஜனங்கள் அறிவார்கள். உண்மை யாதெனில் அதிகாரிகளை வதைத்ததும், நக

ரத்தைச் சோதனை யிட்டதும்—எல்லாம் டப்ளின் தொண்டர் படையின் வேலைகள். நாட்டுப்புறத்துத் தொண்டர்கள் தலைநகரத்தில் புகுந்து குறிப்பிட்ட விடங்களையும் நபர்களையும் கண்டுபிடிக்கவே திறமையற்றிருந்தார்கள்.

கைது செய்யப்பட்ட மக்கியும், கிளான்ஸியும், குளூனும் சுவரடியில் நிறுத்தப்பட்டுப் பட்டாளத்தாரால் சுடப்பட்டனர். மக்கி, கிளான்ஸி இருவருடைய பிரேதங்களையும் அவர்களுடைய பந்துக்கள் எடுத்துக் கொண்டுவந்த பொழுது அவைகளின்மேல் துப்பாக்கிச் சனியனால் குத்தப்பட்ட பல காயங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றிலிருந்து அவர்கள் கொல்லப்படுவதற்கு முன்னால் பல சித்திரவதைகளுக் குள்ளாக்கப்பட்டனர் என்பது புலனாயிற்று. மக்கியின் மார்பெலும்புகளில் சில உடைந்திருந்தன. அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே இக் கொலைகளைச் செய்துவிட்டு, "அவர்கள் தப்பியோட முயன்றபொழுது கொல்லப்பட்டனர்" என்று அறிக்கை யொன்றை வெளியிட்டனர். அவர்கள் தப்பியோட முயன்ற முறைகளையும், எவ்வாறு பிடிக்கப்பட்டனர் என்பதையும் பற்றி அதிகாரிகள் பல கதைகள் கற்பித்தனர். மக்கி, கிளான்ஸி இருவரும் மரணமடைந்தது சுதந்திர யுத்தத்தில் தொண்டர் படைக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டங்களிலெல்லாம் தலைசிறந்தது. மக்கி காலின்ஸின் வலது கை. காலின்ஸ் அவ்விரு வீரர்களுடைய அந்திமக் கிரியைகளுக்குக் கூடவிருந்து வேண்டிய ஏற்பாடு

களைச் செய்தான். அச்சமயத்தில் அவன் வெளியேறு வதில் எவ்வளவு அபாயமிருந்த தென்பதை அவன் பொருட்படுத்தவேயில்லை. பிரேதங்கள் அடக்கஞ் செய் யப்படுவதற்கு முன்னால் தக்க வைத்தியர்கள் அவற் றைப் பரிசோதித்து அறிக்கை வெளியிடவும் அவன் ஏற்பாடு செய்தான்.

பட்டாளத்தாருடைய பழிவாங்கும் மனோபாவத் தைக் காட்டுவதற்கு மற்றொரு சம்பவத்தையும் இங்கு கூறுவோம். 21-ம் தேதிக்கு இரண்டு தினங்களுக் கப்பால் ஒரு பட்டாளத்தான் லிங்கன் பிளேஸ் என்று மிடத்தில் நின்றுகொண்டு பல ஜனங்களைச் சோதனை யிட்டான். பின்னால் அவன் அவர்களைப் போகும்படி சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் சில அடிகள் பெயர்ந்ததும் துப்பாக்கியை நீட்டிச் சுட்டான். அதனால் ஓர் இளைஞன் மடிந்து விழுந்தான். ராணுவத்தாரின் மரண விசாரணை யில் அந்தச் சிப்பாய், தொண்டர்கள் அங்கு பயிற்சி செய்துகொண்டிருந்ததாயும், அதனால் தான் சுட்டதா யும் அறிவித்தான். தொண்டர்களிருந்தால் தனியாய் நின்று சுட்ட சிப்பாயை விட்டிருப்பார்களா?

நவம்பர் 21-ம் தேதி நடந்த சம்பவம் பிரதம மந்திரி லாயிட் ஜியார்ஜின் கண்களைத் திறந்தது. எவ் வகையாலும் அயர்லாந்தை நசுக்கிப் பெட்டிப் பாம்பு போல் அடக்கி விடுவதாக அவரிடம் உறுதி கூறிய ராணுவ அதிகாரிகளின் எண்ணம் நிச்சயமாய்ப் பலிக்கா தென்பது அதனால் புலனாயிற்று. மிகப் பயங்கரமான

ஆட்சிக்குப் பின்னும் தொண்டர் படை உடையவில்லை. அதற்கு மாருக அது வல்லரசின் அதிகாரிகள் பலரை ஏககாலத்தில் குறிவைத்துப் பிடித்து விழுங்கிவிட்டது. லாயிட் ஜியார்ஜ் தேர்ந்த ராஜதந்திரி யாதலால் அயர்லாந்துடன் சமாதானத்துக்கு வழி யிருக்கிறதா வென்று மெதுவாகக் கவனித்து வரலானர்.

ஆனல் டப்ளினிலுள்ள அதிகாரிகள் தங்கள் பயங்கர முறைகளை அதிகப்படுத்தினர். இரவு 10-மணியிலிருந்தே கர்பியூ உத்தரவு போடப்பட்டது. கூட்டங் கூட்டமாகப் பலரைக் கைதி செய்ய உத்தரவுகள் பறந்தன. ஸின்பீன் கைதிகளை அடைத்து வைக்க வடக்கே பல்லிகின்லரிலும், குர்ராக்கிலும் தற்காலிகச் சிறைக் கோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. டப்ளினிலும் சுற்றுப் பக்கங்களிலும் தெருத் தெருவாக, வீடு வீடாகச் சோதனைகள் செய்யப்பட்டன. சந்தேகிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் கைதி செய்யப்பட்டுப் புதிய சிறைக் கோட்டங்களில் ஒன்றுக்கு அனுப்பப்பட்டான். இத்தனை தடபுடல்களிடையே போராடக்கூடிய திறமையுள்ள தொண்டர்கள் யாவரும் தப்பித்துக்கொண்டது ஆச்சரியமாகும். அவர்கள் சொந்த வீடுகளில் தங்காது வெளியிடங்களிலே எச்சரிக்கையுடன் சஞ்சரித்து வந்தனர். ஒவ்வொரு நாளும் தெருக்களிலும், வீடுகளிலும் சோதனைகள் நடந்தவண்ணமா யிருந்தன. ஆயினும் இவையெல்லாம் தொண்டர்களைப் பெரிதும் பாதிக்க முடியவில்லை.

ஆர்தர் கிரிபித், டுக்கன், மக்நீல், ஸ்டேயின்ஸ் முதலியோர் கைதி செய்யப்பட்டு, மௌன்ட்ஜாய் சிறையின் வைத்தியசாலையில் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் மரியாதையாக நடத்தப்பட்டதுடன் அவர்களுக்கு விசேஷ உரிமைகளும் அளிக்கப்பட்டன. காலின்ஸ் சிறைக்குள்ளிருந்த கிரிபித்துடன் இடைவிடாது கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக்கொண்டிருந்தான். பல வார்டர்கள் இவ்விஷயத்தில் அவனுக்கு உதவி புரிந்தனர்.

தொண்டர் படையின் வேலைகளுக்காக இதுவரை உபயோகப்பட்டுவந்த பார்னல் சதுக்கத்திலுள்ள வீடுகள் பல அதிகாரிகளால் அடிக்கடி சோதனை செய்யப்பட்டதால் அவற்றில் வேலைசெய்ய வழியில்லை. வாகான் விடுதியும் அவர்கள் கவனத்தில் விழுந்தது. அவர்கள் காலின்ஸைத் தேடி அதை அடிக்கடி சோதித்தனர். காலின்ஸ் மிக அவசியமான வேலை யிருந்தால், அவர்கள் தேடிய பின்னரும், மீண்டும் வருவதற்கு முன்னும், அங்கு சென்றுவந்தான். சில சமயங்களில் அவன் அங்கு செல்லும்பொழுது சோதனை முடிந்திருக்கும். சில சமயங்களில் அவன் அங்கிருந்து வெளியேறியவுடன் சோதனை நடைபெறும். வாகான் விடுதியின் சொந்தக்காரர் மகயர் என்பவர். அரசாங்கம் அவர் காலின்ஸைப் பிடித்துக் கொடுத்தால் 40,000 பவுன் பரிசளிப்பதாக வாக்களித்தது. அவர், பணத்தை விரும்பி, அயர்லாந்தின் தவப் புதல்வனை—அடிமைத்தனத்தை வேரோடு பொசுக்கும் அனலை—தொண்டர் திலகத்தை-

காட்டிக்கொடுக்க மறுத்தார். அதிகாரிகள் வாகான் விடுதியில் பூட்ஸை துடைக்கும் வேலைக்காரனான ஹார்ட்டி என்பவனைக் கைது செய்தனர். அவன் டப்ளின் மாளிகையில் ஒரு இருட்டறையில் அடைக்கப்பட்டுச் சில நாட்களாக விசாரிக்கப்பட்டான். கேள்வி கேட்பவன் முகத்தை மூடிக்கொண்டும், ஹார்ட்டியின் முகத்தில் வெளிச்சத்தை அடித்துக்கொண்டும் நிற்பது வழக்கம். ஹார்ட்டியிடமிருந்து காலின்ஸைப் பற்றிய விவரங்களைக் கறப்பதற்கு எத்தனையோ தந்திரங்கள் கையாளப்பட்டன. ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. முடிவில் அதிகாரிகள், "காலின்ஸ் உன் விடுதிக்கு வந்தவுடன் நீ, 'மிஸ்டர்— வந்திருக்கிறார்' என்று டெலிபோனில் சொல்லுவாயானால் உன்னை இப்பொழுது விட்டுவிடுகிறோம்" என்று கூறினர். ஹார்ட்டி அதற் கிசைவதுபோல் பாசாங்கு செய்தான். பின் அவன் விடுதலை யடைந்து, காலின்ஸைக் கண்டு நடந்ததை யெல்லாம் விவரமாகக் கூறினான். காலின்ஸ் அவன் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டுக் குலுங்கக் குலுங்க நகைத்தான்.

அயர்லாந்தின் விடுதலைப் போர், ஒரு காலின்ஸ், ஒரு கிரிபித், ஒரு டிவேலராவால் மட்டும் நடத்தப்பட்டதன்று. சில ஆயிரம் தொண்டர்களால் மட்டும் நடத்தப்பட்டதன்று. அவர்க ளெல்லோரும் போர்க்களத்தின் முகப்பிலே நின்றது உண்மைதான். மரணத்தை அவர்கள் துச்சமாக எண்ணி மிருத்யு ரங்கத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடியதும் உண்மைதான். ஆனால்

தங்கள் தேசத்தினருடைய பூர்ண ஆதரவும், பெருந் தியாகமும் இல்லாவிடில் அவர்கள் ஆழங்காணாத அந்த காரத்தில் விழ்ந்தவர்களா யிருப்பார்கள். பணத்தை விரும்பி, பட்டாளத்திற் கஞ்சி, ஜனங்களில் எவரேனும் துரோகத்தி லிறங்கியிருந்தால் விடுதலைப் போர் விழலாகி யிருக்கும். காலின்ஸையும், தொண்டர்களில் முக்கிய மானவர்களையும் அந்நிய அரசாங்கத்துக்குக் காட்டிக் கொடுப்பவருக்கு எத்தனை ஆயிரம் பவுன்கள் பரிசு கிடைக்கும்! "அத் திரவியம் தீவினையால் வருவது, தீண் டத் தகாதது, தேசபக்தர்கள் பல்லாயிரவரின் உதிரம் தோய்ந்தது" என்று ஐரிஷ் மக்கள் அதை உதறித் தள்ளினர். உண்மையில் மற்றைப் போர் வீரரின் உதவி யைப் போலவே காட்டிக்கொடுக்க மறுத்த மகயர், ஹார்ட்டி முதலியோர் உதவியும் அபாரமானது. பூட்ஸு துடைக்கும் ஹார்ட்டிக்கும் பல்லாயிரம் பவுன் துச்ச மாகத் தோன்றிவிட்டது!

அக்காலத்தில் காலின்ஸ் பார்னல் தெருவிலுள்ள லியாம் டேல்வினுடைய வீட்டு மாடியையும் கிர்வானு டைய மதுக்கடையையும் தன் வேலைகளுக்கு உபயோ கித்துக்கொண்டு வந்தான். கிர்வான் விடுதியில்தான் அவன் மௌன்ட்ஜாயிலிருந்து வரும் வார்டர்களைச் சந் திப்பதும், ஆயுதங்களைத் தொண்டர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதும் வழக்கம். மதுக்கடையின் முன்புறத்தில் ஒரு கிராதிக்குப் பின்னாலிருந்து மது வகைகள் விற்கப் படும்; வாங்கிக் குடிப்பவர்கள் முன் பக்கம் நிற்பார்கள்.

காலின்ஸ் முன் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு, கொஞ்சம் மதுவை வாங்கிக் கையில் வைத்துக்கொண்டு குடிப்பது போல் பாவனை செய்துகொண்டே தன் போலீஸ் நண்பர்களுடனும், வார்டர்களுடனும் பேசுவதுவழக்கம். ஒரு நாள் இரவில் அவன் அவ்வாறு நின்று, தனக்கு மிக்க உதவிபுரியும் ஸார்ஜன்டு மாரிஸ் மக்கார்தியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். திடீரென்று கறுப்புக் கபிலர்கள் பலர் அங்கு வந்து சோதனைபோடத் தொடங்கினர். முதலில் ஸார்ஜன்டு மக்கார்தியைச் சோதித்தனர். அவன் போலீஸ் அநுமதிச் சீட்டொன்றை நீட்டியவுடன் அவன் யாரென்பதை அவர்கள் அறிந்து அவனுடன் அன்பாகப் பழக ஆரம்பித்தனர். ஸார்ஜன்டைச் சோதித்த பட்டாள அதிகாரி, "அதோ பக்கத்தில் நிற்பவர் தங்கள் தோழரா?" என்று காலின்ஸைச் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்டான். ஸார்ஜென்டும் "ஆம்" என்று கூறினான். இன்னும் சிறிது நேரம் தாமதமாகியிருந்தால் காலின்ஸும் சோதிக்கப்பட்டிருப்பான். அவன் சட்டைப் பையில் ஸார்ஜன்டு மக்கார்தி அப்பொழுதுதான் கொடுத்த ரகசியமான போலீஸ் தஸ்தவேஜு ஒன்றிருந்தது. நல்லவேளையாக அவன் சோதிக்கப்படவில்லை. பட்டாள அதிகாரி தான் புதிதாய்ச் சம்பாதித்த நண்பர்களான ஸார்ஜன்டு, காலின்ஸ் இருவரையும் தன்னுடன் குடிக்க வருமாறு வேண்டினான். அவர்களும் இசைந்தனர். காலின்ஸ் பீர் குடிப்பதே யில்லை. ஆயினும் அன்று, வேறு வழியில்

லாததால், பட்டாள நண்பன் கொடுப்பதை மறுக்கத் துணியாது கொஞ்சம் பீர் வாங்கிக் குடிப்பதுபோல் பாவனை செய்தான். பட்டாள அதிகாரி அவர்கள் இருவரையும் தன் படைவீட்டில் அன்றிரவு நடக்கும் நடனக் கச்சேரிக்கு வரும்படி அழைத்தான். இருவரும், "அவசியம் வருகிறோம்" என்று அழைப்பை விருப்பத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். பின்னால் கறுப்புக் கபிலர் யாவரும் அங்கு காலின்ஸைக் காணவில்லையென்று கூறிக்கொண்டே வெளியேறினர். காலின்ஸ் அப்பொழுதுதான் நன்றாக மூச்சு வாங்க ஆரம்பித்தான். அதுவரை அவன் இருந்த நிலைமை அவனுக்குத்தான் தெரியும்.

பறக்கும் தொண்டர் படைகள் இக்காலத்தில் தீவிரமாய் வேலை செய்துவந்தன. முக்கியமாக லாங்போர்டிலும் தென் அயர்லாந்திலும் அவைகள் இடைவிடாது வேலை செய்துவந்தன. அப்படைகளில் எவற்றிலும் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட தொண்டர்கள் இருப்பதில்லை. அவைகள் தங்களுக்குக் குறிப்பிடப்பட்ட எல்லைகளுக்குள்ளே இருந்த படைவீடுகளைத் தாக்குதல், போலீஸ் பட்டாளங்களை வழிமறித்துப் போர் செய்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்துவந்தன. சில சமயங்களில் அவைகள் வெளியிலிருந்து உதவிப் படைகளையும் வரவழைத்துக்கொள்வதுண்டு. இத்தகைய தொண்டர் படைகள்தான் அரசாங்கத்தின் 50,000 சிப்பாய்களையும், 15,000 கறுப்புக் கபிலரையும் மூச்சுத் திணறும்படி

செய்ததோடு அவர்களுக்கு இடைவிடாது வேலை கொடுத்தும் வந்தன. விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சிலர், பல்லாயிரவரை எதிர்த்து நின்று, பல நெடு நாளாய்ப் போர் செய்து, வெற்றிகொண்ட விந்தை இந்த 20-ம் நூற்றுண்டில் அயர்லாந்தில்தான் நடந்தது.

கில்மைக்கேல் என்னுமிடத்தில் நவம்பர் மாதம் 28-ம் தேதி கார்க் தொண்டர்கள் ஒரு அரும் போர் செய்தனர். தொண்டர்கள் அங்கு 17 பட்டாளத்தாரைச் சந்தித்துப் போர் தொடங்கினர். சிறிது நேரம் சென்ற பின் சிப்பாய்கள் பணிந்துவிட்டனர். தொண்டர்கள் அவர்களை நம்பி அருகே செல்லுகையில் அவர்கள் மீண்டும் சுட ஆரம்பித்தார்கள். உடனே தொண்டர்களும் எதிர்த்துப் போராடி அவர்களில் ஒருவன் நீங்கலாக மற்ற யாவரையும் சுட்டனர். அவ் வொருவனும் இறந்தவனைப் போல் பாசாங்கு செய்ததால்தான் தப்பினுன். பின்னுல் அவன் தன் அதிகாரிகளிடம் அச்சம்பவத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில் பொய்கள் பலவற்றைப் புனைந்து கூறினுன். பல நூறு தொண்டர்கள் வந்தார்களாம்! அவர்கள் யாவரும் அரசாங்க சிப்பாய்களைப் போல் காக்கி உடை அணிந்து ஏமாற்றினராம்! அச் சம்பவம் காரணமாக அரசாங்கத்திற் குண்டான கோபத்திற் களவே யில்லை ; ஆனுல் ஜனங்கள் களித்தனர்.

ஆங்கிலேயர் அயர்லாந்தில் செய்துவந்த அநீதிகளை எதிர்ப்பதற்காக இங்கிலாந்தில் பல கட்டிடங்களை

எரித்தும் வேறு பல நஷ்டங்கள் விளைவித்தும் பழி வாங்கவேண்டுமென்று டெயில் ஜரானின் பாதுகாப்பு மந்திரியான கதால் புருகா வெகு நாளாக யோசனை கூறி வந்தான். அதைத் தலைமைக்காரியாலயத்தார் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்து பின்னால்தான் ஏற்றுக்கொண்டனர். ரோரி ஒகானர் என்பவன் அவ்வேலைகளுக்குப் பொறுப்பாக இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டான். நவம்பர் 28-ம் தேதி லிவர்பூல் துறைமுகத்தில் கப்பல்களிலிருந்து சாமான் இறக்குமிடத்தில் பதினேழு பெரிய கிட்டங்கிகள் எரிக்கப்பட்டன. இதைப் பின்பற்றி இங்கிலாந்தின் வேறு பாகங்களிலும் வேலைகள் நடைபெற்றன. அயர்லாந்தில் தாண்டவமாடிய கறுப்புக் கபிலர் பலருடைய வீட்டு விலாசங்களை அறிந்து தொண்டர்கள் இங்கிலாந்தில் அவ் வீடுகளைத் தாக்கித் தீ வைத்து எரித்து வந்தனர்.

லிவர்பூல் தகனத்திற்குச் சிறிது முன்னால் காலின்ஸுக்கு மிக்க உதவியாயிருந்த நீல் கேர், ஸ்டீவ் லனிகன் முதலியோர் கைதி செய்யப்பட்டனர். லிவர்பூலிலிருந்து ஆயுதங்களையும் ஆட்களையும் அயர்லாந்துக்குக் கடத்துவதற்கு அவர்கள் உதவிபுரிந்தவர்கள். அச் சமயத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து திரும்பி வரும் டிவேலராவை அயர்லாந்துக்குக் கடத்துவதற்கு கேர் பொறுப்பாளியா யிருந்ததால் திடீரென்று அவன் கைதியானது கஷ்டமாக முடிந்தது. ஆயினும் அவன் தன் மனைவி மூலம் தகவல் சொல்லி வேண்டும் ஏற்பாடு செய்தான்.

கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக்குக் கொஞ்சம் முன்னால் பட்டாளத்தார் வழக்கம்போல் ஒரு நாள் இரவில் சோதனைகள் செய்தனர். 'ஹொரான் அன்டு லாலெஸ்' என்னும் சைக்கிள் கடையும் சோதனை செய்யப்பட்டது. அக் கடையின் அடித்தளத்தில் தொண்டர்கள் வெடி குண்டு செய்யும் அறை இருந்தது. குண்டு செய்யும் கருவிகளையும், ரிவால்வர்களையும் கண்டு சிப்பாய்கள் தொண்டர்கள் அங்கு எப்பொழுது வேலைசெய்ய வருவார்கள் என்று வினவினார்கள். 9 மணிக்குத் தொண்டர்கள் வரக்கூடும் என்று தகவல் கிடைத்ததால் சிப்பாய்களில் சிலர் கடைக்குள்ளும் சிலர் வெளியில் தெருவிலுமாக மறைந்து காத்திருந்தனர். குண்டு செய்யும் தொண்டர்கள் வழக்கம்போல் அக் கடைக்குள் புகுந்திருந்தால் அவர்கள் வாழ்வு அன்றோடு முடிந்திருக்கும். ஆனால் அச்சமயத்தில் அவர்களுக்கு உதவியாக ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. எவனோ ஒரு பையன் தெருவில் ஒரு நண்பனை எதிர்பார்த்துக் காத்து நின்றுகொண்டிருந்தான். அவனைச் சிப்பாய்கள் சந்தேகித்துப் பிடிக்க முயன்றதால் அவன் சைக்கிளிலேறி விரைவாகச் சென்றான். சிப்பாய்கள் அவனைச் சுட்டுக் காயப்படுத்தி விட்டனர். அங்கு குண்டோசை கேட்டதால் அப்பக்கத்திலுள்ள ஜனங்கள் சிலர் பல திசைகளுக்கும் சென்று அங்கு வந்துகொண்டிருந்த தொண்டர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தனர். தொண்டர்களும் கூட்டத்தோடு சேர்ந்துகொண்டு தங்கள் தொழிற்சாலை சூறையாடப் படுவதை வேடிக்கையாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

கறுப்புக் கபிலர் வாங்கிய பழிகளில் டிசம்பர் 11-ம் தேதி கார்க் நகரை அவர்கள் எரித்ததுதான் மிகக் கொடியதாகும். அந்நகருக்கு வெளியே தொண்டர்கள் சில சிப்பாய்களை வழிமறித்துப் போர் செய்ததற்காகப் பழிவாங்க வேண்டுமென்று சாதாரண சிப்பாய்களும், கறுப்புக் கபிலர் யாவரும் சேர்ந்து கர்பியூ நேரத்திற்குப் பின்னுல் நகரின்மேல் பாய்ந்தனர். நகரம் முழுதும் கொள்ளையிடப்பட்டது. பற்பல வீடுகளும் தெருக் களும் தீவைத் தெரிக்கப்பட்டன. நகர மண்டபமும் பொது ஸ்தலங்கள் பலவும் அக்கினிக்கு இரையாக்கப் பட்டன. டிலேனி யென்ற பெயருள்ள இரு சகோதரர் கள் படுத்துறங்கும் பொழுது கொலை செய்யப்பட்டனர்.

ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட், கார்க் தகன சம்பந்தமாக எவர்கள் அம்மாதிரிச் செய்திருப்பார்கள் என்பதே தமக்குத் தெரியவில்லை யென்று காமன்ஸ் சபையில் கூறினுர். "மன்னர் பிரானின் படைகளால் தீ வைத்தல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தென்பதற்கு அத்தாட்சி யில்லை" என்று அக்கலியுக அரிச்சந்திரர் கூறினுர். கார்க் ஜனங் களே தங்கள் அருமை நகரை எரித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது அவர் கூற்று. நகர மண்டபத்தில் தீ வைக்கப்பட்டதைக் குறித்து அவர் கூறுகையில், பாட்ரிக் தெருவிலிருந்து தீ அம்மண்டபத்தைப் பற்றிக் கொண்டதாக விளக்கினுர். பாட்ரிக் தெருவிலிருந்து நகர மண்டபம் கால்மைல் தூரத்திலுள்ளது. தீ இடை யிலுள்ள தெருக்களையும் கட்டிடங்களையும் எரிக்காது

ஒரே யடியாகத் தாண்டிச் சென்று நகர மண்டபத்தில் பற்றிக்கொண்ட விந்தைக் கதையை கிரீன்வுட்டைத் தவிர வேறு யார் கண்டுபிடிக்க முடியும்? மேலும் அத் தீ இடையில் லீ நதியையும் தாண்டி அணையாது சென்றிருக்கிறது!

கார்க் நகரிலுள்ள ஆண், பெண், குழந்தை யுள்பட யாவருக்கும், தகனவேலை பட்டாளத்தார் செய்தது என்பது நன்றாய்த் தெரியும். அந்நகர முக்கியஸ்தர்களும் தேசத்தார்களும் அச்சம்பவத்தைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு ஒரு விசாரணைச் சபை நியமிக்க வேண்டினர். அரசாங்கம் தன் ராணுவத்தார் விசாரிப்பதே போதுமென்று கூறி மறுத்துவிட்டது.

அத்தியாயம் — 13

சமாதான முயற்சி

விடுதலை வெறிகொண்ட ஐரிஷ் மக்களுக்கும் ஏகாதிபத்திய வெறிகொண்ட ஆங்கில ராஜதந்திரிகளுக்கும் நடந்த போரின் நடுவே சமாதானத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட சில முயற்சிகளை இவ்வத்தியாயத்தில் குறிப்பிடுவோம்.

டெயில் ஐரானின் தலைவனான டிவேலரா கடல்கடந்த கண்டமாகிய அமெரிக்காவில் தன் நாட்டிற்குத் துணை தேடிவந்தான். டெயில் ஐரானின் உப தலைவர் கிரிபித் சிறைக்கோட்டத்தி லிருந்தார். வாலிபவீரனான காலின்ஸ் விடுதலைப் போரின் நடுநாயகமாய் நின்று இரவு பகலாய் உழைத்து வந்தான். இரவில் சிறிது தலை சாய்க்கவும் அவனுக்குத் தக்க இடங் கிடையாது. எந்த நேரமும் சந்திகள், வீதிகள், வீடுகளெல்லாம் சோதனை. சோதனை யிடப்பட்ட வீடுகளிலோ, அவற்றிற்கடுத்த வீடுகளிலோ அவன் இரவு நேரத்தைக் கழிக்கவேண்டி யிருந்தது. உயிருடன் அவனைப் பிடிக்கவேண்டுமென்பதே பல்லாயிரம் பட்டாளத்தாரின் எண்ணமும் கனவுமாகும். அவனது இறந்த சடலத்தை அரசாங்கத்தினிடம் ஒருவன் கொண்டுவந்து கொடுத்தாலும் அவனுக்குப் பெரிய பரிசு கிடைக்கும். ஏனெனில் அரசாங்கத்தின் கவலை யனைத்தும் அதனல் மாறிவிடும். நாட்டில் எங்கும் தொண்டர்களுக்கும் சிப்பாய்களுக்கும் சண்டைகள்! துப்பாக்கிக்

குண்டுகளின் ஒலி காதைப் பிளந்தது. கறுப்புக் கபிலர், "நாங்களிட்ட தீ மூள்க மூள்கவே" என்று நாடு நகரங்களைக் கொளுத்தி வந்தனர். சுருங்கச் சொல்வோமாயின் ஐரிஷ் மக்கள் சுதந்திர தேவியின் சந்நிதானத்தில் தங்கள் இளைஞரின் ஆருயிரையும், வீடு வாசல்களையும் பலிகொடுத்து வந்தார்கள். இத்தனைக்கும் நடுவே லாயிட் ஜியார்ஜ் சமாதான அறிகுறி காட்ட முன் வந்தார்.

காலின்ஸுக்குச் சமாதானம் பேச என்ன தெரியும்? அவன் போர்வீரன். உச்சிமீது வானிடிந்து வீழினும் கலங்கமாட்டான். வல்லரசைத் திரணமென்று கருதிப் போராடுவான். போராட்டத்திற்கு வேண்டிய முறைகள் பலவற்றை வகுப்பான். அரசாங்கத் தஸ்தவேஜுகள் பாதாள உலகில் வைக்கப்பட்டிருப்பினும் அவற்றின் மர்மங்களை அறிவான். காற்றும் நுழையாத டப்ளின் மாளிகையின் ரகசியங்களைக் கண்முன்பு கண்டதைப் போல் ஊகித்தறிவான். தளர்ந்த உள்ளத்திற்கு வீரம் புகட்டுவான். ஆனால் பொய்யும் புலையும் நிறைந்த அரசியல் உலகில், தந்திரம் மிக்க லாயிட் ஜியார்ஜுடன் பேரம் பேச அவனால் முடியுமா? முடியுமோ முடியாதோ, அவனைத் தவிர அதற்கு அச்சமயம் வெளியில் வேறு ஆளில்லை.

1920, அக்டோபர், 6-ம்தேதி லண்டன் 'டைம்ஸ்' பத்திரிகையில், பார்லிமெண்டு அங்கத்தினரான பிரிகேடியர் ஜெனரல் கோக்கேரில் என்பவர் அயர்லாந்துடன்

போராட்டத்தை நிறுத்திச் சமாதானம் செய்யவேண்டு மென்றும், இரு நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் சமத்துவமாய்க் கூடிக் கலந்து பேசவேண்டுமென்றும், இரு பக்கத்தாரும் விட்டுக் கொடுத்து அமைதியை நிலைநாட்டவேண்டு மென்றும், ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார்.

ஜான் ஸ்டீல் என்ற அமெரிக்கப் பத்திரிகைக் காரன் ஒருவன் சில முக்கியஸ்தர்கள் மூலம் லாயிட் ஜியார்ஜுடைய கருத்தையும் கிரிபித்தின் மனோபாவத் தையும் அறிய முயற்சித்தான். லாயிட் ஜியார்ஜ் சமா தானத்தை விரும்புவதாகத் தெரிந்தது. கிரிபித்தும் கோக்கெரிலுடைய கடிதப்படி கௌரவமான முறையில் சமாதானத்திற்குத் தயாரா யிருப்பதாய் அறிவித்தார். இவை யெல்லாம் நவம்பர் 21-ம் தேதி சம்பவத்திற்கு முற்பட்டவை. ஆனால் இடையில் கிரிபித் ஏன் கைதி செய்யப்பட்டார்? அவர் கைதி செய்யப்பட்டது லாயிட் ஜியார்ஜுக்குத் தெரியாதாம். ஒரு வேளை கிரி பித்தைச் சிறையில் வைத்துக்கொண்டே சமாதானம் பேசுவது நலமென்று ஆங்கில அரசாங்கம் கருதியது போலும்!

ஆங்கில மந்திரி சபையார் அடுத்தாற்போல் ஆர்ச் பிஷப் குளூன் என்னும் ஆஸ்திரேலிய மதகுரு மூலம் சமாதான முயற்சிகள் செய்தனர். குளூன் லண்டனைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றவர். அவர் டப்ளினுக்குச் சென்று கிரிபித்தைக் கண்டு பேசினார். கிரிபித் டெயில் ஐரான் மந்திரி சபையின் காரியதரிசிக்கு அவரிடம் ஒரு

கடிதம் கொடுத்தனுப்பினர். அக்கடிதத்தில் அவர் கூறியதாவது :

" ஆர்ச்பிஷப் குளுன் தாம் லண்டனிலிருந்து எனக்குக் கொண்டுவந்த கடிதத்தைத் தங்களுக்குக் காட்டுவார்.அது வரவு செலவு மந்திரி (காலின்ஸு)க்கும் மற்றும் பொதுவாக மந்திரி சபைக்கும் போகவேண்டியது.

" மை. கா. வை ஒற்றர்கள் பின் தொடர்ந்து கவனிக்காம விருப்பதாக அவர்கள் உறுதி கூறியிருப்பினும் ஆர்ச்பிஷப் அவரைப் பார்ப்பது உசிதமில்லை. நாம் அவர்களை நம்பமுடியாது. ஆனுல் தங்கள் மூலமோ, வேறு தாங்கள் ஆர்ச்பிஷப்புக்குக் குறிப்பிடும் நபர் மூலமோ சம்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

" தொழிலாளர் தலைவர்களான ஹெண்டர்ஸனும் ஆதம்ஸனும் நேற்று இங்கிருந்தார்கள். பிரிகேடியர்-ஜெனரல் கோக்கெரிலுடைய யோசனைகளைப் பற்றி நான் வெளிப்படையாகக் கூறியிருக்கும் விஷயத்தைக் கவனிக்கும்படி நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அவர்கள் சமாதானத்திற்கும் டெயில் ஐரான் ஒரு முறை கூடுவதற்கும் ஆவலுற்றிருக்கின்றனர்.

" ஆர்ச்பிஷப் அறிவிக்கும் பிரேரேபணைகளின்படி நமது பக்கத்தில், தத்துவத்தில் நாம் விட்டுக் கொடுப்பதாகாது என்று நான் நம்புகிறேன். ஆங்கில அரசாங்கம் இப்பொழுது நடத்திவரும் போராட்டத்தை நிறுத்திவிடுமாயின் தற்காப்புக்காக நாம் செய்து வரும் காரியங்களையும் நிறுத்த முடியும். டெயில் ஐரான் அங்கத்தினர்களையும் மற்றவர்களையும் பின் தொடர்வது நிற்கவேண்டும்.

சமாதான உடன்படிக்கையின் எல்லா ஷரத்துக்களையும் ஏற்பாடு செய்வதற்கு டெயில் முழுதும் யாதொரு தடையு மின்றிக் கூடவேண்டும். ஆ. கி."

காலின்ஸ் டாக்டர் குளூனைச் சந்திப்பதனால் அதி லிருந்து ஒற்றர்கள் அவனைத் தொடர்ந்து பிடித்துவிடக் கூடும். அந்நிலையிலும் காலின்ஸ் அஞ்சாது அவரை ஒரு முறை சந்தித்துப் பேசினான். இரு பக்கத்தாரும் பலாத்காரமான செயல்களை நிறுத்தி, டெயில் ஐரான் முழுதும் கூடுவதற்கு அநுமதிக்கப்பட்டு, அதன் அமைதியான வேலைகளில் தலையிடாம லிருப்பதானால் தான் சமாதானப் பேச்சில் இறங்க முடியு மென்பதை அவன் தெளிவாக உரைத்ததோடு எழுதியும் கொடுத் தான்.

காலின்ஸ் கௌரவமான சமாதானத்திற்கு முயன்று கொண்டிருக்கும் பொழுது சில ஐரிஷ்காரர்கள் முன் பின் ஆராயாது பிற்போக்கான எண்ணங்களை வெளி யிட்டனர். ஸின்பீன் அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் உப தலைவ ரொருவர் லாயிட் ஜியார்ஜுக்கு அயர்லாந்து சமாதானத்திற்குத் தயாரா யிருப்பதாயும், முதலா வது அவர் என்ன செய்ய எண்ணியிருக்கிறா ரென் பதை அறிவிக்கும்படியும் ஒரு தந்தி யனுப்பினார். கால்வே தாலுகா கவுன்சிலின் அங்கத்தினரில் அறுவர் கூடி, தொண்டர்களுடைய வேலைகளைப் பழித்து, சமா தானம் வேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். கால்வே கவுன்ஸிலின் இதர அங்கத்தினர் பலர் சிறைக்கோட்டங்

களில் வாடிக்கொண்டிருந்த பொழுது வெளியேயுள்ள இப் பேடிகள் சமாதானத்திற்கு அவசரப்பட்டனர். இம்மாதிரிக் காரியங்கள் பெருந் தியாகங்களைச் செய்து களைத்திருந்த ஐரிஷ் மக்களைப் போலிச் சமாதானத்திற்கு இணங்கும்படி வற்புறுத்தக் கூடியவை. அத்துடன் ஆங்கில அரசாங்கம் தான் செய்யும் கொடுமைகள் வெற்றியை யுண்டாக்குவதாக எண்ணி மேலும் அவற்றைச் செய்யும்படி தூண்டக் கூடியவை என்று தீவிரவாதிகள் வருந்தினர். வெண்ணெய் வரும் சமயத்தில் பிற்போக்காளர் தங்கள் பயத்தாலும் கோழைத்தனத்தாலும் தாழியை உடைத்துவிடுவர் போல் தோன்றியது. ஆனால் ஸின்பீன் காரியதரிசியும் மற்ற முக்கியஸ்தர்களும் மேற்சொன்ன அபிப்பிராயங்களில் தங்களுக்கு உடன்பாடில்லை யென்பதையும், தனிப்பட்டவர்கள் சுயேச்சையாகக் கூறிய விஷயங்கள் தங்களை கட்டுப்படுத்தா வென்பதையும் தெளிவாக விளக்கினர்.

மிதவாதிகளும், பிற்போக்காளரும், சுயநலமிகளும் சமயத்திற்குத் தக்கபடி நடிக்க முன்வந்ததைக் கண்டு காலின்ஸ் வெகுண்டு சீறினன். பொதுஜனங்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான டெயில் ஐரானே சமாதான விஷயத்தை முடிவுசெய்ய உரிமையுடையது என்பதை விளக்கி அவன் பத்திரிகைகளுக்குக் கடிதங்களெழுதினன். "ஆங்கிலேயர் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும்வரை காத்திருங்கள்; இடையில்

உங்கள் வேலையை நடத்தி வாருங்கள்" என்பதே அவன் தேசத்தாருக்குக் கூறிய யோசனை.

ஆர்ச்பிஷப் குளூன் லண்டனுக்குத் திரும்பிச் சென்று மீண்டும் லாயிட் ஜியார்ஜைக் கண்டு பேசினார். லாயிட் ஜியார்ஜ், போனர்லா, ஹமார் கிரீன்வுட், சர்ச்சில், ஆண்டர்ஸன், ஜெனரல் மாக்ரெடி முதலியோரைக் கலந்து பேசினார். அப்பேச்சின் முடிவு யாதென்பது இரண்டு தினங்களில் வெளியாயிற்று. காமன்ஸ் சபையில் பேசும்பொழுது லாயிட் ஜியார்ஜ் மீண்டும் அயர் லாந்துடன் போர் தொடுக்கப் போவதாக அறிவித்தார். "அமிதவாதிகள் முதலில் அடக்கப்படவேண்டும்" என்பது அவர் கூற்று. தென் அயர்லாந்தில் ராணுவச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டு மென்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருப்பதாக அவர் அறிவித்தார். மேலும் ஐரிஷ் தொண்டர்கள் தத்தம் ஆயுதங்களை அரசாங்கத் திடம் சமர்ப்பித்துவிட வேண்டு மென்றார். டெயில் ஐரான் அங்கத்தினர் சிலர் இங்கிலாந்துக்கு வந்து கலந்து பேச அநுமதிக்கப்படுவர் என்று கூறினார். பிற்போக்காளர் சமாதானத்தை விரும்பி அனுப்பிய செய்திகளை அவர் படித்துக் காட்டினார். சிறிது காலத் திற்குப் பிறகு ராணுவச் சட்டம் அமுலிலுள்ள பிர தேசத்தில் ஆயுதங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கும், கல கக்காரருக்குத் தங்க இடங் கொடுத்து ஆதரிப்பவர்களுக் கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்படு மென்றும் அவர் கூறினார். சமாதானத்தில் விருப்பங் கொண்டதாகப்

பாவனை செய்த அதிகார வர்க்கம் தனது கோர தந்தங்களையும் பேழ்வாயையும் தெளிவாய்க் காட்டி உறும ஆரம்பித்தது. முடியுமானால் சகல ஐரிஷ் வீரரையும் அப் பேழ்வாய் விழுங்கிவிடும் போலிருந்தது.

தந்திரம் மிக்க லாயிட் ஜியார்ஜ் எவருடன் சமரசம் பேசினாலும் ஒரு கையை எதிரியின் குடுமியிலும் மற்றொரு கையை அவன் பாதத்திலும் பிடித்துக்கொள்வார் என்று காலின்ஸ் எண்ணி யிருந்தான்.' எனவே காலத்துக்கு மூப்பான சமாதானப் பேச்சு வெம்பி உதிர்ந்துவிடு மென்பது அவன் எண்ணம். லாயிட் ஜியார்ஜின் பேச்சு தன் கட்சிக்கு மிக்க ஆதாரவானதென்று கூறி அவன் அதை எதிர்கொண் டழைத்தான்.

குளூன் அயர்லாந்துக்குத் திரும்பி வந்து கிரிபித்தைச் சிறையில் கண்டு பேசினர். கிரிபித் காலின்ஸுக்கு ரகசியமாக ஒரு கடிதம் அனுப்பினர். அதில் கால்வே கவுன்சில் தீர்மானத்தையும் பிற்போக்காளருடைய வேண்டுகோள்களையும் கண்டு ஸின்பீனர்கள் முற்றிலும் தளர்ந்துபோய்விட்டதாக ஆங்கில அரசாங்கம் கருதுவதையும், ராணுவத்தார் லாயிட் ஜியார்ஜைச் சமாதான வழியிற் செல்லவிடாது தடுத்துவருவதையும், மானக்கேடான எந்தச் சமாதானத்தையும் தாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென்று குளூனிடம் கூறியதையும் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். மேலும் குளூன் தம்மை மறுபடி கண்டு பேசப்போவதாயும், இடையில்

காலின்ஸின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்க விரும்புவதாயும் அவர் எழுதியிருந்தார்.

காலின்ஸ் அவருக் கனுப்பிய மறுமொழியில் கூறிய தாவது :

"கௌரவமான நிபந்தனைகளின் பேரில் சமாதானத்தைப் பெற நாம் நமது சம்மதத்தைத் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறோம். லாயிட் ஜியார்ஜ் முற்றிலும் பணிந்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார். இவற்றிற்கு நடுவே வேறு வழியில்லை; மேற்கொண்டு (பேச்சை) வளர்ப்பது வீணாகும். அதனால் அவர்களைக் காட்டிலும் நாம் ஆத்திரப் படுவதாகத் தோன்றும். டாக்டர் குளூன் லாயிட் ஜியார்ஜி னுடைய தூதுவரே தவிர நம்முடையவ ரல்லர்.

"லாயிட் ஜியார்ஜ் தவறுதலாக எண்ணவேண்டிய தில்லை. ஐரிஷ் குடியரசுப்படை உடைக்கப்படவில்லை. ஜனங்களுடைய ஊக்கமும் அடக்கப்படவில்லை. ஆயினும் அவர்கள் கால்வே தீர்மானத்தை முக்கியமாய்க் கருதுவது போல் உண்மையாக இருக்கும் நிலையைக் கருத மாட்டார்கள்..."

லாயிட் ஜியார்ஜ் காமன்ஸ் சபையில் பேசிய அன்று இரவுதான் கார்க் நகரம் எரிக்கப்பட்டது.

டாக்டர் குளூன் மீண்டும் கிரிபித்தைக் கண்டு பேசினார். அது சம்பந்தமாக கிரிபித் காலின்ஸுக்கு எழுதிய கடிதமாவது :

"4 மணி

"செவ்வாய்க்கிழமை, டிஸம்பர் 14-ம் தேதி—

"டாக்டர் குளூன் இங்கு வந்திருக்கிறார். ஆங்கில

மந்திரி சபை ஒருமாத காலத்திற்குத் தற்காலிக சமாதானத்திற்கு இணங்குவதாக அவருக்கு அறிவிக்கிறது. சோதனைகள், கைதிசெய்தல், தொடர்தல், கட்டிடங்களை அழித்தல், எரித்தல், கொள்ளை, ஆயுத சமர்ப்பணம் முதலிய ஒன்றும் அக்காலத்தில் இல்லை. ராணுவ விசாரணைகளைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் ராணுவ விசாரணைகளும் நிற்க வேண்டுமென்று எடுத்துக் காட்டினேன்.

" 'அமைதியான வேலைகளை'க் குறித்து அவர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். குளூன் அவர்கள் அதைப்பற்றி விளக்கியிருக்கிறார். எப்படியும் நமது அமைதியான வேலைகள் நடக்க முடியுமாதலால் இது எனக்கு மிகவும் முக்கியமாய்த் தோன்றவில்லை."

டாக்டர் குளூன் அக்கடிதத்துடன் ஒரு குறிப்பெழுதி அனுப்பினார். அதில் அவர் பத்திரிகைகளில் வெளிவரத்தக்க முறையில் டெயில் ஐரான் கூடுவது போன்ற வேலைகளே நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று விளக்கினார். மேலும் கார்க் நகர தகனம் லாயிட் ஜியார்ஜுக்குப் பக்கபலமா யிருக்கிறதென்றும் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர் தமது எதிரிகளை எதிர்க்க முடியுமென்றும் கூறினார். காலின்ஸ் அன்று தினமே கிரிபித்துக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினான். அதில் டெயில் அங்கத்தினர் யாவரும் தாராளமாய்க் கூடுவதற்கு அனுமதிக்கப் பட்டாலன்றி இங்கிலாந்தின் ராஜிப் பேச்சுக்களைக் கவனிக்க முடியாதென்று கிரிபித் ஒரு அறிக்கை வெளியிடவேண்டுமென்று டெயில் தீர்மானித்திருப்பதாக அறிவித்தான்.

டிசம்பர் 15-ம் தேதி காலின்ஸ் லண்டனிலிருந்து டெயில் ஐரான் பிரதிநிதியான ஆர்ட் ஒபிரியனுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினுன். அதில், அயர்லாந்தில் அதிகாரிகள் நடத்திய அதிக்கிரமங்களுக்கு மற்ற மந்திரி சபையினரைப் போலவே லாயிட் ஜியார்ஜையும் பொறுப்புடையவராகக் கருதவேண்டுமென்றும், ஆங்கிலத் துருப்புக்கள் செய்த பயங்கரச் செயல்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள பெரிய அதிகாரிகளின் மனதைப் பாதிக்குமென்று தான் கருதவில்லையென்றும் அவன் குறிப்பிட்டிருந்தான். மேலும் லாயிட் ஜியார்ஜ் மூலம் சமாதானம் ஏற்படுமென்பதில் அவனுக்கு நம்பிக்கையேயில்லை.

ஒபிரியன், டெயில் ஐரான் சமாதானத்திற்குப் பின் கண்ட நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தி அவற்றை வெளியிடவேண்டுமென்று அறிவித்தான்:

"(1) ஆயுதந் தாங்கிய சகல ஆங்கிலத் துருப்புக்களையும் திரும்ப அழைத்தல்.

(2) ஐரிஷ் குடியரசை ஒப்புக்கொள்ளுதல்.

(3) 1800-க்குப் பின்னுல், அயர்லாந்து, விகிதத்திற்கு மேலாகச் செலுத்திய வரிப் பணத்தை வாபஸ் செய்தல்-பொருளாதாரக் கமிஷன் செய்திருக்கும் முடிவுகளை ஆதாரமாய்க் கொண்டு இதைக் கவனிக்க வேண்டியது.

(4) 1914-லிருந்து செய்யப்பட்ட அழிவு வேலைகளுக்கும் பலாத்காரச் செயல்களுக்கும் தண்டனையில்லாமல் செய்தல்."

கிரிபித் மீண்டும் டாக்டர் குளுனைக் கண்டு பேசி விட்டுக் காலின்ஸுக்கு அறிவித்தார். இரு பக்கத்தாரும் போராட்டத்தை நிறுத்திக் கௌரவமான சமாதானத் திற்கு முயலவேண்டு மென்பதே அவர் யோசனை. டெயில் ஐரான் வெளிப்படையாய் வேலை செய்வதற்கு ஆங்கில அரசாங்கத்தின் சம்மத மில்லாவிட்டாலும் பாதகமில்லை யென்பதும் அது வழக்கம்போல் வேலை செய்துவர அநுமதிக்கப்படுமென்பதும் அவர் எண்ணம். காலின்ஸ் சமாதான உடன்படிக்கை முடிவதற்கு டெயில் ஐரான் அங்கத்தினருடைய சம்மதத்தையே கேட்க வேண்டு மென்றும், அரசாங்கம் பின்னால் 'ஐரிஷ் பிரதி நிதிகள்' என்ற பெயரால் எவர்களையேனும் கூட்டி வைத்து முடிவு செய்தால் சம்மதிக்க முடியாதென்றும் அவருக்கு ஞாபகப் படுத்தினான். கிரிபித் தாமும் அவ் விஷயத்தை வற்புறுத்தியிருப்பதாகவும், "ஐரிஷ் ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள்" என்னும் சொற்றொடர் டெயில் ஐரான் அங்கத்தினரையே குறிக்கு மென்றும் விளக்கினார்.

ஆர்ச்பிஷப் குளுன் மீண்டும் லண்டனுக்குச் சென்று லாயிட் ஜியார்ஜிடம் நடந்த விஷயங்களையெல் லாம் கூறினார். பிரதம மந்திரி ஐரிஷ் தொண்டர்கள் ஆயுதங்களைத் தங்களிடம் சமர்ப்பிக்கவேண்டு மென்று கூறினார். குளுன் தம்மிடம் முன்னால் இப்பிரச்னை கூறப்படவில்லை யென்றும், ஆயுத சமர்ப்பண மென்ற பேச்சை யெடுத்தாலே எல்லா ராஜி முயற்சிகளும் சித

றிப் போகுமென்றும் எடுத்துக் கூறினர். பிரதம மந்திரி தாம் டப்ளின் மாளிகையின் கருத்தை அறிவதற்கு அவகாசம் வேண்டுமென்று அறிவித்தார். இடையில் குளுேன் தமது நாட்டுக்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் பிரதம மந்திரியின் அந்தரங்கக் காரியதரிசி அவர் பயணத்தை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று வேண்டினர். மீண்டும் மந்திரி சபை கூடியது. மந்திரிகள் டாக்டர் குளுேனை நழுவ விட்டு வேறொரு வழியில் சமாதான முயற்சி நடப்பதாய் அவருக்குக் கூறினர்கள். ஒபிலஞகன் என்னும் பாதிரியார் மூலம் அவர்கள் பேசமுற்பட்டனர். அப்பாதிரியார் காலின்ஸ் முதலியோர் தடுத்துச் சொல்லியும் கேளாது ராஜி விவகாரத்தில் தலையிட்டு லண்டன் சென்றார். காலின்ஸ் அவர் தமக்குத் தாமே பிரதிநிதியே தவிர வேறு எந்தக் கட்சிக்கும் பிரதிநிதியல்லவென்று கூறிவிட்டான்.

டிவேலரா திரும்பிவந்து சேர்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைக் காலின்ஸ் ரகசியமாகச் செய்து முடித்தான். 1920-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 24-ந் தேதி டிவேலரா டப்ளினுக்கு விஜயஞ் செய்தான். அன்று அவனும் காலின்ஸும் வெகுநேரம் கலந்து பேசினர். அன்று மாலை காலின்ஸ் பட்டாளத்தார் கையிலிருந்து தப்பியதே பெரும் விந்தையாகும். ஏனெனில் சமாதானப் பேச்சு ஒரு பக்கம் நடக்கையில் கைதி செய்வதும், சோதனையிடுவதும், சுடுவதும் மறுபக்கம் குன்றாமல் நடந்து வந்தன.

டிஸம்பர் மாதம் 24-ந் தேதி மாலை காலின்ஸ் டோபின், கல்லென் முதலான நண்பர்களோடு 'கிரிஷாம்' விடுதியில் சாப்பிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். அவர்கள் அங்கு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த பொழுது பட்டாளத்தார் திடீரென்று அங்கு புகுந்து அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு கேள்விகள் கேட்க ஆரம்பித்தனர். காலின்ஸ், ஒன்றுமறியாத மனிதனைப்போல், தன்னை மறிப்பதைக் கண்டு வெகுண்டு; அவர்களைத் தள்ளிக்கொண்டு வெளியே செல்ல முயற்சித்தான். வழியில் ஒரு அதிகாரி அவனைப் பிடித்துச் சோதனையிட்டான். அவன் சட்டைப் பையிலிருந்து பட்டாளத்திற்கு உதவியான ஒரு தேசப்படம் அகப்பட்டது. அதிகாரி அதைப் பிரித்துப் பார்க்கையில் அதன் மூலையில் '6 ரிபில்ஸ்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதைக் கண்ட அதிகாரி அவ்வார்த்தைகள் '6 துப்பாக்கிகள்' என்று குறிப்பதாய்க் கூறினான். காலின்ஸ் அவ்வாறில்லையென்றும், தன்னிடமுள்ள எழுதும் புத்தகங்களையே குறிப்பதாயும் கூறினான். இப்பேச்சினிடையே அதிகாரி அவனுக்கு அத் தேசப்படம் எதற்காக என்பதைக் கேட்க மறந்து போனான். ஆனால் காலின்ஸின் தலையில் கையை வைத்துத் தடவிப் பார்த்தான். தன்னுடைய சட்டைப் பையிலிருந்து ஒரு படத்தை எடுத்துக் காலின்ஸின் முகத்தோடு அதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான். அப்படம் காலின்ஸின் பழைய உருவப் படம். காலின்ஸ் மிகக் கஷ்டமான நிலையில் நின்றுகொண்டிருந்

தான். தலையின்மேல் பட்டாள அதிகாரியின் கை—சுற்றிலும் பல சிப்பாய்கள். கொஞ்சம் சந்தேக முண்டானால் எல்லாம் பாழாகும். ஆயினும் சிந்தை தளராமல் அவன் புன்னகை அரும்பிய முகத்துடனே நின்றான். அதிகாரி தன்னைக் கண்டுபிடித்தோ, சந்தேகத்தின் மேலோ கைதி செய்வதானால் தான் என்ன செய்ய வேண்டு மென்பதை யோசித்து, அவன் அதிகாரியின் இடுப்பில் மாட்டியிருந்த கைத்துப்பாக்கியையே கூர்மையாய்க் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். ஏனென்றால் அவசிய மேற்பட்டால் அதிகாரியையும் மற்ற பகைவரையும் எதிர்த்துப் போராடித் தப்பித்துக் கொள்ள ஆயுதமொன்று வேண்டுமென்று கருதினான். தனியாய் நின்றபொழுதும் அவனுக்குப் பணிந்துவிடும் நோக்கம் ஏற்படவில்லை. அவன் தலை பணிவறியாதது. அதிகாரி நெடுநேரமாய்க் காலின்ஸை விடாது பார்த்தான். காலின்ஸ் அவன் கைத்துப்பாக்கியைப் பிடுங்க வேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு நின்றான். ஆனால் திடீரென்று அதிகாரி அவனை விட்டுச்சென்றான். சிப்பாய்களும் வெளியேறினர். அவர்கள் வாழ்நாள் முழுதும் தேடி யலைந்தாலும் கிடைக்கத்தகாத ஆசாமி கைக்குள் சிக்கிய பின்னர் எளிதாக அவனை விட்டுவிட்டு ஏமாந்து சென்றனர்.

அத்தியாயம் — 14

போர் நிறுத்தம்

அயர்லாந்தில் அரசாங்கமும் தொண்டர்களும் தத்தம் வலிமையைப் பரீட்சை செய்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் பார்லிமெண்டில் ஒரு 'சுய ஆட்சி மசோதா' நிறைவேற்றப்பட்டது. வெகு விரைவாக அம்மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு, மன்னர் அங்கீகாரமும் அளிக்கப்பட்டது. பொதுத் தேர்தலுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 'சுய ஆட்சி மசோதா' அயர்லாந்தைப் பிளவுபடுத்தக் கூடியதாயும், அடிமைத்தனத்தை மேலும் நிலைநிறுத்துவதாயும் இருந்தது. டெயில் ஐரான் அம்மசோதாவின்படி ஏற்படுத்தப்படும் இரண்டாவது சட்ட சபையின் தேர்தலை ஒப்புக்கொண்டு முதலாவதான ராஜாங்க சபையை நிராகரித்தது. சட்ட சபைத் தேர்தலின் மூலம் எவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனரோ அவர்களையே புதிய டெயில் ஐரான் அங்கத்தினராக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதே இம் முடிவின் கருத்து.

இடையில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சமாதானத்திற்காக மறைவாகச் சில முயற்சிகளைச் செய்தது. டெர்பி பிரபு என்பார் ஐரிஷ் வீரரின் மனப்பான்மையை அறிந்து வரும்படி ரகசியமாக அனுப்பப்பட்டார். அவரால் விசேஷமாக முன்னேற முடியவில்லை. பின்னர் ஸர் ஜேம்ஸ் கிரேய்க் என்பார் மூலம் முயற்சி செய்யப் பட்டது.

தேசத்தா ரனைவரும் 'சுயாட்சி'ச் சட்டத்தை எதிர்த்து நின்றனர். வடகிழக்கு அல்ஸ்டரைத் தவிர மற்ற விடங்களில் தேர்தலுக்கே அவசிய மேற்படவில்லை. குடியரசுக் கொள்கையுடையார் 124 பேர் போட்டியின்றியே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆனால் டப்ளின் டிரினிட்டி கலாசாலை தேர்ந்தெடுத்த நான்கு அங்கத்தினர் மட்டும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். காலின்ஸ் தென் கார்க் தொகுதிக்கு எதிர்ப்பின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். டிவேலரா, கிரிபித் முதலியோரும் வெற்றி பெற்றனர். அல்ஸ்டர் தொகுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேசியவாதிகள் சிலரும் டெயில் ஐரானை ஆதரித்தனர்.

தேர்தல் நடந்த காலத்தில் பட்டாளங்களும் தொண்டர்களும் செய்துவந்த போராட்டங்களையும், தகனங்களையும், சோதனைகளையும் கவனித்தால் தொண்டர்கள் எவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் வேலை செய்தனர் என்பது புலனாகும். காலின்ஸின் காரியாலயங்கள் பன்முறை சோதனையிடப்பட்டன. டப்ளினில் கர்பியூ உத்தரவு இரவு 8-30 திலிருந்தே அமுலுக்கு வந்தது. ஆயினும் சிப்பாய்கள் சிறு சிறு கூட்டங்களாகப் பிரிந்து நாட்டுப் பக்கங்களில் ஜனங்களோடு உறவாடவேண்டு மென்று ஒரு ரகசிய உத்தரவு அரசாங்கத்தால் அனுப்பப்பட்டது. அதைக் காலின்ஸ் உடைத்துப் பார்த்து நிலைமை மாறிவருகிறதை அறிந்துகொண்டான்.

சமாதான விஷயமாக ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் ரகசியமாக டப்ளினுக்கு வந்தார். அவர் தென் ஆபிரிக்காவின்

பிரதம மந்திரி. அவர் டிவேலராவைக் கண்டு பேசித் தென் ஆபிரிக்காவில் போயர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் அரசியலைப் போன்ற ஒரு திட்டத்தை எற்றுக்கொண்டு சமாதானஞ் செய்துகொள்ளும்படி ஆலோசனை கூறினர். சிறைச்சாலையிலுள்ள கிரிபித் டுக்கன் முதலியோர் மூல மாக வேறு வழிகளில் சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடை பெற்றன. இவையெல்லாம் ஆங்கில அரசாங்கம் தேச நிலையைச் சோதித்துப் பார்த்த உபாயங்களென்றே கருதப்பட்டன.

கடைசியாக, ஆங்கிலப் பிரதம மந்திரி லாயிட்ஜியார்ஜ், ஜூன் மாதம் 24-ம் தேதி, டிவேலராவுக்கு நேராக ஒரு கடிதம் எழுதினர். மன்னர் பிரானின் விருப்பப்படி இரு நாடுகளுக்குள்ளும் சமாதானமும் சிநேகபாவமும் எற் பட வேண்டியது அவசியமென்றும், தென் அயர்லாந் தின் பெரும்பாலான ஜனங்களின் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் டிவேலரா, வட அயர்லாந்தின் பிரதிநிதியும் பிரதம மந்திரியுமான ஸர் ஜேம்ஸ் கிரெய்க் கையும், வேறு தனக்குப் பிரியமுள்ள உதவியாளரையும் அழைத்துக்கொண்டு சமாதானப் பேச்சு நடத்த வர வேண்டுமென்றும், வருகிறவர்கள் யாவருக்கும் தக்க பாதுகாப் பளிக்கப்படுமென்றும் அவர் அக்கடித மூலம் அறிவித்தார்.

டிவேலரா, அயர்லாந்து பிளவற்ற ஒரு நாடு என்பதையும், தேசிய சுயநிர்ணய தத்துவத்தையும் புறக்கணிக் காமலிருந்தால் சமாதானப் பேச்சுக்கு இடமுண் டென்

லாயிட் ஜியார்ஜ்

றும், விரிவான கடிதம் அனுப்புவதற்கு முன்னுல் தான் தேசத்தின் சிறுபான்மைக் கட்சியாரைக் கலந்து பேசுவதாயும் பிரதம மந்திரிக்குப் பதில் அனுப்பினுன். பின் ஜுலை மாதம் 8-ம்தேதி அவன் முடிவான பதிலையும் அனுப்பிவைத்தான்.

இடையில் கிரிபித், டுக்கன், பார்ட்டன் முதலியோர் விடுதலைசெய்யப்பட்டனர். பொது ஜனங்கள்விரைவில் சமிதானம் வரப்போவதை யெண்ணி மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அரசாங்கப் படைகளின் சார்பாக ஜெனரல் மாக்ரேடி மான்ஷன் மாளிகையில் தற்காலிகமாகச் சமாதானஞ் செய்வதற்குத் தொண்டர் படைத் தலைவர்களுடன் கலந்து பேசினுர். இறுதியில் இரு பக்கத்தாரும் சமாதானப் பேச்சு முடியும். வரை போரை நிறுத்த வேண்டுமென்று ஒரு தற்காலிக உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளப்பட்டது. சமாதானம் ஜுலை மாதம் 11-ம்தேதி திங்கட்கிழமை நடுப்பகலில் அமுலுக்கு வருமென்று அறிவிக்கப்பட்டது.

சமாதானம் தொண்டர்களுடைய மகத்தான வெற்றியைக் குறிப்பதாய்ப் பொதுஜனங்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ராணுவ பலத்தில் தொண்டர்களைப் பார்க்கினும் அரசாங்கம் பல நூறு மடங்கு அதிக வலிமையுடையது. பின் தொண்டர்களின் வெற்றி எதிலிருந்தது என்ருல் அயர்லாந்தில் ஆங்கிலேயரின் ஸிவில் ஆட்சியை அடியோடு அழித்ததிலே தான். ஸிவில் ஆட்சி நிலை குலைந்து வீழ்ந்திருந்தது.

ஆட்சி முறைக் கேற்பட்ட எதிர்ப்பும் விரைவில் நீங் காது நெடுநாள் நிலைத்து நின்றது. கறுப்புக் கபில ருடைய கொடுமைகள் ஜனங்களை ஒற்றுமைப்படுத்தி தொண்டர்கள் பக்கம் சேரும்படி செய்தன. பல போராட்டங்களினால் தொண்டர்களுக்கு ஓய்வு அவ சியமா யிருந்தது. அவர்களிடம் போதுமான ஆயு தங்களும் தோட்டாக்களும் இல்லை. ஆதலால் தற் காலிக சமாதானம் ஏற்றதோர் காலத்திலே ஏற்பட்ட தாகவே கருதப்பட்டது.

டிவேலரா தன் தோழன் ஆஸ்டின் ஸ்டாக் குடன், இங்கிலாந்து சென்று பிரதம மந்திரியை அடிக்கடி கண்டு பேசிவந்தான். அதன் பயனாக ஜூலை மாதம் 20-ம் தேதி மந்திரி ஐரிஷ் பிரச்னையைத் தீர்க்கக்கூடிய ஒப்பந்த மொன்றைத் தயாரித்து அவ னிடம் கொடுத்தார்.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நோக்கம் சில நிபந்தனை களுக் குட்படுத்தி அயர்லாந்துக்குக் குடியேற்ற நாட் டந்தஸ்துக் கொடுக்கவேண்டு மென்பதே. அந்நிபந்தனை களில் கீழ்க்கண்டவை முக்கியமானவை:—

ஐரிஷ் துறைமுகங்களில் ஆங்கிலக் கடற்படைகள் தங்குவதற்கும், அயர்லாந்தில் ஆங்கில ஆகாய விமானப் போக்குவரத்துக்குரிய செளகரியங்கள் அமைத்துக் கொள்வதற்கும், பொதுவாக இரு நாடுகளின் பாதுகாப் புக்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கும் இங்கி.

லாந்துக்கு உரிமை யிருக்கவேண்டும். அயர்லாந்து தன் வருமானத்துக்குத் தக்கபடி ஏகாதிபத்தியப் படைச் செலவுக்கு ஒரு பகுதிசெலுத்த வேண்டும். இரு நாடுகளுக்குள்ளும் ஒன்றின் வர்த்தகப் பொருள்மேல் மற்றது வரி விதிக்கக் கூடாது. வட அயர்லாந்தின் ஜனங்கள் விரும்பினலன்றி அவர்களுக்குள்ள தனி' அரசாங்கத்தையும் பார்லிமெண்டையும் கலைக்கக் கூடாது.

இந் நிபந்தனைகளில் கடைசியாகக் கூறப்பட்டது அயர்லாந்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டு மென்னும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவது. அதைத்தான் ஐரிஷ் தேசியவாதிகள் விரும்பவில்லை. சின்னஞ் சிறு தீவான அயர்லாந்தை இரண்டாக வெட்டுவது அதைச் சீர் குலைப்பதாகும். மற்ற நிபந்தனைகள் அவ்வளவு கொடூரமானவை யல்ல. மேலும் அவை பின்னல் மாற்றவும் பட்டன.

டிவேலரா இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பிவந்து மந்திரி சபையிலுள்ள தன் தோழர்களைக் கலந்து பேசினன். சீமையிலிருக்கும் பொழுதும் அவன் காலின்ஸுக்கு அடிக்கடி விஷயங்களைத் தெரியப்படுத்தி யிருந்தான். நன்றாய்க் கலந்தாலோசித்து, ஆகஸ்டுமீ 10ம் தேதி அவன் ஐரிஷ் ஜனங்களும் டெயில் ஐரானும் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வழியில்லை என்று பிரதம மந்திரிக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினன்.

இதற்கிடையில் சிறைவக்கப்பட்டிருந்த டெயில் ஐரான் அங்கத்தினர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

ஆனால் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஸீன் மக்கியோன் மட்டும் விடப்படவில்லை. காலின்ஸ் இச் செய்தியைக் கேட்டு, வெஞ்சினங் கொண்டு, ஆகஸ்டுமீ 18-ம் தேதி கீழ்க் கண்டவாறு எச்சரிக்கை செய்தான். "தளகர்த்தன் ஸீன் மக்கியோன் விடுதலை செய்யப்பட்டாலன்றி டெயில் ஐரான் கூட முடியாது. அவனை விடுதலை செய்ய மறுப்பது தற்காலிக சமாதானத்தை அரசாங்கம் உடைக்கவேண்டு மென்று ஆவலுற்றிருப்பதைக் காட்டுவதாகத் தோன்றுகின்றது." இவ்வெச்சரிக்கையின் பயனாக அன்று மாலையே மக்கியோன் மௌண்ட்ஜாய் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டான்.

டெயில் ஐரான் முதலில் அந்தரங்கமாய்க் கூடி ஆலோசித்துவிட்டுப் பின்னர் வெளிப்படையாகக் கூடியது. வழக்கம்போல் மான்ஷன் மாளிகையில் ஜனங்கள் பெருந் திரளாகக் கூடியிருந்தனர். காலின்ஸ் அப்பொழுதான் வெளிப்படையாகத் தோன்றினான். அதுவரை அவன் முகத்தைப் பார்த்திராதவர்கள் இரண்டு வருஷ காலமாய் அரசாங்கத்தைத் திணற வைத்த அம் மாயனுடைய முகம் எப்படியிருக்குமென்று தாங்களாகப் பலவிதமாய்க் கற்பனை செய்துகொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவனை நேரில் கண்ட பின்பு, "புன்னகை தவழும் முகத்துடன் கூடிய இவ்விளைஞனா இத்தனை நாள் வல்லரசை ஆட்டி வைத்தான்!" என்று அவர்கள் வியப்புற்றனர். காலின்ஸுக்கு ஜனங்கள் செய்த மரியாதைகளுக்குக் கணக்கில்லை. அவன் புகழைக் கூறாதா ரில்லை.

தேர்தலுக்குப் பின்னல் இதுவே டெயில் ஐரானின் முதற் கூட்ட மாதலால் மீண்டும் டிவேலரா தலைவனுகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். கிரிபித், காலின்ஸ், கதால் புருகா, காஸ்கிரேவ், ஸ்டாக், பார்ட்டன் ஆகியோர் மந்திரி சபையின் அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பட்டனர். டெயில் ஐரான் லாயிட் ஜியார்ஜின் சமாதானத் திட்டத்தை ஏகமனதாக நிராகரித்தது. டிவேலரா, ஆகஸ்டு மாதம் 24-ம் தேதி இவ்விஷயத்தை லாயிட் ஜியார்ஜுக்கு அறிவித்தான்.

இரண்டு தினங்களுக்குப் பின்னல் லாயிட் ஜியார்ஜ் டிவேலராவுக்குக் கண்டிப்பாக ஒரு கடிதம் எழுதினர். அதில் அவர் குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தை அயர்லாந்து விரும்பவில்லையென்றல் அது மன்னருக்கு விசுவாசம் காட்ட மறுப்பதாயும், பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு உறுப்பாக இருக்க மறுப்பதாயும் பொருள்படுமென்றும், அவர்களுடைய நோக்கத்தைத் தெளிவாய் அறிவித்துவிடும்படியும் எழுதியிருந்தார்.

இங்கிலையில் ஐரிஷ் அரசாங்கம் தன் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஆங்காங்குள்ள தொண்டர்படைகளின் வலிமையையும் ஜனங்களுடைய மனப்பான்மையையும் பற்றி அறிவிக்கும்படி ரகசியமாக உத்தரவுகள் அனுப்பியிருந்தது. ராணுவ அதிகாரிகளுடைய செயல்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் மறுபடி போர் தொடங்கும் நோக்கத்துடனிருந்ததாய்த் தெரிந்தது. உதாரணமாக ராணுவத் தலை

மைக் காரியாலயத்திலிருந்து பட்டாளங்களுக்குப் பின் கண்ட உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருந்தது.

"ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தனும் தன் ஸ்டேஷனைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தில் கலககாரர்கள் என்ன செய்து வருகிறார்களென்பதையும், எங்கெங்கு செல்லுகிறார்களென்பதையும் கண்டுபிடிக்க எல்லா முயற்சிகளையும் செய்யவேண்டும். முக்கியமாய்க் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயங்கள்:—

1. அணிவகுத்துத் தேகப்பயிற்சி செய்ய எத்தனை பேர் கூடுகின்றனர்?
2. அவர்கள் எத்தகைய ஆயுதங்களை வைத்திருக்கின்றனர்?
3. அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் படையினரும் எத்தகைய கட்டுப் பாட்டுட னிருக்கின்றனர்?
4. ஸ்தலத்திலுள்ள (தொண்டர்படைத்) தலைவர்களுடைய பெயர்கள் என்ன?
5. ஸ்தலத்திலுள்ள பொதுஜனங்களின் மனப்பான்மை எப்படி யிருக்கிறது?
6. ஆயுத இறக்குமதி. சந்தேகப்பட்ட கப்பல்களை அறிவிக்க வேண்டியது."

தொண்டர்களை ஒற்றர்கள் தொடர்வது போன்ற வேலைகள் நிறுத்தப்படவேண்டு மென்று ஒப்பந்தஞ் செய்யப்பட்ட பின்னும் மேற்கண்ட முறையில் உத்தரவுகள் போடப்பட்டன. தொண்டர் படைத் தலைவர்கள் அதிகாரிகளைக் கண்டு ஒப்பந்தம் அவர்களால் மீறப்படுவதை எடுத்துக் காட்டிக் கண்டித்தனர்.

நெடுநாளாகப் போராடி வந்த தொண்டர்களில் பலர் போர் நிறுத்தப்பட்டதால் வேலையில்லாமல் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். அங்கும் அவர்களால் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியவில்லை. ஜனங்கள், அவர்களுடைய வீரச் செயல்களைக் கேட்டு, அவர்களை மட்டுக்கு மிஞ்சிப் புகழ ஆரம்பித்தனர். இப்புகழுரைகள் அவர்களை மயக்கிவிட்டன. அவர்கள், "உண்மையில் நாம் மகா வீரர்களே!" என்று பெருமிதங் கொண்டனர். யுத்தகாலத்தில் அமைதியுடனும் ஒழுக்கத்துடனும் வாழ்ந்துவந்த தொண்டர்கள் இப்பொழுது மதுவகைகளை மட்டுக்கு மிஞ்சிப் பருக ஆரம்பித்தனர். இதுவரை போராட்டங்களைக் கண்டு அஞ்சி ஒதுங்கி வாழ்ந்தவர்கள் இப்பொழுது திடீரென்று சூரர்களைப் போல் முன்வந்து அட்டகாசஞ் செய்தனர். ஆறுமாத காலம் போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டதால் பொதுவாகத் தொண்டர் படையின் கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கமும் உலைந்து வந்தன.

சமாதான காலத்திலும் புதிய தொண்டர்கள் சேர்க்கப்பட்டு வந்தார்கள். புதிதாய்ச் சேர்ந்தவர்கள் பழைய தொண்டர்களுடைய உறுதியும் கட்டுப்பாடுமின்றி, இதுநாள் வரை போராட்டங்களினு லேற்பட்ட துன்பங்களை உணராதவராய், மீண்டும் போர் வெறிகொண்டு நின்றனர். பலவிடங்களிலும் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 19, 20 வயதுடைய வாலிபர்கள் தொண்டர்

படையில் சேர்ந்து, கையில் ஆயுதங்கள் கிடைத்த வுடன் தாங்களே தேசத்தின் அதிகாரிகளென்று எண்ணி, வீணன கலகங்களிலும் குழப்பங்களிலும் ஈடு பட்டனர். சுருங்கச் சொன்னல் தேசமெங்கும் ஒருவகை யான அராஜகம் தோன்றிவந்தது.

செப்டம்பர்மீ 12-ம் தேதி டிவேலரா லாயிட் ஜியார்ஜின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, தன் கட்சி யின் கொள்கையை விளக்கி அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினன். அயர்லாந்தின் தேசிய அபிலாஷைகளை அது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடன் சேருவதோடு சமாசப்படுத்துவதற்காக ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் வர வேண்டுமென்று லாயிட் ஜியார்ஜ் கூறியதை அவன் ஏற் றுக்கொண்டான். ஆனல் அத்துடன் அவன் ஐரிஷ் பிரதி நிதிகளைப் பற்றியும் பின்வருமாறு கூறினன்: "எங்கள் தேசம் தன் பரிபூரண சுதந்திரத்தை விளம்பரப் படுத்தியிருக்கிறது. அது தன்னைச் சுயேச்சையான ராஜாங்கமாகக் கருதுகிறது. அவ்விராஜாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாதுகாப் பாளராகவுமே நாங்கள் எங்கள் ஜனங்களின் சார்பாக வேலை செய்ய அதிகாரமோ அல்லது சக்தியோ படைத்திருக்கிறேம்."

லாயிட் ஜியாஜ் கடைசியாகக் கூறப்பட்ட இக் கூற்றை ஆதரிப்பதானல் அது ஐரிஷ் குடியரசை மதித்து ஏற்றுக் கொள்வதாகும். அப்படியானல் ராஜிக் குப் பேச்சே வேண்டியதில்லை. எனினும் டிவேல

ராவின் கடிதம் மக்ராத், போலண்டு என்னும் இருவர் மூலம் லாயிட் ஜியார்ஜுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர் கடிதத்தில் கண்ட விஷயப்படி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் முதலிலேயே ஐரிஷ் குடியரசை மதிக்க முடியாதென்றும், ஆனல் ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் தங்கள் குடியரசை ஆதரித்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வாதாட உரிமையுள்ளவர்களென்றும் கூறினர். அங்கிலேயில் டிவேலராவின் கடிதம் சமாதானத்திற்கே வழியில்லாது செய்ததால் அக்கடிதம் தம்மிடம் கொடுக்கப்படாததாகத் தாம் பாவிக்கத் தயாரா யிருப்பதாயும், அதைக் கொணர்ந்த தூதுவர் இருவரும் மீண்டும் அதை டிவேலராவிடம் கொடுத்து மாற்றி யெழுதும்படி சொல்ல வேண்டுமென்றும் அவர் ஆலோசனை சொன்னர். தூதுவர்கள் மறுநாள் டெயில் கூட்டத்தில் அக்கடிதம் வெளியிடப்படுமாதலால் வாபஸ் செய்ய நேரமில்லை யென்று கூறினர். ஆயினும் அவர்கள் இருக்கும் நிலைமையைக் கூறித் தாங்கள் திரும்பி வரும்வரை டிவேலரா அக்கடிதத்தை வெளியிடாம லிருக்கும்படி ஒரு தந்தி யனுப்பினர். ஆனல் டிவேலரா மறுநாள் டெயில் கூட்டத்தில் அக்கடிதத்தை வெளியிட்டுவிட்டான்.

ஐரிஷ் பிரதிநிதிகளாகச் சமாதான மகாநாட்டிற்குச் செல்வதற்கு ஐவருடைய பெயர்கள் மேற்சொன்ன கூட்டத்தில் உறுதிசெய்யப்பட்டன. ஆர்தர் கிரிபித், மைக்கேல் காலின்ஸ், ராபர்ட் பார்ட்டன், ஈமன் டுக்கன், ஜார்ஜ் கவான் டபி ஆகிய ஐவருமே அப்பிரதிநிதிகள்.

டிவேலரா தான் குடியரசின் சின்னமாகத் தாய்நாட்டிலேயே தங்கவேண்டுமென்றும் மற்றவர்கள் சென்றாற் போதுமென்றும் கூறினன். அவனுடைய தீர்மானத்தைக் கண்டு மற்ற நண்பர்கள் வருந்தினர். ஏனெனில் ராஜிப் பேச்சில் முக்கியமான ஒவ்வொரு பிரச்னையையும் அவனிடம் கலந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது.

டிவேலரா தான் பிரதம மந்திரிக்கு எழுதிய கடிதத்தை வெளியிட்டுவிட்டதால் பிரதம மந்திரி சமாதானம் பேசுவதற்குத் தாமனுப்பிய அழைப்பை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார்.

இதன் பிறகு அவ்விருவரும் தந்திகள் மூலமாயும் கடிதங்கள் மூலமாயும் தத்தம் கருத்தை விளக்கிக்கொண்டனர். டிவேலரா ஆங்கில அரசாங்கம் ஐரிஷ் குடியரசை முன்கூட்டியே எற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லையென்றும், தங்கள் பிரதிநிதிகள் தாங்கள் குடியரசின் சார்பாக வருவதாக எண்ணுவதைத் தடுக்க முடியாதென்றும்,முன்னல் மந்திரியைக் கண்டு பேசும்பொழுது தான் குடியரசின் தலைவன் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டே பேசியதாயும் அறிவித்தான். முடிவில் லண்டனில் சமாதான மகாநாட்டைக் கூட்ட எற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஆகஸ்ட்டு மாதம் ஆரம்பத்தில் டெயில் ஐரானின் விதிகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு ஒரு புதிய மந்திரி சபையும் அமைக்கப்பட்டது. புதிய மந்திரி சபையின் அங்கத்தினரின் விவரமாவது :—

மேலே : லார்ட் பர்க்கன்ஹெட் : டேவிட் லாயிட் ஜியார்ஜ்
கீழே : ஸர் ஆஸ்டின் சேம்பர்லேன் : வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்

டிவேலரா—பிரதம மந்திரி, ஆர்தர் கிரிபித்—அந்நிய நாட்டு மந்திரி, மைக்கேல் காலின்ஸ்—வரவு செலவு மந்திரி, ராபர்ட் பார்ட்டன்—பொருளாதார மந்திரி, காஸ்கிரேவ்—ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி, ஆஸ்டின் ஸ்டாக்—உள்நாட்டு மந்திரி, கதால் புருகா—பாதுகாப்பு மந்திரி.

சமாதான மகாநாட்டிற்குப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் சார்பாக லாயிட் ஜியார்ஜ், ஆஸ்டின் சேம்பர்லேன், லார்டு பர்க்கன்ஹெட், வின்ஸ்டன் சர்ச்சில், ஸர் வோர்திங்டன் இவான்ஸ், ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட் ஆகிய அறுவரும் பிரதிநிதிகளாய் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாய் அக்டோபர் மாதம் 7-ம் தேதி அறிவிக்கப்பட்டது. முக்கியமான அரசியலமைப்பு சம்பந்தமான பிரச்னைகளில் ஆலோசனை கூற அட்டர்னி ஜெனரல் ஸர் கார்டன் ஹிவார்ட்டும் மகாநாட்டின் அங்கத்தினராய்க் கருதப் படுவா ரென்றும் கூறப்பட்டது.

அக்டோபர் மாதம் 8-ந் தேதி ஐரிஷ் பிரதிநிதிகளில் காலின்ஸைத் தவிர மற்றையோர் லண்டனுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அங்குள்ள ஐரிஷ்காரரால் அவர்கள் குதூகலத்துடன் வரவேற்கப்பட்டனர். லண்டன் நகரில் 'ஹான்ஸ் பிளேஸ்' என்னுமிடத்தில் அவர்கள் தங்குவதற்கு டெயில் ஐரான் செலவில் ஒரு பெரிய மாளிகை அமர்த்தப்பட்டது. 'கிடாகன் கார்டன்ஸ்' என்னுமிடத்தில் மற்றொரு வீடும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

அக்டோபர் மாதம் 9-ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவுதான் காலின்ஸ் புறப்பட்டான். அவன் பிறருக்குத் தெரியாமலே லண்டனில் இறங்கி நேராக ஹான்ஸ் பிளேஸுக்குச் சென்றான். அவனுக்கு வரவேற்பு முதலிய வைபவங்கள் பிடிக்காததால்தான் இவ்வாறு ரகசியமாய்ச் சென்றான். எந்த நாட்டின் கொடுங்கோலை எதிர்த்து அவன் இரவு பகலாய்க் கடும் போர் புரிந்தானோ அந்நாட்டின் ஹிருதயமான லண்டன் மாநகரின் நடுவே அயர்லாந்தின் தூதனாக அவன் விளங்கியது காலத்தின் மாறுதலைக் காட்டியது.

இங்கு நாம் டெயில் ஐரான் மந்திரி சபையினுள்ளே புகைந்துவந்த குழப்ப மொன்றைக் குறிப்பிட வேண்டிய தவசியம். கதால் புருகா காலின்ஸிடம் வெறுப்படைந்து, முன்னால் ஆயுதங்கள் வாங்கிய வகையில் காலின்ஸ் பண விஷயத்தில் நம்பிக்கைக் குறைவாய் நடந்துகொண்டதாக எண்ணினான். ஆஸ்டின் ஸ்டாக்கும் காலின்ஸிடம் கொண்டிருந்த அன்பைத் துறந்தான். டிவேலரா நடுநிலைமை வகித்தான். அதனால் அவனுக்கும் காலின்ஸுக்கு மிடையில் பிளவேற்படும்போல் தோன்றியது. இவ்வாறு சிறிதாகக் காணப்பட்ட புகையின் நடுவே, பின்னால் தேசமெங்கும் பற்றி யெரியக்கூடிய பெரு நெருப்பு மறைந்து நின்றது.

அத்தியாயம் — 15

உடன்படிக்கை

லண்டனில் காலின்ஸ் 'கடோகன் கார்டன்'ஸில் தங்கியிருந்தான். ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் எவரும் ஆங்கிலேயர் நடத்தக்கூடிய விருந்துகளிலும் கச்சேரிகளிலும் கலந்துகொள்ளக் கூடாதென்று அவர்களுக்குள் ஒரு தீர்மானம் செய்துகொண்டு அதன்படி நடந்துவந்தனர். அவர்களுக்கு உதவியாக வேலைக்காரர்களும், காரியதரிசிகளும் அயர்லாந்திலிருந்தே அழைத்துக்கொண்டு வரப்பட்டிருந்தனர்.

சமாதான மகாநாட்டின் முதற் கூட்டம் அக்டோபர் மாதம் 11-ம் தேதி பகல் 11 மணிக்கு டௌனிங் தெருவில் கூடிற்று. மகாநாட்டின் ஆரம்பத்திலேயே திகைப்பை யுண்டாக்கும் ஒரு சம்பவம் நேர்ந்தது. ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் தாங்கள் ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட்டுடன் கைகுலுக்க முடியாதென்று லாயிட் ஜியார்ஜுக்கு முன்கூட்டியே அறிவித்தனர். கிரீன்வுட் அயர்லாந்துக்குச் செய்துள்ள கொடுமைகளெல்லாம் முன்னால் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடன் ஐரிஷ் தேசியவாதிகள் கைகுலுக்குவதற்கு மறுத்தது இயற்கையேயாகும். லாயிட் ஜியார்ஜ் ஆரம்பத்திலேயே மனக் கசப்பை விளைவிக்கும் இக்காரியம் நிகழாம லிருப்பதற்கு ஒரு தந்திரம் செய்தார். பேசக்கூடிய அறையின் நடுவேயுள்ள பெரிய மேஜையின் முன்னால் அவர் நின்றுகொண்டு

முதலாவது ஐரிஷ் பிரதிநிதிகளை மேஜையின் ஒரு பக்கத்திற் கனுப்பிவிட்டு, ஆங்கிலப் பிரதிநிதிகளைப் பின்னால் வரவேற்று மேஜையின் மறுபக்கத்திற்கு அனுப்பினர். அதன் பின்னர் அவர் இருகட்சியினரையும் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். இந்தத் தந்திரத்தினால் பிரதிநிதிகள் ஒருவரை யொருவர் கைகுலுக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லாமற் போயிற்று.

இரு கட்சியாருக்கும் பொதுவான அக்கிராசனரை நியமித்துக் கொள்ளாமல், ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் கிரிபித்தைத் தலைவராகவும், ஆங்கிலப் பிரதிநிதிகள் லாயிட் ஜியார்ஜைத் தலைவராகவும் நியமித்துக்கொண்டனர்.

இருபக்கத்தாரும் மேற்கொண்டு என்ன நடக்கப் போகிற தென்று எதிர்நோக்கி யிருந்தனர். அவர்கள் சந்தித்தது அதுவே முதன்முறை யாகையால் ஒருவரை யொருவர் உன்னிப் பார்த்தவண்ண மிருந்தனர். முக்கியமாக ஆங்கிலப் பிரதிநிதிகள் தாங்கள் வெகுநாளாய்க் கேள்விப்பட்டிருந்த காலின்ஸின் முகத்தைக் கவனித்துப் பார்த்தனர். அறையில் அமைதி நிலவியிருந்தது. அங்கிலையில் லாயிட் ஜியார்ஜ் மகாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்து ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர். ஆர்தர் கிரிபித்தும் அதற்குத் தக்கபடி இனிமையாக மறுமொழி பகர்ந்தார்.

லாயிட் ஜியாஜ் பேசியபொழுது டெயில் ஐராணைக் குறிப்பிடுகையில் "உங்கள் பார்லிமெண்ட்" என்றும், டெயில் மந்திரி சபையை "உங்கள் அரசாங்கம்" என்

றும் அழைத்த வார்த்தைகளை ஐரிஷ் பிரதி நிதிகள் நன்கு கவனித்தனர். இதே டெயில் ஐரானும் அதன் மந்திரி சபையுமே சட்ட விரோதமான ஸ்தாபனங்களாகக் கருதப்பட்டு சில மாதங்களுக்கு முன் அதன் அங்கத்தினர்கள் சிறை வைக்கப்பட்டனர். இப்பொழுது அவை பிரதம மந்திரியால் சம அந்தஸ் துடன் அழைக்கப்பட்டன! அரசியற் சூதாட்டத்தில் சமயத்துக்குத் தக்கபடி ராஜதந்திரிகள் காய்களை உருட்டுவது இயற்கையே யன்றோ!

மகாநாடு தினந்தோறும் கூடி ஆலோசித்து வந் தது. கடற்படை, ராணுவம், வரவு செலவு முதலிய விஷயங்கள் இரு நாடுகள் சம்பந்தமாகவும் எப்படி முடிவுசெய்யப்படவேண்டு மென்று விவாதங்கள் நடை பெற்றன. தற்காலிக சமாதான உடன்படிக்கை சம்பந்த மாய் எந்தப் பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதிலும் மிகுந்த நேரம் செலவிடப்பட்டது. ஆனல் அயர்லாந்துக்கும் ஆங்கில மன்னருக்கும் உரிய சம்பந்தம், வடகிழக்கு அல்ஸ்டருடைய நிலைமை ஆகிய முக்கியமான விஷயங் களை விவாதத்திற்குக் கொண்டுவர நாளாயிற்று.

மகாநாட்டின் 'சப்-கமிட்டிகள்' ஒவ்வொன்றிலும் காலின்ஸ் ஸ்தானம் பெற்று அரிய ஊழியம் செய்து வந்தான். ராணுவ விஷயங்களிலும், சிக்கலான பொரு ளாதார விஷயங்களிலும் அவன் காட்டிய திறமை ஆங்கிலப் பிரதிநிதிகளையும் ஆச்சரியப்படும்படி செய் தது. சிரித்தும், நகைச் சுவை ததும்பும்படியும் பேசிக்

கொண்டிருந்த காலின்ஸின் அபாரமான புத்திக் கூர்மையைக் கண்டு பர்க்கன்ஹெட் பிரபுகூட மயங்கிவிட்டார்.

லண்டன் நகரிலுள்ள ஐரிஷ்காரரேயன்றி ஆங்கிலேயரும் காலின்ஸைக் காண ஆசைகொண்டிருந்தனர். "அவன் பெரிய சதியாலோசனைக்காரன்", "இரத்த வெறிகொண்டு போராடுவோன்" என்றெல்லாம் அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்ததால் உண்மையான காலின்ஸை நேரில் வந்து பார்த்து மகிழ்ந்தனர். இதனுல் காலின்ஸுக்கு லண்டனில் பல புதிய நண்பர்கள் கிடைத்தனர்.

காலின்ஸ் சமாதான மகாநாட்டிலும் 'சப்-கமிட்டி'களிலும் வேலைசெய்ததோடு இடையிடையே அயர்லாந்துக்கும் சென்றுவர வேண்டியிருந்தது. அவனுடைய உளவு இலாகாவுக்கும் வரவு செலவு இலாகாவுக்கும் வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறவேண்டியிருந்தது. டோபினும் கல்லெனும் அடிக்கடி லண்டனுக்கு வந்து அவனுடன் கலந்து பேசினர். லண்டனிலிருக்கும்பொழுது காலின்ஸ் தனக்குக் கிடைத்த சொற்ப ஓய்வு நேரத்தைத் தன் சகோதரி ஹன்னுவுடன் செலவிட்டுவந்தான்.

இரவில் வெகுநேரம் வரை அவன் விழித்திருக்க வேண்டியிருந்தது. ஆயினும் அவன் அதிகாலையில் எழுந்திருந்து வெளியே சென்று வேலை பார்த்துவிட்டுக் காலை ஆகாரத்திற்கு மீண்டும் அங்கு வருவது வழக்கம். சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த ஒற்றனுன பிராய்

விடுதலை செய்யப்பட்டு அவனுக்கு உதவியாக வந்திருந்தான். காலை நேரத்தில் காலின்ஸ் வெளியே செல்லும் பொழுது சில சமயங்களில் பிராய் அவனுக்குத் தெரியாமல் தொடர்ந்து செல்வதுண்டு. பிராய்க்கு எந்த நேரமும் காலின்ஸுக்கு ஏதாவது அபாய முண்டாகுமோ என்று பயமிருந்து வந்தது. காலின்ஸ் எத்தனையோ வேலைகளுக்கிடையில் தன்னுடைய மதக் கடமைகளிலும் வழுவுவதில்லை. அவன் கோவிலுக்குச் செல்வதும் பிரார்த்தனை செய்வதும் அவன் நண்பர்களுக்குக் கூடத் தெரியாது. அவர்கள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அவன் எழுந்திருந்து தன் வேலைகளை முடித்துக்கொள்வான். அதிகாலையில் எழுந்திருந்து அவன் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் தோழர்களைக் காலைப் பிடித்திழுப்பதும், அவர்கள் போர்வைகளை எடுத்தெறிவதும் வழக்கம். இத்தனைக்கும் அவன் இரவில் படுக்கச்செல்லும் நேரம் 12 மணிக்கு மேலாகும்.

ஜீவாதாரமாய்க் கருதப்பட்ட பிரச்னைகளாகிய பிரிட்டிஷ் சம்பந்தம், வடகிழக்கு அல்ஸ்டர் ஆகிய இரண்டும் முடிவாக விவாதிக்கப்பட்டன. ஸர் ஜேம்ஸ் கிரெய்க்கும் அவர் மந்திரிசபையும் அயர்லாந்து முழுவதற்கும் பொதுவாக அமைக்கப்படும் ஒரே அரசாங்கத்தின் கீழிருக்க மறுத்ததால் அல்ஸ்டர் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியாமலிருந்தது. பிரிட்டிஷ் சர்க்காரும் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த மறுத்தது. எனவே அவ்விஷயத்தில் ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் விட்டுக் கொடுக்க

வேண்டிய அவசிய மேற்பட்டது. இதனுல் அயர்லாந்து இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

இடையில் மகாநாடு முறிந்துவிடும் போல் காணப்பட்டது. ஆனுல் முடிவாக டிசம்பர் 5-ம் தேதி மாலை 5-மணிக்கு ஆரம்பமான கூட்டம் மறுநாட் காலை $2\frac{1}{2}$ மணிவரை நடைபெற்றது. அப்பொழுதுதான் சமாதான உடன்படிக்கை முடிவு செய்யப்பட்டு இரு கட்சியாரும் அதில் கையெழுத்திட்டனர்.

சமாதான உடன்படிக்கையின் முக்கியமான ஷரத்துக்களின் சுருக்கத்தைக் கீழே காண்க:—

1. அயர்லாந்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தில் கானடா, ஆஸ்திரேலியா, நியூஜீலந்து, தென் ஆப்பிரிக்கா முதலிய குடியேற்ற நாடுகளுக்கு நிகரான அரசியல் அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றது. அமைதி, ஒழுங்கு, நல்லரசாங்கம் ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்தவேண்டிய சட்டங்களைச் செய்வதற்கு அதற்கு ஒரு பார்லிமெண்ட் உண்டு. பார்லிமெண்டுக்குப் பொறுப்புள்ள ஓர் நிர்வாக அரசாங்கமும் உண்டு. அந் நிர்வாக அரசாங்கம் "ஐரிஷ் பிரீஸ்டேட்" எனப் பெயர் பெறும்.

2. பின்னுல் குறிப்பிடப்படும் நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, ஐரிஷ் பிரீஸ்டேட் இம்பீரியல் பார்லிமெண்டோடும், இம்பீரியல் அரசாங்கத்தோடும் பெறும் சம்பந்தம் கானடாவினுடையதைப் போலவேயிருக்கும். பிரீஸ்டேட்டுக்கும் மன்னர்பிரானுக்கும் அல்லது அவர் பிரதிநிதிக்கும், பார்லிமெண்டுக்குமுள்ள சம்பந்தம்

கானடா கொண்டுள்ள சம்பந்தத்தைப் போலவே பாவிக்கப்படும்.

3. கானடாவுக்கு ராஜப் பிரதிநிதி நியமிக்கப்படுவதைப் போலவே அயர்லாந்துக்கும் பிரதிநிதி நியமிக்கப்படுவார்.

4. ஐரிஷ் பிரீஸ்டேட் பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் பிரீஸ்டேட் அரசியல் அமைப்புக்கு விஸ்வாசமா யிருப்பதோடு மேன்மை தங்கிய ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னருக்கும், அவர் வாரிசுகளுக்கும், சட்ட பூர்வமாகப் பின் பட்டத்துக்கு வருபவர்களுக்கும் விஸ்வாசமா யிருப்பதாகப் பிரமாணம் செய்யவேண்டும்.

5. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும் ஐரிஷ் அரசாங்கமும் ஒரு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு—ஐரிஷ் பிரீஸ்டேட் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை ஐரிஷ் கடற்கரையைப் பிரிட்டிஷ் படைகளே பாதுகாக்கவேண்டியது.

6. அயர்லாந்தின் பாதுகாப்புக்காக ஏற்படுத்தப்படும் இராணுவம் இங்கிலாந்தின் ஜனத்தொகைக்கு அங்கு எவ்வளவு ராணுவ மிருக்கிறதோ அதே விகிதப்படி அயர்லாந்தின் ஜனத்தொகைக்குத் தக்க அளவிற்கு மேற்படாதபடி அமைக்கப்படவேண்டும்.

7. ஆங்கிலக் கப்பல்கள் ஐரிஷ் துறைமுகங்களில் தங்குவதற்கும், ஐரிஷ் கப்பல்கள் ஆங்கிலத் துறைமுகங்களில் தங்குவதற்கும் உரிமையுண்டு. ஆனல் எல்லாக் கப்பல்களும் துறைமுகங்களில் கட்டவேண்டிய கட்டணங்களைச் செலுத்தவேண்டும்.

8. வட அயர்லாந்தின் பார்லிமெண்டின் சம்மதமில்லாமல் தென் அயர்லாந்தின் பார்லிமெண்டு அதன் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது.

ஐரிஷ் பிரதிநிதிகளுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் உடன்படிக்கை முடிவாகிவிட்டதென்ற செய்தியைக் கேட்ட ஐரிஷ் மக்களிடையே பரபரப் பொன்றையுங் காணவில்லை. அவர்கள் சென்ற ஆறுமாத காலமாய் நிலைமை எப்படி மாறுகிறதோ என்று கொண்டிருந்த சந்தேகமும் பயமும் நீங்கி, யுத்தம் சமாதானம் இரண்டுக்குமிடையே திரிசங்கு நிலையில் நிற்பது ஒய்ந்தது என்று மகிழ்ச்சியுற்றனர். சென்ற மூன்று வருட காலமாய் நடந்துவந்த போராட்டம் காரணமாக அவர்கள் டெயில் ஐரானின் மந்திரிசபையில் அளவற்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். எப்படியாவது மந்திரிசபையார் தேசத்திற்கு விடிவு காலத்தையும் அமைதியையும் கொண்டுவருவா ரென்பது அவர்களின் நம்பிக்கை.

இங்கிலாந்துடன் சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளாது அயர்லாந்து தனித்த குடியரசாகிவிட வேண்டுமென்ற பூர்ண சுயேச்சைக் கொள்கையுடையோர் உடன்படிக்கையை வெறுத்துப் பேச ஆரம்பித்தனர். ஆங்கில மன்னருக்கு விஸ்வாசம் காட்டுவதை அவர்கள் ஆட்சேபித்தனர். மற்றும் சில தேசாபிமானிகள் சிறிய தீவான அயர்லாந்தில் வடக்கிலும் தெற்கிலும் இரண்டு அரசாங்கங்கள் ஏற்படப் போவதைக் கண்டு தேசம் இரண்டாக வெட்டப்படுவதை ஆட்சேபிக்காமல் ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் ஏற்றுக்கொண்டதற்காக வருந்தினர்.

பொதுஜனங்களோ சென்ற 30 வருஷங்களாகப் பார்லிமெண்டுக் கட்சியாருடன் சேர்ந்து போராடி ஒன்றும் கிடைக்காமல் 'குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்து எந்தச் சுயஆட்சி மசோதாவும் அளிக்காத பெருஞ் சீர்திருத்தத்தை அளித்ததால் அது ஒரு பெரும் வெற்றியென்று கருதினர். இங்கிலாந்துடன் சமாதானம் செய்துகொள்வதென்றால் எதையாவது விட்டுக்கொடுத்தால்தான் முடியுமென்பதை அவர்களிற் பலர் உணர்ந்திருந்தனர். உடன்படிக்கையைப் பற்றி சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் அபிப்பிராயங்கள் கூறப்பட்டன. இந்நிலைமை யேற்பட்டது இயற்கையே யாகும். ஏனெனில் உடன்படிக்கை குடியரசைக் கொண்டு வரவில்லை; ஆனால் அது ஒன்றையும் கொண்டு வராமலு மில்லை. அதன் மூலம்அயர்லாந்து விசேஷ வளர்ச்சியை யடைவதற்குச் சுதந்திரம் கிடைத்திருந்தது.

இந்நிலையில் டிசம்பர் 9-ம் தேதி டிவேலரா பின் கண்ட கடிதமொன்றைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டான்:

"ஐரிஷ் மஹாஜனங்களுக்கு:

"கிரேட் பிரிட்டனோடு செய்துகொள்ளவேண்டிய உடன்படிக்கையின் வாசகம் பத்திரிகைகளில் வெளி வந்திருப்பதை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள்.

"சென்ற மூன்று வருடங்களாகத் தொடர்ச்சியாக நடந்த தேர்தல்களின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நாட்டாரில் பெரும்பான்மையோருடைய அபிலாஷைக

ளோடு இந்த ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துக்கள் மிகவும் முரண் படுகின்றன.

"தேசத்தாரோ, டெயில் ஐரானோ இந்த உடன்படிக் கையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நான் சிபார்சு செய்ய முடியாதென்பதை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது என் கடமையென்று கருதுகிறேன். உள்நாட்டு மந்திரி யும் பாதுகாப்பு மந்திரியும் இவ்விஷயத்தில் என்னை ஆத ரித்து நிற்கின்றனர்.

"அடுத்த புதன்கிழமை டெயில் ஐரானின் வெளிப் படையான கூட்டமொன்று கூட அழைப்பு அனுப்பப்பட் டிருக்கின்றது. இதுவரை இருந்ததுபோல் இடைக்காலத் தில் கட்டுப்பாட்டுட னிருக்கும்படி நான் ஜனங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரி சபை அங்கத்தினர் கள் தங்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதங்களிருப்பினும், தங்க ளுடைய உத்யோகங்களை வழக்கம்போல் பார்த்துவரத் தயாராயிருக்கின்றனர்.

"(நமது) படை, ராஜீய நிலைமையால் பாதிக்கப்படா மல் பழைய அதிகாரிகளின் உத்தரவுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு இருந்து வருகிறது.

"நமது ஜனங்களுக்குப் பெருஞ் சோதனை வந்திருக் கின்றது. மனக்கசப்பும், ஒருவரையொருவர் பழித்துக் கூறுவதுமின்றி நாம் அதைக் கண்யத்துடன் ஏற்றுக்கொள் ளுவோம். சட்ட பூர்வமாக, நம்முடைய ராஜீய வேற்றுமை களை ஒழித்துக்கொள்ளக் குறிப்பிட்ட வழி யிருக்கிறது. நாம் அதிலிருந்து விலகக்கூடாது. மந்திரி சபையா ருடைய நடத்தை தேசமக்க ளனைவருக்கும் வழிகாட்டியா யிருக்கவேண்டும்."

ஜனங்களுக்கு டெயில் மந்திரி சபைக்குள் ஏற்பட்டுவந்த வேற்றுமைகளும் விகற்பங்களும் நன்ருய்ப் புரியவில்லை. டிவேலரா, கதால் புருகா, ஸ்டாக் கூட்டத்தாருக்கும், ஆர்தர் கிரிபித், காலின்ஸ் கூட்டத்தாருக்குமிடையே பெரியதோர் மனஸ்தாபம் வளர்ந்து வந்ததை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வெகு நாளாயிற்று. டிசம்பர் 14-ந் தேதி டெயில் ஐரான் கூடியபொழுது, அவர்கள் எல்லாத் தலைவர்களையும் வேற்றுமையின்றிப் பாராட்டி வரவேற்றனர். அக்கூட்டத்தில் டிவேலரா, ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் உடன்படிக்கை முடிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்னுல் அதன் நகலைத் தன்னிடம் காட்டிச் சம்மதம் பெறுவதாய்ச் சொன்னதாயும், அவர்கள் அவ்வாறு செய்யத் தவிறிவிட்டன ரென்றும், குறை கூறினுன். கிரிபித் உடனே எழுந்து தாங்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை மீறி நடக்கவில்லை என்று கூறினுர். காலின்ஸ் அடுத்தாற்போல் முன்வந்து, தங்கள் பிரதிநிதிக் கூட்டத்திற்கு, ராஜிபேசவும், உடன்படிக்கையையோ உடன்படிக்கைகளையோ முடிவுசெய்யவும் டெயில் ஐரான் அதிகாரம் கொடுத்துத் தீர்மானித்திருந்ததை விளக்கிப் பேசினுன். மேலும் அவன் தாங்கள் செய்துள்ள உடன்படிக்கையைப் பரிசிலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ளவோ, நிராகரிக்கவோ டெயில் ஐரான் உரிமை பெற்றிருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினுன். இதன் பின்னர் டெயில் அந்தரங்கமாய்க் கூடவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

டெயிலின் அந்தரங்கக் கூட்டத்திலும் விசேஷ முற்போக்குடைய வழியில்லை. டிவேலரா உடன்படிக்கையைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்கு அறிவிக்கும் முறையில் தீர்மானிக்க வேண்டினன். ஆனல் கிரிபித் உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டினர். அயர்லாந்தின் சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது:

"சென்ற சில வருஷங்களில் ஐரிஷ் மக்கள் மேல் ஒரு போர் தொடுக்கப்பட்டது. ஐரிஷ் மக்களும் தங்களைப் பாது காத்துக்கொண்டனர். தலைவர் டிவேலரா அமெரிக்காவிலிருக்கும் காலத்தில் அப்பாதுகாப்புக்காகச் செய்யப்பட்ட காரியங்களின் பொறுப்பு எனக்கிருந்தது. நானும் அப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன். மறுபடி அதே நிலைமைகளில் நான் அப்பொறுப்பை யேற்றுக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறேன். அயர்லாந்து அப்பொழுது தன் வாழ்வைத் தாக்கியும் தன் சுதந்திரத்தை மறுத்தும் வந்த ஒரு பகைவனுடன் போராடி வந்தது. இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டுள்ளதை மறுப்பதா லேற்படும் போராட்டத்தில் உலகத்தின் அநுதாபமும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திலுள்ள நாடுகளுடைய அநுதாபமும் எதிராக விருக்கும். அத்தகைய பயனற்ற போரில் மனச்சாட்சிப்படி நடக்கும் எந்த ஐரிஷ்காரனும் ஒரு ஐரிஷ்காரனுடைய உயிருக்குக்கூடப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள மாட்டான் என்று நான் நம்புகிறேன்."

உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தவேண்டு மென்னும் தீர்மானத்தை ஸீன் மக்கியோன் ஆமோதித்தான்.

பின்னர் காலின்ஸ் ஆதரித்தான். அவனுடைய பேச்சில் துவேஷமோ பகைமையோ புகுந்துவிடாமல் அவன் எச்சரிக்கையாகவும் தீவிரமாகவும் பேசினன். ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் ஆங்கிலேயரின் ஏமாற்ற வலையில் சிக்கி விட்டதாக ஒரு அங்கத்தினர் குறை கூறியதைக் கேட்டு, அவன், சென்ற 5 வருஷ காலமாகத் தான் அவ்வலையில் சிக்காமலிருந்ததை எடுத்துக் காட்டி, இப்பொழுதும் தான் ஏமாறவில்லை யென்று கர்ஜித்தான். உடன்படிக் கையை இப்பொழுது ஆட்சேபிப்பவர்கள் பிரதிநிதி களை நியமிக்கும் பொழுதே தங்கள் கருத்தை வெட்ட வெளிச்சமாக ஏன் கூறவில்லை என்று வினவினன்.

டிவேலரா அடுத்தாற்போல் உடன்படிக்கையை எதிர்த்துப் பேசினன். குடியரசைப் பாதுகாப்பதாகத் தாங்கள் இதுவரை ஜனங்களிடம் கூறி வந்ததைப் பொய்யாக்கக் கூடாதென்றும், முன் நடந்த தேர்தல்களி லெல்லாம் தாங்கள் குடியரசின் பெயராலேயே தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டதாயும் அவன் விரித்துரைத்தான்.

உடன்படிக்கையைக் குறித்துச் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் டெயில் ஐரானில் நிகழ்த்தப்பட்ட சொற் பொழிவுகள் எவையும் போற்றத்தக்கனவா யில்லை. அங்கத்தினர் பலர் தனி மனிதர்களிடம் தாம் தாம் கொண்ட துவேஷத்தை வெளிக்காட்ட அதை ஒரு சந்தர்ப்பமாய் உபயோகித்துக்கொண்டனர். ஐரிஷ் போராட்டத்தின் முதுகெலும்பாய் விளங்கிய காலின்ஸ் ஆதரவைக் கொண்டு கிரிபித் உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்

கொண்டு தீரவேண்டு மென்று கூறினர். டிவேலரா தேசத்தின் முடிசூடா மன்னனும், முற்காலத்தி லிருந்த பார்னல் போன்ற தேசாபிமானிகளைக் காட்டி லும் பன்மடங்கு அதிகமான செல்வாக்கைப் பெற்றும் விளங்கியதால் அவன் கட்சியையும் எளிதாகத் தள்ள முடியவில்லை. அவனுடைய நண்பர்கள் அவன் எதற் கும் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாதென்று ஆலோசனை கூறினர். இதுவரை தேசத்தில் மகத்தானதோர் அர சியல் பிரச்னையை டெயில் ஐரான் தீர்க்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. இப்பொழுது அயர்லாந் தின் வாழ்வைப் பாதிக்கக் கூடிய இப்பிரச்னையைப் பரிசிலனை செய்ததில் அதன் அங்கத்தினர்கள் வல்லவர்க ளாகக் காணப்படவில்லை. உடன்படிக்கை டெயில் ஐரானை இரண்டாக வெட்டியது.

கடைசியாக 1922 ஜனவரி 7-ம் தேதி உடன்படிக் கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டு மென்னும் தீர்மானம் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டது. 64 பேர் சாதகமாகவும், 57 பேர் பாதகமாகவும் வாக்களித்தனர். எனவே உடன் படிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

முடிவில் காலின்ஸ் எழுந்து நின்று தன் உள்ளத் தில் கட்டி வைத்திருந்த உணர்ச்சிகளை யெல்லாம் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட அருஞ் சொற் கோர்வையில் வெளியிட் டான். ஆங்கிலேயர் கையிலிருந்து பொறுப்பை யேற்றுக் கொள்ளும் நெருக்கடியான அச்சந்தர்ப்பத்தில் தேசத் தின் அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசிய

மென்றும், எந்தக் கட்சியும் தான் வெற்றியோ தோல்வியோ அடைந்ததாக வெறிகொண்டு ஆடக் கூடாதென்றும், எதிர்க் கட்சியிலும் எத்தனையோ உத்தமர்களிருப்பதைத் தான் அறிந்திருப்பதாயும், டிவேலராவிடத்தில் தான் என்றும் அன்பில் குறைந்தவனல்லனென்றும் அவன் உருக்கமாகப் பேசினான்.

எவ்வாறாவது தேசத்தில் அமைதி ஏற்படுவதைக் கண்டு பொதுஜனங்கள் களிப்படைந்து எங்கும் ஆரவாரஞ் செய்தனர். ஆனால் நிலைமையை உள்ளவாறு அறிந்தவர்கள், பெருமகிழ்ச்சிக்கு இடமில்லை யென்றும், எதிர்காலத்தில் என்னென்ன அபாயங்கள் நேருமோ வென்றும் கலங்கினர்.

அத்தியாயம் — 16

சோதரர் பூசல்

[1922 ஜனவரி—ஏப்ரல்]

ஜனவரி மாதம் 9-ந் தேதி டெயில் ஐரான் மறு படி கூடியது. கூட்ட ஆரம்பத்திலேயே, டிவேலரா, தன் தலைமைப் பதவியை ராஜீநாமா செய்வதாயும் மேற் கொண்டு அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படியும் கூறினன். அதன் பின் காலின்ஸ் எழுந்திருந்து பொதுஜனப் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டு மென்றும் அவசிய மானல் இரு கட்சியிலிருந்தும் அதற்கு அங்கத்தினர் களை எடுத்துக்கொள்ளலா மென்றும் ஆலோசனை கூறி னன். அச்சமயத்தில் மிஸிஸ் கிளார்க் டிவேலராவை மீண்டும் ஐரிஷ் குடியரசின் தலைவனுகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டு மென்று பிரேரேபித்தாள். காலின்ஸ் டிவேல ராவையே மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கும் பட்சத்தில் பொது ஜனங்கள் தங்களைக் கேவலமாகக் கருதுவார்க ளென்று விளக்கி யுரைத்தான். ஆயினும் உடன்படிக்கைக்கு விரோதமா யுள்ளவர்கள் டிவேலராவே தலைவனுகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டு மென்று பிடிவாதஞ் செய் தனர். முடிவில் ஓட் எடுக்கப்பட்டது. டிவேலரா வுக்கு விரோதமாக 60 வாக்கும் ஆதரவாக 58-ம் கிடைத்ததால் அவன் தோல்வியுற்றுன். உடனே கிரி பித் எழுந்து, அன்று அந்த முடிவு டிவேலராவுக்கு எதிராக ஏற்பட்டதாகக் கருதக் கூடாதென்றும், உடன்

படிக்கைக்குப் பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்கள் வாக்களித்ததாகவே கருதவேண்டு மென்றும் கூறினர். "என் வாழ்க்கையில் நான் சந்தித்தவர்களுக்குள் தலைவர் டிவேலராவைப் பார்க்கினும் என் அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் பாத்திரமான மனிதர் வேறில்லை யென்பதை நான் இப்பொழுது கூற விரும்புகிறேன். அவருடைய தற்போதைய நிலைமைக்கு நான் முற்றிலும் வருந்துகிறேன். நாங்கள் அவரை எங்களுட னிருக்க வேண்டுகிறோம்" என்று அவர் கனிந்துருகும் மொழிகளால் டிவேலராவின் கூட்டுறவை நாடினர். டிவேலராவும், சமயத்திற் கேற்ப, தேசாபிமானமும் வீரமும் ததும்பும்படி சொற்பொழிவாற்றினன். உடன்படிக்கை காரணமாக ஏற்பட்ட பிளவால் சகோதரர்களாகிய தங்களுக்குள்ளே போராட்டம் நேருமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டதை அவன் அழுத்தமாய்க் கண்டித்து, "அதெல்லாம் அறிவீனம்" என்று கூறினன். அவன் சொற்பொழிவின் முக்கியமான பாகம் பின்வருமாறு:

"துரதிர்ஷ்டவசமாக உடன்படிக்கை விஷயத்தில், நாங்கள் ஒத்துழைக்க முடியாம லிருக்கிறோம். பெரும்பான்மையோர் சார்பாக—அயர்லாந்தின் சார்பாக—நிற்கும் நீங்கள் குறிப்பிட்ட வேலை செய்யவேண்டி யிருக்கிறது. அந்த வேலையைச் செய்வதற்கும், நீங்கள் எங்களை நாடுவீர்கள். எக்காலத்திலும் வெளியிலிருந்து வரும் பகைவருக்கு எதிராக நாங்கள் உங்களுடன் நிற்போம். இடையில் நீங்கள் எங்களை ஒரு உதவிப் படையாகவும், எங்களுக்கு அயர்லாந்தின் பூர்ண சுதந்திரமே குறியான கொள்கை யெனவும்

கருதவேண்டும். அவ்வழியில் முற்போக்கடைவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாக எங்களுக்கு நம்பிக்கையுள்ள விஷயங்களில் நாங்கள் உங்களுக்குப் பின்னல் வரச் சித்தமா யிருக்கிறோம். ஆனல் அவ்விஷயங்களுக்காக, நாங்கள் பொறுப் பெடுத்துக்கொள்ளவோ, எங்கள் தத்துவங்களை விட்டுக் கொடுக்கவோ மாட்டோம். சமாதானத்திற்காக நான் எவ்வளவு பாடுபட்டே னென்பதையும், எவ்வளவு தூரம் எங்களால் போக முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் இந்த டெயிலேயும் இணங்கி வரும்படி செய்வதற்கு நான் எப்படி முயற்சி செய்தே னென்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அதற்கெதிராக அதிகத் தொகையினரைக் கொண்ட சிறுபான்மைக் கட்சி யிருக்கு மென்பதை நான் அறிவேன். அதைப் பார்க்க நான் களிப்படைவேன். நான் இந்த உடன்படிக்கைக்கு எதிராக விருப்பது ஒரே காரணத்திறல் தான்—அதாவது நம்மால் கடைப்பிடிக்க முடியாத ஒரு வாக்குறுதியி னடியில் நாம் கையொப்பமிடுவது தான். அது ஆடவர் பெண்டிருடைய சுபாவத்திற்கு மேற்போனது. அவர்களால் அதைக் காப்பாற்ற முடியாது...... ஐரிஷ் சமூகத்திற்கு நிச்சயமாக இடையூறு விளைக்கும் காரிய மெதையும் நீங்கள் செய்வதாகக் கண்டா லொழிய நாங்கள் உங்கள் விஷயத்தில் தலையிட்டுத் தடைசெய்ய மாட்டோம். இரண்டு தீமைகளில் ஒன்றை நாங்கள் அவசியம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நேர்ந்தால், ஐரிஷ் சமூகத்தின் நன்மைகளை விரும்பி, நாங்கள் இரண்டிலும் குறைந்த கேட்டை விளைக்கும் தீமையையே ஏற்றுக்கொள்வோம்."

மிகுந்த தீமையை விலக்கிக் குறைந்த தீமையை ஏற்றுக்கொள்வதாக டிவேலரா கூறினன். இதிலிருந்து

அங்கியர்களுக்கும் ஐரிஷ் அரசாங்கத்துக்கும் பிணக்கு நேரின் அங்கியர்களுக்கு விரோதமாக அவன் அரசாங்கத்தையே ஆதரிப்பா னென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்கியது. இதைப் போலவே காலின்ஸும் களங்கமற்ற சிந்தையுடன் பேசினன். கொள்கை சம்பந்தமாகத் தன் நண்பர்கள் பலர் மாறுபட்டிருப்பினும் அவர்கள்பால் பகைமை கொள்ளக் காரண மில்லை யென்பதை அவன் மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துரைத்தான். ஆனல் எல்லாத் தொண்டர்களும், டிவேலராவாகவும், காலின்ஸாகவும் இருக்க முடியுமா? அவர்களுக்குள் வீணை பகைமை மூண்டது. தலைவர்க ளிருவரும் தேசியப் படை வீரருக்குள் ஒருவருடைய உதிரத்தை மற்றவர் சிந்தவேண்டிய அவசியமில்லை யென்றும், உள் நாட்டுக் கலகம் தோன்ற இடமே யில்லை யென்றும் உறுதியுடன் நம்பி யிருந்தனர். ஆனல் அவர்க ளறியாமலே பெரும் போருக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. வெகு சிக்கிரத்தில் தொண்டர்களுக்குள் பிளவு அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது.

மறுநாள் டெயில் கூடும்பொழுது காலின்ஸ் ஆர்தர் கிரிபித்தைத் தலைவராகப் பிரேரேபித்தான். அத் தீர்மானத்தை யொட்டி வாக்கெடுக்கும் சமயத்தில் டிவேலரா எழுந்திருந்து கிரிபித்தின் தேர்தலை ஆட்சேபித்தான். கிரிபித் சமாதான மகாநாட்டில் ஐரிஷ் பிரதிநிதிகளின் தலைவரா யிருந்தமையால் அவர் அம் மகாநாட்டின் முடிவை நிறைவேற்றி வைக்கும் கடப்பாடுடையவ

ரென்பதும், அதனுல் குடியாசைக் கவிழ்த்து அதன் ஸ்தானத்தில் வேருெர் அரசாங்கத்தை அமைக்கும் பொறுப்புடையவ ரென்பதும், அவர் இடைக் காலததில் குடியாசை ஆதரிக்கவேண்டிய திருக்க அதன் அழிவுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டி யிருக்கு மென் பதுமே அவனுடைய ஆட்சேபத்துக்குரிய முக்கிய காரணங்கள். இக்காரணங்களைக் கூறிவிட்டு அவன் அச்சமயத்தில் தான் அங்கிருக்க முடியா தென்று வெளி யேறினுன். உடன்படிக்கைக்கு எதிராக இருந்தவர் அனைவரும் அவனைப் பின்தொடர்ந்து வெளியேறினர். காலின்ஸ் அச்சமயம் தன் ஆசனத்தை விட்டெழுந்து, இடியிடிப்பது போன்ற குரலில், "துரோகிகளே, செல் லுங்கள்! தேசத்தைக் கைவிடுபவர்களே, செல்லுங் கள்! நாங்கள் அவள் பக்கத்தில் நிற்போம்!" என்று கூறினுன்.

எஞ்சியுள்ள அங்கத்தினர்கள் கிரிபித்தை ஏகமன தாகத் தலைமைப் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுத்தனர். கிரி பித் உடனே ஒரு புதிய மந்திரி சபையை அமைத்தார். அதை டெயில் ஐரானும் அங்கிகரித்தது.

பிற்பகல் கூட்டத்திற்கு டிவேலராவும் அவனுடன் வெளியேறிய அங்கத்தினரும் பிரசன்னமா யிருந்தனர். அப்பொழுது டிவேலரா கிரிபித் கையாளப் போகும் வேலை முறையை விளக்கும்படி வேண்டினுன். கிரிபித் அப்பொழுது கூறியதாவது:—

"நாங்கள் உடன்படிக்கையை விடத் தயாரா யில்லை. தேசத்தின் நன்மையைக் கருதி டிவேலராவை நான்

எதிர்க்கிறேன். ஆரம்பம் முதலே நான் சொல்லி வருவது போல் டெயில் இருக்கப் போகிறது; பிரீஸ்டேட் ஒரு தேர்தலுக்கு ஏற்பாடு செய்யும்வரை அயர்லாந்தின் குடியரசும் இருந்துவரும். நான் எவ்வித எதிர்ப்பையும் வேண்டவில்லை. நான் கேட்பதெல்லாம் அது ஒன்றுதான். இதுவரையும் எந்த ஐரிஷ்காரனின் மேலும் சுமத்தப்படாத மிகக் கடினமான வேலை நம்மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஐரிஷ் மக்களிடையே நாங்கள் சென்று, பிரீஸ்டேட்டை அவர்களுக் களித்து, அவர்க ளிஷ்டம் போல் முடிவு செய்யும்படி கேட்கும்வரை எங்களை எதிர்த்துத் தடைசெய்ய வேண்டாமென்பதே நாங்கள் கேட்டுக்கொள்வது. இது ஒன்றுதான் எனது வேலை முறை. ஐரிஷ் மக்கள் பிரீஸ்டேட்டை உதறித் தள்ளி, குடியரசை மேற்கொள்வாராயின் நானும் மற்றவர்களைப் பின்பற்றுவேன். அயர்லாந்தையும் எனக்கு விரோதமாயுள்ள தோழர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் எங்கள் வழியில் தடைகளை ஏற்படுத்தாம லிருக்கவேண்டு மென்பதே. ஐரிஷ்காரர் மேல் சுமத்தப்பட்ட பொறுப்புக்களில் தலைசிறந்த கடினமான பொறுப்பை அடுத்த மூன்று மாதங்களுக்குள் நாம் மேற்கொள்ளப் போகிறோம்."

ஜனவரி மாதம் 14-ந் தேதி உடன்படிக்கையை ஆதரிக்கும் அங்கத்தினர்களும் டிரினிட்டி கலாசாலைப் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றுகூடி ஆலோசித்து மைக்கேல் காலின்ஸ், காஸ்கிரேவ், டுக்கன், ஹோகன், லின்ஞ், மக்ராத், மக்நீல், ஓஹிக்கின்ஸ் ஆகியவர்களைக்கொண்டு ஒரு தற்காலிக அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஆர்தர் கிரிபித் டெயில் ஐரானின் தலைவரா யிருந்ததால்

அவரைத் தற்காலிக அரசாங்கத்திலும் நியமித்து நிலைமையைக் குழப்பமடையச் செய்யக் கூடாதென்று அவர்கள் கருதினர். காலின்ஸ் அவ்வரசாங்கத்தின் தலைவனாய் நியமிக்கப்பட்டான். எனவே ஆங்கிலேயரிடமிருந்து அரசாங்க ஸ்தாபனத்தைப் பெறவேண்டிய பொறுப்பு பெரிதும் அவனையே சார்ந்து நின்றது. பல நூற்றாண்டுகளாய் அயர்லாந்தில் அந்நியர் ஆதிக்கத்தின் அறிகுறியாய் விளங்கிவந்த டப்ளின் மாளிகை ஜனவரி 16-ந் தேதி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் காலின்ஸின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அயர்லாந்தின்மேல் பிணிக்கப்பட்டிருந்த பராதீன விலங்கு இரண்டாக முறிந்து விழ்ந்தது. அடிமைப்பட்டிருந்த அன்னைக்குச் சேவை செய்துவந்த காலின்ஸ் அவள் விடுதலையடைந்த பின்னும் முந்திய ஊக்கத்தில் சிறிதும் தளராது தொண்டு செய்ய முற்பட்டான். விடுதலைப் போராட்டத்தில் அவன் செய்யாது பாக்கி வைத்திருந்த தியாகம் ஒன்றுதான். அத்தியாகமே ஆத்ம பலிதானம். அதையும் முடிப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பம் பின்னால் விளையக் காண்போம்.

மூன்றரை வருஷங்களாய்க் காலின்ஸ் தன் சிறிய தோள்களின் மேல் மலைபோன்ற வேலைகள் பலவற்றைத் தாங்கிவந்திருந்தான். ஆனால் முன்னிருந்த நிலைமைக்கும், இப்போதிருந்த நிலைமைக்கும் மிகுந்த வித்தியாசமுண்டு. முன்னால் தேசமனைத்தும் அவன் பக்கத்தில் நின்றது; அந்நிய அரசாங்கமொன்றே அவன் குறியாக இருந்தது. இப்பொழுது அவனுடைய நண்பர்கள் பிளவு

பட்டிருந்தார்கள். அவன் தன் தோழர்களிலேயே மாறு பட்டவர்களுடன் போராடவேண்டி யிருந்தது. அவனு டைய வயது 31 தான். ஆயினும் மிகப் பொறுப்புள்ள பதவிகளை வகிக்கவேண்டி யிருந்தது. ஒரு பக்கம் ஆங்கி லேயரோடு தர்க்கம் செய்து தன் உரிமைகளைப் பாது காக்கவேண்டும்; மற்றொரு பக்கம் உடன்படிக்கையை எதிர்ப்பவர்களோடு வாதாடவேண்டும். அடிக்கடி லண் டனுக்குச் சென்று ஆங்கில அரசாங்கத்தோடு கலந்து பேச வேண்டி யிருந்தது. லண்டனில் அவன் அல்ஸ்டர் சம்பந்தமாக ஸர் ஜேம்ஸ் கிரெய்க்கை அடிக்கடி கலந்து பேசிவந்தான்.

டப்ளின் தெருக்களிலே வசித்து, கறுப்புக் கபில ருடைய கொடுமைகளுக்குத் தப்பி, தொண்டருக்குத் தொண்டனாய் ஊழியஞ் செய்துவந்த காலின்ஸ் இப் பொழுது திடீரென்று மாண்புமிக்க பதவியைஅடைந்து விட்டவுடன் கர்வம் மிகுந்து தலை கிறுங்கவில்லை. அன்று கண்ட காலின்ஸாகவே அவன் என்றும் விளங் கினான். பழைய நண்பர்களை அவன் சிறிதும் மறவாது அவர்களிடம் அன்பு கெழுமிய உள்ளத்துடன் பழகி னான்.

ஒரு சமயம் பத்திரிகைக்காரர் பலர்—முக்கியமாக அமெரிக்க நிருபர்கள்—அவனைச் சூழ்ந்து நின்று சிக்க லான ஐரிஷ் பிரச்னைகளை விளக்கி யுரைக்குமாறு வேண் டினார்கள். முற்காலத்தில் அவன் வலிமை மிக்க மாற்றா ரோடு போராடிய முறைகளையும், அவர்கள் கையி

லிருந்து தப்பிய விந்தைகளையும் விவரித் துரைக்குமாறு அவர்கள் அவனை வற்புறுத்தினர்கள். அவனும் அவர்கள் மூலம் அயர்லாந்தின் நிலைமையை உலகத்துக்கு அறிவித்தான்; ஆனல் தன்னைப் பற்றிய கதைகளையும், தற்பெருமையாகக் கருதக் கூடிய விஷயங்களையும் கடைசிவரை சொல்ல முடியாதென்று அவன் மறுத்து விட்டான். ஆனல் சில நிருபர்கள், தங்களிஷ்டம் போல் சில கதைகளைக் கற்பித்து, அவை காலின்ஸால் கூறப் பட்டவை என்று பிரசுரித்தனர். இவ்வாறு தூர தேசமான அமெரிக்காவில் அவனைப்பற்றி உண்மையும் பொய்யும் விரவிய கதைகள் பல பரவின.

ரகசியப் புரட்சிச் சங்கம் அமைப்பதிலும், ஒற்றர் படை அமைப்பதிலும், கைதிகளை விடுவிக்க உபாயங்கள் செய்வதிலும், தேசத்தின் பொருளாதார நிலைமையை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும், ஆங்கில ராஜதந்திரிகளோடு சரியாசனத்திலிருந்து ராஜி பேசுவதிலும் காலின்ஸ் தேர்ந்த நிபுணன் என்பதை இதுவரை நாம் கூறியவற்றால் எளிதில் அறியலாகும். அவன் இவற்றுடன் நிற்காது தேசிய விஷயங்களில் பெரிய தத்துவ ஞானியாயும் விளங்கிவந்ததைக் காட்ட அவன் எழுதிய கட்டுரைகளிலிருந்து சில குறிப்புக்களைக் கீழே தருகிறோம்:

“ஆங்கில நாகரிகம், ஆங்கில மக்களுக்கு ஏற்றதா யிருக்கலாம். நமக்கு அது அந்நியமானதாய்த்தான் இருக்க முடியும். அது

அவர்களுடைய சரித்திரத்தால் விளைவிக்கப் பட்ட ஆங்கில நாகரிகமே யன்றி வேறில்லை. அது நமக்குப் பொருந்தாத தொன்று. அது நாம் வெளியே போர்த்திக்கொள்ளும் ஓர் உடையே யன்றி நமக்குள்ளே யுள்ள ஒரு பொருளன்று. அதை அணிந்திருக்கையில் நாம் அற்பமாயும், ஆபாசமாயும், அகௌரவமாயும் விளங்குகிறோம். அது நமது குறைகளையெல் லாம் பிரசித்தப் படுத்துகின்றது. நமது நற் குணங்களைக் காட்டுவதற்கு அது சந்தர்ப்பம் அளிப்பதில்லை. ஐரிஷ் மக்களின் கெயிலிக் ஆன்மா இன்னும் ஜீவித்திருக்கிறது. அது தன்னிலே தான் அழிவற்றிருக்கிறது. ஆனால் நம் மேல் வெளியிலிருந்து சுமத்தப்பட்ட வேறொன்றினால் அதன் குணங்கள் மூடி மறைக் கப்பட் டிருக்கின்றன. கடவுளால் அளிக்கப் பட்ட நமது தாய்நாட்டின் சின்னங்களா யில் லாத பலவகைப்பட்ட வெறுக்கத் தகுந்த வீடு களும், இழிவான கடைகளும், விகாரமான மது பான விடுதிகளும் நிறைந்திருக்கும் நகரங்களும் கிராமங்களும் அழகிய அயர்லாந்தின் நிலப் பரப்பை ஆபாசப்படுத்துவதைப் போல் மேற் கண்ட விஷயமும் இருக்கிறது.

*   *   *   *

"நமது அந்தரங்க வாழ்க்கையும் நாம் தாறுமாருய் அணிந்துள்ள ஆங்கில நாகரிகத்தின் சின்னமாக வந்துவிட்டது. நமது மக்களில் பலருக்கு இயற்கையாயுள்ள அறிவு எவ்வளவாயினும் அவர்களுடைய மனேபாவம் தினசரிப் பத்திரிகை, மதுபான விடுதி, குதிரைப் பந்தயம் முதலியவற்றின் எல்லைக் குட்பட்டிருக்கின்றது. ஆங்கில நாகரிகம் நம்மை ஐரிஷ் வேஷதாரிகளாக்கி யிருக்கின்றது.

"அவர்கள் நமது பாஷையை அழித்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய பாஷையை நமக் களிக்கும்பொழுது அவர்கள் நம்மைச் சபித்துவிட்டனர். நாமும் அத னடிமைகளாய் விட்டோம். அதன் சொற்கள் நமது எண்ணங்களை வெளியிடும் கருவிகளா யில்லாமல் அந்த வெறுஞ் சொற்களே முடிவான விஷயங்களாக நமக்குத் தோன்றுகின்றன.

"நாம் இப்பொழுது முதல் வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறோம். பகைவன் எதனுல் நம்மை இழிவுறும்படி செய்து அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்க முடியுமோ அதை நம் மேல் சுமத்தி வந்தான். இப்பொழுது பகைவன் வெளியேறும் நிலைமையைப் பெற்றுள்ளோம். இந்த வெற்றி, நாம் மீண்டும் நமது தாய்ப் பாஷை

யைப் பேசுவதற்குத் தீவிரமாய் முயற்சித்தும், நம்மை நாமே ஆண்டுகொள்ள முயற்சித்தும் வந்த பிறகுதான் ஏற்பட்டது. அந்த வேலையைப் பூர்த்திசெய்தால்தான் நாம் நமது பகைவனையும் மற்ற எல்லாப் பகைவர்களையும் உட்புகாமல் விலக்க முடியும்.

"நாம் இப்பொழுது பெயரளவிலேயே சுதந்திரரா யுள்ளோம். நாம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மீண்டும் கெயிலியர்க ளாகிறேமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு உண்மையாக விடுதலையாகிச் சுதந்திரத்தை அடைவோம். அது கடினமான வேலை. நம்மை நசுக்க முயற்சித்த ஆயுதந் தாங்கிய ஆங்கிலச் சேனை யென்னும் இயந்திரத்தை நாம் நமது ஸ்தூலக் கண்களால் பார்க்க முடியும். நாம் அதைத் தொட முடியும், அதற்கு எதிராக நமது உடற் பலத்தையும் உபயோகிக்க முடியும். அவர்களுடைய வேலைக்காரர்கள் ஒரே வகையான உடையும் ஆயுதங்களையும் அணிந்து விளங்குவதை நாம் காணலாம். நாம் அவர்களுடைய உருக்கு ஆயுத வண்டிகளையும், கவசம் பூண்ட கார்களையும் பார்க்க முடியும்.

"ஆனல், நம்மைச் சிதைத்து, நமது பழக்க வழக்கங்களையும் நமது சுதந்திர வாழ்வையும்

அழித்துவரும் சூட்சுமமான இயந்திரம் அவ்வாறு எளிதாகப் புலனுகக்கூடியதில்லே. அதை நாம் நமது மனக் கண்ணுலேயே தேடிக் காண வேண்டும். நாம் ஐக்யமாகி, ஆன்மசக்தி முழுவதையும் கொண்டே அதை எதிர்க்க வேண்டும். இவ்விஷயம் சகஜமாய்ப் போய்விட்டது.

"ஒரு வேளே நாம் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமலிருக்கலாம். ஆனல் நாம் வேருென்று செய்யமுடியும். வேருென்றை அதற்குப் பதிலாக நாம் மேற்கொள்ள முடியும். நாம் நமது மனங்களேக் கெயிலிக் எண்ணங்களாலும், நமது வாழ்க்கையைக் கெயிலிக் வழக்கங்களாலும் நிரப்பி, வேறெதற்கும் அவற்றில் இடமில்லாதபடி செய்துகொள்ளலாம்.

* * * *

"பழைய அஸ்திவாரங்களின் மேல் நாம் ஒரு புதிய நாகரிகத்தை அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஐரிஷ் ஜனங்களுக்காக அவர்கள் தலேவர்கள் அதைச் செய்ய முடியாது. அவர்கள் வழி காட்டவே முடியும்.

"அவர்கள் சட்டமும் ஒழுங்கும் பொருந்திய நீதியான ஆட்சியை அமைப்பதற்குத் தங்களாலியன்றதைச் செய்ய முடியும். அவ்

வாட்சியின் கீழே ஜனங்கள் தாங்களாகவே அதைச் செய்துகொள்ள முடியும்.

"நமது ஜனங்கள் தலைவர்களை எதிர்பாரா மல் தாங்களாகவே முயலவேண்டும். தலைவர் கள் தனிப்பட்ட மனிதர்களே. தனிப்பட்ட மனிதர்கள் குறையுடையவர்கள், தவறும் மெலிவும் அவர்கள் இயற்கை. நமது சமூகத் தின் வலிமை எல்லா ஜனங்களுடைய ஆன்ம பலமே யாகும். நமது தேசிய குணவிசேடங் களுக்குத் தக்கபடியே நாம் ஒரு அரசியல் பொருளாதார சமூக அமைப்பைப் பெற வேண்டும்.

"நமது பாஷையைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவருவதே நமது மிகப் பெரிய வேலை. நமது மிக நுட்பமான கருத்துக்களையும், நுணுக்கமான உணர்ச்சிகளையும் அன்னிய பாஷையில் எப்படி நாம் வெளியிடுவது? இந் தத் தலைமுறையில்—ஒரு வேளை அடுத்த தலை முறையிலுங்கூட—ஐரிஷ் பாஷை நமது பாஷை யாக வளர்ந்துவிட முடியாது. ஆனல் அதை நாம் மீண்டும் நாவினுலும் மனத்தினுலும் கொள்ளாத வரை நாம் சுதந்திரர்க ளல்லர், நாம் அழியாத இலக்கிய மொன்றையும் படைக்க முடியாது."

காலின்ஸ் பிரீஸ்டேட் அமைக்கவேண்டிய வேலையையே அதிகமாய்ச் செய்துவர வேண்டியிருந்ததால் ஐரிஷ் குடியரசுப் படை என்ற பெயருடன் விளங்கிய தொண்டர் படையை அவன் கவனிக்க முடியவில்லை. அந்த நிர்வாகத்தைப் பாதுகாப்பு மந்திரியான ஜெனரல் முல்காஹியே கவனித்துவந்தான். பிரிட்டிஷ் படைகள் நாட்டைவிட் டகன்றுவந்ததால் தொண்டர் படையொன்றே அயர்லாந்தில் ஆயுதந் தாங்கிய படையாக விளங்கியது. அப்படையில் சமாதான காலத்திலேயே சில ஒழுங்கீனங்கள் புகுந்திருந்தன. பின்னல் அரசியல் தலைவர்களுடைய அபிப்பிராய வேற்றுமைகள் அப்படையிலும் பிரதிபலிக்க ஆரம்பித்தன. மேலும் உடன்படிக்கை சம்பந்தமாக அதை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் வாதாடிவந்த டெயில் ஐரான் அங்கத்தினர் பலர் தொண்டர் படையிலும் பதவிகள் வகித்துவந்ததால் அவர்களுடைய வேற்றுமைகள் அதிலும் புகுந்தது இயல்பன்றோ!

தொண்டர்படைத் தலைமை யதிகாரிகளில் ஒருவனை ரோரி ஒகானர் உடன்படிக்கையை எதிர்த்தவர்களில் முக்கியஸ்தன். அவன் முக்கியமான தொண்டர்களிடையே உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாகத் தீவிரமாகப் பிரசாரஞ் செய்துவந்தான். பற்பல தொண்டர்கள் உடன்படிக்கையைத் தகர்த்தெறியவேண்டுமென்று முன்வந்தனர்.

இங்கிலையில் பாதுகாப்பு மந்திரி உடனே தொண்டர்களுடைய வருஷாந்த மகாநாட்டைக் கூட்டவேண்டு

மென்று சில அதிகாரிகளால் வற்புறுத்தப்பட்டான். 1918-க்குப் பின்னுல் மகாநாடு கூடவே யில்லை யெனி னும், அச்சமயம் அதைக் கூட்டுவது உசிதமாயில்லை. அப்பொழுதுதான் ஆங்கிலப் படைகள் தங்கள் படை வீடுகளையும் அதிகாரங்களையும் தேசிய அரசாங்கத்தி னிடம் ஒப்படைத்துக்கொண் டிருந்தன. மகாநாடு கூட் டப்பட்டுத் தொண்டர் படையிலுள்ள ஊழல்களும் பிளவுகளும் வெளிப்பட்டால் அந்நியப் படைகள் அவற் றைக் காரணமாகக் கொண்டு நாட்டை விட்டு அகலாமல் நிற்க நேரும். எனவே மகாநாடு 2 மாதங்களுக்கப்பால், ஒத்திப்போடப்பட்டது.

ஆங்கிலப் படைகளால் காலி செய்யப்பட்ட படை வீடுகளில் எந்த நேரமும் சேவை செய்யக்கூடிய தொண் டர்கள் ஒரு படையாக வைக்கப்பட்டனர். முழு நேர மும் சேவை செய்ய முடியாத தொண்டர்களைக் கொண்டு கையிருப்புப் படை யொன்று நிறுவப்பட்டது. புதிய தேசியப் படைக்கு ஜே. ஜே. ஓகானல் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டான். சேனையைப் போலவே ஒரு போலீஸ் படையும் நிறுவப்பட்டது.

ஸின்பீன் மகாநாடு பெப்ரவரியில் கூடிற்று. பிரதி நிதிகளில் பெரும்பாலோர் உடன்படிக்கையை எதிர்ப் பவர்களா யிருந்தனர். ஆயினும் அவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்பட்ட பிளவு காரணமாகத் தேசத்தார் அல்லலுரு வண்ணம் நடு நிலையான முறையைக் கையாளவேண்டு மென்னும் நோக்கத்துட னிருந்தனர். இக்காரணத்தால்

டிவேலரா காலின்ஸைக் கண்டு பேசி ஒரு ராஜிக்கு ஏற்பாடு செய்தான். அதன்படி ஸின்பீன் ஸ்தாபனத்தில் உடனே மாறுத லொன்றும் செய்யக் கூடாதென்றும் பொதுத் தேர்தலை மூன்று மாதங்களுக்கு ஒத்திப்போட வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மார்ச் மாதம் 26-ந் தேதி தொண்டர் மகாநாட்டைக் கூட்ட ஏற்பாடுகள் நடந்து வந்தன. இடையில் தொண்டர்களுக்குள்ளே பகைமையும் பூசலும் வளர்ந்து வந்தன. லிமெரிக் நகரிலுள்ள உடன்படிக்கைக் கெதிரான தொண்டர்கள் போர் முறையில் இறங்கினர். அந்நகரிலுள்ள சில விடுதிகளும், கட்டிடங்களும் அவர்களால் கைப்பற்றப்பட்டன. அவர்களுக்கும் புதிய சர்க்கார் படைகளுக்கும் போர் மூளும் நிலை ஏற்பட்டது. சில முக்கியஸ்தர்கள் தலையிட்டு உதிரப்பெருக்கைத் தடுத்துவந்தனர்.

டெயில் ஐரானின் மந்திரி சபை மார்ச் மாதம் 15-ந் தேதி கூடி அந்நிலையில் தொண்டர்கள் மகாநாட்டை நடத்த அநுமதிக்கக் கூடாதென்று தீர்மானித்தது. அதை எதிர்த்து நின்ற தொண்டர்கள் மார்ச் 18-ம் தேதி மான்ஷன் மாளிகையில் தாங்களாக ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டினர். இதனால் தொண்டர்படை நிச்சயமான இரு பிரிவாகப் பிரிந்தது.

தேச மனத்திலும் வருந்தத்தக்க குழப்பமுண்டாயிற்று. சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்கப் படைகளில்லை. ஆங்கிலப் படைகளும் கப்பலேறி

விட்டன. எங்கும் அராஜகம் தாண்டவமாடியது. எங்கும் மாறுபட்ட இரு கட்சியினர் அதிகாரஞ் செலுத்த ஆரம்பித்தனர். பிரஜைகள் இரண்டு கொள்ளிக் கிடையில் அகப்பட்ட எறும்புபோல் பரிதவித்தனர்.

எரிகின்ற நெருப்பில் எண்ணெயை யூற்றுவது போல் பெல்பாஸ்ட்டில் மதவெறியால் பெரும் போரொன்று மூண்டது. அதனால் மிகுந்த உதிரப் பெருக்கும் சேதமும் விளைந்தன. கத்தோலிக்கர் பலர் கொடூரமாய்க் கொலை செய்யப்பட்டு மடிந்த காட்சிகள் பயங்கரமா யிருந்தன.

உடன்படிக்கைக்கு எதிராகவுள்ள தொண்டர்களிற் சிலர் தங்களுக்கு எதிராகவுள்ள பத்திரிகைகளை நசுக்கவும், தேசத்தில் தேர்தலை நடக்காமற் செய்யவும், பொதுக்கூட்டங்கள் கூடாமல் தடுக்கவும் வேண்டுமென்று முன்வந்தனர். காலின்ஸ் பேசுவதற்காகச் சென்ற கூட்டங்கள் கூட அவர்களால் கலைக்கப்பட்டன. 'பிரீமன்ஸ் ஜர்னல்' என்னும் பத்திரிகாலயத்திற்குள் அவர்கள் புகுந்து அச்சியந்திரங்களை உடைத்தெறிந்தனர்.

ஏப்ரல் மாதம் ஆரம்பத்திலிருந்து எதிர்க் கட்சித் தொண்டர்கள் சர்க்கார் படைகளைத் தாக்க ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் லாறிகளை மறித்துப் பிடித்துக்கொள்வதும், படைகளின் முக்கிய அதிகாரிகளைப் பிடித்துச் சிறைவைப்பதும் தினசரி நிகழ்சிகளா யிருந்தன. உயிர்ச்சேதம் முதலில் சுருக்கமா யிருப்பினும் போராட்டங்களுக்குக் குறைவில்லை. டப்ளின் நகரத் தெருக்களி

லேயே இருபக்கத்தாரும் பொருதிய காட்சிகள் அபூர்வ மில்லை. பட்டாள லாறிகள் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டன. நாணயச்சாலைகளும் தபால் காரியாலயங்களும் கொள்ளையிடப்பட்டன. ஆயினும் இதுவரை டெயில் ஐரான் படைகளின்மேல் போர் தொடுக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியார் தீர்மானித்து அறிக்கை வெளியிடவில்லை. மேலும் தொண்டர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு வந்த காலத்திலே இருபக்கத்துத் தொண்டர் படை அதிகாரிகளும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்து நட்புடன் பழகிவந்தனர்.

சமாதானத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் பலிதமாகாமல் பாழாயின. கிரிபித், காலின்ஸ், டிவேலரா முதலியோர் மான்ஷன் மாளிகையில் ஒருமுறை கூடிக் கலந்து பேசினர். அவர்களுக்குள் ஒருவித முடிவும் ஏற்படக் காணோம். காலின்ஸ், தான்பிரீன், ஹேல்ஸ் முதலிய தொண்டர்படை முக்கியஸ்தர்கள் சிலர் கூடி ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தனர். அது உலைந்து வீழ்ந்தது. முடிவில் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த லியாம் லிஞ்ச், ஸீன் மாய்லன், லியாம் மெல்லோன் ஆகிய மூவரும், "சர்க்கார் படைகளின் முக்கியஸ்தர்களில் ஸீன் மக்கியோன் முதலிய மூவரைக் கண்டு பேசித் தற்காலிகமான ஒரு சமாதானம் செய்தனர். இடையில் டெயில் ஐரான் அங்கத்தினரில் இருகட்சியையும் சேர்ந்த பதின்மர் ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வழிகாணுமாறு நியமிக்கப்பட்டனர்.

அத்தியாயம் — 17

அழியாச் சுடர்

டெயில் ஐரானின் சமாதானக் கமிட்டியார் பன் முறை கூடியும் ஒரு முடிவுக்கும் வர முடியவில்லை. மேலும் அவர்களில் நால்வர் உள்நாட்டுக் கலகத்தில் கொல்லப்பட்டனர். எஞ்சியுள்ளவர்களுக்குள்ளும் தேர் தலைப் பற்றி ஏகோபித்த அபிப்பிராய மில்லை. உடன் படிக்கைப் பிரச்னையைப் பொதுஜன வாக்கின் மூலம் தீர்மானிக்கக் கூடாதென்று அதை எதிர்ப்பவர்களே வாதாடிவந்தனர்.

இதன் பிறகு காலின்ஸ் டிவேலராவைக் கண்டு பேசி மே மாதம் 20-ம் தேதி ஒரு ஒப்பந்தம் செய்தான். அதன்படி இரு கட்சியாரும் தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டு மென்றும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட டெயில் ஐரானின் மந் திரி சபையின் ஸ்தானங்களில் சில எதிர்க் கட்சிக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டு மென்றும், இவ்வாறு கூட்டா சாங்கமாக நடப்பதற்குப் பின்னால் இடையூறு நேர்ந் தால் மீண்டும் பொதுத் தேர்தல் நடத்தவேண்டு மென் றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

புதிய தேர்தலின் மூலம் அரசாங்கக் கட்சியின ருக்கு 58 ஸ்தானங்களும், உடன்படிக்கையை எதிர்த் தவர்களுக்கு 35-ம், தொழிற் கட்சியாருக்கு 17-ம், குடியானவர் கட்சிக்கு 7-ம், சுயேச்சைவாதிகளுக்கு 7-ம் கிடைத்தன. இவற்றோடு டிரினிட்டி கலாசாலை அங்

கத்தினரின் ஸ்தானங்கள் நான்குக்கும் அவர்கள் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டனர். மற்ற கட்சிகளெல்லாம் உடன்படிக் கையை ஆதரிப்பவை யாகையால் டெயில் அங்கத்தினரில் 100-க்கு 72 பேர் உடன்படிக்கையை ஆதரிப்பவர்களா யிருந்தனர்.

எதிர்க் கட்சித் தொண்டர்கள் பெல்பாஸ்ட் சாமான் களின் பகிஷ்காரத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பலவிடங் களில் சோதனையிட்டனர். அச்சாமான்களைத் தாங்கிச் சென்ற ரயில்களும் வாகனங்களும் வழிமறித்து நிறுத் தப்பட்டன. மேலும் அத்தொண்டர்கள் மீண்டும் ஆங் கிலேயருடன் போர் தொடுக்கவேண்டு மென்று தீர் மானித்தனர். அவர்களுக்கும் அரசாங்கப் படைகளுக் கும் பலவிடங்களில் போர் நடந்தது. காலின்ஸ் இது நாள்வரை தோழர்களாய் விளங்கியவர்களோடு எப்படிப் போராடுவது என்று திகைத்து விட்டுக்கொடுத்து வந்த தால் மேலும் மேலும் குழப்பம் அதிகரித்தது. அதனல் அவன் கடுமையான முறைகளைக் கையாண்டு தேச மக்களைப் பாதுகாக்க முனைந்தான்.

'போர் கோர்ட்ஸ்' என்னு மிடத்தில் படைவீடு கள் எதிர்க் கட்சித் தொண்டர்கள் வச மிருந்தன. சர்க் கார் படைகள் அவர்கள் அவற்றைக் காலி செய்யும்படி எச்சரிக்கை செய்ததில், அவர்கள் இணங்காததால், இரு கட்சியாருக்கும் சண்டை நிகழ்ந்தது. முடிவில் சர்க்கார் படைகள் அப் படைவீடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டன. இதைப் போலவே வேறு பல படைவீடுகளும் கட்டி டங்களும் பிடிக்கப்பட்டன.

கிரிஷாம் விடுதியை சர்க்கார் படை கைப்பற்ற முயற்சிக்கையில் கதால் புருகா சில தொண்டர்களுடன் அங்கிருந்தான். அவன் எதிரிகளுக்குப் பணிய மறுத்துத் தீவிரமாய்ப் போராட முன்வந்தான். தீ போல் வெகுண்டெழுந்த அவன் உள்ளத்திற்குப் பணிவது மானக்கேடாகத் தோன்றியது. அவன்மேல் கொடிய குண்டுகள் பாய்ந்து காயம் விளைத்தன. கடைசியாக அவ்வீரன் உடம்பெல்லாம் புண்ணுகி வீழ்ந்தான். இரண்டு தினங்களுக்கப்பால் அவன் மண்ணுலக வாழ்க்கையை நீத்து விண்ணடைந்தான். ஐரிஷ் உள்நாட்டுக் கலகத்தில் நேர்ந்த மகா துக்ககரமான சம்பவங்கள் பலவற்றில் புருகாவின் மரணமும் ஒன்று. கடைசிவரை அவன் செய்துவந்த வீரப் போராட்டம் பகைவரும் வியந்து போற்றத்தக்கது.

காலின்ஸ் அக்காலத்தில் தனது அரசியல் வேலைகளை ஒத்திவைத்துவிட்டு மிக முக்கியமாக ராணுவத்தையே கவனித்து வந்ததோடு சேனாதிபதிப் பதவியையும் மேற்கொண்டான். அவன் அப்பதவியை வகித்த ஆறு வார காலத்தில் எதிர்க்கட்சித் தொண்டர்கள் வசமிருந்து ஒவ்வொரு நகரமாய் சர்க்கார் படைகளால் பிடிக்கப்பட்டன. இரு கட்சிப் படைகளுக்கும் நடந்த போராட்டங்களை யெல்லாம் இங்கு விவரித்தல் அசாத்தியம். லிமெரிக், டண்டாக், கார்க் முதலிய முக்கிய நகரங்களில் எதுவும் போராட்டத்தில் தப்பவில்லை. இரு பக்கத்திலும் தொண்டர் திலகங்களான தீரர் பலர் உயிர்

துறந்தனர். எங்கணும் ஐரிஷ் வாலிபர்கள் தங்கள் சகோதரர்களையே சுட்டுத் தள்ளும் செய்திகள் பரவி நின்றன. அயர்லாந்தின் மண்மேல் ஐரிஷ் மக்களின் உதிரம் பெருக்கப்பட்டது.

ஹாரி போலண்டு ஜுலை 31-ம் தேதி சர்க்கார் படைகளால் கைதி செய்யப்பட்டான். அவன் தப்பியோட முயற்சிக்கையில் சிப்பாய்கள் அவனைச் சுட்டனர். அவன் மிகக் காயமடைந்து மூன்று தினங்களுக்குப்பின் மரணமடைந்தான்.

சொந்தச் சகோதரர்களோடு போராடுவது காலின்ஸுக்கு உவப்பான காரியமன்று. ஆனால் வேறு வழியில்லை. அவன் சர்க்கார் படையை வலிமைப்படுத்திப் புதிய முறையில் அமைத்தான். ஆனால் எத்தனையோ துன்பங்களிடையிலும் அவனது மலர்ந்த முகம் வாடவில்லை. பழைய உற்சாகம் தணியவில்லை. அவன் போதுமான பாதுகாப்பின்றியே எங்கும் சாதாரணமாய்ச் சென்று வந்தான். அவனுடைய பழைய நண்பர்களும் புதிய பகைவர்களுமான எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அவனிடத்தில் கொண்டிருந்த மரியாதையைக் குறைக்காதிருந்ததாலேயே அவன் உன்னத குணங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இங்கிலையில் ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி பழம் பெரும் ஐரிஷ் தேசபக்தரான ஆர்தர் கிரிபித் திடீரென்று தேகவியோகமானார். அவ் வரும்பெரும் தலைவருடைய மரணம் காலின்ஸை வாட்டி வருத்தியது. நெருக்கடி

யான சமயத்தில், இருள் சூழ்ந்த அயர்லாந்தில், கலங்கரை விளக்கம் போல் ஒளி காட்டித் தேசத்தை நல்வழியில் செலுத்தக்கூடிய அப்பெருமானை இழந்த நஷ்டம் அளவிடற்கரியது என்று அவன் கனிந்துருகினான்.

கிரிபித்தின் பிரேத ஊர்வலம் அரசாங்கத்தாலேயே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அன்று டப்ளின் நகர் முழுவதும் வேலைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டது. அனலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகும் சிந்தையராகிய பல்லாயிரம் மக்கள் பிரேதத்தைத் தொடர்ந்து சென்று மரியாதை செய்தனர். மைக்கேல் காலின்ஸ் சேனாதிபதி உடையணிந்து முன்னால் சென்றான். பொதுஜனங்கள் முன்பு அவன் தோன்றியது அதுவே முதன் முறையாகும். கம்பீரத் தோற்றமும் அழகிய வதனமுங் கொண்டு விளங்கிய காலின்ஸைக் கண்ணுற்ற மக்கள் அவ்வீரக் காளை எப்படியும் தேசத்தைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வா னென்று உறுதியாய் நம்பினர்.

கிரிபித்தின் கல்லறையி னருகே காஸ்கிரேவ் உருக்கமான ஒரு சொற்பொழிவாற்றினார். பின்னர் பிரேதம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. பிரேதப் பெட்டியின் மேல் மண் கொட்டி மூடுவதற்கு முன்னால் காலின்ஸ் அதைக் கடைசி முறையாக உற்று நோக்கினான். தன் ஆருயிர்த் தலைவனின் உடலைக் கடைசியாய்த் தரிசித்து நின்ற அவ் விளஞ் சிங்கமும் ஒரு வாரத்திற்குப் பின்னால் வீர சுவர்க்கம் அடையப் போகிறதென்று ஜனங்களில் எவர் தாம் எண்ணியிருக்கக்கூடும்? கிரிபித்தின் பிரேத

ஊர்வலத்திற் கலந்துகொண்ட நகர மக்களில் வெகு சீக்கிரத்தில் காலின்ஸின் பிரேத ஊர்வலம் நிகழ விருந்ததை எவரே அறிவர்?

ஆகஸ்டு மாதம் 20-ந் தேதி காலை காலின்ஸ் லிமெரிக்கிலுள்ள படைவீடுகளைப் பார்வையிடுவதற்காக டப்ளினிலிருந்து புறப்பட்டான். அவனுக்குப் பாதுகாப்பாளராக ஸீன் ஒகானலின் தலைமையின் கீழ்ப் பதினுன்கு சிப்பாய்கள் கவசம் பூண்ட காரொன்றில் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். வழியில் காலின்ஸ் உடல்நல மின்மையால் உற்சாக மிழந்து காணப்பட்டான். வழியெங்கும் தொண்டர்களுடைய பூசல்களால் அழிக்கப்பட்டிருந்த இடங்களைப் பார்த்தபொழுது அவன் உள்ளம் உளைந்தது. அன்று நண்பகலில் அவன் லிமெரிக்கை யடைந்தான். அங்குள்ள படைகளைப் பார்வையிட்டுவிட்டு அவன் மல்லோ என்னு மிடத்தின் வழியாகக் கேர்ரி பகுதியிலுள்ள படைகளைப் பார்வையிடச் சென்முன். அப்பகுதியில் எதிர்க்கட்சித் தொண்டர்கள் ஆயுதந் தாங்கிக் கூட்டங் கூட்டமாக அலைவது வழக்கம். ஆனல் காலின்ஸின் காரை எந்தக் கூட்டமும் சந்திக்கக் காணும்.

மல்லோவிலிருந்து காலின்ஸும் அவன் பாதுகாப்பாளரும் இரவு 8-30 மணிக்கு கார்க் நகரை யடைந்து இம்பீரியல் விடுதியில் இறங்கினர். அவ்விடத்திலுள்ள படைகளின் தலைவனுன ஜெனரல் டால்டன் திடீரென்று முன்னறிவிப்பின்றிக் காலின்ஸ் விஜயம் செய்ததைக்

குறித்து வியப்படைந்தான். கார்க் நகர மக்கள் காலின் ஸின் முகத்தை ஒரு முறையாவது கண்டு களிக்க வேண்டுமென்று விடுதியண்டை குழுமி நின்றனர். காலின்ஸ் கார்க் பகுதியில் பார்க்கவேண்டிய வேலைகளுக்காக அன்றும் மறுதினமும் அங்கேயே தங்கினன்.

22-ம் தேதி காலையில் அங்கிருந்து அவன் மீண்டும் பிரயாணமானன். அவனுக்கு முன்னுல் மோட்டார் சைகிளில் ஒரு தளகர்த்தன் சென்ருன். வழியில் நேரக்கூடிய அபாயங்களை முன்கூட்டி அறிந்து விலக்கவே அவன் சென்ருன். அவனுக்குப் பின்னுல் படைவீரரும் தளகர்த்தர்களுமாகப் பன்னிரண்டு பேர் துப்பாக்கிகள் தாங்கி ஒரு காரில் சென்றனர். மூன்ருவதாக காலின்ஸின் கார் சென்றது. அதன் முன்புறத்தில் இரண்டு டிரைவர்களும், பின்புற முள்ள ஆசனத்தில் காலின்ஸும் ஜெனரல் டால்டனும் அமர்ந்திருந்தனர். அந்தக் காருக்குப் பின்னுல் கவசம் பூண்ட கார் சென்றது.

ரஸ்தாக்களில் பல சேதங்க ளேற்பட்டிருந்த தாலும், பல பாலங்கள் உடைக்கப்பட்டிருந்ததாலும் பிரயணஞ் செய்வது கஷ்டமா யிருந்தது. குளோனகில்டியிலிருந்து மூன்று மைல்களுக்கப்பால் பெரிய மரக் கட்டைகளால் வழி அடைக்கப்பட்டிருந்தது. அக் கட்டைகளை அப்புறப்படுத்த அரை மணி நேரமாயிற்று. காலின்ஸ் எந்த வேலையையும் எக்காலத்திலும் இழிவாகக் கருதுவது வழக்கமில்லை யாதலால் அவனும்

கோட்டியும் ரம்பமும் எந்திக் கட்டைகளை அறுத்து வெளியேற்ற உதவிசெய்தான். பின்னுல் கார்கள் மீண்டும் புறப்பட்டன. குளோனகில்டியை அடைந்தபின் காலின்ஸ் அங்குள்ள படைத் தலைவனையும் நண்பர்களையும் கண்டு பேசினுன். அது அவன் சொந்த நகரமாதலால் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் நண்பர்கள் அவனுடன் கூடிக் குலாவினர். நகர மக்க ளனைவரும் அவனை வரவேற்று உபசரித்தனர்.

குளோனகில்டியிலிருந்து மூன்று மைல்களுக்கப் பாலுள்ள கிராமத்தில் காலின்ஸ் தன் சகோதரன் ஸீனையும் சந்தித்தான். இச் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் அவனுடைய உறவினர் பலரும் அவனைக் காணும் பேறு பெற்றனர். அவன் மண்ணுலகைவிட்டு மறையுமுன் அவர்கள் அப்பொழுதுதான் அவனைக் கடைசி முறையாகப் பார்த்தனர்.

வழியில் எல்லா நகரங்களிலும் காலின்ஸ் மிகுந்த உவகையுடன் வரவேற்று உபசரிக்கப்பட்டான். ரோஸ் கார் பேர்ரியில் பட்டாளத் தளகர்த்தருள் ஒருவன் அவனைக் கண்டு, அப்பகுதியில் எதிர்க்கட்சித் தொண்டர்கள் அதிகமாய் நடமாடுவதாயும்; அவன் அழைத்துச் செல்லும் உதவிப் படை சிறிதா யிருப்பதாயும் எச்சரிக்கை செய்தான். காலின்ஸ் சிரித்துக்கொண்டு, "நீங்கள் செல்லக் கூடிய விடத்தில் நாங்களும் செல்லலாம்" என்று கூறிச் சென்ருன்.

பாண்டன் நகரைக் காலின்ஸ் கடந்து செல்லும் பொழுது இரவு ஏழு மணிக்கு மேலாயிற்று. கதிரவன் ஒளி மறைந்தது. அவன் பக்கத்திலிருந்த டால்டனிடம் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது, "என் சொந்தத் தாலுகாவில் வைத்தே என்னைத் தாக்குவார்களென்று நான் நம்பவில்லை" என்று வேடிக்கையாகக் கூறினான். இயந்திரத் துப்பாக்கிகளையுடைய காரிலிருந்து 50 கஜத் தூக்கு முன்னால் மோட்டார் சைக்கிளும், அதே தூரத்திற்குப் பின்னால் காலின்ஸின் காரும் சென்று கொண்டிருந்தன. கவசம் பூண்ட காரும் தொடர்ந்து சென்றது. வழியில் இரு பக்கத்திலும் குன்றுகள் அடர்ந்திருந்தன. இடையில் ஒரு ஓடை காணப்பட்டது. அதற்கடுத்தாற் போல் செங்குத்தான குன்றமொன் றிருந்தது.

அக்குன்றத்தி னருகே காலின்ஸின் கார் ஒரு ரஸ்தாவில் திரும்பும்பொழுது திடீரென்று அவனுக்கு முன்னால் சென்றுகொண்டிருந்த காரிலிருந்து இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் குண்டுகளை உமிழ்ந்தன. ரஸ்தாவில் குண்டுகளின் ஓசை செவிகளைத் துளைத்தது. ஜெனரல் டால்டன் டிரைவரைப் பார்த்து, "காரை வேகமாய் ஓட்டு" என்று உத்தரவிட்டார். ஆனால் காலின்ஸ், "காரை நிறுத்து, வெளியேறுங்கள்! நாம் அவர்களோடு போராடுவோம்!" என்று கூறி வெளியே குதித்தான். மற்றவர்களும் கீழே இறங்கினர். அவர்கள் யாவரும் அருகேயிருந்த மண் கரை யொன்றுக்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டனர். கவசம் பூண்ட காரிலிருந்தும் மறைந்து

நின்ற எதிரிகள்மேல் ஏராளமான குண்டுகள் சுடப்பட்டன. சிறிது நேரத்தில் அதிலுள்ள இயந்திரத் துப்பாக்கியில் ஏதோ கோளாறு ஏற்பட்டது.

ஜெனரல் டால்டனும் மற்றையோரும் பகைவரைப் பார்த்துச் சுட்டனர். அவர்களிருந்த இடத்திற்குச் சுமார் 60கஜ தூரத்தில் சிப்பாய்களும் துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ் செய்துவந்தனர். சுமர் 20 நிமிஷ நேரம் போர் நடந்தது. பின்னர் எதிரிகள் சுடுவதை நிறுத்தினர். காலின்ஸ் கவசம்பூண்ட காரின் அருகே சென்று பகைவர்களிருந்த இடத்தைக் கவனித்துப் பார்த்தான்.

அங்கிருந்துகொண்டு அவனும் இடை யிடையே சுட்டான். எதிரிகள் ரஸ்தாவில் ஓடுவதைக் கண்டு அவன், "தோழர்களே! வாருங்கள். பகைவர்கள் இதோ ஓடுகின்றனர்!" என்று கூவினன். பின்னர் அவன் அங்கிருந்து பதினைந்து கஜ தூரத்திற்கப்பால் சென்று எதிரிகளைப் பார்த்துச் சுட்டான். டால்டன், டோலன், ஓகானல் முதலியோரும் ரஸ்தாவில் நின்று சுட்டனர். அந்நிலையில் காலின்ஸின் துப்பாக்கி திடீரென்று சுடாது நின்றது. "டால்டன்!" என்று ஒரு சப்தமும் கேட்டது. நண்பர்கள் ஓடிச் சென்று பார்க்கையில் அவர்களுடைய சேனுதிபதி அசைவற்றுக் கையில் பிடித்த துப்பாக்கியுடன் கீழே கிடப்பதைக் கண்டனர். அவன் மண்டை ஓட்டி னடியில் வலது காதுக்குப் பின்னுல் ஒரு பெரிய காயத்திலிருந்து செந்நிறச் சோரி பொழிந்து கொண்டிருந்தது. தோழர்கள் அவன் நிலை 'அபாயகரமா

யிருந்ததையும் அவனுல் பேசக்கூட இயலாதிருந்ததை யும் கண்டு திடுக்கிட்டு நின்று ஏங்கினர். பிறகு அக் காட்டு வழியில் அவனுக்கு என்ன சிகிச்சை செய்ய முடியுமோ அதை டால்டன் செய்தார். காயம் கட்டப் படும் பொழுதே காலின்ஸின் மூச்சு நின்று, கண்கள் மூகிழ்த்தன. மரணத்தின் சாந்தம் அவன் முகத்தில் பொலிந்தது. அயர்லாந்தின் விடுதலை வீரனின் சடலம் நடு ரஸ்தாவில், கவசம் பூண்ட காருக்குப் பின்னுல் கிடந் தது. உயிரினும் இனிமையாக அவனை நேசித்த அன் பர்கள் சிலர் அதைச் சூழ்ந்து நின்று பெருக்கிய கண் ணீர் அவன் தேசத்திற்காகப் பெருக்கிய உதிரத்தோடு கலந்து பாய்ந்தது. பின்னர் காலின்ஸின் உடல் நள்ளிர வில் கார்க் நகருக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது.

மறுநாள் நாட்டு மக்களனைவரும் தங்கள் வீரன் பிரிந்து சென்றதைக் கேட்டுக் கரையற்ற துயர்க் கடலில் மூழ்கினர். டப்ளினுக்கு அவனுடைய பிரேதம் கொண்டுவரப்பட்டுப் பல்லாயிரம் மக்கள் அதற்கு மரி யாதை செய்தனர். இருபதாம் நூற்றுண்டில் எந்த ஐரிஷ்காரனுக்கும் அத்தனை மரியாதையும் அன்பும் காட்டப்படவே யில்லை.

காலின்ஸ் இடைவிடாது செய்துவந்த பெரு முயற்சியால் ஐரிஷ் அரசாங்கம் பின்னர் நிலைபெற்றுப் பணியாற்ற முடிந்தது. அவன் ஒரு பெரும் புரட்சிக் குத் தலைமை வகித்து நடத்தி, அடிமைச் சின்னங்களை அழித்து, சுதந்திரக் கோயிலை உண்மையான கெயிலிக்.

அயர்லாந்தில் கட்டியிருக்கிறான். அது முற்றுப்பெறும் பொழுது காலின்ஸ் அதைக் கட்டுவதற்குச் செய்த பெருந் தியாகங்கள் அனைத்தும் தெரியவரும்.

அயர்லாந்து விடுதலை யடைந்து வாழ்கின்றது. ஆனால் காலின்ஸை அங்கு காணவில்லை. "மைக்கேல் காலின்ஸை இழந்த அயர்லாந்தில் மலர்கள் எப்படி மலர்கின்றன? இன்னிசைக் குரலில் பறவைகள் எவ்வாறு பாடுகின்றன?" என்று அவனுடைய நண்பர்கள் துயருறுவார்கள். ஆனால், காலின்ஸ் போன்ற தேசபக்தர்கள், வீரர்கள், யாவரும் உண்மையில் மறைந்தொழியவே முடியாது. அவர்கள் என்றும் அழியாச் சுடர்களாய் விளங்குவார்கள்.

முற்றிற்று.

மாடல் அச்சுக்கூடம் சென்னை.